

नमः ॥ २५ ॥ अँ पं पञ्चाद्वर्णद्यकर्णिकाभ्यो नमः ॥ २६ ॥ अँ अं अर्कमंडलाय द्वादशकलात्मने नमः ॥ २७ ॥ अँ सों सोममंडलाय
 वोडशकलात्मने नमः ॥ २८ ॥ अँ वं वह्निमंडलाय दशकलात्मने नमः ॥ २९ ॥ अँ सं सत्त्वाय नमः ॥ ३० ॥ अँ रं रजसे
 नमः ॥ ३१ ॥ अँ तं तमसे नमः ॥ ३२ ॥ अँ आं आत्मने नमः ॥ ३३ ॥ अँ पं परमात्मने नमः ॥ ३४ ॥ अँ अं अंतरात्मने नमः ॥ ३५ ॥
 अँ ह्रीं ज्ञानात्मने नमः ॥ ३६ ॥ अँ मां मायातत्त्वाय नमः ॥ ३७ ॥ अँ कं कलातत्त्वाय नमः ॥ ३८ ॥ अँ विं विद्यातत्त्वाय नमः ॥ ३९ ॥ अँ
 पं परतत्त्वाय नमः ॥ ४० ॥ एवं पीठदेवताः संपूज्य नव पीठशक्तीः पूजयेत् ॥ पूर्वे अँ वां वामाये नमः ॥ १ ॥ आमेद्यामुं अँ ऊर्ये ऊपेष्ठाये
 नमः ॥ २ ॥ दक्षिणे । अँ रों रोद्व्ये नमः ॥ ३ ॥ नैऋत्ये । अँ कां काल्यै नमः ॥ ४ ॥ पश्चिमे । अँ कं कलविकरण्यै नमः ॥ ५ ॥ वायव्ये ।
 अँ वं बलविकरण्यै नमः ॥ ६ ॥ उत्तरे । अँ वं बलप्रभूतिन्यै नमः ॥ ७ ॥ ऐशान्ये । अँ सं सर्वभूतदमन्यै नमः ॥ ८ ॥ पीठमध्ये ॥ अँ
 मं मनोन्मन्यै नमः ॥ ९ ॥ इति पीठशक्तीः पूजयेत् ॥ ततः स्वर्णादिनिर्मितं यंत्रं ताम्रपात्रे निधाय घृतेनाभ्यज्य तदुपरि दुग्धधारां जलधारां
 च दथात् ॥ स्वच्छवस्त्रेण संशोष्य ॥ शक्तिगंधाष्टकेन यंत्रं विलिख्य “अँ नमो भगवते बदुकाय सकलगुणात्मशक्तियुक्तायानंताय
 योगपीठात्मने नमः ॥” इति मंत्रेण पुष्पाद्यासनं दस्त्रा वक्ष्यमाणं देवयंत्रं पूजनं विनैव केवलं पीठमध्ये संस्थाप्य पात्रोसादनं कुर्यात् तत्रादौ
 साम्बकलशस्थापनम् ॥ देवदक्षिणे यक्षेकर्दममिश्रितजलेन भूमिं विलिप्य त्रिकोणं च कृत्वा जलेन प्रोक्ष्य ततस्त्रिकोणांतर्माणां ‘ह्रीं’ विलिख्य
 त्रिकोणेषु कूटेत्रयेण संपूजयेत् ॥ तथात्—मूलस्य खंडनयं कृत्वा अमिकोणे प्रथमकूटं दक्षिणकोणे द्वितीयकूटं वामकोणे तृतीयकूटं च संपूज्य

१ लिंगस्या पूजयेद्वीर्णं पुस्तकस्या तयेव च ॥ मण्डलस्या महामारा यंत्रस्या प्रतिशासु च ॥ सौषण्ये राजते तासे पहुः मूर्तीं च वा भुषि ॥ विना यंत्रं चेष्टाजा देवता न प्रसीदति ॥
 २ स्वयंभूकृष्टुमं कुण्डगोलोत्तं रोचनागरु । कारनीरमूर्गनाभिं च साहं च भक्तोद्भवम् । एव गंधः स्वामाषुयातः सर्वेषां चण्डिकाषियः ॥ ३ “कुष्ठार्जवे-स्वर्णकृष्णशिक्षाकूर्मकपाकालादु
 मृग्नमपम् ॥ नारिकेलं च शंखं च मुक्ताः शृक्तिसमुद्भूतं पाषसंलोकितं शुभम् ॥ सात्यसाधक्योमन्ये एव विशुद्धं गुणं भवेत् ॥ द्वादशांगुलमर्द्दं च शापोभागे तथांगुलम् ॥
 द्वादशांगुलमर्द्दं तु तत्र संत्यापयेद्दुधः ॥ स्वार्थं च द्वादश त्यक्त्वा दिवा च द्वादश त्यजेत् ॥ द्वादशांगुलमर्द्दं सत्र चार्यं निधापयेत् ॥ ४ बक्षकर्दममाह धर्मवरिः—क्षेत्ररागदक्षत्री
 कुकुमं चैदनं वथा ॥ महामूर्गचिरिमुक्तो नामतो यक्षकर्दमः ॥ ५ मूलेन सण्डश्यं कूत्वा कूटसंज्ञो भवति ।

त्रिकोणमध्ये हौंकारदेशे अँ हीं आधारशक्तिभ्यो नमः । इति आधारशक्तीः पूजयेत् ॥ ततः मूलेन नमः इति त्रिपदा आधारं प्रक्षाल्य त्रिकोणमध्ये संस्थाप्य ततः प्रथमकूटमुच्चार्यं धर्मप्रददशकलाव्यासात्मने वह्निमंडलाय नमः इत्याधारं संपूज्य पूर्वादिकमेण दश वह्निकला यजेत् ॥ तथथा—यं धूम्रार्चिषे नमः ॥ १ ॥ रं ऊष्मायै नमः ॥ २ ॥ लं ज्वालिन्यै नमः ॥ ३ ॥ वं ज्वालिन्यै नमः ॥ ४ ॥ शं विस्फुलिंगिन्यै नमः ॥ ५ ॥ षं सुश्रियायै नमः ॥ ६ ॥ सं सुरूपायै नमः ॥ ७ ॥ हं कपिलायै नमः ॥ ८ ॥ लं हव्यवाहायै नमः ॥ ९ ॥ क्षं कव्यवाहायै नमः ॥ १० ॥ इति पूजयेत् ॥ ततो मूलेनाङ्गाय फट् ॥ इति कलशं प्रक्षाल्य आधारोपारि हस्तद्वयेन संस्थाप्य रक्तवस्त्रमाहया दिभिर्भूपयित्वा ततो द्वितीयकूटमुच्चार्यं “अँ अर्थप्रददशकलाव्यासात्मने सूर्यमंडलाय नमः” इति कलशं संपूज्य तद्वाख्ये पूर्वादिषु सूर्यस्य द्वादश कलाः पूजयेत् । तथथा—अँ कं भं तपिन्यै नमः ॥ १ ॥ अँ खं वं तापिन्यै नमः ॥ २ ॥ अँ गं फं धूम्रायै नमः ॥ ३ ॥ अँ धं धं मरीच्यै नमः ॥ ४ ॥ अँ डं नं ज्वालिन्यै नमः ॥ ५ ॥ अँ चं धं रुच्यै नमः ॥ ६ ॥ अँ छं दं सुषुम्णायै नमः ॥ ७ ॥ अँ जं र्थं भोगदायै नमः ॥ ८ ॥ अँ झं तं विश्वायै नमः ॥ ९ ॥ अँ अं णं बोधिन्यै नमः ॥ १० ॥ अँ टं ढं धारिष्यै नमः ॥ ११ ॥ अँ ठं ढं क्षमायै नमः ॥ १२ ॥ इति पूजयेत् ॥ ततः शुद्धोदकेन मुखपर्यंतं घटमापूर्य “अँ गंगे च यमुने चैव गोदावरि सरस्वति ॥ नर्मदे सिंधुकावेरि जलेऽस्मिन्सन्निधिं कुरु” इति तीर्थान्यावाह्य ततस्तृतीयकूटमुच्चार्यं “अँ कामप्रदषोडशकलाव्यासात्मने सोममंडलाय नमः” इति जले पूजयित्वा पूर्वादिषु षोडश सोमकला यजेत् । तथथा—अँ अं अमृतायै नमः ॥ १ ॥ अँ आं मानदायै नमः ॥ २ ॥ अँ इं पूषायै नमः ॥ ३ ॥ अँ इं तुष्टयै नमः ॥ ४ ॥ अँ उं पुष्टयै नमः ॥ ५ ॥ अँ ऊं रत्यै नमः ॥ ६ ॥ अँ ऋं धृत्यै नमः ॥ ७ ॥ अँ क्रं शशिन्यै नमः ॥ ८ ॥ अँ लूं चन्द्रिकायै नमः ॥ ९ ॥ अँ लूं कांत्यै नमः ॥ १० ॥ अँ एं ज्योत्स्नायै नमः ॥ ११ ॥ अँ एं श्रियै नमः ॥ १२ ॥ अँ ओं ग्रीत्यै नमः ॥ १३ ॥ अँ ओं अंगदायै नमः ॥ १४ ॥ अँ अं पूर्णायै नमः ॥ १५ ॥ अँ अः पूर्णामृतायै नमः ॥ १६ ॥ इति पूजयित्वा देवं ध्यायेत् ॥ इति साम्बकलशस्थापनम् ॥ १ ॥ अथ सुधाकुंभस्थापनम् ॥ स्ववामे

त्रिकोणं पद्मकोणं वृत्तं चतुरस्तं मंडलं कृत्वा शंखमुद्रया मंडलं स्पर्शयेत् । ततस्मिन्कोणां तरमयं विलिख्य त्रिकोणेषु कूटत्रयं पूजयेत् । तद्यथा—
 अग्निकोणे प्रथमकूटं दक्षिणकोणे द्वितीयकूटं चामकोणे तृतीयकूटं च पूजयेत् ॥ ततः पद्मकोणेषु अग्निकोणे अँ हृदयशक्तिभ्यां नमः । ऐशान्ये
 अँ शिरःशक्तिभ्यां नमः । वायव्ये-शिखाशक्तिभ्यां नमः । नैऋते-कवचशक्तिभ्यां नमः । पूर्वे नेत्रशक्तिभ्यां नमः । पश्चिमे अस्त्रशक्तिभ्यां नमः । इति
 पठंगानि गंधपुष्पाभ्यां संपूज्य पद्मकोणाद्विर्वर्तुले अकारादिक्षकारांतं मातृकां संपूजयेत् ॥ ततो वर्तुलाद्विश्वतुरस्ते पूर्वद्वारे उद्यानपीठाय
 नमः । दक्षिणद्वारे जालंधरपीठाय नमः । पश्चिमद्वारे पूर्णगिरिपीठाय नमः । उत्तरद्वारे कामगिरिपीठाय नमः ॥ इति चतुःपीठानि गंधपुष्पाभ्यां
 संपूज्य त्रिकोणमध्ये ‘अँ ह्रीं आधारशक्तिभ्यो नमः’ इत्याधारशक्तीः पूजयेत् ॥ ततो मूलेन ‘नमः’ इति मंत्रेणाधारद्रव्यं प्रक्षाल्य मंडलोपरि
 संस्थाप्य ततः प्रथमकूटमुच्चार्य “अँ धर्मप्रददशकलाव्यासात्मने वह्निमंडलाय नमः” इति संपूज्य पूर्वादिषु दश वह्निकला यजेत् । तथा च—
 अँ यं धूमार्चिषे नमः ॥ १ ॥ अँ रं ऊष्मायै नमः ॥ २ ॥ अँ लं ज्वलिन्यै नमः ॥ ३ ॥ अँ वं ज्वालिन्यैः नमः ॥ ४ ॥ अँ शं
 विस्फुलिन्यै नमः ॥ ५ ॥ अँ षं सुध्रियै नमः ॥ ६ ॥ अँ सं सुरूपायै नमः ॥ ७ ॥ अँ हं कपिलायै नमः ॥ ८ ॥ अँ लं हृष्यवा
 हायै नमः ॥ ९ ॥ अँ क्षं कव्यवाहायै नमः ॥ १० ॥ इति पूजयेत् ॥ ततः मूलेनास्त्राय फट् इति मंत्रेण कलशं प्रक्षाल्य रक्तवस्त्र
 माल्यादिभिर्भूषयित्वा रलखचितं तत्पात्रं त्रिपदाधारोपरि हस्तद्वयेन संस्थाप्य द्वितीयकूटमुच्चार्य “अँ अर्थप्रददशकलाव्यासात्मने
 सूर्यमंडलाय नमः” इति मंत्रेण कलशं स्पृष्टा पूर्वादिषु द्वादशा सूर्यकला यजेत् । तथा च—अँ कं भं तपिन्यै नमः ॥ १ ॥ अँ खं वं
 तापिन्यै नमः ॥ २ ॥ अँ गं फं धूमायै नमः ॥ ३ ॥ अँ घं यं मरीच्यै नमः ॥ ४ ॥ अँ ङं नं ज्वालिन्यै नमः ॥ ५ ॥ अँ चं धं
 रुच्यै नमः ॥ ६ ॥ अँ छं दं सुषुम्णायै नमः ॥ ७ ॥ अँ जं थं भोगदायै नमः ॥ ८ ॥ अँ झं तं विविश्वायै नमः ॥ ९ ॥ अँ जं
 णं बोधिन्यै नमः ॥ १० ॥ अँ टं ढं धारिष्यै नमः ॥ ११ ॥ अँ ठं डं क्षमायै नमः ॥ १२ ॥ इति पूजयेत् ॥ ततः सुवासित
 वस्त्रगालिततीर्थमृतेन घटमाष्टार्य तृतीयकूटमुच्चार्य “अँ कामप्रदषोडशकलाव्यासात्मने सोममंडलाय नमः” इति संप्रोक्ष्य तदमृते षोडश

म० न०

४२१४॥

चन्द्रकला यजेत् ॥ तथा च—ॐ अं अमृतायै नमः ॥ १ ॥ ॐ आं मानदायैः नमः ॥ २ ॥ ॐ इं पूषायै नमः ॥ ३ ॥ ॐ इं तुष्टयै नमः ॥ ४ ॥ ॐ उं पुष्टयै नमः ॥ ५ ॥ ॐ ऊं रस्यै नमः ॥ ६ ॥ ॐ ऋं धृत्यै नमः ॥ ७ ॥ ॐ ऋं शशिन्यै नमः ॥ ८ ॥ ॐ लं चन्द्रिकायै नमः ॥ ९ ॥ ॐ लुं कांत्यै नमः ॥ १० ॥ ॐ एं ज्योत्स्नायै नमः ॥ ११ ॥ ॐ एं भियै नमः ॥ १२ ॥ ॐ ओं प्रीत्यै नमः ॥ १३ ॥ ॐ ओं अंगदायै नमः ॥ १४ ॥ ॐ अं पूर्णायै नमः ॥ १५ ॥ ॐ अः पूर्णामृतायै नमः ॥ १६ ॥ इति संपूज्य द्रव्यशुद्धिं कुर्यात् ॥ तथा च—“ॐ सुधादेव्यै च विद्धहे कामेऽवर्यै च धीमहि ॥ तन्मो रक्ताक्षी प्रचोदयात् च” इति सुधागायत्रीमंत्रेण दश धाभिमंत्र्य मूलमंत्रं दशधा जपेत् ॥ इति शुद्धि संपाद्य शापमोचनं कुर्यात् । तथा च—ॐ एवमेव परं ब्रह्म स्थूलसूक्ष्ममयं भ्रुवम् ॥ कचोद्भवां ब्रह्महत्यां तेन ते नाशयाम्यहम् ॥ १ ॥ सूर्यमंडलसंभूते वरुणालयसम्भवे ॥ आस्यवीजमये देवि शुक्रशापाद्विसुच्य ताम् ॥ २ ॥ वेदानां प्रणवो बीजं ब्रह्मानन्दमयं यदि ॥ तेन सत्येन ते देवि ब्रह्महत्या व्यपोहतु ॥ ३ ॥ इति मंत्रेण सुधायामाच्छाद्य मंत्रं पठेत् ॥ तत्र मंत्रः ॥ ‘ॐ सां सीं सूं सैं सौं सः शुक्रशापविमोचिकायै सुधादेव्यै नमः ॥ १ ॥’ इति द्वादशधा जपेत् ॥ ‘ॐ ब्रां ब्रीं ब्रूं ब्रैं ब्रौं ब्रः ब्रह्मशापविमोचिकायै सुरादेव्यै नमः ॥’ इति दशधा जपेत् ॥ २ ॥ ‘ॐ ह्रीं श्रीं कां क्रीं क्रूं क्रैं क्रः सुधाकृष्णशापविमोचय २ अमृतं स्वावय २ स्वाहा ॥’ इति दशधा जपेत् ॥ ३ ॥ ‘ॐ रां रीं रुं रैं रौं रः रुद्रशापविमोचिकायै सुरादेव्यै नमः ॥’ इति दशधा जपेत् ॥ ४ ॥ इति शुक्रब्रह्मकृष्णरुद्रशापोद्धारणं कृत्वा दशदोषनिवारणं कुर्यात् ॥ तथा च—‘ॐ ह्रीं क्रीं परमस्वामिनि परमाकाशशून्यवाहिनि चन्द्रसूर्यामिभक्षिणि पात्रं विश विश स्वाहा ॥’ इति मंत्रं पात्रोपरि दशधा जपेत् ॥ ५ ॥ ‘ॐ एं ह्रीं श्रीं महेश्वराय विद्धहे सुधादेव्यै च धीमहि ॥ तन्मोऽर्द्धनारीश्वरः प्रचोदयात् ॥’ इति मंत्रं पात्रोपरि दशधा जपेत् ॥ ६ ॥ इति मंत्रं द्वयं पठित्वा ततो दशदोषनिवारणार्थं दशमंत्रद्वारा पात्रोपरि अक्षताक्षिःक्षिपेत् । तथा—‘ॐ एं ह्रीं श्रीं पथिकदेवताभ्यो हुं फद् स्वाहा ॥’ ७ ॥ ‘ॐ एं ह्रीं श्रीं कं यं रं लं आस्फालिनी ग्रामचांडालिनी हुं फद् स्वाहा ॥’ ८ ॥ ‘ॐ एं ह्रीं श्रीं ह्रौं ह्रां संगमस्पर्शचाढालिनी हुं

५० न० ३

५१ ५२

५३ ५४

५५ ५६

फट् स्वाहा' ॥ ३ ॥ 'ॐ एँ ह्रीं श्रीं के घं डं लं क्षं द्वृष्टिचांडालिनी हुं फट् स्वाहा' ॥ ४ ॥ 'ॐ एँ ह्रीं श्रीं ग्लों ग्लां क्रोधचांडालिनी हुं फट् स्वाहा' ॥ ५ ॥ 'ॐ एँ ह्रीं श्रीं अं सृष्टिचांडालिनी हुं फट् स्वाहा' ॥ ६ ॥ 'ॐ एँ ह्रीं श्रीं आं क्रों घटचांडालिनी हुं फट् स्वाहा' ॥ ७ ॥ 'ॐ एँ ह्रीं श्रीं चं छं तपनीयवधचांडालिनी हुं फट् स्वाहा ॥ ८ ॥' 'ॐ एँ ह्रीं श्रीं क्षं आं क्रों क्षीं निर्दयचांडालिनी हुं फट् स्वाहा' ॥ ९ ॥ 'ॐ एँ ह्रीं श्रीं स्त्रूं छं स्त्रों स्त्रों खेदय सर्वजनसृष्टिस्पर्शदोषाय हुं फट् स्वाहा' ॥ १० ॥ इत्युक्त्वा कुंभोपरि अक्षता निःक्षिपेत् ॥ ततः 'ॐ हंसः शुचिषद्वसुरंतरिक्षसञ्जोतावेदिषदतिथिर्दुरोणसत् ॥ नृषद्वरसदृतसद्वयोमसदब्जागोजाश्वितजा अग्निजाश्वितं वृहत् ॥ १ ॥' इत्यनेन त्रिवारं द्रव्योपरि पठित्वा गन्धपुष्पाणि निःक्षिप्य द्रव्यं शुद्धमिति भावसन् दोषरहितद्रव्यमध्ये आनंदभैरवमानंद भैरवीं च ध्यायेत् ॥ अथानंदभैरवध्यानम् ॥ 'सूर्यकोटिप्रतीकाशं चन्द्रकोटिसुशीतलम् ॥ अष्टादशभुजं देवं पंचवक्त्रं त्रिलोचनम् ॥ १ ॥ अमृतार्णवमध्यस्थं ब्रह्मपद्मोपरि स्थितम् ॥ वृषारुदं नीलकंठं सर्वाभरणभूषितम् ॥ २ ॥ कपालखद्वांगधरं घंटाडमरुवादिनम् ॥ पाशांकु शधरं देवं गदामुसलधारिणम् ॥ ३ ॥ खम्भखेटकपट्टीशमुद्धरं शूलकुंतलम् ॥ विधृतं खेटकं मुँडं वरदाभयपाणिकम् ॥ ४ ॥ लोहितं देवदेवेशं भावयेत्साधकोत्तमः ॥ ५ ॥' इति ध्यात्वा ॥ 'ॐ एँ ह्रीं श्रीं वं हसक्षमलवरयूं आनंदभैरवाय वौषट्' इति मंत्रेणानंदभैरवं त्रिः संपूज्य आनंदभैरवीं ध्यायेद् ॥ तद्यथा—“ भावयेच सुरां देवीं चन्द्रकोटियुतप्रभाम् ॥ हेमकुंदेदुधवलां पंचवक्त्रां त्रिलोचनाम् ॥ ६ ॥ अष्टादशभुजैर्युक्तां सर्वानंदकरोष्यताम् ॥ प्रहसंतीं विशालाक्षीं देवदेवस्य संमुखीम् ॥ ७ ॥ ” इति ध्यात्वा 'ॐ एँ ह्रीं श्रीं हसक्षमलवरयों सुधा देव्यै वौषट् । इत्यानंदभैरवीं संपूजयेत् । ततः स्थालीमध्ये किंचिद्व्यं गृहीत्वा द्रव्यमध्ये शक्तिचक्रं विलिख्य तदभावे त्रिकोणदक्षावर्तेन विलिख्य ऊर्ध्वरेखायाम्-अंआंइँउंऊंकूंकूंलूंएंओओंअंअः दक्षिणरेखायाम्-कंखंगंघंडंचंजंझंबंठंडंढंणंतं उत्तररेखायाम्-थंदंधंनंपंकं वंभंमंयंरंलंवंशंपंसंहं दक्षिणपाश्वे-ॐ लं नमः वामपाश्वे-ॐ क्षंनमः त्रिकोणमध्ये-कामकलां‘इं’इति विलिख्य द्रव्यमध्ये अमृतत्वं विचित येत् । तत्र मंत्रः “‘ॐ एँ ह्रीं श्रीं अमृते अमृतोऽस्त्र अमृतवर्षिणि अमृतस्त्ररूपिणि अमृतं स्नावय स्नाकादिशापात् सुरां मोचय मोचय

मोचिकायै नमः ॥” इति विचितयेत् । ततः “ हीं अँ जूं सः ” इति मत्युजयमन्त्रं द्वार्विंशतिवारं जपित्वा तनैव मन्त्रेण द्रव्यं कलशे क्षिस्वा
 मूलेनाष्टधाऽभिमन्त्र्ये सुधामन्त्रेणाभिमन्त्रयेत् ॥ तत्र मन्त्रः ॥ “ पावमानः परानन्दः पावमानः परो रसः ॥ पावमानं परं ज्ञानं तेन ते पावयाम्य
 हम् ” इति अभिमन्त्रयेत् ॥ पश्चाद्देनुमुद्रयाऽमृताकृत्य मत्स्यमुद्रयाच्छाय कवचेनावगुण्ठय चक्रेण संरक्ष्य अस्त्रेण छोटिकाभिर्दशदिग्बन्धनं कृत्वा
 कलशं ध्यायेत् ॥ अथ कलशध्यानम् ॥ “ देवदानवसंवादे मध्यमाने महोदधौ ॥ उत्पन्नोऽसि महाकुंभ विष्णुना विधृतः करे ॥ १ ॥ त्वत्तोये
 सर्वदेवाः स्युः सर्वे वेदाः समाश्रिताः ॥ त्वयि तिष्ठन्ति भूतानि त्वयि प्राणाः प्रतिष्ठिताः ॥ २ ॥ शिवस्त्वं च घटोऽसि त्वं विष्णुस्त्वं च प्रजापतिः ॥
 आदित्याया ग्रहाः सर्वे विश्वेदेवाः सपैतृकाः ॥ ३ ॥ त्वयि तिष्ठन्ति कलशे यतः कामफलप्रदाः ॥ त्वत्प्रसादादिमं यज्ञं कर्तुमीहे जलोद्भव ॥
 ॥ ४ ॥ त्वदालोकनमात्रेण भुक्तिमुक्तिफलं महत् ॥ सान्निध्यं कुरु भो कुंभ प्रसन्नो भव सर्वदा ॥ ५ ॥ ” इति ध्यात्वा घटसूक्तं पठेत् ॥ अथ
 घटसूक्तम् “ समुद्रे मध्यमाने तु क्षीरोदे सागरोत्तमे ॥ तत्रोत्पन्नां सुरां ध्यायेत्कन्मकारूपधारिणीम् ॥ ६ ॥ अष्टादशभुजां देवीं रक्तांतायत
 लोचनाम् ॥ आपीनवणां स्वर्णभां बहुरूपां परां सुराम् ॥ ७ ॥ तां सर्वां तु सुरां सर्वदेवानामभयंकरीम् ॥ या सुरा सा रमा देवी यो गन्धः स
 जनार्दनः ॥ ८ ॥ यो वर्णः स भवेद्रह्मा यो मदः स महेश्वरः ॥ स्वादे तु संस्थितः सोमः शब्दसंस्थो हुताशनः ॥ ९ ॥ इच्छायां मन्मथो देवः
 पाताले तु च भैरवः ॥ घटो ब्रह्मा रत्नो विष्णुर्बिद्वो रुद्र एव च ॥ १० ॥ हुंकार ईश्वरः प्रोक्तो हुन्मोदस्तु सदाशिवः ॥ घटमूले स्थितो
 ब्रह्मा घटमध्ये तु माधवः ॥ ११ ॥ घटकंठे नीलकंठे घटाग्रे सर्वदेवताः ॥ लघ्वी हि वारुणी देवी महामांसचरुप्रिया ॥ १२ ॥ सर्वविद्या तु
 या देवी सुरादेवि नमोऽस्तु ते ॥ अनेन घटसूक्तेन द्रव्यशुद्धिः प्रजायते ॥ १३ ॥ ” एवं घटसूक्तं पठित्वा कलशे प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् ॥ अथ
 कलशप्राणप्रतिष्ठाप्रयोगः ॥ करेणाच्छाय उँ आं हीं क्रों यैं रं लं वं शं यं सं हंसः सोऽहं श्रीमद्दत्तुकभैरवस्याधारसहितस्य कलशोऽस्मिन्
 अग्निसूर्यसोमकलानां प्राणा इह प्राणाः । पुनः उँ आं हीं क्रों यैं रं लं वं शं यं सं हंसः सोहं श्रीमद्दत्तुकभैरवस्यास्मिन्कलशे जीव इह

स्थितः । पुनः अँ आं हीं क्रों यं रं लं वं शं षं सं हंसः सोऽहं श्रीमद्भुक्मैरवस्यास्मिन्कलशे सर्वेन्द्रियाणि वाङ्मनस्त्वक्चक्षुर्जिह्वाश्रोत्र
 ब्राणपाणिपायूपस्थानि हैवागत्य सुखं चिरं तिष्ठंतु स्वाहा ॥ ३॥ इति प्राणान्प्रतिष्ठाप्य गंधादिभिः संपूज्य तत्र कलशे चतुर्दिक्षुं पंच
 रत्नानि पूजयेत् । तथथा-पूर्वे अँ म्लूं गगनरत्नाय नमः । दक्षिणे-अँ स्लूं स्वर्गरत्नाय नमः । पश्चिमे-अँ प्लूं पातालरत्नाय नमः । उत्तरे-अँ
 म्लूं मर्त्यरत्नाय नमः । मध्ये-अँ न्लूं नागरत्नाय नमः ॥ एवं पंचरत्नानि संपूज्य पंचमुद्रया नमस्कृत्य कलशे बर्लिं दद्यात् ॥ तथथा—
 कुंभसमीपे रक्तचन्दनसिंदूरकुंकुममेकत्र मेलयित्वा तेन त्रिकोणवृत्तचतुरस्तमंडलं कृत्वा तत्र ‘सर्वपथिकदेवेभ्यो नमः’ इति गंधपुण्पाभ्यां
 संपूज्य तदुपरि द्रव्यशुद्धिभीनमुद्रान्वितं बर्लिं निधाय तत्त्वमुद्रया बलिमुत्सूज्य तं बर्लिं वामपाणिना कलशोपरि त्रिधा भ्रामयित्वा मूल
 मुच्चरन्पूजावाहे निःक्षिपेत् ॥ इति सुधाकलशस्थापनविधिः ॥ अथ शुद्धिस्थापनविधिः ॥ कुम्भस्य वामतः शुद्धिं संस्थाप्य पात्रासादनं कुर्यात् ॥
 तथथा-कुंभस्य वामतः सांबकलशस्थापनोक्तविधिना शुद्धिं संस्थाप्य धेनुमुद्रां प्रददर्य “अँउदूबुच्यस्त्र पशो त्वं हि न पशुस्त्रं शिवोऽसि भो ॥
 शिवाकृत्यमिदं पिंडं यतस्त्रं शिवतां ब्रज ॥ १॥ अँ पशुपाशाय विद्धहे शिरश्छेदाय धीमहि । तप्तश्छागः प्रचोदयात् ॥ २ ॥ ” इति त्रिवारं
 पठेत् ॥ इति शुद्धिस्थापनम् ॥ इति शुद्धिं संस्थाप्य पात्रासादनं कुर्यात् ॥ अथ पात्रासादनप्रयोगः ॥ तत्रादौ शंखस्थापनप्रयोगः ॥
 देववामतः सांबकलशस्थापनोक्तविधिना शंखं संस्थाप्य गंधादिभिः संपूज्याभिमंत्रयेत् । तत्र मंत्रः ॥ “ अँ शंखादौ चन्द्रदेवत्यं कुक्षो
 वरुणदेवता ॥ पृष्ठे प्रजापतिश्चैवमग्रे गंगा सरस्वती ॥ १ ॥ त्रैलोक्ये यानि तीर्थानि वासुदेवस्य चाज्ञया ॥ शंखे तिष्ठन्ति विश्रेन्द्र
 तस्माच्छंखं प्रपूजयेत् ॥ २ ॥ इत्यभिमंत्र्य प्रार्थयेत् ॥ तत्र मंत्रः ॥ “ अँ त्वं पुरा सागरेत्पन्नो विष्णुना विधृतः करे ॥ निर्मितः सर्वदेवैश्च
 पांचजन्यं नमोऽस्तु ते ॥ ३ ॥ ” इति संप्रार्थ्य । “ अँ पांचजन्याय विद्धहे पात्रमानाय धीमहि ॥ तन्नः शंखः प्रचोदयात् ॥ ” इत्यष्ट्वा

१ वामे शंखे प्रविष्टाप्य मध्ये चार्घ्यं प्रकल्पयेत् ॥ दक्षिणे प्रोक्षणीपात्रमध्यंत्रयविष्टल्पने ॥ दृष्टार्घ्यपत्रं देवेशि ब्रह्माया देवताः सदा ॥ नृत्यति खर्षयोगिन्यः श्रीताः खिद्धि ददत्यपि ॥
 आदौ कुंभं तथा शंखं श्रीरात्रं शक्तिपात्रम् ॥ शुद्धपत्रं वीरपात्रं रविपात्रं तथत च ॥

मं० अ०
४२१६॥

जपित्वा शंखमुद्रां प्रदर्शयेत् । इति शंखस्थापनम् ॥ अथ विशेषार्घ्यस्थापनम् ॥ आत्मश्रीचक्रयोर्मध्ये स्वपुरतः सांबकलशोकविधिना विशेषार्घ्यपदमुच्चरन् विशेषार्घ्यं संस्थाप्याभिमंत्रयेत् ॥ तत्र मंत्रः ॥ “ॐ ऐं कुं सौं ब्रह्माण्डखण्डसंभूतमशेषसंभवम् ॥ आपूरितं महापात्रं पीयुषरसमावह ॥ १ ॥ अखण्डेकरसानन्दकलेवरसुधात्मनि ॥ स्वच्छुंदस्फुरणान्मंत्रान्निधेह्यकुलरूपिणी ॥ २ ॥ कुं अकुलस्था मृताकारे सिद्धज्ञानकलेवरे ॥ अमृतत्वं निधेह्यस्मिन्वस्तुनि क्लिन्नरूपिणी ॥ ३ ॥ सौः तद्वपेणैकरस्यं च कृत्वास्यैतत्स्वरूपिणी ॥ भूत्वा पराभृताकारं मयि विस्फुरणं कुरु ॥ ४ ॥ ” अनेन मंत्रेणार्घ्यमभिमंडय पूर्ववत् पंचरत्नानि पूजयेत् ॥ इति विशेषार्घ्यस्थापनम् ॥ इति विशेषार्घ्यं स्थापयित्वा देवदक्षिणतः प्रोक्षणीपात्रमेवमेव विधिना स्थापयेत् ॥ इति त्रिर्घ्यस्थापनम् ॥ ततो विशेषार्घ्यद्वामतः श्रीपात्रं १ गुरुपात्रं २ भैरवपात्रं ३ शक्तिपात्रं ४ योगिनीपात्रं ५ भोगपात्रं ६ वीरपात्रं ७ आत्मपात्रं ८ बलिपात्रं ९ एतानि नव पात्राणि दक्षिणे पार्थार्घ्यचमनीयमधुपकां इति चत्वारि पात्राणि सांबकलशोकविधिना स्थापयेत् ॥ अशक्तश्चेहुर्वीरात्मबलिभोगेति पंचपात्राणि पार्था द्युपचारार्थमेकं वा पात्रं स्थापयेत् ॥ तत्राप्यशक्तश्चेत्तदा एकमेव शंखं संस्थापयेत् ॥ अथ घंटास्थापनप्रयोगः ॥ देवदक्षिणतः घंटां संस्थाप्य नांदं कृत्वा पूजयेत् ॥ तथा च “ॐ भूर्भुवः स्वः गरुडाय नमः । आवाहयामि सर्वोपचारार्थे गंधाक्षतपुष्पाणि समर्पयामि नम स्करोमि ” इत्यावाह्य । “ॐ जगद्धने मंत्रमातः स्वाहा ” इति मंत्रेण घंटास्थितगरुडं घंटां च संपूर्ज्य गरुडमुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ इति घंटास्थापनम् ॥ अथ अखण्डदीपस्थापनप्रयोगः ॥ देवस्य दक्षिणभागे घृतदीपं वामे तैलदीपं स्थापयेत् ॥ तथा च दीपपात्रं गोघृतेन तैलेन वाऽप्यूर्य एकविंशतितुभिर्वर्ति निःक्षिप्य प्रणवेन (ॐ) प्रज्वाल्य सुदर्शनमंत्रेण घृतदीपं पूजयेत् ॥ सुदर्शनमंत्रो यथा--“ॐ रांरीरुरौरौरः सुदर्शनायाखाय फट् स्वाहा ” इति मंत्रेण गंधपुष्पाभ्यां पूजयेत् ॥ तैलदीपं पाशुपतास्त्रमंत्रेण पूजयेत् ॥ पाशुपतास्त्रमंत्रो यथा--“ॐ शूर्णि

१ आगमार्थं तु देवानां गमनार्थं तु रक्षसाम् ॥ घंटानार्दं प्रकुर्वात् पश्चाद् वण्टा प्रपूजयेत् ॥ दीपं घृतयुग्मे दक्षे तैलयुक्तं च वामतः ॥ दक्षिणे च सितां घाँतं वामतो रक्तयात्काम् ॥ २ ॥

पृष्ठं १
मे० हृ०
तरं ५

४२१६

पशु हुं फट् स्वाहा' इति मंत्रेण पूजयेत् ॥ इति संपूज्य हस्तद्वयेन दीपशिखां स्पृष्टा मंत्रं पठेत् ॥ तत्र मंत्रः ॥ "ॐ अघोराय घोर
 तमाय महारौद्राय वीरभद्राय ज्वालामालिने सर्वदुष्टप्राणोपसंहत्रे हुं फट् स्वाहा" इति पठित्वा तेजसात्मानं समर्प्य चित्तं शोधयेत् ॥ तथा
 च-हुं फट् स्वाहा इति मुखे ॥ १ ॥ ॐ रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहेति हृदये ॥ २ ॥ हस्तं दस्तात्मरक्षां निधाय "ॐ" इति मंत्रेण चंदनपुष्पाणि
 कराभ्यां मर्दयित्वा पुष्पाक्षतानादाय "ॐ ते सर्वे विलयं यांतु ये मां हिंसांति हिंसकाः ॥ मृत्युरोगभयक्षेशाः पतंतु रिपुमस्तके ॥ ३ ॥"
 इति मंत्रेणैशान्यां दिशि दूरतः पुष्पं क्षिस्वा हस्तौ प्रक्षाल्याचामेत् ॥ इत्यखण्डदीपस्थापनम् ॥ इति दीपं संस्थाप्य गंधाक्षतादिपूजोपकर
 णानि स्वदक्षिणे संस्थाप्य मूलेन 'नमः' इति संप्रोक्ष्य जलार्थं वृहत्पात्रं व्यञ्जनच्छ्रादर्शाचामराणि च वामपात्रे निधापयेत् ॥ अथ मांस
 शोधनम् ॥ "ॐ पशुपाशाय विश्वहे शिरश्छेदाय धीमहि ॥ तस्मो मांसः प्रचोदयात्" इति दशधा जपेन मांसः शुद्धो भवति ॥ अथ
 मीनशोधनम् ॥ "ॐ त्र्यंबकं यजामहे सुगांधिं पुष्टिवर्धनम् ॥ उर्वारुकमिव बंधनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृताव्" इति मंत्रेण शोधयेत् ॥ अथ
 मुद्राशोधनम् ॥ "ॐ गर्भं धेहि सिनीवालि गर्भं धेहि सरस्वति ॥ गर्भं ते अश्विनौ धत्तां वर्धेतां पुष्करस्तजो ॥ ४ ॥" "ॐ प्लूं जलूं ग्लूं
 स्वाहा" इति मंत्रेण मांसमीनमुद्राः शोधयेत् ॥ इति शोधयित्वा यंत्रस्य प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् ॥ अथ प्राणप्रतिष्ठाप्रयोगः ॥ देशकालौ सं
 कीर्त्यमम वटुकभैरवदेवतानूतनयंत्रे प्राणप्रतिष्ठां करिष्ये इति संकल्पयेत् ॥ अस्य श्रीप्राणप्रतिष्ठामंत्रस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषयः । ऋग्यजुः
 सामानि च्छन्दांसि । क्रियामयवपुःप्राणाल्या देवता । आं वजिम् । हीं शक्तिः । क्रौं कीलकम् । अस्मद्गूतनयंत्रे प्राणप्रतिष्ठापने विनियोगः ॥
 इति जलं क्षिपेत् ॥ ततो यंत्रं करेणाच्छाद्य ॐ आं हीं क्रौं यं रं लं वं शं षं सं हंसः सोहं अस्य वटुकभैरवसपरिवारयंत्रस्य प्राणा इह
 प्राणाः ॥ ५ ॥ पुनः ॐ आं हीं क्रौं यं रं लं वं शं षं सं हंसः सोहं अस्य वटुकभैरवसपरिवारयंत्रस्य जीव इह स्थितः ॥ ६ ॥ पुनः
 ॐ आं हीं क्रौं यं रं लं वं शं षं सं हंसः सोहं अस्य वटुकभैरवसपरिवारयंत्रस्य सर्वोन्द्रियाणि इह स्थितानि ॥ ७ ॥ पुनः ॐ आं हीं क्रौं यं
 रं लं वं शं षं सं हंसः सोहं अस्य वटुकभैरवसपरिवारयंत्रस्य वाह्मनस्त्वक्चक्षुःश्रोत्रजिह्वाप्राणपाणिपादपायूपस्थानि इहैवागत्य सुखं

चिरं तिष्ठन्तु स्वाहा ॥४॥ इति प्रतिष्ठाप्य “यः प्राणतो निमिषतो महित्वे विधेम इति मन्त्रिति” त्रिवारं पठेत् ॥ “मनोजूति र्जुषता सुप्रतिष्ठाप्रतिष्ठा” इत्युक्ता संस्कारसिद्धये पंचदशप्रणवावृत्तीः कृत्वा अनेन वटुकभैरवसपरिवारत्यन्त्रस्य गर्भाधानादिपंचदशसंस्कारान्संपादयामीति वदेत् ॥ इति प्राणान् प्रतिष्ठाप्य ध्यायेत् ॥ अथ ध्यानम् ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशं सहस्रादित्यवर्चसम् ॥ नीलजीमूतसंकाशं नीलांजनसमप्रभम् ॥१॥ अष्टवाहुं त्रिनयनं चतुर्बाहुं द्विवाहुकम् ॥ दंष्ट्राकरालवदनं नूपुरारावसंकुलम् ॥ २ ॥ भुजंगमेखलं देवमग्निवर्णशिरोरुहम् ॥ दिगंबरं कुमारेशं वटुकाख्यं महावलम् ॥ ३ ॥ खद्वांगमसिपाशं च शूलं दक्षिणभागतः ॥ डमरुं च कपालं च वरदं भुजगं तथा ॥ ४ ॥ अग्निवर्ण समोपेतं सारमेयसमन्वितम् ॥ एवं ध्यात्वा हि वटुकं ततो यजनमारभेत् ॥५॥ तत्र मंत्रः ॥ अक्षतानादाय “देवेश भक्तिसुलभपरिवारसमन्वित ॥ यावत्त्वां पूजयिष्यामि तावदेव इहावह ॥ १ ॥ आगच्छ देव वटुक स्थाने चात्र स्थितो भव ॥ यावत्यूजां करिष्यामि तावत्त्वं सन्निधौ भवा ॥२॥” मूलं पठित्वा ‘ॐ भूर्भुवः स्वः श्रीवटुकभैरवदेवते इहा गच्छ इह तिष्ठ’ इत्यक्षतान्निःक्षिप्य आवाहनीमुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ इत्यावाहनम् ॥ १ ॥ “तवेयं महिमा मूर्तिस्तस्यां त्वां सर्वगं प्रभो ॥ भक्तिस्नेहसमाकृष्टं दीपवत्स्थापयाम्यहम् ॥ १॥” मूलं पठित्वा ‘ॐ भूर्भुवः स्वः श्रीवटुकभैरवदेवते इह तिष्ठ ॥’ इत्यक्षतान्निःक्षिप्य स्थापिनीमुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ इति स्थापनम् ॥२॥ “अनन्या तव देवेश मूर्तिशक्तिरियं प्रभो ॥ सान्निध्यं कुरु तस्यां त्वं भक्तानुग्रहतत्परः ॥ १ ॥” मूलं पठित्वा ‘ॐ भूर्भुवः स्वः श्रीवटुकभैरवदेवते इह सान्नि धेहि’ इत्यक्षतान्निःक्षिप्य सान्निधापनीमुद्रां प्रदर्शयेत् । इति संनिधापनम् ॥३॥ “आज्ञया तव देवेश कृपांभोधे गुणांदुधे ॥ आत्मानं दैकतृष्टं त्वां निरुणधिमि पितर्गुरो ॥ १ ॥” मूलं पठित्वा ॐ भूर्भुवः स्वः श्रीवटुकभैरवदेवते इह सान्निध्य ॥ इत्यक्षतान्निःक्षिप्य सन्निरोधनमुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ इति सान्निरोधनम् ॥४॥ “अज्ञानार्द्दर्शनस्त्वाद्वा वैकल्यात्साधनस्य च ॥ यदपूर्णं भवेत्कृत्यं तत्राप्यभिमुखो भव ॥ १ ॥” मूलमंत्रं पठित्वा ‘ॐ भूर्भुवः स्वः श्रीवटुकभैरवदेव इह संमुखो भव’ इत्यक्षतान्निःक्षिप्य सम्मुखीकरणमुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ इति सम्मुखीकरणम् ॥५॥ “अभक्तवाङ्मनश्क्षुःश्रोत्रदूरातिगद्युते ॥ स्वतेजःपञ्चरेणाशु वेष्टितो भव सर्वतः ॥ १ ॥” मूलमंत्रं पठित्वा

‘ॐ भूर्भुवः स्वः श्रीवटुकभैरवदेव अवगुंठितो भव’ इत्यक्षतान्निः क्षिप्य अवगुंठनीमुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ इत्यवगुंठनं कृत्वा सुस्वागतं कुर्यात् ॥ ६ ॥

तत्र मंत्रः ॥ “यस्य दर्शनमिच्छन्ति देवाः स्वाभीष्टसिद्धये ॥ तस्मै ते परमेशाय स्वागतं स्वागतं च ते ॥ १ ॥” मूलमंत्रं पठित्वा ‘ॐ श्रीवटुकभैरवाय नमः ’ सुस्वागतं समर्पयामि ॥ इति सुस्वागतम् ॥ ७ ॥

“देवदेव महाराज प्रियेश्वर प्रजापते ॥ आसनं दिव्यमीशान दास्येऽहं परमे श्वर ॥ १ ॥” मूलमंत्रं पठित्वा ‘ॐ भूर्भुवः स्वः वटुकभैरवाय नमः ’ आसनं समर्पयामि ॥ इत्यासनं दस्त्वा करौ बद्धा प्रार्थयेत् ॥ ८ ॥

तत्र मंत्रः ॥ “स्वागतं देवदेवेश मञ्जाग्यात्त्वमिहागतः ॥ प्राकृतं त्वमद्धुा मां बालबत्परिपालय ॥ १ ॥” मूलमंत्रं पठित्वा ‘ॐ भूर्भुवः स्वः श्रीवटुकभैरवाय नमः ’ प्रार्थनां समर्पयामि नमस्करोमि ॥ इति प्रार्थ्यं पाद्यादिपुष्पांतैरुपचारैः संपूजयेत् ॥ ९ ॥

अथ वाद्यादिपूजनम् ॥ “ॐ यज्ञक्तिलेशसंपर्कात्परमानंदविग्रहः ॥ तस्मै ते चरणाब्जाय पाद्यं शुद्धाय कल्पयेत् ॥ १ ॥” मूलमंत्रं पठित्वा ‘ॐ भूर्भुवः स्वः श्रीवटुकभैरवाय नमः ’ पाद्यं समर्पयामि ॥ इति सामान्याधोदकेन पाद्यं दद्यात् ॥ १ ॥

“ॐ तापत्रयहरं दिव्यं परमानंदलक्षणम् ॥ तापत्रयविनिर्मुक्त तवाधर्यं कल्पयाम्यहम् ॥ १ ॥” मूलमंत्रं पठित्वा ‘ॐ भूर्भुवः स्वः श्रीवटुकभैरवाय नमः ’ अर्धं समर्पयामि ॥ इत्यधः ॥ २ ॥

“ॐ सर्वकालुष्यहरीनाय परिपूर्णसुखात्मने ॥ मधुपर्कामेमं देव कल्पयामि प्रसीद मे ॥ १ ॥” मूलं पठित्वा ‘ॐ भूर्भुवः स्वः श्रीवटुकभैरवाय नमः ’ मधुपर्कं समर्पयामि ॥ इति मधुपर्कम् ॥ ३ ॥

“ॐ वेदानामपि वेदाय देवानां देवतात्मने ॥ आचामं कल्पयामीश शुद्धानां शुद्धिहेतवे ॥ १ ॥” मूलमंत्रं पठित्वा ओँ भूर्भुवः स्वः आचमनं समर्पयामि ॥ इत्याचमनम् ॥ ४ ॥

ॐ इत्याचमनं दस्त्वा पञ्चामृतस्नानादिकं च सर्वदेवोपयोगिपञ्चतिमार्गेण कृत्वा जलस्नानं कुर्यात् ॥ तथाथा— “ॐ गंगासरस्वतीरेवापयोष्णीनर्मदाजलैः ॥ स्नापितोऽसि मया देवतया शांतिं कुरुष्व मे ॥ १ ॥” मूलं पठित्वा ‘ॐ भूर्भुवः स्वः श्रीवटुकभैरवाय नमः ’ शंखोदकस्नानं समर्पयामि ॥ इति स्नानम् ॥ ५ ॥

“ॐ सर्वभूपादिके सौम्ये लोकलज्जानिवारणे ॥ मयैवापादिते तुभ्यं वाससी प्रतिगृह्णताम् ॥ १ ॥” मूलमंत्रं पठित्वा ‘ॐ श्रीवटुकभैरवाय नमः ’ अथवा शंखोदकेन ।

नमः' वस्त्रं समर्पयामि ॥ इति वस्त्रम् ॥ ६ ॥ "ॐ नवभिस्तन्तुभिर्युकं त्रिगुणं देवतामयम् ॥ उपवीतं चोत्तरीयं गृहाण परमेश्वर ॥१॥" मूलमंत्रं पठित्वा 'ॐ भूर्भुवः स्वः श्रीवटुकभैरवाय नमः' यज्ञोपवीतं समर्पयामि॥इति यज्ञोपवीतम्॥७॥ "ॐ श्रीखण्डं चंदनं दिव्यं गंधादृशं सुमनोहरम्॥विलेपनं सुरश्रेष्ठं चंदनं प्रतिगृह्यताम् ॥८॥" मूलं पठित्वा 'ॐ भूर्भुवः स्वः श्रीवटुकभैरवाय नमः' गंधं समर्पयामि ॥अंगुष्ठौ कनिष्ठामूललङ्घनौ गंधमुद्रा । इति गंधम् ॥९॥ "ॐ अक्षताश्च सुरश्रेष्ठं कुंकुमाक्ताः सुशोभिताः॥मया निवेदिता भक्त्या गृहाण परमेश्वर ॥१॥" मूलं पठित्वा 'ॐ भूर्भुवः स्वः श्रीवटुकभैरवाय नमः' अक्षतान्समर्पयामि॥इत्यक्षतान् ॥१॥ "ॐ मात्यादीनि सुगंधीनि मालत्या दीनि वै प्रभो ॥ मयानीतानि पुष्पाणि गृहाण परमेश्वर ॥१॥" मूलं पठित्वा 'ॐ भूर्भुवः स्वः श्रीवटुकभैरवाय नमः' पुष्पं समर्पयामि । तर्जन्यावंगुष्ठमूललङ्घे पुष्पमुद्रा इति पुष्पाणि॥१०॥ एवं पुष्पांतं पूजयित्वा ततो देवाज्ञयावरणपूजां कुर्यात्॥अथावरणपूजा ॥ तत्र क्रमः ॥ " श्रीपदं पूर्वमुच्चार्यं पादुकापदसुच्चरेद् ॥ पूजयामि नमः पथ्यात्पूजयेदंगदेवताः ॥ १ ॥ " ॥ इत्युच्चरन् आवरणदेवताः पूजयेत् ॥ ततः पुष्पांजलिमादाय "ॐ संविन्मयः परो देवः परामृतरसप्रिय ॥ अनुज्ञां देहि वटुक परिवारार्चनाय मे ॥ २ ॥ " इत्युक्त्वा पुष्पांजलिं भैरवोपरि दस्त्वा आज्ञां गृहीत्वा अत्र सर्वत्र पूज्यपूजकयोरंतराले श्राची तदनुसारेण अन्या दिशः प्रकल्प्य प्रयोगोक्तावरणपूजां कुर्त्वा धूपादिभिः पूजनं कुर्यात् ॥ अथ धूपादिपूजाप्रयोगः ॥ फडिति धूपपात्रं संप्रोक्ष्य मूलेन नमः इति गंधपुष्पाभ्यां संयूज्य पुरतो निधाय (ॐ रं) इति वह्निवीजेनोपरि आग्ने संस्थाप्य तदुपरि मूलेन दशांगं दस्त्वा घंटां वादयन् "ॐ वनस्पतिरसोऽद्भूतो गंधादृशो गंध उत्तमः ॥ आग्नेयः सर्वदेवानां धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥१॥" मूलं पठित्वा 'ॐ भूर्भुवः स्वः सांगाय सपरिवाराय सायुधाय सवाहनाय श्रीवटुकभैरवाय नमः' धूपं समर्पयामि॥इति नाभिदेशतः धूपयित्वा देववासतः धूपपात्रं निधाय तर्जनीमूलयोरंगुष्ठयोगे धूपमुद्रां प्रदर्शयेत्॥इति धूपम् ॥१ ॥ ततो दीपमात्रे गोघृतमापूर्य एकर्विंशतितंतुभिर्वाति निक्षिप्य प्रणवेन (ॐ) प्रज्वाल्य घंटां वादयन् नेत्रादिपादपर्यंतं दीपं प्रदर्शयेत्॥ "ॐ सुप्रकाशो महादीपः सर्वतस्तिमिरापहः ॥ सवाह्याभ्यंतरं ज्योतिर्दीपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥१॥" मूलं पठित्वा 'ॐ भूर्भुवः स्वः सांगाय सप

रिवाराय सायुधाय सवाहनाय श्रीमद्दुक्भैरवाय नमः’ दीपं समर्पयामि ॥ इति पठित्वा देवस्य दक्षिणभागे निधापयेत् ॥ ततः शंखजल मुत्सूज्य मध्यमांगुष्ठयोगे दीपमुद्रां प्रदर्शयेद् ॥ इति दीपम् ॥ २ ॥ देवस्याग्रे जलेन चतुरस्त्रं मंडलं कृत्वा स्वर्णादिनिर्मितं भोजनपात्रं संस्थाप्य तन्मध्ये षड्सोपेतं माषपिष्टं तैलपकं वटकं च विविधप्रकारं वा नैवेद्यं संस्थाप्य ‘ॐ ह्रीं नमः’ इति मंत्रेणार्घ्यजलेन संप्रोक्ष्य मूलेन संविक्ष्य अधोमुखदक्षिणहस्तोपारि तादृशं वामं निधाय नैवेद्येनाच्छाय (ॐ यं) इति वायुबीजं षोडशाधा संजप्य वायुना तद्रतदोषान् संशोष्य ततो दक्षिणकरतले तत्पृष्ठलग्नं वामकरतलं कृत्वा नैवेद्यं प्रदर्श्य (ॐ रं) इति बह्दुबीजं षोडशवारं संजप्य तदुत्पन्ना मिना तदोपेण दग्ध्वा ततो वामकरतले अमृतबीजं विचित्य तत्पृष्ठलग्नं दक्षिणकरतलं कृत्वा नैवेद्यं प्रदर्श्य (ॐ वं) इति सुधाबीजं षोडश वारं संजप्य तदुत्थामृतधारयाङ्गवितं विभाव्य मूलेन प्रोक्ष्य धेनुमुद्रां प्रदर्श्य मूलेनाष्टधाऽभिमंत्र्य गंधपुष्पाभ्यां संपूज्य वामांगुष्ठेन नैवेद्य पात्रं स्पृष्ट्वा दक्षिणकरेण जलं गृहीत्वा “ॐ सत्पात्रासिद्धं सुहविर्विधानेकभक्षणम् ॥ निवेदयामि देवेश सानुगाय गृहण तद् ॥१॥ मूलं पठित्वा ‘ॐ भूर्भुवः स्वः सांगाय सपरिवाराय सायुधाय सवाहनाय श्रीमद्दुक्भैरवाय नमः’ नैवेद्यं समर्पयामि ॥ इति जलमुत्सूज्य ‘ॐ अमृतोपस्तरणमसि स्वाहा’ इति देवस्य दक्षहस्ते जलं दत्त्वा देवेन तज्जलं प्राशितमिति भावयन् ततो वामहस्ते नानामासूलांगुष्ठयोगे ग्रासमुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ दक्षिणहस्तेन प्राणादिपञ्चमुद्राः प्रदर्शयेत् ॥ एवं पंच मुद्राः प्रदर्श्य देवं भुक्तवंतं विभाव्य जलं दद्यात् ॥ इति नैवेद्यम् ॥ ३ ॥ “ॐ नमस्ते देवदेवेश सर्वतृष्णिकरो वरः ॥ परमानंदपूर्णस्त्वं गृहण जलसुत्तमम् ॥ १ ॥” मूलं पठित्वा “ॐ भूर्भुवः स्वः सांगाय सपरिवाराय श्रीमद्दुक्भैरवाय जलं समर्पयामि ॥” इति मंत्रेण स्वर्णादिपात्रस्थं कर्पूरादिसुवासितं जलं निवेद्य अंतःपटं दद्यात् ॥ ४ ॥ तद्यथा—“ब्रह्मेशाद्यैः सरसमभितः सोपाविष्टः समंतात्सज्ज्वालव्यजननिकर्वीज्यमानो वयस्यैः ॥

१ अंगुष्ठतज्जनीमध्यमानामाभिः ॐ प्राणाय स्वाहा इवि प्राणमुद्रा प्रयमा, अंगुष्ठतज्जनीमध्यमाभिः ॐ अपानाय स्वाहा इत्यपानमुद्रा द्वितीया, अंगुष्ठमध्यमानामाभिः ॐ व्यानाय स्वादा इति व्यानमुद्रा तृतीया, अंगुष्ठतज्जनीमध्यमानामाभिः ॐ उदानाय स्वाहा इति उदानमुद्रा चतुर्थी, सर्वागुलीभिः ॐ समानाय स्वाहा इति समानमुद्रा पंचमी ।

नर्मकीडाप्रहसनपरान्हासयन्पंकिभोक्तृन् भुंके पात्रे कनकघटिते वदूतान् भैरवेशः ॥ १ ॥ शालीभक्तं सुपकं शिशिरकरासितं पायसापूपसृपं लेह्यं पेयं च चोष्यं सितमसृतफलं क्षीरिकायं सुखायम् ॥ आज्यं प्राज्यं सभोज्यं नयनरुचिकरं राजिकैलामरीचं स्वादीयः शाकराजीपरिकरमसृताहारजोषं जुषस्व ॥ २ ॥ ” इति अंतःपटं दत्त्वाचमनं दद्यात् ॥ ५ ॥ तद्यथा—“ॐ वेदानामपि वेदाय देवानां देवतात्मने ॥ आचामं कल्पयामीशा शुद्धानां शुद्धिहेतवे ॥ ६ ॥ ” मूलं पाठित्वा ‘ॐ भूर्भुवः स्वः सांगाय सपरिवाराय श्रीमद्भुक्तं भैरवाय नमः’ आचमनं समर्पयामि ॥ इत्याचमनं दत्त्वा गंदूषार्थं मूलमंत्रेण जलं दद्यात् ॥ इत्याचमनम् ॥ ६ ॥ ततो गतसारं नेवेद्यं किञ्चिदुद्धृत्य “ॐ चंडेश्वराय नमः ॥” इति देवस्योच्छिष्टुं चंडेश्वरादैशान्यां दिशि दद्यात् ॥ अथ पंचवलिदानविधिः ॥ ततो यंत्रस्य पूर्वदक्षिणपश्चिमोक्तरेषु त्रिकोणवृत्तचतुरस्त्रं मंडलं कृत्वा “ॐ ह्रीं मंडलाय नमः ॥ ” इति मंडलं संपूज्य ॥ पूर्वे—“ॐ वं वटुकाय नमः” इति पायादिभिः संपूज्य पक्षोन्नपूर्णसलिलमीनमांसं कमलाकारं दीपचतुष्टययुक्तं वा बलिपात्रेषु पूरयित्वा मीनमुद्रां प्रदर्श्य वामां गुष्टानामाभ्यां गृहीत्वा “ॐ एहोहि देवीपुत्रवटुकनाथ कपिलजटाभारभासुर त्रिनेत्र ज्वालामुख सर्वविघ्नाशयै॒ सर्वोपचारसहितं बलिं गृह्ण॑ २ स्वाहा एष बलिवटुकाय नमः॥” इति मंत्रेण पूर्वदल उत्सृजेत् ॥ १ ॥ ततो दक्षिणे-पूर्ववन्मंडलं संपूज्य तन्मध्ये योगिनीभ्यो नमः ॥” इति योगिनीरभ्यर्च्यं पूर्ववर्तपात्रे द्रव्यं पूरयित्वा योनिमुद्रां प्रदर्श्य दक्षांगुष्टानामाभ्यां बलिपात्रं गृहीत्वा “ॐ ऊर्ध्वं ब्रह्मांडतो वा दिवि गगनतले भूतले निष्कले वा पाताले वा तले वा सलिलपवनयर्येत्र कुत्र स्थिता वा ॥ क्षेत्रे पीठोपपीठादिषु च कृतपदा धूपदीपादिकेन प्रीता देव्यः सदा नः शुभवलिविधिना पांतु वीरेन्द्रवंश्याः ॥१॥” “ॐ योगिनीभ्यः स्वाहा सर्वयोगिनी हुं फट् स्वाहा

२ शारदातिके—शाल्यन्नं पक्षलं सर्विलाजन्त्र्यानि शर्करा ॥ गुदमिकुरसापूर्वमन्वत्तेः परिमिथतैः ॥ कृत्वा ग्रासं समाराध्य देवं प्रागुक्तवत्मना ॥ रक्तचन्दनपुण्यैर्निर्दितस्मे बलि हरेत् ॥ तन्वातेरेऽपि-राजसो मांसरक्ताद्यः पक्षवयस्मन्वितः ॥ आदावन्ते भ्रयोगस्य वटुकाय चक्षि हरेत् ॥ विश्वसारातन्ते-मेषकुरुकृष्णोर्मात्रं शाल्यन्नं घृतसंप्लुतम् ॥ लाजन्त्र्यमपूर्पं च गुदमिकुरसमन्वितम् ॥ मरीचीर्जीरकेशव गुदस्त्रष्टुतवेष्य च ॥ शालिवंशुलभक्तं च गोक्षीरेण समन्वितम् ॥ अन्यत्रापि-पक्षवयं माषचूर्ण दधिक्षीरे घृतं वया ॥ गुदोदकेन उत्युक्तं मिश्रीकृत्य विचक्षणः ॥ इति चक्षि दद्यात् ॥

एष वलियोगिनीभ्यो नमः” इति मंत्रेण वलिपात्रं दक्षिणमण्डलं उत्सृजेत् ॥ २ ॥ ततः पश्चिमे—पूर्ववन्मण्डलं संपूज्य तन्मध्ये—‘क्षं क्षेत्रं
पालाय नमः’ इति क्षेत्रपालमभ्यर्थ्यं पूर्वोक्तपात्रे द्रव्यं पूरयित्वा अंकुशमुद्रां प्रदर्श्य दक्षांगुष्ठमध्यमानामाभ्यां वलिपात्रं गृहीत्वा
“ॐ क्षां क्षीं क्षुं क्षें क्षौं क्षः क्षेत्रपालं धूपादिसहितं वलिं गृह्ण गृह्ण स्वाहा एष वलिः क्षेत्रपालाय नमः” इति मंत्रेण वलिपात्रं पश्चिम
मण्डलं उत्सृजेद् ॥ ३ ॥ ततः उच्चरे—पूर्ववन्मण्डलं संपूज्य तन्मध्ये ‘गं गणेशाय नमः’ इति गणेशमभ्यर्थ्यं पूर्वोक्तपात्रे द्रव्यं पूरयित्वा दक्षां
गुष्ठतर्जन्यनामाभ्यां वलिपात्रं गृहीत्वा—“ॐ गां गीं गूं गौं गः गणपतये वर्वरदं सर्वजनं मे वशमानय वलिं गृह्णगृह्ण एष वलिंगं
गणपतये नमः” इति मंत्रेण वलिपात्रसुत्तरमण्डलं उत्सृजेत् ॥ ४ ॥ ततो गणपतिसमीपे पूर्ववन्मण्डलं कृत्वा—“ॐ ह्रीं द्व्यापकमण्डलाय नमः” इति संपूज्य साधारणवलिं माषभक्तं वा संस्थाप्य मूलेनाभिमंत्र्य तत्र धूपदीपादीभिः सर्वभत्तानि संपूज्य तत्त्वमुद्रां प्रदर्श्य “ॐ
ह्रीं सर्वविव्रक्तुमध्यः सर्वभूतेभ्योहं स्वाहा एष वलिः सर्वभूतेभ्यो नमः” इति मंत्रेण वलिपात्रं गणपतिसमीप उत्सृजेत् ॥ इति पंच वली
नशक्तश्चेदेकमेव वलिं भैरवाय दद्यात् ॥ इति पंचवलिदानम् ॥ अथ पशुञ्चलिदानप्रयोगः ॥ अर्द्धरात्रे देवं संपूज्य पंचाब्दं सर्वलक्षणोपेतं
छागायं पशुमानीय “ॐ वाराही यमुना गंगा करतोया सरस्वती ॥ कावेरी चन्द्रभागा च सिंधुभैरवसागराः ॥ १ ॥ अजस्त्राने ममे
शानि सान्निद्व्यमिह कल्पय ॥ पशुपाशविनाशाय हेमकूटस्थिताय च ॥ पराय परमेशाय हुंकाराय च मर्तये ॥ २ ॥” इति जलमाभि
मंत्र्य मूलेन स्नापयित्वा सिंदूरमाल्यादिभिरलंकृत्य देवस्याग्रे संस्थाप्य मूलं पठित्वा गंधमिश्रिताघ्योदकेन त्रिः संप्रोक्ष्य अस्त्रेण संरक्ष्य
कवचेनावगुण्ठय धेनुमुद्रयासृतकृत्य कृतांजलिः प्रार्थयेत् ॥ “ॐ छाग त्वं वलिरूपेण महाभाग्यादुपस्थितः ॥ प्रणमामि सदा भवत्या
रूपिणं वलिरूपिणम् ॥ १ ॥ भैरवप्रीतिकामस्य दातुरापद्विनाशिने ॥ भैरववलिरूपाय वले तुभ्यं नमो नमः ॥ २ ॥ यज्ञार्थे पशवः
सृष्टाः स्वयमेव स्वयंभुवा ॥ अतस्त्वां घातयिष्यामि यस्माद्यज्ञे वधोऽवधः ॥ ३ ॥” इति संप्रार्थ्यं प्रत्यंगं पूजयेत् ॥ तथा च—“ॐ
सृष्टिरखदनायै नमः इति शिरसि ॥ १ ॥ अँ चडिपकायै नमः । इति कपोले ॥ २ ॥ अँ चन्द्राकार्भ्यां नमः । इति चक्षुषोः ॥ ३ ॥

मं० मं०

२२०॥

ॐ वृहस्पतये नमः । इति कर्णयोः ॥ ४ ॥ ॐ सरस्वत्यै नमः । इति नासायाम् ॥ ५ ॥ ॐ उग्रदंतिकायै नमः । इति जिह्वायाम् ॥ ६ ॥ ॐ महादंतिकायै नमः । इति ग्रीवायाम् ॥ ७ ॥ ॐ पृथिव्यै नमः । इति उदरे ॥ ८ ॥ ॐ धर्माय नमः । इति जंघाचनुष्टये ॥ ९ ॥” इति संपूज्य जलं गृहीत्वा “ ॐ ह्रीं वरुणमंडलाधिष्ठितविप्रहाय पशुरूपभैरवाय इमं पशुं प्रोक्षामि स्वाहा ” इति संप्रोक्ष्य ततस्तिलकुशजलं गृहीत्वा देशकालौ संकीर्त्यामुकगोत्रः श्रीमद्मुक्तरामाहं छागसमसंख्याकमंचवर्यावच्छिन्नश्रीमद्द्रुकभैरवप्रीतिकामोऽहमेताऽछागान्वहिदैवतान् श्रीमद्द्रुकभैरवाय तुभ्यं घातयिष्ये इति संपूज्य खड्डपूजां कुर्यात् ॥ तथा च—खड्डं पुरतो निधाय “ ॐ नीलं हयं समधिरूप्य पुरः प्रयांती नीलांशुकाभरणमाल्यविलेपनादथा ॥ निद्रापुटेन भुवनानि तिरोदधाना खड्डायुधा भगवती परिपातु भक्तान् ॥ १ ॥ “ इति खड्डं ध्यात्वा ” ॐ ह्रीं श्रीं नमो भगवति माहेश्वरि सर्वपशुजनमनश्चक्षुस्तिरस्करिणी कुरुकुरु स्वाहा ॥ ॐ ह्रीं ह्रीं एव गल्यै तिरस्करिणी सकलजनवारवादिनी सकलपशुजनमनश्चक्षुःश्रोत्रजिह्वाग्राणतिरस्करिणी कुरुकुरु ठः ठः ठः स्वाहा इति मंत्रद्वयेन नमस्कृत्य “ ॐ ह्रीं ह्रीं खड्डं आं कालिकालि वज्रेश्वरि लोहदंडायै नमः ॥” इति गंधादिभित्रिः संपूज्य खड्डोपरि सिंदूरादिना ह्रींकारं विलिख्य “ ॐ खड्डाय नमः ॥” इति संपूज्य वलिकणे पशुगायत्री श्रावयेत् ॥ तत्र मंत्रः ॥ “ ॐ ह्रीं वलिरूपाय विद्यहे वटुकप्रियाय धीमहि ॥ तत्रः पशुः प्रचोदयात् ” इति वलिकणे श्रावयित्वा खड्डं हस्ते चादाय प्रार्थयेत् ॥ “ ॐ आसिर्विशसनः खड्डस्तीक्ष्णधारो दुरासदः ॥ श्रीगभो विजयश्वेव धर्मपाल नमोऽस्तु ते ॥ १ ॥ इत्यष्टौ तव नामानि स्वयमुक्तानि वेधसा ॥ नक्षत्रं कृतिका ते तु गुरुदेवो महेश्वरः ॥ २ ॥ रोहिणी च शरीरं ते धाता देवो जनर्दनः ॥ पिता पितामहो देवस्त्वं मां पालय सर्वदा ॥ ३ ॥ नीलजीमूतसंकाशस्तीक्ष्णदंष्ट्रः कृशोदरः ॥ भावशुद्धो मर्षणश्च अतितेजास्तथैव च ॥ ४ ॥ इयं येन धृता क्षोणी हतश्च महिषासुरः ॥ तीक्ष्णधाराय शुद्धाय तस्मै खड्डाय ते नमः ॥ ५ ॥ भैरवीरसनावुद्धया एकघाते तु घातयेत् ॥ ६ ॥ “ इति खड्डं संप्रार्थ्य ” ॐ रे वज्रासुरनाशाय देवकार्यार्थतत्परः ॥ पशुश्छेषः स्वयं शीघ्रं खड्डनाथ नमोऽस्तु ते ॥ ७ ॥ इति पठित्वा “ पशुराशाय विद्यहे विश्रकर्णाय धीमहि ॥ तत्र

१० लं० १

भे० तं०

तं० १०

२२०॥

र्थागः प्रचोदयात् ॥” इति मूलं पठित्वा श्रीवटुकभैरवाय इमं छागबालिं तुभ्यमहं प्रददे ॥ इति बलिस्कर्षे खड्हं दत्त्वा सकलं हृषिरं मुण्डं च देवाग्रे कृत्वा “ॐ अद्य पंचवर्षावच्छिन्नश्रीवटुकभैरवप्रीतिकाम इदं छागहृषिरं समुण्डं श्रीवटुकभैरवं तुभ्यमहं प्रददे” इति समर्प्य ततः “ॐ बलिं गृह्णात्विमं देवा आदित्या वसवस्तथा ॥ मरुतो येऽश्विनो रुद्राः सुपर्णाः पन्नगा ग्रहाः ॥ १ ॥ असुरा यातुधानाश्च पिशाचोरग राक्षसाः ॥ डाकिन्यो यक्षवेताला योगिन्यः पूतनाः शिवाः ॥ २ ॥ जूंभिकासिद्धगन्धर्वा मल्ला विद्याधरा नगाः ॥ दिवपाल्या लोक पालाश्च ये च विघ्नविनाशकाः ॥ ३ ॥ जगतां शांतिकर्त्तरो ब्रह्माद्याश्च महर्षयः ॥ मा विघ्नं मा च मे पापं मा संतु परिपंथिनः ॥ ४ ॥ सोम्या भवन्तु तृप्ताश्च भतप्रेतसुखावहाः ॥ ५ ॥” इति निवेदयेत् । ततो हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य स्नात्वा तिलकं धूत्वा देवं संप्रार्थ्य पुण्यांजलिं च दत्त्वा बान्धवैः सह भुंजीत ॥ एवमेव गजतुरङ्गादिना बलिं दद्यात् ॥ “अनेन बलिदानेन सन्तुष्टो भैरवः स्वयम् ॥ शत्रुसैन्यं विभद्याय स्वगणेभ्यः प्रयच्छति ॥ क्रुद्धः स भंजयेच्छीप्रं नाश्र कर्या विचारणा ॥ ६ ॥” इति पशुबलिदानप्रयोगः ॥ अथ तांवूलम् ॥ “ॐ पूर्णीफलं महद्विष्यं नागवल्लीदलान्वितम् ॥ कर्पूरादिसमायुक्तं तांवूलं प्रतिगृह्यताम् ॥” मूलं पठित्वा ‘ॐ भूर्भुवः स्वः वटुकभैरवाय नमः’ तांवूलं समर्पयामि ॥ इति तांवूलम् ॥ ७ ॥ इति तांवूलं दत्त्वा छत्रचामरादीन् सर्वदेवोपयोगिपञ्चतिमार्गेण दद्यात् ॥ अशक्तश्चेदारात्मिकं कुर्यात् ॥ अथ आरात्मिकम् ॥ शालिगोधूमपिष्ठेन सगुडजीरकेण च त्रिकोणाकारं मंडूकरूपं वा नव दीपान् स्वर्णादिस्थालीमध्ये संस्थाप्य घृतेनापूर्यं कर्पूरादिवर्तीं निःक्षिप्य मायावीजेन(हीं)प्रज्वाल्य चक्रमुद्रां प्रदद्यं मूलेनारात्मिक्यं संपूज्य मूलं पठित्वा देवोपरि नेत्रादिपादपर्यंतं नववारं त्रिवारं वा श्रामयित्वा घंटां नादयेत् । तत्र मंत्रः ॥ “अंतस्तेजा वहिस्तेजा एकीकृत्य निरंतरम् ॥ त्रिधा देवोपरि श्राम्य कुलदीपं निवेदयेत् ॥ ८ ॥ चंद्रादित्यो च धरणी विद्युदग्निस्तथैव च ॥ त्वमेव सर्वज्योर्तीषि आर्तिक्यं प्रतिगृह्यताम् ॥ ९ ॥” मूलं पठित्वा ‘ॐ भूर्भुवः स्वः वटुकभैरवाय नमः’ नीराजनं समर्पयामि ॥ ततो देवदक्षिणतः निधाय शंखजलमुत्सुजेत् ॥ इति आरात्मिक्यम् ॥ अथ प्रदक्षिणा ॥ “यानि कानि च पापानि जन्मांतरकृतानि वै ॥ तानि सर्वाणि नश्यन्तु प्रदक्षिणपदे पदे ॥ १० ॥” इति

मंत्रेण तिस्रः प्रदक्षिणाः कृत्वा मूलमुच्चार्ये^१ अँ भूर्भुवः स्वः श्रीवटुकभैरवाय नमः” प्रदक्षिणाः समर्पयामि॥ इति प्रदक्षिणाः कृत्वा “प्रपञ्चं पाहि मार्मीश भीतं मृत्युग्रहाण्वात्॥” इति वदन् साठींगं प्रणमेत् ॥ अथ पुष्पांजलिः॥ “नानासुंगंधपुष्पाणि यथाकालोऽह्वानि च ॥ पुष्पांजलिः मया दत्तं गृहाण भैरवे श्वर॥१॥ मूलं पठित्वा “अँ भूर्भुवः स्वः श्रीवटुकभैरवाय नमः” पुष्पांजलिं समर्पयामि॥ इति पुष्पांजलिं दत्त्वा ततः स्तुति पाठेन देवं स्तुत्वा वद्धांजलिपूर्वकं प्रार्थयेत् ॥ अथ प्रार्थना ॥ “ज्ञानतोऽज्ञानतो वाथ यन्मया क्रियते शिव ॥ मम कृत्यमिदं सर्वमिति देव क्षमस्व मे ॥२॥ अपराधसहस्राणि क्रियते हर्निशं मया ॥ दासोऽयमिति मां मत्वा क्षमस्व परमेश्वर ॥३॥ अपराधो भवत्येव सेवकस्य पदे पदे ॥ कोऽपरः सहतां लोके केवलं स्वामिनं विना ॥ ३ ॥ भूमौ स्खलितपादानां भूमिरेवावलंबनम् ॥ त्वयि जातापराधानां त्वमेव शरणं शिव ॥ ४ ॥” इति वद्धांजलिपूर्वकं संप्रार्थ्य ॥ ततः “यदुकं यज्ञ भावेन पत्रं पुष्पं फलं जलम् ॥ निवेदितं च नैवेद्यं गृहाण चानुकंपय ॥५॥ इति पठित्वा देवस्य दक्षिणकरे पूजार्पणजलं दत्त्वा सर्वदेवोपयोगिपद्धतिमार्गेण मालायाः संस्कारान्संपाद्याशक्त श्रेत्साधारणसंस्कारान् कुर्यात् ॥ अथ साधारणमालासंस्काराः ॥ जपार्थे रुद्राक्षमालामानीय कचित्पात्रे वामहस्तेनाच्छाय मूले नार्घोदकेनाभ्युक्ष्य वस्त्रणाशोष्य “अँ माले माले महामाये सर्वशक्तिस्वरूपिणि ॥ चतुर्वर्गस्त्वयि न्यस्तस्तस्मात्त्वं सिद्धिदा भव॥६॥” इत्य नेन गंधपुष्पाभ्यां संपूज्यपुनः “अँ अविन्नं कुरु माले त्वं सर्वकार्येषु सर्वदा॥” इति मंत्रेण दक्षिणहस्ते मालामादाय हृदये धारयन्स्त्रेष्टुदेवतां ध्यात्वा मध्यमांगुलिमध्यपूर्विणि संस्थाप्य ज्येष्ठाग्रेण श्रामयित्वा एकाग्रचित्तो मंत्रार्थं स्मरन् यथाशक्ति मूलमंत्रं जपेत् ॥ नित्यमेव समाना जपाः कार्या न तु न्यूनाधिकाः ॥ मूलमंत्रो यथा—“अँ ह्रीं वटुकाय आपदुद्धारणाय कुरुकुरु वटुकाय ह्रीं” इत्येकविंशत्यक्षरं मंत्रं जपेत् ॥ ततो जपाते “त्वं माले सर्वदवानां प्रीतिदा शुभदा मम ॥ शुभं कुरुष्व मे भद्रे यशो वीर्यं च देहि मे ॥७॥” “अँ ह्रीं सिद्धयै नमः” इति मालां शिरासि निधाय गोमुखीं रहसि स्थापयेत् ॥ नाशुचिः स्पर्शयेत् ॥ नान्यस्मै दद्यात् ॥ अशुचिस्थाने न निधापयेत् ॥ स्वयो

^१ जपस्यानार्चनस्याने मालापुस्तकदर्शनम् ॥ स्वभक्तु मदेशानि दर्शनं नैव कार्येत् ॥ इति वचनात् ॥

निवद् गुप्तां कुर्यात् ॥ ततः कवचस्तोत्रसहस्रनामादिकं पठित्वा पुनः मूलमंत्रस्य ऋष्यादिष्ठंगन्यासं च कृत्वा
 पंचोपचारैः संपूज्य पुष्पांजलिं च दत्त्वा जपं देवापणं कुर्यात् ॥ तथथा—अघोदकेन उलुकामादाय “ॐ गुह्यातिगुह्यगोत्ता त्वं
 गृहणास्मल्लुतं जपम् ॥ सिद्धिभर्वतु मे देव त्वत्प्रसादात्वयि स्थितिः ॥ १ ॥ “ॐ इतः पूर्वं प्राणवुद्धिदेहधर्माधिकारतो
 जाग्रत्स्वभसुपुस्तियावस्थासु भनसा वाचा कर्मणा हस्ताभ्यां पञ्चयासुदरेण शिश्ना यत्सृतं यदुक्तं यत्कृतं तत्सर्वं ब्रह्मापणं
 भवतु खाहा ॥ मदीयं च सकलं श्रीमद्भुक्तैरवदेवतायै समर्पयामि नमः ॥ “ॐ तत्सादेति ब्राह्मापणं भवतु ॥ इति
 देवदक्षिणकरे जपसमर्पणजलं दत्त्वा कृतांजलिपूर्वकं क्षमापनं पठेद् ॥ अथ क्षमापनम् ॥ आवाहनं न जानामि न जानामि विसर्जनम् ॥
 पूजाभागं न जानामि त्वं गतिः परमेश्वर ॥ २ ॥ मंत्रहीनं क्रियाहनिं भक्तिहीनं सुरेश्वर ॥ यत्पजितं मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥ ३ ॥
 यदक्षरपदब्रह्माहीनं च यद्भवेत् ॥ तत्सर्वं क्षम्यतां देव प्रसीद परमेश्वर ॥ ४ ॥ कर्मणा भनसा वाचा त्वत्तो नान्या गतिर्भास ॥
 अन्तश्वरसि भूतानामिष्टस्वं परमेश्वर ॥ ५ ॥ अन्यथा शरणं नास्ति त्वमेव शरणं मम ॥ तस्मात्कारुण्यभावेन रक्षस्व परमेश्वर
 ॥ ६ ॥ अन्ते योनिसहस्राणां सहस्रेषु ब्रजान्यहम् ॥ तेषु तेष्वचला भक्तिरच्छुतेऽस्तु सदा स्तयि ॥ ७ ॥ गतं पापं गतं दुःखं गतं
 दारिद्र्यमेव च ॥ आगता सुखसंपत्तिः पुण्याच्च तव दर्शनात् ॥ ८ ॥ देवो दाता च भोक्ता च देवरूपमिदं जगद् ॥ देवो जयति
 सर्वत्र यो देवः सोऽहमेव हि ॥ ९ ॥ क्षमस्व देवदेवेश क्षम्यते भुवनेश्वर ॥ तव पादांबुजे नित्यं निश्चला भक्तिरस्तु मे ॥ १० ॥ ” इति
 कृतांजलिः प्रार्थ्य ततः शंखमुद्धृत्य देवोपरि भ्रामयित्वा “साधु वासाधु वा कर्म यद्यदाचरितं मया ॥ तत्सर्वं कृपया देव गृहणारा
 धनं मम ॥ ११ ॥” इत्युच्चरन् देवस्य दक्षिणहस्ते किंचिज्जलं दत्त्वा प्राग्वदध्यं देवशिरसि दत्त्वा शंखं यथास्थाने निवेश्य देवस्योच्छिष्ट
 नैवेद्यं शिरसि धूत्वा नैवेद्यादिकं देवभक्तेषु विभज्य स्वयं भुक्ता विसर्जनं कुर्यात् ॥ अथ विसर्जनम् ॥ १२ ॥ गच्छ गच्छ परस्थाने स्वस्थाने

१ नैवेद्यलक्षणम्—मर्वाग्निवसर्जनाद्रूप्यं नैवेद्यं सर्वमुत्त्यवे ॥ त्रिष्णोंन्ते नगब्राये निमाहय भवति क्षगात् ॥ २ नैवेद्यस्याग्निवेदः (आद्विकार्त्ते) तृष्णातः पश्चात् रुद्राः कन्तकां च
 रजस्वला । देवता च सनिमाला हंति पुण्यं पुण्यहृतम् ॥ (रुद्रयामले विरोपः) निवेदितं च यद्यध्यं भोक्तव्यं तद्विद्यानवतः ॥ तत्र चेहु यते मोहद्वोक्तुमायान्व देवतः ॥

परमेश्वर ॥ यद्धि ब्रह्मादयो देवा न विदुः परमं पदम् ॥ १ ॥” इत्यक्षतान्निः क्षिप्य विसर्जनं कृत्वा देवं स्वहृदयमध्ये स्थापयेत् ॥ तथा—
 “तिष्ठ तिष्ठ परस्थाने खस्थाने परमेश्वर ॥ यत्र ब्रह्मादयो देवाः सर्वे तिष्ठन्ति मे हृदि ॥ २ ॥” इति हृदयकमले हस्तं दत्त्वा देवं संस्थाप्य
 मानसोपचारैः संपूज्य स्वात्मानं देवरूपं भावयन् यथासुखं विहरेत् । ततोऽर्धरात्रे ग्रामाद्विश्वतुष्पथे नित्यं देवतिथ्यां वा रविशनि
 भौमवारेषु वा पूर्वोक्तविधिना बाले दद्यात् ॥ तथा च—पूर्ववन्मण्डलं कृत्वा मण्डलं संपूज्य तन्मध्ये वटुकं पंचोपचारैः संपूजयेत् ॥ ततः
 “गदात्रिशुलडमरुपाद्रहस्तं त्रिलोचनम् ॥ कृष्णाभं भैरवं ध्यायेत्सर्वविघ्निवारणम् ॥ ३ ॥” एवं ध्यात्वा “ॐ श्रीवटुकभैरव ऐह्येहि बाले
 गृहं गृहं हुं फट् स्वाहा” इति बाले दत्त्वा हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य शांतिस्तोत्रं पठेत् ॥ अथ शांतिस्तोत्रम् ॥ “नश्यन्तु प्रेतकूष्माणडा
 नश्यन्तु दृष्टका नराः ॥ साधकानां शिवाः संतु स्वाम्नायपरिषालनम् ॥ १ ॥ नन्दन्तु मातरः सर्वा जयन्तु योगिनीगणाः ॥ जयन्तु सिद्धा
 डाकिन्यो जयन्तु गुरुशक्तयः ॥ २ ॥ नन्दन्तु शणिमायाश्च नन्दन्तु गुह्यकादयः ॥ नन्दन्तु भैरवाः सर्वे सिद्धविद्याधरादयः ॥ ३ ॥
 ये चाम्नायविशुद्धाश्च मंत्रिणः शुद्धवृद्धयः ॥ सर्वदा नन्दयानन्दं नन्दन्तु कुलपालकाः ॥ ४ ॥ इन्द्राद्यास्तर्पिताः सन्तु तृप्यन्तु चास्तु
 देवताः ॥ चन्द्रसूर्यादियो देवास्तृप्यन्तु गुरुभक्तिः ॥ नक्षत्राणि प्रहा योगाः करणाद्यास्तथापरे ॥ ते सर्वे सुखिनो यान्तु मासाश्च तिथ्य
 स्तथा ॥ ५ ॥ तृप्यन्तु पितरः सर्वे ऋतवो वत्सरादयः ॥ खेचरा भूचराश्चैव तृप्यन्तु मम भक्तिः ॥ ६ ॥ अंतरिक्षचरा घोरा ये
 चान्ये देवयोनेयः ॥ सर्वे तु सुखिनो यान्तु सर्वा नद्यश्च पक्षिणः ॥ ७ ॥ पर्वताः सुखिनः संतु तथा तल्कन्दरा गुहाः ॥ ऋषयो ब्राह्मणाः
 सर्वे शांतिं कुर्वन्तु मे सदा ॥ ८ ॥ तीर्थानि पश्वो गावो याश्चान्याः पुण्यभूमयः ॥ वृद्धाः पतिव्रता नार्यः शिवं कुर्वन्तु मे सदा ॥ ९ ॥
 शिवं सर्वत्र मे चास्तु पुत्रदारधनादिषु ॥ राजानः सुखिनः सन्तु क्षेम मार्गे तु मे सदा ॥ १० ॥ शुभा मे दिवसा यान्तु शिवास्तिष्ठन्तु मे
 शिवाः ॥ देष्टारः साधकानां च सर्वेवाम्नायदूषकः ॥ ११ ॥ शुभा मे दिवसा यान्तु तृप्यात्माश्च तेषु ताः ॥ शत्रवो नाशमायान्तु

मम निंदाकराः सदा ॥ १३ ॥ ये निंदकास्ते विषदं प्रयान्तु ये साधकास्ते प्रभवन्तु सिद्धाः ॥ ये सर्ववीराः करुणावलोका
त्युनः पुरामन्मम सञ्जिधत्स्व ॥ १४ ॥ ”इति शांतिपाठं पठिखा जलमुसृज्य स्वगृहे गत्वा पृष्ठदेशे नावलोकयेत् ॥ गृहद्वारमागत्य
हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य गृहप्रवेशं कृत्वा कुशासने शश्यायां यथामुखं स्वप्यात् ॥ इति श्रीवटुकभैरवपूजापद्धतिः समाप्ता ॥
श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ श्रीवटुकभैरवब्रह्मकवचम् ॥ उक्तं च रुद्रयमले ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ “भगवन्सर्ववेत्ता त्वं देवानां श्रीतिदायकम् ॥
भैरवं कवचं ब्रूहि यदि चास्ति कृपा मयि ॥ १ ॥ प्राणत्यागं करिष्यामि यदि नो कथयिष्यसि ॥ सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यमेव न संशयः
॥ २ ॥ इत्थं देव्या वचः श्रुत्वा प्रहस्यातिशयं प्रभुः ॥ उवाच वचनं तत्र देवदेवो महेश्वरः ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ वाटुकं कवचं
दिव्यं शृणु मत्प्राणवल्लभे ॥ चंडिकातंत्रसर्वस्वं वटुकस्य विशेषतः ॥ ४ ॥ तत्र मंत्रायक्षरं तु वासुदेवस्वरूपकम् ॥ शंखवर्णद्वयो ब्रह्मा
वटुकश्चन्द्रशेखरः ॥ ५ ॥ आपदुद्धारणो देवो भैरवः परिकीर्तिः ॥ प्रब्रह्म्यामि समासेन चतुर्वर्गप्रसिद्धये ॥ ६ ॥ प्रणवः कामदं विद्या
लज्जाबीजं च सिद्धिदम् ॥ वटुकायेति विज्ञेयं महापातकनाशनम् ॥ ७ ॥ आपदुद्धारणायेति त्वापदुद्धारणं नृणाम् ॥ कुरु द्वय महेशानि
मोहने परिकीर्तिम् ॥ ८ ॥ वटुकाय महेशानि स्तंभने परिकीर्तिम् ॥ लज्जाबीजं तथा विद्यान्मुक्तिदं परिकीर्तिम् ॥ ९ ॥ द्वाविश
त्यक्षरो मंत्रः कमेण जगदीश्वरि ॥ ” पाठः ॥ अँ अस्य श्रीवटुकभैरवब्रह्मकवचस्य भैरव ऋषिः । अनुष्टुप् छंदः । श्रीवटुकभैरवो देवता ।
मम वटुकभैरवप्रसादसिद्धयेऽये विनियोगः ॥ “अँ पातु नित्यं शिरासि पातु ह्रीं कंठदेशके ॥ १० ॥ वटुकाय पातु नाभौ चापदुद्धारणाय
च ॥ कुरुद्वयं लिंगमूले त्वाधारे वटुकाय च ॥ ११ ॥ सर्वदा पातु ह्रीं बीजं वाह्नोर्युग्लमेव च ॥ षडंगसहितो देवो नित्यं रक्षतु भैरवः ॥
॥ १२ ॥ अँ ह्रीं वटुकाय सततं सर्वांगं मम सर्वदा ॥ अँ ह्रीं पादौ महाकालः पातु वीरासनो त्वदि ॥ १३ ॥ अँ ह्रीं कालः शिरः पातु
कंठदेशे तु भैरवः ॥ गणराट् पातु जिह्वायामष्टभिः शक्तिभिः सह ॥ १४ ॥ अँ ह्रीं दंडगणिर्गुह्यमूले भैरवीसहितस्तथा ॥ अँ ह्रीं विश्व
नाथः सदा पातु सर्वांगं मम सर्वदः ॥ १५ ॥ अँ ह्रीं अन्नपूर्णा सदा पातु चांसौ रक्षतु चंडिका ॥ असितांगः शिरः पातु ललाट

रुभैरवः ॥ १६ ॥ अँ हीं चंडभैरवः पातु कष्ट्रं कंठं श्रीक्रोधभैरवः ॥ उन्मत्तभैरवः पातु हृदयं मम सर्वदा ॥ १७ ॥ अँ हीं नाभिदेशे
कपाली च लिंगे भीषणभैरवः ॥ संहारभैरवः पातु मूलाधारं च सर्वदा ॥ १८ ॥ अँ हीं वाहुयुग्मं सदा पातु भैरवो मम केवलम् ॥
हंसवीजं पातु हृदि सोऽहं रक्षतु पादयोः ॥ १९ ॥ अँ हीं प्राणापानौ समानं च उदानं व्यानमेव च ॥ रक्षतु द्वारमूले च दशदिक्षु समंततः ॥
॥ २० ॥ अँ हीं प्रणवं पातु सर्वांगं लज्जावीजं महाभये ॥ इति श्रीब्रह्मकवचं भैरवस्य प्रकीर्तिम् ॥ २१ ॥ चतुर्वर्गप्रदं नित्यं स्वयं देव
प्रकाशितम् ॥ यः पठेच्छृणुया नित्यं धारयेत्कवचोत्तमम् ॥ २२ ॥ सदानन्दमयो भूत्वा लभते परमं पदम् ॥ च इदं कवचं देवि चिन्त
येन्मन्मुखोदितम् ॥ २३ ॥ कोटिजन्मार्जितं पापं तस्य नश्यति तत्क्षणात् ॥ जलमध्येऽग्निमध्ये वा दुर्घटे शत्रुसंकटे ॥ २४ ॥ कवच
स्मरणादेवि सर्वत्र विजयी भवेत् ॥ भक्तियुक्तेन मनसा कवचं पूजयेद्यदि ॥ २५ ॥ कामतुल्यस्तु नारीणां रिपूणां च यमोपमः ॥
तस्य पादां त्रुजद्वं राजां सुकुटभूषणम् ॥ २६ ॥ तस्य भूतिं विलोक्यैव कुवेरोऽपि तिरस्कृतः ॥ यस्य विज्ञानमात्रेण मंत्रसिद्धिर्न संशयः
॥ २७ ॥ इदं कवचमज्जात्वा यो जपेद्वटुकं नरः ॥ न चाम्रोति फलं तस्य परं नरकमाम्रयात् ॥ २८ ॥ मन्वंतरत्रयं स्थित्वा
तिर्यग्योऽनिषु जायते ॥ इह लोके महारोगी दारिद्र्येणातिपीडितः ॥ २९ ॥ शत्रूणां वशगो भूत्वा करपात्री भवेजडः ॥ देयं पुत्राय
शिष्याय शांताय प्रियवादिने ॥ ३० ॥ कार्पण्यरहितायालं वटुभाक्तिरताय च ॥ योऽपरागे प्रदाता वै तस्य स्यादतिसत्त्वरम् ॥ ३१ ॥ आयुर्विद्या
यशो धर्मं वलं चैव न संशयः ॥ इति ते कथितं देवि गोपनीयं स्वयोनिवदा ॥ ३२ ॥ इति श्रीरुद्रयामलोकं श्रीवटुकभैरवब्रह्मकवचं संपूर्णम् ॥
श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ श्रीवटुकभैरवसहस्रनामस्तोत्रम् (रुद्रयामले) ॥ अँ अस्य श्रीवटुकभैरवसहस्रनामात्मकस्तोत्रस्य दुर्वासो ऋषिः ।
अनुष्टुप् छंदः । भैरवो वटुकनाथो देवता । मम सर्वकार्यसिद्धूर्थं सर्वशत्रुनिवारणार्थं वटुकसहस्रनामपाठे विनियोगः ॥ अँ

प० ख० १
भ० त०
तर० १०

४२२३॥

१ महाकालोऽस्य ऋषिरिति रुद्रजापे । २ दनाचेय ऋषिरिति रुद्रजापे । ३ गौतम ऋषिरिति गौतमीरुपे । ४ राषणोऽस्य ऋषिरिति भैरवीरुपे । ५ इतुमाहृषिरिति भैरवतन्त्रे ।
६ निर्गुणो वटुकः सनकाद्य ऋषय इति मोक्षपट्टे । ७ महाविष्णुः श्रीकृष्ण ऋषिरिति विष्णुयामले । एवं कार्यपरावे यथार्थि वाऽपि ऋषिरिति विष्णुर्ण कृत्वा स्तोत्रं पठेत् ।

नमो भैरवरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ नमो भद्रस्वरूपाय जयदाय नमोनमः ॥ १ ॥ नमः कल्पस्वरूपाय विकल्पाय नमो
 नमः ॥ नमः शुद्धस्वरूपाय सुप्रकाशाय ते नमः ॥ २ ॥ नमः कंकालरूपाय कालरूप नमोऽस्तु ते ॥ नमस्त्रयंबकरूपाय महाकालाय
 ते नमः ॥ ३ ॥ नमः संसारसाराय सारदाय नमो नमः ॥ नमो भैरवरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ ४ ॥ नमः क्षेत्रनिवासाय
 क्षेत्रपालाय ते नमः ॥ क्षेत्राक्षेत्रस्वरूपाय क्षेत्रकर्त्रे नमो नमः ॥ ५ ॥ नमो नागविनाशाय भैरवाय नमो नमः ॥ नमो मातंगरूपाय
 भाररूप नमोऽस्तु ते ॥ ६ ॥ नमः सिद्धस्वरूपाय सिद्धिदाय नमो नमः ॥ नमो विंदुस्वरूपाय विंदुसिंधुप्रकाशिने ॥७॥ नमो मंगलरूपाय
 मङ्गलाय नमो नमः ॥ नमः संकष्टनाशाय शंकराय नमो नमः ॥ ८ ॥ नमो धर्मस्वरूपाय धर्मदाय नमो नमः ॥ नमोऽनंतस्वरूपाय
 एकरूप नमोऽस्तु ते ॥ ९ ॥ नमो वृद्धिस्वरूपाय वृद्धिकामिन्नमोऽस्तु ते ॥ नमो मोहनरूपाय मोक्षरूपाय ते नमः ॥ १० ॥ नमो
 जलदरूपाय सामरूप नमोऽस्तु ते ॥ नमः स्थूलस्वरूपाय शुद्धरूपाय ते नमः ॥ ११ ॥ नमो नीलस्वरूपाय रंगरूपाय ते नमः ॥
 नमो मंडलरूपाय मंडलाय नमो नमः ॥ १२ ॥ नमो रुद्रस्वरूपाय रुद्रनाथाय ते नमः ॥ नमो ब्रह्मस्वरूपाय ब्रह्मवक्त्रे नमो नमः
 ॥ १३ ॥ नमस्त्रिशूलधाराय धाराधारिन्नमोऽस्तु ते ॥ नमः संसारवीजाय वीररूपाय नमो नमः ॥ १४ ॥ नमो विमलरूपाय भैरवाय नमो
 नमः ॥ नमो जंगमरूपाय जलजाय नमो नमः ॥ १५ ॥ नमः कालस्वरूपाय कालरुद्राय ते नमः ॥ नमो भैरवरूपाय भैरवाय
 नमो नमः ॥ १६ ॥ नमः शत्रुविनाशाय भीषणाय नमो नमः ॥ नमः शांताय दांताय भ्रमरूपिन्नमोऽस्तु ते ॥ १७ ॥ न्याय
 गम्याय शुद्धाय योगीघ्येयाय ते नमः ॥ नमः कमलकांताय कालवृद्धाय ते नमः ॥ १८ ॥ नमो ज्योतिःस्वरूपाय सुप्रकाशाय ते नमः ॥
 नमः कल्पस्वरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ १९ ॥ नमो जयस्वरूपाय जगज्ञाभ्यनिवारिणे ॥ महाभूताय भूतानां पतये नमः ॥
 ॥ २० ॥ नमो नन्दाय वृन्दाय वादिने ब्रह्मवादिने ॥ नमो वादस्वरूपाय न्यायगम्याय ते नमः ॥ २१ ॥ नमो भवस्वरूपाय माया
 निर्मिणरूपिणे ॥ विश्ववंशाय वंशाय नमो विश्वभराय ते ॥ २२ ॥ नमो नेत्रस्वरूपाय नेत्ररूपिन्नमोऽस्तु ते ॥ नमो वरुणरूपाय भैरवाय

नमो नमः ॥ २३ ॥ नमो यमस्वरूपाय वृद्धरूपाय ते नमः ॥ नमः कुवेररूपाय कालनाथाय ते नमः ॥ २४ ॥ नम ईशानरूपाय अग्निरूपाय ते नमः ॥ नमो वायुस्वरूपाय विश्वरूपाय ते नमः ॥ २५ ॥ नमः प्राणस्वरूपाय प्राणाधिपतये नमः ॥ नमः संहाररूपाय पालकाय नमो नमः ॥ २६ ॥ नमथंद्रस्वरूपाय चण्डरूपाय ते नमः ॥ नमो मंदारवासाय वासिने सर्वयोगिनाम् ॥ २७ ॥ योगि गम्याय योग्याय योगिनां पतये नमः ॥ नमो जंगमवासाय वामदेवाय ते नमः ॥ २८ ॥ नमः शत्रुविनाशाय नीलकंठाय ते नमः ॥ नमो भक्तिविनोदाय दुर्भाग्याय नमो नमः ॥ २९ ॥ नमो मान्यस्वरूपाय मानदाय नमो नमः ॥ नमो भूतिविभूषाय भूषिताय नमो नमः ॥ ३० ॥ नमो रजस्वरूपाय सात्त्विकाय नमो नमः ॥ नमस्तामसरूपाय तारणाय नमो नमः ॥ ३१ ॥ नमो गंगाविनोदाय जटासंधा रिणे नमः ॥ नमो भैरवरूपाय भयदाय नमो नमः ॥ ३२ ॥ नमः संग्रामरूपाय संग्रामजयदायिने ॥ संग्रामसाररूपाय यौवनाय नमो नमः ॥ ३३ ॥ नमो वृद्धिस्वरूपाय वृद्धिदाय नमो नमः ॥ नमखिशूलहस्ताय शूलसंहारिणे नमः ॥ ३४ ॥ नमो दंदस्वरूपाय रूपदाय नभां नमः ॥ नमः शत्रुविनाशाय शत्रुवुद्धिविनाशिने ॥ ३५ ॥ महाकालाय कालाय कालनाथाय ते नमः ॥ नमो भैरवरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ ३६ ॥ नमः शंभुस्वरूपाय शंभुरूपिन्नमोऽस्तु ते ॥ नमः कमलहस्ताय उमरुहस्ताय ते नमः ॥ ३७ ॥ नमः कुवकुर वाहाय वहनाय नमो नमः ॥ नमो विमलनेत्राय त्रिनेत्राय नमो नमः ॥ ३८ ॥ नमः संसाररूपाय सारमेयाय वाहिने ॥ संसारज्ञानरूपाय ज्ञाननाथाय ते नमः ॥ ३९ ॥ नमो मंगलरूपाय मंगलाय नमो नमः ॥ नमो न्यायविशालाय मंत्ररूपाय ते नमः ॥ ४० ॥ नमो यंत्र स्वरूपाय यंत्रधारिन्नमोऽस्तु ते ॥ नमो भैरवरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ ४१ ॥ नमः कलंकरूपाय कलंकाय नमो नमः ॥ नमः संसार पाराय भैरवाय नमो नमः ॥ ४२ ॥ रुद्रमालाविभूषाय भीषणाय नमो नमः ॥ नमो दुःखनिवाराय विहाराय नमो नमः ॥ ४३ ॥ नमो दंडस्वरूपाय क्षणरूपाय ते नमः ॥ नमो मुहूर्तरूपाय सर्वरूपाय ते नमः ॥ ४४ ॥ नमो मोदस्वरूपाय श्रोणरूपाय ते नमः ॥ नमो नक्षत्ररूपाय क्षेत्ररूपाय ते नमः ॥ ४५ ॥ नमो विष्णुस्वरूपाय विंदुरूपाय ते नमः ॥ नमो ब्रह्मस्वरूपाय ब्रह्मचारिन्नमोऽस्तु ते ॥

॥ ४६ ॥ नमः कंयानिवासाय पटवासाय ते नमः ॥ नमो ज्वालनरूपाय ज्वलनाय नमो नमः॥ ४७ ॥ नमो वटुकरूपाय धूर्तरूपाय ते नमः ॥ नमो भैरवरूपाय भैरवाय नमो नमः॥ ४८ ॥ नमो वैश्वरूपाय वैद्यरूपिन्नमोऽस्तु ते॥ नम औषधरूपाय औषधाय नमो नमः॥ ४९ ॥ नमो व्याधिनिवाराय व्याधिरूपिन्नमो नमः ॥ नमो ज्वरनिवाराय ज्वररूपाय ते नमः॥ ५० ॥ नमो रुद्रस्वरूपाय रुद्राणां पतये नमः॥ विरुपाक्षाय देवाय भैरवाय नमोनमः ॥ ५१ ॥ नमो ग्रहस्वरूपाय ग्रहाणां पतये नमः ॥ नमः पवित्राधाराय पर्शुधाराय ते नमः ॥ ५२ ॥ यज्ञोपवीतिदेवाय देवदेव नमोऽस्तु ते॥ नमो यज्ञस्वरूपाय यज्ञानां फलदायिने ॥ ५३ ॥ नमो रुद्रप्रतापाय तापनाय नमो नमः॥ नमो गणेशरूपाय गणरूपाय ते नमः ॥ ५४ ॥ नमो रादिमस्वरूपाय रादिमरूपाय ते नमः ॥ नमो मलयरूपाय रादिमरूपाय ते नमः ॥ ५५ ॥ नमो विभक्तिरूपाय विमलाय नमो नमः ॥ नमो मधुररूपाय मधुपूर्णकलापिने ॥ ५६ ॥ कालेश्वराय कालाय कालनाथाय ते नमः ॥ नमो विश्वप्रकाशाय भैरवाय नमो नमः ॥ ५७ ॥ नमो योनिस्वरूपाय आतृरूपाय ते नमः ॥ नमो भगिनिरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ ५८ ॥ नमो वृपस्वरूपाय कर्मरूपाय ते नमः ॥ नमो वेदांतवेद्याय वेदसिद्धांतसारिणे ॥ ५९ ॥ नमः शाखाप्रकाशाय पुरुषाय नमो नमः ॥ नमः प्रकृतिरूपाय भैरवाय नमो नमः॥ ६० ॥ नमो विश्वस्वरूपाय शिवरूपाय ते नमः ॥ नमो ज्योतिःस्वरूपाय निर्गुणाय नमो नमः ॥ ६१ ॥ निरंजनाय शांताय निर्विकाराय ते नमः ॥ निर्मायाय विमोहाय विश्वनाथाय ते नमः ॥ ६२ ॥ नमः कण्ठप्रकाशाय शत्रुनाशाय ते नमः ॥ नम आशाप्रकाशाय आशापूरकृते नमः ॥ ६३ ॥ नमो मत्स्यस्वरूपाय योगरूपाय ते नमः ॥ नमो वाराहरूपाय वामनाय नमो नमः ॥ ६४ ॥ नम आनन्दरूपाय आनन्दाय नमो नमः ॥ नमोऽस्त्वनर्घ्यकेशाय ज्वलत्केशाय ते नमः ॥ ६५ ॥ नमः पापविमोक्षाय मोक्षदाय नमो नमः॥ नमः कैलासनाथाय कालनाथाय ते नमः॥ ६६ ॥ नमो विन्ददविन्दाय विन्दुभाय नमो नमः ॥ नमः ग्रणवरूपाय भैरवाय नमो नमः॥ ६७ ॥ नमो मेहनिवासाय भक्तवासाय ते नमः॥ नमो मेरुस्वरूपाय भैरवाय नमो नमः॥ ६८ ॥ नमो भद्रस्वरूपाय भद्ररूपाय ते नमः ॥ नमो योगिस्वरूपाय योगिनां पतये नमः॥ ६९ ॥ नमो मैत्रस्वरूपाय मित्ररूपाय ते नमः ॥ नमो ब्रह्म

मं० म०
॥२५॥

निवासाय काशीनाथाय ते नमः ॥ ७० ॥ नमो ब्रह्मांडवासाय ब्रह्मवासाय ते नमः ॥ नमो मातंगवासाय सूक्ष्मवासाय ते नमः ॥ ७१ ॥ नमो मातृनिवासाय भ्रातृवासाय ते नमः ॥ नमो जगन्निवासाय जलवासाय ते नमः ॥ ७२ ॥ नमः कौलनिवासाय नेत्रवासाय ते नमः ॥ नमो भैरववासाय भैरवाय नमो नमः ॥ ७३ ॥ नमः समुद्रवासाय वहिवासाय ते नमः ॥ नमश्वन्दनिवासाय चन्द्रवासाय ते नमः ॥ ७४ ॥ नमः कलिंगवासाय कलिंगाय नमो नमः ॥ नम उत्कलवासाय शकवासाय ते नमः ॥ ७५ ॥ नमः कर्पुरवासाय सिद्धिवासाय ते नमः ॥ नमः सुन्दरवासाय भैरवाय नमो नमः ॥ ७६ ॥ नम आकाशवासाय वासिने सर्वयोगिनाम् ॥ नमो ब्राह्मणवासाय शूद्रवासाय ते नमः ॥ ७७ ॥ नमः क्षत्रियवासाय वैद्यवासाय ते नमः ॥ नमः पक्षिनिवासाय भैरवाय नमो नमः ॥ ७८ ॥ नमः पातालमूलाय सूलवासाय ते नमः ॥ नमो रसातलस्थाय सर्वपातालवासिने ॥ ७९ ॥ नमः कंकालवासाय कंकवासाय ते नमः ॥ नमो मंत्रनिवासाय भैरवाय नमो नमः ॥ ८० ॥ नमोऽहंकाररूपाय रजोरूपाय ते नमः ॥ नमः सत्त्वनिवासाय भैरवाय नमो नमः ॥ ८१ ॥ नमो नलिनरूपाय नालिनांगप्रकाशिने ॥ नमः सूर्यस्वरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ ८२ ॥ नमो दुष्टनिवासाय साधूपायनरूपिणे ॥ नमो नग्रस्वरूपाय स्तंभनाय नमो नमः ॥ ८३ ॥ पंचयोनिप्रकाशाय चतुयोनिप्रकाशिने ॥ नवयोनिप्रकाशाय भैरवाय नमो नमः ॥ ८४ ॥ नमः षोडशरूपाय नमः पोडशधारिणे ॥ चतुःपष्ठिप्रकाशाय भैरवाय नमो नमः ॥ ८५ ॥ नमो विंदुप्रकाशाय सुप्रकाशाय ते नमः ॥ नमो गणस्वरूपाय सुखरूप नमोऽस्तु ते ॥ ८६ ॥ नमश्वास्त्ररूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ नमो नानास्वरूपाय सुखरूप नमोऽस्तु ते ॥ ८७ ॥ नमो दुर्गस्वरूपाय दुःखहर्त्रे नमोऽस्तु ते ॥ नमो विशुद्धदेहाय दिव्यदेहाय ते नमः ॥ ८८ ॥ नमो भैरवरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ नमः प्रेतनिवासाय पिशाचाय नमो नमः ॥ ८९ ॥ नमो निशाप्रकाशाय निशारूप नमोऽस्तु ते ॥ नमः सोमाधरमाय धराधीशाय ते नमः ॥ ९० ॥ नमः संसारभाराय भारकाय नमो नमः ॥ नमो देहस्वरूपाय अदेहाय नमो नमः ॥ ९१ ॥ देवदेहाय देवाय भैरवाय नमो नमः ॥ विश्वेश्वराय विश्वाय विश्वधारिन्नमोऽस्तु ते ॥ ९२ ॥ स्वप्रकाशप्रकाशाय भैरवाय

४०खं० ५
म० तं०
तं०१०

॥२२६॥

नमो नमः ॥ स्थितिरूपाय नित्याय स्थितीनां पतये नमः ॥१३॥ सुस्थिराय सुकेशाय केशवाय नमो नमः ॥ स्थविष्टाय गरिष्टाय प्रेष्टाय परमात्मने ॥१४॥ नमो भैरवरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ नमः पारदरूपाय पवित्राय नमो नमः ॥१५॥ नमो वेदकरूपाय ह्यनिंदाय नमो नमः ॥ नमः शब्दस्वरूपाय शब्दातीताय ते नमः ॥१६॥ नमो भैरवरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ नमो अनिद्यस्वरूपाय ह्यनिंदाय नमो नमः ॥ ॥१७ ॥ नमो विशदरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ नमः शरणरूपाय शरण्यानां सुखाय ते ॥ १८ ॥ नमः शरण्यरक्षाय भैरवाय नमो नमः ॥ नमः स्वाहास्वरूपाय स्वधारूपाय ते नमः ॥१९॥ नमो वौषट्स्वरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ अक्षराय नमस्तुभ्यं त्रिधा मात्रास्वरूपिणे ॥२०॥ नमो अक्षराय हुद्घाय भैरवाय नमो नमः ॥ अर्धमात्राय पूर्णाय संपूर्णाय नमो नमः ॥ २०१ ॥ नमो भैरवरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ नमो इष्टचक्ररूपाय ब्रह्मरूपाय ते नमः ॥ २०२ ॥ नमो भैरवरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ नमो भैरवरूपाय सृष्टिकर्त्रे महात्मने ॥ २०३ ॥ नमः पाल्यस्वरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ सनातनाय नित्याय निर्गुणाय गुणाय ते ॥ २०४ ॥ नमः सिद्धाय शांताय भैरवाय नमो नमः ॥ नमो धारास्वरूपाय स्वद्वहस्ताय ते नमः ॥ २०५ ॥ नमस्त्रिशूलहस्ताय भैरवाय नमो नमः ॥ नमः कुंडलवर्णाय शवमुंडविभूषिणे ॥ २०६ ॥ महाकुद्धाय चंडाय भैरवाय नमो नमः ॥ नमो वासुकिभूषाय सर्वभूषाय ते नमः ॥ ॥२०७ ॥ नमः कपालहस्ताय भैरवाय नमो नमः ॥ पानपात्रप्रमत्ताय मत्तरूपाय ते नमः ॥ २०८ ॥ नमो भैरवरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ माध्वाकारसुपर्णाय माधवाय नमो नमः ॥ २०९ ॥ नमो मांगल्यरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ नमः कुमाररूपाय स्त्रीरूपाय नमो नमः ॥ २१० ॥ नमो गंधस्वरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ नमो दुर्गंधरूपाय सुगंधाय नमो नमः ॥ २११ ॥ नमः पुष्पस्वरूपाय पुष्पभूषण ते नमः ॥ नमः पुष्पप्रकाशाय भैरवाय नमो नमः ॥ २१२ ॥ नमः पुष्पविनोदाय पुष्पपूजाय ते नमः ॥ नमो भक्तिनिवासाय भक्तदुखनिवारिणे ॥ २१३ ॥ भक्तप्रियाय शांताय भैरवाय नमो नमः ॥ नमो भक्तिस्वरूपाय रूपदाय नमो नमः ॥ २१४ ॥ नमो भैरवरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ नमो वासाय भद्राय वीरभद्राय ते नमः ॥ २१५ ॥ नमः संग्रामसाराय भैरवाय नमो नमः ॥

नमः खट्टांगहस्ताय कालहस्ताय ते नमः ॥ ११६ ॥ नमोऽघोराय घोराय घोरावोरस्वरूपिणे ॥ घोरधर्माय घोराय भैरवाय नमो नमः ॥ ११७ ॥ घोरत्रिशूलहस्ताय घोरपानाय ते नमः ॥ घोररूपाय नीलाय भैरवाय नमो नमः ॥ ११८ ॥ घोरवाहनगम्याय ह्यगम्याय नमो नमः ॥ घोरब्रह्मस्वरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ ११९ ॥ घोरशब्दाय घोराय घोरदेहाय ते नमः ॥ घोरद्रव्याय घोराय भैरवाय नमो नमः ॥ १२० ॥ घोरसंगाय सिंहाय सिंद्विसिंहाय ते नमः ॥ नमः प्रचंडसिंहाय सिंहरूपाय ते नमः ॥ १२१ ॥ नमः सिंहप्रकाशाय सुप्रकाशाय ते नमः ॥ नमो विजयरूपाय जयदाय नमो नमः ॥ १२२ ॥ नमो भार्गवरूपाय गर्भरूपाय ते नमः ॥ नमो भैरवरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ १२३ ॥ नमो मेध्याय शुद्धाय मायाधीशाय ते नमः ॥ नमो मेघप्रकाशाय भैरवाय नमो नमः ॥ १२४ ॥ दुर्जेयाय दुरंताय दुर्लभाय दुरात्मने ॥ भक्तिलभ्याय भव्याय भाविताय नमो नमः ॥ १२५ ॥ नमो गौरवरूपाय गौरवाय नमो नमः ॥ नमो भैरवरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ १२६ ॥ नमो विष्णनिवाराय विष्णनाशिष्मोऽस्तु ते ॥ विष्णविद्रावणायैव भैरवाय नमो नमः ॥ १२७ ॥ नमः किञ्चुकरूपाय रजोरूपाय ते नमः ॥ नमो नीलस्वरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ १२८ ॥ नमो गणस्वरूपाय गण नाथाय ते नमः ॥ नमो विश्वविकासाय भैरवाय नमो नमः ॥ १२९ ॥ नमो योगिप्रकाशाय योगिगम्याय ते नमः ॥ नमो हेरंवरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ १३० ॥ नमस्त्रिधास्वरूपाय रूपदाय नमो नमः ॥ नमः स्वरस्वरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ १३१ ॥ नमः सर स्वतीरूप वुद्धिरूपाय ते नमः ॥ नमो वंद्यस्वरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ १३२ ॥ नमस्त्रिविक्रमरूपाय त्रिस्वरूपाय ते नमः ॥ नमशशांकरूढाय भैरवाय नमो नमः ॥ १३३ ॥ नमो व्यापकरूपाय व्याप्यरूपाय ते नमः ॥ नमो भैरवरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ १३४ ॥ नमो विशदरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ नमः सत्त्वस्वरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ १३५ ॥ नमः सूक्ष्मस्वरूपाय शिवदाय नमो नमः ॥ नमो गंगास्वरूपाय यमुनारूपिणे नमः ॥ १३६ ॥ नमो गौरीस्वरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ नमो दुःखविनाशाय दुःखमोक्षणरूपिणे ॥ १३७ ॥ महाचलाय वंद्याय भैरवाय नमो नमः ॥ नमो नन्दस्वरूपाय भैरवाय नमोनमः ॥ १३८ ॥ नमो नन्दिस्वरूपाय स्थिर

रूपाय ते नमः ॥ नमः केलिस्वरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ १३९ ॥ नमः क्षेत्रनिवासाय वासिने ब्रह्मवादिने ॥ नमः शांताय शुद्धाय
भैरवाय नमो नमः ॥ १४० ॥ नमो नर्मदरूपाय जलरूपाय ते नमः ॥ नमो विश्वविनोदाय जयदाय नमो नमः ॥ १४१ ॥ नमो
महेन्द्ररूपाय महनीयाय ते नमः ॥ नमः संसूतिरूपाय शरण्याय च ते नमः ॥ १४२ ॥ नमस्तेजःस्वरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥
नमः संसारासाराय सरसां पतये नमः ॥ १४३ ॥ नमस्तेजःस्वरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ नमः कारुण्यरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥
॥ १४४ ॥ नमो गोकर्णरूपाय ब्रह्मवर्णाय ते नमः ॥ नमः शंकरवर्णाय हस्तिकर्णाय ते नमः ॥ १४५ ॥ नमो विष्टरकर्णाय थज्ञ
कर्णाय ते नमः ॥ नमः शंखकर्णाय भैरवाय नमो नमः ॥ १४६ ॥ नमो दिव्यसुकर्णाय कालकर्णाय ते नमः ॥ नमो भयदकर्णाय
भैरवाय नमो नमः ॥ १४७ ॥ नम आकाशवर्णाय कालकर्णाय ते नमः ॥ नमो दिग्पकर्णाय भैरवाय नमो नमः ॥ १४८ ॥ नमो
विशुद्धकर्णाय विमलाय नमो नमः ॥ नमः सहस्रकर्णाय भैरवाय नमो नमः ॥ १४९ ॥ नमो नेत्रप्रकाशाय सुनेत्राय नमो नमः ॥ नमो
वरदनेत्राय जयनेत्राय ते नमः ॥ १५० ॥ नमो विमलनेत्राय योगिनेत्राय ते नमः ॥ नमः सहस्रनेत्राय भैरवाय नमो नमः ॥ १५१ ॥
नमः कलिंदरूपाय कलिंदाय ते नमो नमः ॥ नमो ज्योतिःस्वरूपाय ज्योतिषाय नमो नमः ॥ १५२ ॥ नमस्तारप्रकाशाय ताररूपिन्नमो
ऽस्तु ते ॥ नमो नक्षत्रनेत्राय भैरवाय नमो नमः ॥ १५३ ॥ नमश्चन्द्रप्रकाशाय चन्द्ररूप नमोऽस्तु ते ॥ नमो रथिमस्वरूपाय भैरवाय
नमो नमः ॥ १५४ ॥ नम आनन्दरूपाय जगदानन्दरूपिणे ॥ नमो द्रविडरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ १५५ ॥ नमः शंखनिवासाय
शंकराय नमो नमः ॥ नमो मुद्राप्रकाशाय भैरवाय नमो नमः ॥ १५६ ॥ नमो न्यासस्वरूपाय न्यासरूप नमोऽस्तु ते ॥ नमो विंदुस्वरूपाय
भैरवाय नमो नमः ॥ १५७ ॥ नमो विसर्गरूपाय प्रणवरूपाय ते नमः ॥ नमो मन्त्रप्रकाशाय भैरवाय नमो नमः ॥ १५८ ॥ नमो जंगु
करूपाय जंगमाय नमो नमः ॥ नमो गरुडरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ १५९ ॥ नमो लंचुकरूपाय लंचिकाय नमो नमः ॥ नमो लक्ष्मीस्वरूपाय
भैरवाय नमो नमः ॥ १६० ॥ नमो वीरस्वरूपाय वीरणाय नमो नमः ॥ नमः प्रचण्डरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ १६१ ॥ नमो डंबस्वरूपाय

मं० ८०
॥२७॥

उमरुधारिन्नमोऽस्तु ते ॥ नमः कलंकनाशाय कालनाथाय ते नमः ॥ १६२ ॥ नम ऋद्धिप्रकाशाय सिद्धिदाय नमो नमः ॥ नमः सिद्धस्वरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ ६३ ॥ नमो धर्मप्रकाशाय धर्मनाथाय ते नमः ॥ धर्माय धर्मराजाय भैरवाय नमो नमः ॥ १६४ ॥ नमो धर्माधिपतये धर्मध्येयाय ते नमः ॥ नमो धर्मार्थसिद्धाय भैरवाय नमो नमः ॥ १६५ ॥ नमो विरजरूपाय रूपरूपप्रकाशिने ॥ नमो राजप्रकाशाय भैरवाय नमो नमः ॥ १६६ ॥ नमः प्रतापसिंहाय प्रतापाय नमो नमः ॥ नमः कोटिप्रतापाय भैरवाय नमो नमः ॥ १६७ ॥ नमः सहस्ररूपाय कोटिरूपाय ते नमः ॥ नम आनन्दरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ १६८ ॥ नमः संहारवन्धाय वन्धकाय नमो नमः ॥ नमो विमोक्षरूपाय मोक्षदाय नमो नमः ॥ १६९ ॥ नमो विष्णुस्वरूपाय व्यापकाय नमो नमः ॥ नमो मांगल्यनाथाय शिवनाथाय ते नमः ॥ १७० ॥ नमो व्यालाय व्याघ्ररूपिन्नमोऽस्तु ते ॥ नमो व्यालविभूषाय भैरवाय नमो नमः ॥ १७१ ॥ नमो विद्याप्रकाशाय विद्यानां पतये नमः ॥ नमो योगिस्वरूपाय क्रूररूपाय ते नमः ॥ १७२ ॥ नमः संहाररूपाय शत्रुनाशाय ते नमः ॥ नमः पालकरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ १७३ ॥ नमः कारुण्यदेवाय देवदेवाय ते नमः ॥ नमो विश्वविलासाय भैरवाय नमो नमः ॥ १७४ ॥ नमो नमः प्रकाशाय काशीवासिन्नमोऽस्तु से ॥ नमो भैरवक्षेत्राय क्षेत्रपालाय ते नमः ॥ १७५ ॥ नमो भद्रस्वरूपाय भद्रकाय नमो नमः ॥ नमो भद्राधिपतये भयहंतर्नमोऽस्तु ते ॥ १७६ ॥ नमो मायाविनोदाय मायिने मदरूपिणे ॥ नमो मत्ताय शांताय भैरवाय नमो नमः ॥ १७७ ॥ नमो मलयवासाय कैलासाय ते नमः ॥ नमः कैलासवासाय कालिकातनयाय ते ॥ १७८ ॥ नमः संसारपाराय भैरवाय नमो नमः ॥ नमो मातृविनोदाय विमलाय ते नमः ॥ १७९ ॥ नमो यमप्रकाशाय नियमाय नमो नमः ॥ नमः प्राणप्रकाशाय ध्यानाधिपतये नमः ॥ १८० ॥ नमः समाधिरूपाय निर्गुणाय नमो नमः ॥ नमो मंत्रप्रकाशाय मंत्ररूपाय ते नमः ॥ १८१ ॥ नमो वृद्धिविनोदाय वृद्धकाय नमो नमः ॥ नमो वृहितरूपाय भैरवाय नमो नमः ॥ १८२ ॥ नमो मान्यस्वरूपाय मानदाय नमो नमः ॥ नमो विश्वप्रकाशाय भैरवाय नमो नमः ॥ १८३ ॥ नमो वे स्थिरपीठाय सिद्धपीठाय ते नमः ॥ नमो मंडलपीठाय उक्तपीठाय ते नमः ॥ १८४ ॥ नमो

प० ८० १
भ० ६७
तर० ३०

॥२७॥

यशोदानाथाय कामनाथाय ते नमः ॥ नमो विनोदनाथाय सिद्धिनाथाय ते नमः ॥ १८५ ॥ नमो नाथाय नाथाय ज्ञाननाथाय ते नमः ॥ नमः शंकरनाथाय जयनाथाय ते नमः ॥ १८६ ॥ नमो मुहूलनाथाय नीलनाथाय ते नमः ॥ नमो बालकनाथाय धर्मनाथाय ते नमः ॥ १८७ ॥ विश्वनाथाय नाथाय कार्यनाथाय ते नमः ॥ नमो भैरवनाथाय महानाथाय ते नमः ॥ १८८ ॥ नमो ब्रह्मसनाथाय योगनाथाय ते नमः ॥ नमो विश्वविहाराय विश्वभाराय ते नमः ॥ १८९ ॥ नमो रंगसनाथाय रंगनाथाय ते नमः ॥ नमो मोक्षसनाथाय भैरवाय नमो नमः ॥ १९० ॥ नमो गोरक्षनाथाय गोरक्षाय नमो नमः ॥ नमो मंदारनाथाय नन्दनाथाय ते नमः ॥ १९१ ॥ नमो मंगलनाथाय चंपानाथाय ते नमः ॥ नमः सन्तोषनाथाय भैरवाय नमो नमः ॥ १९२ ॥ नमोऽगरागनाथाय सुखनाथाय ते नमः ॥ नमः कारुण्यनाथाय भैरवाय नमो नमः ॥ १९३ ॥ नमो द्रविडनाथाय दरीनाथाय ते नमः ॥ नमः संसारनाथाय जगद्गाथाय ते नमः ॥ १९४ ॥ नमो माध्वीकनाथाय मंत्रनाथाय ते नमः ॥ नमो न्याससनाथाय ध्याननाथाय ते नमः ॥ १९५ ॥ नमो गोकर्णनाथाय महानाथाय ते नमः ॥ नमः शुभ्रसनाथाय भैरवाय नमो नमः ॥ १९६ ॥ नमो विमलनाथाय मंडलेशाय ते नमः ॥ नमः सरोजनाथाय मत्स्यनाथाय ते नमः ॥ १९७ ॥ नमो भक्तसनाथाय भक्तिनाथाय ते नमः ॥ नमो मोहननाथाय वत्सनाथाय ते नमः ॥ १९८ ॥ नमो मातृसनाथाय विश्वनाथाय ते नमः ॥ नमो विंदुसनाथाय जयनाथाय ते नमः ॥ १९९ ॥ नमो मंगलनाथाय धर्मनाथाय ते नमः ॥ नमो गंगासनाथाय भूमिनाथाय ते नमः ॥ २०० ॥ नमो धीरसनाथाय विंदुनाथाय ते नमः ॥ नमः कंचुकिनाथाय श्रुंगिनाथाय ते नमः ॥ २०१ ॥ नमः समुद्रनाथाय गिरिनाथाय ते नमः ॥ नमो मांगल्यनाथाय कुहनाथाय ते नमः ॥ २०२ ॥ नमो वेदांतनाथाय श्रीनाथाय नमो नमः ॥ नमो ब्रह्मांडनाथाय भैरवाय नमो नमः ॥ २०३ ॥ नमो गिरिशनाथाय वामनाथाय ते नमः ॥ नमो बीजसनाथाय भैरवाय नमो नमः ॥ २०४ ॥ नमो मंदरनाथाय मंदनाथाय ते नमः ॥ नमो भैरवीनाथाय भैरवाय नमो नमः ॥ २०५ ॥ अंबानाथाय नाथाय जंतुनाथाय ते नमः ॥ नमः कालिसनाथ भैरवाय नमो नमः ॥

म० म०
२२८।।

॥ २०६ ॥ नमो मुकुंदनाथाय कुंदनाथाय ते नमः ॥ नमः कुंडलनाथाय भैरवाय नमो नमः ॥ २०७ ॥ नमोऽष्टुचक्रनाथाय चक्रनाथाय ते नमः ॥ नमो विभूतिनाथाय शूलनाथाय ते नमः ॥ २०८ ॥ नमो न्यायसनाथाय न्यायनाथाय ते नमः ॥ नमो दयासनाथाय जंगमेशाय ते नमः ॥ २०९ ॥ नमो विशदनाथाय जगन्नाथाय ते नमः ॥ नमः कामिकनाथाय भैरवाय नमो नमः ॥ २१० ॥ नमः क्षेत्रसनाथाय जीवनाथाय ते नमः ॥ नमः केवलनाथाय चैलनाथाय ते नमः ॥ २११ ॥ नमो मात्रासनाथाय अमात्राय नमो नमः ॥ नमो द्वंद्वसनाथाय भैरवाय नमो नमः ॥ २१२ ॥ नमः शूरसनाथाय शूरनाथाय ते नमः ॥ नमः सौजन्यनाथाय सौजन्याय नमो नमः ॥ २१३ ॥ नमो दुष्टसनाथाय भैरवाय नमो नमः ॥ नमो भयसनाथाय विवनाथाय ते नमः ॥ २१४ ॥ नमो मायासनाथाय भैरवाय नमो नमः ॥ नमो विटंकनाथाय टंकनाथाय ते नमः ॥ २१५ ॥ नमश्चर्मसनाथाय खड्गनाथाय ते नमः ॥ नमः शक्तिसनाथाय धनुर्नाथाय ते नमः ॥ २१६ ॥ नमो मानसनाथाय शापनाथाय ते नमः ॥ नमो यंत्रसनाथाय भैरवाय नमो नमः ॥ २१७ ॥ नमो गंदूषनाथाय गंदूषाय नमो नमः ॥ नमो डाकिनिनाथाय भैरवाय नमः ॥ २१८ ॥ नमो डामरनाथाय डारकाय नमो नमः ॥ नमो डंकसनाथाय डंकनाथाय ते नमः ॥ २१९ ॥ नमो मांडव्यनाथाय यज्ञनाथाय ते नमः ॥ नमो यजुःसनाथाय क्रीडानाथाय ते नमः ॥ २२० ॥ नमः सामसनाथा याथर्वनाथाय ते नमः ॥ नमः शून्याय नाथाय स्वर्गनाथाय ते नमः ॥ २२१ ॥ इदं नामसहस्रं मे रुद्रेण परिकीर्तिम् ॥ यः पठेत्पाठयेद्वपि स एव मम सेवकः ॥ २२२ ॥ यं यं चित्यते कामं कारंकारं प्रियाकृतिम् ॥ यः श्रृणोति दुरापं स तं तं प्राप्नोति मामकः ॥ २२३ ॥ राजद्वारे इमशाने तु पृथिव्यां जलसञ्चिधौ ॥ यः पठेन्मानवो नित्यं स शूरः स्यान्न संशयः ॥ २२४ ॥ एककालं द्विकालं वा त्रिकालं वा पठेन्नरः ॥ स भवेद् वुद्धिमौल्लोके सत्यमेव न संशयः ॥ २२५ ॥ यः श्रृणोति नरो भवत्या स एव गुणसागरः ॥ यः श्रद्धया रात्रिकाले श्रृणोति पठतेऽपि वा ॥ २२६ ॥ स एव साधकः प्रोक्तः सर्वदुष्टविनाशकः ॥ अर्धरात्रे पठेयस्तु स एव पुरुषोत्तमः ॥ २२७ ॥ त्रिसंध्ये वै देवगृहे इमशाने च विशेषतः ॥ वने च मार्गगमने बले दुर्जनसञ्चिधौ ॥ २२८ ॥ यः पठेत्प्रयतो नित्यं स सुखी स्यान्न संशयः ॥ विद्यार्थी लभते विद्यां धनार्थी

२०६-
२१०
२२८-
२२९

२२८

लभते धनम् ॥२२९॥ शौर्यार्थी लभते शौर्यं पुत्रमामुयात् ॥ एवं विंशतिसंत्रेण अक्षरेण सहैव मे ॥२३०॥ यः पठेत्रात्मृत्याय सर्वं काममवामुयात् ॥ रसार्थी पाठमात्रेण रसं प्राप्नोति नित्यशः ॥२३१॥ अम्नार्थी लभते चान्नं सुखमामुयात् ॥ रोगी प्रसुच्यते रोगा द्वद्धो मुच्यते बंधनात् ॥२३२॥ शापार्थी लभते शापं सर्वशत्रुविनाशनम् ॥ स्थावरं जंगमं वायि विषं सर्वं प्रणश्यति ॥ २३३ ॥ सर्वलोक प्रियः शांतो मातापितृप्रियंकरः ॥ संयामे विजयस्तस्य दः पठेद्भक्तिसंयुतः ॥ २३४ ॥ सर्वत्र जयदं देवि स्तोत्रमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ इदं स्तोत्रं महापुण्यं निंदकाय न दर्शयेत् ॥२३५॥ असाधकाय दुष्टाय मातापितृविकारिणे ॥ अधार्मिकाकुलीनाभ्यां नैतत्स्तोत्रं प्रकाशयेद् ॥ ॥ २३६ ॥ साधकाय च भक्ताय योगिने धार्मिकाय च ॥ गुरुभक्ताय शांताय दर्शयेत्साधकोत्तमः ॥ २३७ ॥ अन्यथा पापलिप्तः स्थात्कोधनो भैरवोत्तमे ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ २३८ ॥ इदं स्तोत्रं च रुद्रेण रामस्यापि मुखेऽर्पितम् ॥ तन्मुखान्निः सृतं लोके दरिद्रायापि साधदें ॥२३९॥ रामेण कथितं भ्रात्रे लक्ष्मणाय महात्मने ॥ ततो दुर्वाससा ग्रासं तेनैवोक्तं तु पांडवे ॥ २४० ॥ पांडुरप्यब्रवीत्कृष्णं कृष्णेनेह प्रकीर्तितम् ॥ अस्य स्तोत्रस्य महात्म्यं रामो जानाति तत्त्वतः ॥ २४१ ॥ रामोऽपि राज्यं संप्राप्तो ह्यस्य स्तोत्रस्य पाठतः ॥ पांडवोऽपि तथा राज्यं संप्राप्तो भैरवस्य च ॥ २४२ ॥ अनेन स्तोत्रपाठेन किमलभ्यं भवेदिति ॥ सर्वलोकस्य पूज्यस्तु जायते नात्र संशयः ॥ २४३ ॥ इति श्रीस्त्रियामलोकश्रीवटुकभैरवसहस्रनामस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ अय श्रीवटुकभैरवस्तवराजप्रारंभः ॥ (उक्तं च रुद्रयामले) ॥ मेरुपृष्ठे सुखासीनं देवदेवं त्रिलोचनम् ॥ शंकरं परिप्रच्छ पार्वती परमे श्वरम् ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ य एष भैरवो नाम आपदुद्धारको मतः ॥ त्वया च कथितो देव भैरवः कल्प उत्तमः ॥ तस्य नामसहस्राणि प्रयुतन्यार्बुदानि च ॥ २ ॥ सारमुद्धृत्य तेषां वै नामाष्टशतकं वद ॥ यानि संकीर्तयन्मत्यः सर्वदुःखविवर्जितः ॥ सर्वान्का मानवामोति साधकः सिद्धिमेव च ॥३॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि भैरवस्य महात्मनः ॥ आपदुद्धारणस्येह नामाष्टशतमुच्चमम् ॥ ४ ॥ सर्वपापहरं पुण्यं सर्वापद्विनिवारणम् ॥ सर्वकामार्थदं देवि साधकानां सुखावहम् ॥ ५ ॥ सर्वमंगलमांगल्यं स्वर्वोपद्रवनाश

म० ग०
॥१२९॥

प० अ० १४०
प० त० १०
त० १०
॥२२९॥

नम् ॥ आयुष्करं पुष्टिकरं श्रीकरं च यशस्करम् ॥ ६ ॥ आयन्ते स्तोत्रपाठस्य मूलमंत्रं जपेन्नरः ॥ अष्टोत्तरशतं धीमान् यथासंख्या
मथापि वा ॥ जपांतेऽप्युत्तरन्यासाः कर्तव्या जपसिद्धये ॥ ७ ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यं सिद्धार्थे विनियोजयेत् ॥ साधकः सर्वलोकेषु
सत्यं सत्यं न संशयः ॥ ८ ॥ अँ अस्य श्रीवटुकभैरवस्तोत्रमंत्रस्य वृहदारण्यक ऋषिः । अनुष्टुप् छंदः । श्रीवटुकभैरवो
देवता । अप्रवाहुमिति वीजम् । त्रिनयनमिति शक्तिः । प्रणवः कीलकम् । ममाभीष्टसिद्धयर्थे जपे विनियोगः ॥ अँ वृहदारण्यकऋषये नमः
शिरसि १ अनुष्टुप् छंदसे नमः मुखे २ श्रीवटुकभैरवदेवतायै नमः हृदये ३ अष्टब्राहुमिति वीजाय नमः गुह्ये ४ त्रिनयनेति शक्तये
नमः पादयोः ५ अँ कीलकाय नमः नाभौ ६ विनियोगाय नमः सर्वांगे ॥ ऊङ्गिति ऋष्यादिन्यासः ॥ अँ ह्रीं वां ईशानः सर्वविद्यानामश्विरः
सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोऽधिपतिर्ब्रह्मा शिवो मे अस्तु सदाशिवोम् ॥ अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ १ ॥ अँ ह्रीं वीं तत्पुरुषाय विद्वाहे महादेवाय
धीमहि ॥ तन्मो रुद्रः प्रचोदयात् ॥ तर्जनीभ्यां नमः ॥ २ ॥ अँ ह्रूं वूं अघोरेभ्योऽथ घोरघोरतरेभ्यः ॥ सर्वेभ्यः सर्वशर्वेभ्यो नमस्ते अस्तु
रुद्ररूपेभ्यः ॥ सध्यमाभ्यां नमः ॥ ३ ॥ अँ हैं वै वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमः श्रेष्ठाय नमो रुद्राय नमः कालाय नमः कल
विकरणाय नमो बलविकरणाय नमो बलाय नमो बलप्रमथनाय नमः सर्वभूतदमनाय नमो मनोन्मनाय नमः ॥ अनामिकाभ्यां नमः
॥ ४ ॥ अँ ह्रीं वौं सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमो नमः ॥ भवे भवे नातिभवे भवस्व मां भवोऽभवाय नमः ॥ कनिष्ठिकाभ्यां
नमः ॥ ५ ॥ अँ ह्रः वः पंचवक्त्राय महादेवाय नमः ॥ करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ ६ ॥ इति करन्यासः ॥ अँ ह्रीं वां ईशानः सर्व
विद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोऽधिपतिर्ब्रह्मा शिवो मे अस्तु सदाशिवोम् ॥ हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ ह्रीं वीं तत्पुरुषाय
विद्वाहे महादेवाय धीमहि ॥ तन्मो रुद्रः प्रचोदयात् ॥ शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ ह्रूं वूं अघोरेभ्योऽथ घोरघोरतरेभ्यः ॥ सर्वेभ्यः
सर्वशर्वेभ्यो नमस्ते अस्तु रुद्ररूपेभ्यः ॥ शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ हैं वै वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमः श्रेष्ठाय नमो रुद्राय
नमः कालाय नमः कलविकरणाय नमो बलविकरणाय नमो बलाय नमो बलप्रमथनाय नमः सर्वभूतदमनाय नमो

मनोन्मनाय नमः ॥ कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ हौं वौं सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमो नमः ॥ भवेभवे नाति भवे भवस्व
मां भवोद्भवाय नमः ॥ नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ हः वः पंचवक्त्राय महादेवाय नमः अद्वाय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिषड्हन्यासः ॥
अँ हीं भैरवाय नमः मूर्धि ॥ १ ॥ अँ हीं भीमदर्शनाय नमः ललाटे ॥ २ ॥ अँ हीं भूताश्रयाय नमः नेत्रयोः ॥ ३ ॥ अँ हीं भूत
नायकाय नमः कर्णयोः ॥ ४ ॥ अँ हीं त्रिशूलाय नमः नासिक्कायाम् ॥ ५ ॥ अँ हीं रक्तपाय नमः जिह्वायाम् ॥ ६ ॥ अँ हीं नागहार
नागयज्ञोपवीतिकाय नमः कंठे ॥ ७ ॥ अँ हीं क्षेत्रज्ञाय नमः करयोः ॥ ८ ॥ अँ हीं क्षेत्रपालाय नमः हृदये ॥ ९ ॥ अँ हीं क्षेत्रदाय नमः
नामभौ ॥ १० ॥ अँ हीं अवोधनाशनाय नमः कट्ठायाम् ॥ ११ ॥ अँ हीं त्रिनेत्राय नमः ऊर्वोः ॥ १२ ॥ अँ हीं रक्तपायिने नमः जंघयोः
॥ १३ ॥ अँ हीं देवदेवेशाय नमः सर्वांगे ॥ १४ ॥ इति देहन्यासः ॥ अँ हीं भैरवाय नमः अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ १ ॥ अँ हीं भीमदर्शनाय नमः
तर्जनीभ्यां नमः ॥ २ ॥ अँ हीं भूतश्रेष्ठाय नमः मध्यमाभ्यां नमः ॥ ३ ॥ अँ हीं भूतनायकाय नमः अनामिकाभ्यां नमः ॥ ४ ॥ अँ हीं
क्षत्रियाय नमः कनिष्ठिकाभ्यां ननः ॥ ५ ॥ अँ हीं क्षेत्रपालाय नमः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ ६ ॥ अँ हीं क्षेत्रज्ञाय दिग्बिदिशायाम् ॥ ७ ॥
अँ हीं भैरवाय नमः सर्वांगे ॥ ८ ॥ इति करन्यासो द्वितीयः ॥ अँ हीं भैरवाय नमः शिरासि ॥ ९ ॥ अँ हीं भीमदर्शनाय नमः ललाटे ॥ १ ॥
अँ हीं भूतहननाय नमः नेत्रयोः ॥ ३ ॥ अँ हीं सारमेयानुगाय नमः भ्रुवोः ॥ ४ ॥ अँ हीं भूतनाथाय नमः कर्णयोः ॥ ५ ॥ अँ हीं प्रेतवाहनाथाय
नमः कपोलयोः ॥ ६ ॥ अँ हीं भस्मांगाय नमः नासापुटे ॥ ७ ॥ अँ हीं सर्पभूषणाय नमः ओष्ठयोः ॥ ८ ॥ अँ हीं आदिनाथय नमः मुखे ॥ ९ ॥
अँ हीं शक्तिहस्ताय नमः गले ॥ १० ॥ अँ हीं दैत्यशमनाय नमः स्कंधयोः ॥ ११ ॥ अँ हीं अतुलतेजसे नमः बाह्वोः ॥ १२ ॥ अँ हीं कपालिने
नमः करयोः ॥ १३ ॥ अँ हीं मुण्डमालिने नमः हृदये ॥ १४ ॥ अँ हीं शांताय नमः वक्षःस्थले ॥ १५ ॥ अँ हीं कामचारिणे नमः स्तनयोः
नमः करयोः ॥ १६ ॥ अँ हीं क्षेत्रेशाय नमः पार्श्वयोः ॥ १७ ॥ अँ हीं क्षेत्रपालाय नमः पृष्ठे ॥ १८ ॥ अँ हीं

क्षेत्रज्ञाय नमः नाभौ ॥ १९ ॥ अँ हीं पापैघनाशाय नमः कटथाम् ॥ २० ॥ अँ हीं वटुकाय नमः लिंगे ॥ २१ ॥ अँ हीं रक्षाकराय नमः
गुदे ॥ २२ ॥ अँ हीं रक्तलोचनाय नमः ऊर्वोः ॥ २३ ॥ अँ हीं घुर्वुराय नमः जानुनि ॥ २४ ॥ अँ हीं रक्तपायिने नमः
जंघयोः ॥ २५ ॥ अँ हीं सिद्धपादुकाय नमः गुल्फयोः ॥ २६ ॥ अँ हीं सुरेश्वराय नमः पादपूषे ॥ २७ ॥ अँ हीं आपदुद्धारकाय
नमः आपादतलमस्तकपर्यंतं न्यसेव ॥ २८ ॥ ^१अँ हीं क्ष्मौ व्लौ हीं छं स्वाहा आपदुद्धारणभैरवाय नमः ॥ ^१ अनेन सर्वाङ्गे व्यापकं
कुर्यात् ॥ २९ ॥ इति व्योपकन्यासः ॥ अँ हीं डमरुहस्ताय नमः पूर्वे ॥ १ ॥ हीं दंडधारिणे नमः दक्षिणे ॥ २ ॥ अँ हीं
खड्हहस्ताय नमः पश्चिमे ॥ ३ ॥ अँ हीं घंटावादिने नमः उत्तरे ॥ ४ ॥ अँ हीं अम्बिवर्णाय नमः अम्बये ॥ ५ ॥ अँ हीं दिगम्ब
राय नमः नैऋते ॥ ६ ॥ अँ हीं सर्वभूतस्थाय नमः वायव्ये ॥ ७ ॥ अँ हीं अष्टसिद्धिदाय नमः ऐशान्याम् ॥ ८ ॥ अँ हीं खेचा
रिणे नमः ऊर्ध्वम् ॥ ९ ॥ अँ हीं रौद्ररूपिणे नमः पाताले ॥ १० ॥ इति दिङ्न्यासः ॥ अँ हीं रुद्राय नमः अंगुष्ठयोः ॥ १ ॥
अँ हीं शिखिसखाय नमः तर्जन्याम् ॥ २ ॥ अँ हीं शिवाय नमः मध्यमायाम् ॥ ३ ॥ अँ हीं त्रिशूलिने नमः अनामिकायाम्
॥ ४ ॥ अँ हीं ब्रह्मणे नमः कनिष्ठिकायाम् ॥ ५ ॥ अँ हीं त्रिपुरांतकाय नमः करतलयोः ॥ ६ ॥ अँ हीं मांसाशिने नमः करा
येषु ॥ ७ ॥ अँ हीं दिगंबराय नमः करपृष्ठयोः ॥ ८ ॥ इति विलोमरूपेण करन्यासः ॥ अँ हीं भूतनाथाय नमः हृदयाय नमः ॥
॥ ९ ॥ अँ हीं आदिनाथाय नमः शिरसे स्वाहा ॥ १ ॥ अँ हीं आनन्दनाथाय नमः शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ हीं सिद्धशावर
नाथाय नमः कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ हीं सहजानन्दनाथाय नमः नेत्रव्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ हीं श्रीआनन्दनाथाय नम
अस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्ठङ्गन्यासः ॥ एवं न्यासविधिं समाप्य कामनापरत्वेनोपयोगिरूपं ध्यायेत् ॥ अथ सात्त्विकं ध्यानम् ॥

^१ एवं न्यासविधिं कुत्या ना वासाद्वैत्वो भवेत् ॥ ^२ कूकार्येषु सर्वेषु ध्यानं ये तामसं रम्भम् ॥ वशे विद्वाने सर्वमे राजसं व्यानमीरितम् ॥ सात्त्विकं शुभकार्येषु
र्यानमेव ॥ उमीरितः ॥ व्यानमार्येषु राजसे ध्यानमुख्यते ॥

वंदे बालं स्फटिकसटशं कुँडलोद्धासितांगं दिव्याकल्पैर्नवमणिमयैः किंकिणीनूपुराद्यैः ॥ दीसाकारं विशदवदनं सुप्रसन्नं त्रिनेत्रं हस्ता
प्राभ्यां वटुकसटशं शूलदंडौ दधानम् ॥ १ ॥ अथ राजसं ध्यानम् ॥ उद्यज्ञास्करसन्निभं त्रिनयनं रक्तांगरागस्त्रजं स्मेरास्यं वरदं कपालमभयं
शूलं दधानं कौरैः ॥ नीलग्रीवमुदारभूषणयुतं शीतांशुखंडोद्धवलं वंधुकारुणवाससं भवहरं देवं सदा भावये ॥ २ ॥ अथ तामसं ध्यानम् ॥
ध्यायेन्नीलादिकांतं शशिशकलधरं मुङ्डमालं महेशं दिग्बलं पिंगकेशं डमरुमथ सृणि खड्गपाशाभयानि ॥ नागं घंटां कपालं करसरासिरहै
विभ्रतं भीमदंप्रैः दिव्याकल्पं त्रिनेत्रं मणिमयविलसत्किंकिणीनूपुराद्यम् ॥ ३ ॥ अथ सकलमनोरथप्राप्यर्थमिदं त्रिगुणात्मकं
ध्यानम् ॥ शुद्धःस्फटिकसंकाशं सहस्रादित्यवर्चसम् ॥ नीलजीमूतसंकाशं नीलांजनसमप्रभम् ॥ ४ ॥ अष्टवाहुं त्रिनयनं चतुर्वाहुं दिवा
हुकम् ॥ दंप्राकरालवदनं नृपूरारावसंकुलम् ॥ २ ॥ भुजंगमेखलं देवमग्निवर्णं शिरोरुहम् ॥ दिगंवरं कुमारेशं वटुकाख्यं महाबलम् ॥ ३ ॥
खट्टांगभासिपाशं च शूलं दक्षिणभागतः ॥ डमरु च कपालं च वरदं भुजगं तथा ॥ अग्निवर्णसमोपेतं सारमेयसमन्वितम् ॥ ४ ॥
अथ साधारणं ध्यानम् ॥ करकलितकपालः कुँडली दंडपाणिस्तरुणतिमिरनीलो व्यालयज्ञोपवीती ॥ ऋतुसमयसपर्या
विज्ञविच्छेदहेतुर्जयति वटुकनाथः सिद्धिदः साधकानाम् ॥ १ ॥ आनीलकुंतलमलक्तकरकवर्णं मौनीकृतं कृत
मनोज्ञमुखारविंदम् ॥ कल्याणकीर्तिकमनीयकपालपाणिं वंदे महावटुकनाथमभीष्टसिद्धयै ॥ २ ॥ आनन्दसर्वगीर्वाणशिरोभूंगांगसंगि
नम् ॥ भैरवस्य पदांभोजं भूयोऽहं नौमि भूतये ॥ ३ ॥ एवं यथासुचि ध्यात्वा भैरवं प्रार्थयेत् ॥ तत्र मंत्रः ॥ “ॐ ह्रीं भैरव भैरव भयकर
हर मां रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा” इति मंत्रेण प्रार्थ्य पटलस्थयंत्रपीठे आवाहनादि प्राणं प्रतिष्ठाप्य पोडशोपचौरभ्यर्च्यं पुनः कामनापरत्वेन
यथासुचि ध्यात्वा प्रार्थनामंत्रेण प्रार्थ्य दीपदानं कुर्यात् ॥ अथ दीपदानप्रयोगः ॥ मंत्राक्षराणां संख्याकैस्तंतुभिर्व्याप्तसूत्रजैः ॥ वर्ति दत्त्वा
घृतं नैव दीपं तत्र प्रदापयेत् ॥ अथ दीपदानमंत्रः ॥ “ॐ ह्रींश्रींह्रींह्रींश्रीवं सर्वज्ञाय महाबलपरकमाय वटुकाय नमः इमं दीपं गृहाणसर्व
कार्यार्थसाधक दुष्टान्नाशय नाशय त्रासय सर्वतो मम रक्षां कुरु कुरु फट् स्वाहा ॥” अनेन मंत्रेण दीपं दत्त्वा मूलमंत्रेण त्रिराचम्य

हस्तो प्रक्षालयेत् ॥ एवं दीपदानं समाप्य वालिदानं कुर्यात् ॥ अथ बलिदाने प्रयोगः अँ ह्रां नमः ॥ १ ॥ अँ ह्रीं नमः ॥ २ ॥ अँ कुं नमः ॥ ३ ॥ एभिवीजेन्निभिराचम्य मूलेन प्राणायामं कृत्वा देशकालौ संकीर्त्य ममामुकफलावासये श्रीवटुकप्रीतये बलिदानमहं करिष्ये ॥ इति संकल्प्य गणपतिं दुर्गां रक्तैश्चनाक्षतपुष्टैरभ्यर्च्य देवस्थाप्ये त्रिकोणं चतुरस्त्रं मण्डलं कृत्वा तत्र गंधाद्यैरभ्यर्च्य पात्रस्थं कवलागारं संपादितं वर्लिं निधाय गंधपुष्पाभ्यां मूलांते ‘बलिरूपाय नमः’ ॥ इति वर्लिं संपूज्य देवं तत्र संचित्य संपूज्य हस्ते बलिमादाय “अँ ए ह्येहि दं व वटुकनाथ कपिलजटाभारभासुर त्रिनेत्र ज्वालामुख सर्वविष्मानाशय नाशय सर्वोपचारसहितं वर्लिं गृह्ण गृह्ण स्वाहा एष बलिर्वटुकाय नमः” ॥ इति मंत्रण वर्लिं दद्यात् ॥ ततो देशकालौ संकीर्त्य मम सकलकामनासिद्धयर्थे श्रीवटुकभैरवस्तोत्रस्यैकादशसहस्रपुरश्चरणां गत्वेन प्रतिस्तोत्रं मूलमंत्रस्योत्तरशतसंख्याजपसंपुटितामुकसंख्यपाठमहं करिष्ये ॥ इति संकल्प्य ॥ मूलमंत्रमष्टोत्तरशतवारं जपेत् ॥ अथ मूलमंत्रः ॥ “अँ ह्रीं वटुकायापदुद्धारणाय कुरु कुरु वटुकाय ह्रीं अँ” ॥ एव मष्टोत्तरशतमूलमंत्रस्य जपेन श्रीवटुकभैरवः प्रीयताम् ॥ ततो वटुकाय नमस्त्रृत्य पंचोपचारैः पूजयित्वा स्तोत्रं पठेत् ॥ अथ स्तोत्रम् ॥ अँ-ह्रीं भैरवो भूतनाथश्च भूतात्मा भूतभावनः ॥ शेत्रदः क्षेत्रपालश्च क्षेत्रज्ञः क्षत्रियो विराद् ॥ १ ॥ इमशानवासी मांसाशी खर्पराशीः स्मरांतकृत् ॥ रक्तपः पानपः सिद्धः सिद्धिदः सिद्धसंवितः ॥ २ ॥ कंकालः कालशमनः कलाकाष्ठातनुः कविः ॥ त्रिनेत्रो बहुनेत्रश्च तथा पिंगललोचनः ॥ ३ ॥ शूलपाणिः खड्हपाणिः कंकाली धूम्रलोचनः ॥ अभीर्भैरवो नाथो भूतपो योगिनीपतिः ॥ ४ ॥ धनदो धनहारी च धनवान्प्रीतिभावनः ॥ नागहारो नागपाशो दयोमकेशः कपालभृत् ॥ ५ ॥ कालः कपालमाली च कमनीयः कलानिधिः ॥ त्रिलोचनोऽज्ज्वलम्भेत्रास्त्रिशिखी च त्रिलोकपः ॥ ६ ॥ त्रिनेत्रतनयो दिंभः शांतः शांतजनप्रियः ॥ वटुको वटुवेषश्च खट्टांगवरधारकः ॥ ७ ॥ भूताघ्यक्षः पशुपतिर्भिक्षुकः परिचारकः ॥ धूतों दिगंबरः ॥ ८ ॥

१ द्विविधो बन्दिराख्यातो राजसः सात्त्विको दुर्धैः ॥ राजसो मांसरक्ताद्य वद्वत्रयसमन्वितः ॥ मुद्रपावस्त्रं पुरुषो भृत्यसंयुतः ॥ सात्त्विको मांसरदितः रोक्तमन्यापुरोक्तवत् ॥ द्राघ्नो नियतः शुद्धः सात्त्विकं वक्तिमाद्देत् ॥

शूरो हरिणः पांडुलोचनः॥१॥ दाप्रशांतः शांतिदः सिद्धः शंकरः प्रियवांधवः ॥ अष्टमूर्तिर्निधीशश ज्ञानचक्षुस्तपेमयः॥२॥ अष्टाधारः षडाधारः सर्पयुक्तशिखी सखः॥ भूधरो भूधराधीशो भूपतिर्भूधरात्मजः॥३॥ कंकालधारी मुण्डी च नागयज्ञोपवीतवान्॥ जूँभणो मोहनः स्तंभी मारणः क्षोभणस्तथा ॥ ४ ॥ शुद्धनीलांजनप्रख्यो दैत्यहा मुण्डभूषितः ॥ वलिभुग्वलिभुग्नाथो वालो वालपराक्रमः ॥ ५ ॥ सर्वापत्तारणो दुर्गो दुष्टभूतनिषेवितः ॥ कामी कलानिधिः कांतः कामिनीवशकृद्वशी ॥ ६ ॥ सर्वसिंद्धिप्रदो वैद्यः प्रभुर्विष्णुरितीव हि ॥ अष्टोत्तरशतं नाम्नां भैरवस्य महात्मनः ॥ ७ ॥ मया ते कथितं देवि रहस्यं सर्वकामदम्॥ य इदं पठति स्तोत्रं नामाष्टशतमुच्चमम्॥८॥ न तस्य दुरितं किंचिन्न च भूतभयं तथा ॥ न च मारीभयं तस्य प्रहराजभयं तथा ॥ ९ ॥ न शत्रुभ्यो भयं कापि प्रामुखान्मानवः कचित् ॥ पातकानां भयं चैव पठेत्स्तोत्रमनुत्तमम्॥१०॥ मारीभये राजभये तथा चोराभ्यिजे भये ॥ औत्यन्तिके महाघोरे तथा दुःस्वप्नदर्शने ॥ ११ ॥ वंधने च तथा घोरे पठेत्स्तोत्रमनन्यधीः ॥ सर्वं प्रशमनं याति भयं भैरवकीर्तनात् ॥ १२ ॥ एकादशसहस्रं तु पुरक्षरणमुच्यते ॥ य खिसंध्यं पठेदेवि संवत्सरमतंद्रितः॥१३॥ स सिद्धिं प्रामुखादिष्टां दुर्लभामपि मानवः॥ षष्ठमासं भूमिकामस्तु जपित्वा प्रामुखान्महीम्॥१४॥ राजशत्रुविनाशार्थं जपेन्मासाष्टकं पुनः ॥ रात्रौ वारत्रयं चैव नाशयत्येव शात्रवान् ॥ १५ ॥ जपेन्मासत्रयं मत्यो राजानं वशमानयेत् ॥ धनार्थी च सुतार्थी च दारार्थी यस्तु मानवः ॥१६॥ जपेन्मासत्रयं देवि वारमेकं तथा निशि ॥ धनं पुत्रं तथा दारान्प्रामुखाश्नात्र संशयः ॥ १७ ॥ रोगी रोगात्प्रमुच्येत वद्धो मुच्येत वंधनात् ॥ भीतो भयात्प्रमुच्येत देवि सत्यं न संशयः ॥ १८ ॥ निगडेश्वापि वद्धो यः कारागेहे निपातितः ॥ श्रुंखलाबंधनं प्राप्तं पठेच्चैव दिवानिशि ॥ १९ ॥ यं यं चित्यते कामं तं तं प्राप्नोति निश्चितम् ॥ अप्रकाश्यं परं

१-ग्रन्थातरे विशेषः— रात्रौ वारत्रये यो वै तस्य दृश्यं जगद्द्वेद् ॥ प्रातश्वेकादशावृत्ति रात्रौ चा पुनरेव हि ॥ १ ॥ पूर्ववच्छ विधिं कृत्वा पठनीयः स्तवः शुभः ॥ महानिशि विरचन्ति यः कपोति सदा शुचिः ॥ २ ॥ राजानो वशमायांवि स भासा भास्करो भवेद् ॥ शनौ च प्रातश्वाय दशावृत्ति चरेदिह ॥ ३ ॥ होमादिकं च संणाय षष्ठमासादतुला श्रियम् ॥ शनौ चैवाश्रप्तप्रमुखे पूजयित्वा शिवं प्रिये ॥ ४ ॥ शतावृत्ति पठित्वा तु जगदलभतामिशात् ॥ रवौ च नाभिभास्ते हि जले स्थित्वा पठेद्विह ॥ ५ ॥ एकादश तथावृत्ति पठित्वा प्रामुखान्महीम् ॥ पठेच्च रोगशांस्यं नक्षत्रे पुष्यसंज्ञके ॥ ६ ॥ अष्टावृत्ति पठेद्वो वै ग्रामोग्यं रुभते ध्रुवम् ॥ रवौ च विषान्संशुद्धय पाठयेच्छतवारकम् ॥ ७ ॥ वारे वारे च

५० प०
४२३२॥

गुहां न देयं यस्य कस्यचित् ॥ २७ ॥ सुकुलीनाय शांताय ऋजवे दंभवार्जिते ॥ दद्यात्स्तोत्रमिमं पुण्यं सर्वकामफलप्रदम् ॥ २८ ॥ इति
श्रुत्वा ततो देवी नामाष्टशतमुत्तमम् ॥ जजाप परया भक्त्या सदा सर्वेश्वरेश्वरी ॥ २९ ॥ भैरवोऽपि प्रहृष्टोऽभूत्सर्वलोकमहेश्वरः ॥ वरं ददाति
भक्तेभ्यः पठेत्स्तोत्रमनन्यधीः ॥ संतोषं परमं प्राप्य भैरवस्य महात्मनः ॥ ३० ॥ वारंवारं भुवनजननि प्रोच्यते साधुवादः सत्यं सत्यं
जगति सकले भैरवो देव एकः ॥ यां यां सिद्धिं भुवनजठरे कामयेन्मानवो यस्तांस्तां सिद्धिं वितरति सदा भैरवः सुप्रसन्नः ॥ ३१ ॥ पाणिभ्यां
परितः प्रपीड्य सुदृढं निश्चोत्य च ब्रह्माण्डं सकलं प्रचालितरसालोच्चैः फलाभं मुहुः ॥ पायंपायमपाययज्ञिजगति ह्युन्मत्तवत्ते
रसैर्नृत्यस्तांडवंडवरेण शिरसा पायान्महाभैरवः ॥ ३२ ॥ विभ्राणः शुभ्रवर्णं द्विगुणनवभुजं पंचवक्त्रं त्रिनेत्रं ज्ञाने मुद्रेद्रशास्त्रं सविपममृ
तकं शंखभैषज्यचापम् ॥ शूलं खट्टांगवाणान् डमरुमसिगदावहिमारोग्यमालामिष्टाभीतिं च दोर्भिर्जयति खलु महाभैरवः सर्वसिद्धयै
॥ ३३ ॥ काकाशः क समीरणः क दहनः कापश्च विश्वभरा क ब्रह्मा क जनार्दनः क तरणिः केंदुथ देवासुराः ॥ कल्पांते दिगिभेशवत्प्र
मुदितः श्रीसिद्धयोगीश्वरः क्रीडानाटकनायको विजयते देवो महाभैरवः ॥ ३४ ॥ लिखित्वा परया भक्त्या भैरवस्तोत्रमुत्तमम् ॥ अष्टानां
ब्राह्मणानां च देयं पुस्तकमादरात् ॥ ३५ ॥ यान् यान् समीहते कामांस्तांस्तान्प्राप्नोत्यसंशयम् ॥ इह लोके सुखं प्राप्य पुस्तकस्य
प्रसादितः ॥ ३६ ॥ शिवलोकमनुप्राप्य शिवेन सह मोदते ॥ लिखित्वा भूर्जपत्रे तु त्रिलोहपरिवोष्टिम् ॥ ३७ ॥ सौम्ये च वस्तुवसने

पण्मासं पठित्वा सुतमानुयात् ॥ सप्तनन्मभवा चंधा जीवत्पुत्रा भवेदिह ॥ ८ ॥ कृपाकामो भवेत्यो वै त्रिकाळं रविवासरे ॥ पण्मासादप्सरस्तुल्या क्लभते खियमुनमाम् ॥ ९ ॥
वैद्यनामप्यसाध्यो वै रोगो भवति यस्य च ॥ तस्य रोगस्य शांत्यर्थं पठेत्स्तोत्रमनुत्तमम् ॥ १० ॥ निष्फलश्च क्रतुस्तस्य भवतीह सदा प्रिये ॥ सदस्यावर्तने कृत्वा सफलश्च
क्रतुम्पेत् ॥ ११ ॥ ग्रहणे च पठेयो वै विधिनां चन्द्रसूर्ययोः ॥ मनोऽभिज्ञविता सिद्धिं प्राप्नुयान्नान् संशयः ॥ १२ ॥ तीर्ये चैव शुभे क्षेत्रे शिवरथ सक्रिधौ प्रिये ॥ पठित्वा पुत्रमन्त्रं च
सूर्यः त्रिद्विं लभेदिह ॥ १३ ॥ त्रिरात्रूनि दशावृत्तिं विश्वर्ति वा शतावधिः ॥ सदस्यसंख्यया वाय चक्रादशसदस्यकम् ॥ १४ ॥ पुरस्वरणकं प्रोक्तं भैरवस्य महात्मनः ॥ पुरस्वरणकं कृत्वा पठते
नित्यमेव च ॥ १५ ॥ सूर्यः सिद्धिं चयोक्तां हि प्राप्नुयान्नाव चंशयः ॥ मानुषं जन्म चाभावो भवन्ति वै ॥ १६ ॥ ते भजन्तु सदा देवैभैरवं सुखदायकम् ॥ तद दुःखं नैव विघ्नत
भैरव यज्ञनाशयेत् ॥ १७ ॥

५० तं ३
भै० तं ०
तरं ३

४२३३

कर्पटे च सुशोभने ॥ करे बाहो गले कट्ठां मूर्धि त्रिलोहगोपितम् ॥ यस्तु धारयते स्तोत्रं सर्वत्र जय
माशुयात् ॥ ३८ ॥ इति श्रीरुद्रयामलतत्रे देवीश्वरसंवादे आपदुद्धारकश्रीवटुकभैरवाष्टोत्रशतनामस्तोत्रं समाप्तम् ॥ अथ
वटुकभैरवाष्टोत्रशतनामस्तोत्रम् (कालसंकर्षणतत्रे) ॐ अस्य श्रीवटुकभैरवस्तोत्रमन्त्रस्य काळाम्निरुद्र ऋषिः । अनुष्टुप् छंदः । आप
दुद्धारकवटुकभैरवो देवता । हीं बीजम् । भैरवीवल्लभः शक्तिः । नीलवर्णो दंडपाणिरितिकीलकम् । समस्तशत्रुदमनेसमस्तापन्निवारणे
सर्वाभीष्टप्रदाने च विनियोगः ॥ ॐ कालाम्निरुद्रस्त्रये नमः । शिरसि ॥ १ ॥ अनुष्टुप् छंदसे नमः मुखे ॥ २ ॥ आपदुद्धारकवटुक
भैरवदेवतायै नमः हृदये ॥ ३ ॥ हीं वीजायनमः । गुह्ये ॥ ४ ॥ भैरवीवल्लभशक्तये नमः पादयोः ॥ ५ ॥ नीलवर्णो दंडपाणि
रिति कीलकाय नमः नाभौ ॥ ६ ॥ विनियोगाय नमः सर्वांगे ॥ ७ ॥ इति ऋष्यादिन्यासः ॥ अथ मूलमंत्रः ॥ “ ॐ हीं वां वटु
काय क्षौं क्षौं आपदुद्धारणाय कुरु कुरु वटुकाय हीं वटुकाय स्वांहा ॥ ” इति मूलमंत्रः ॥ अथ ज्ञानम् ॥ नीलजीमतसंकाशो
जटिलो रक्तलोचनः ॥ दंष्ट्रकरालवदनः सर्पयज्ञोपवीतवान् ॥ १ ॥ दंष्ट्रायुधालंकृतश्च कपालस्त्रिवभूषितः ॥ हस्तन्यस्तकरोटिको भस्म
भूषितविग्रहः ॥ २ ॥ नागराजकटीसूत्रो वालमूर्तिर्दिग्ंबरः ॥ मंजुसिंजानमंजरिपादकंपितभूतलः ॥ ३ ॥ भूतप्रेतपिशाचेश्च सर्वतः
परिवारितः ॥ योगिनीचक्रमध्यस्थो मातृमंडलवेष्टितः ॥ ४ ॥ अद्वासस्फुरद्वक्त्रो भृकुटीभूषिणाननः ॥ भक्तसंरक्षणार्थाय दिक्षु
भ्रमणतत्परः ॥ एवंभूतस्तु वटुको ध्यातव्यो भैरवीश्वरः ॥ ५ ॥ एवं ध्यात्वा स्तोत्रं पठेत् ॥ ॐ हीं वटुको वरदः शूरो भैरवः कालभैरवः ॥
भैरवीवल्लभो भव्यो दंडपाणिर्दयानिधिः ॥ ६ ॥ वेतालवाहनो रौद्रो रुद्रश्चकुटिसंभवः ॥ कपाललोचनः कांतः कामिनीवशकृदशी ॥ ७ ॥
आपदुद्धारणो धीरो हरिणांकशिरोमणिः ॥ दंष्ट्रकरालो दृष्टौष्टो धृष्टो दुष्टनिर्बहणः ॥ ८ ॥ सर्पहारः सर्पशिराः सर्पकुंडलमंडितः ॥ कपाली
करुणापूर्णः कपालैकशिरोमणिः ॥ ९ ॥ इमशानवासी मांसाशी मधुमत्तोऽद्वासवान् ॥ वाग्मी वामव्रतो वामो वामदेवप्रियंकरः ॥
॥ १० ॥ वनेचरो रात्रिचरो वसुदो वायुवेगवान् ॥ योगी योगब्रतधरो योगिनीवल्लभो युवा ॥ ११ ॥ वीरभद्रो विश्वनाथो विजेता वीरवंदितः ॥

म० म०

॥२३३॥

भूताध्यक्षो भूतभीतिनिवारणः ॥ १२ ॥ कलंकहीनः कंकाली कूरः कुकुरवाहनः ॥ गाढो गहनगंभीरो गणनाथसहोदरः ॥ १३ ॥ देवीपुत्रो दिव्यमूर्तिर्दीप्तिमान् दीप्तिलोचनः ॥ महासेनप्रियकरो मान्यो माधवमातुलः ॥ १४ ॥ भद्रकालीपतिर्भद्रो भद्रदो भद्रवाहनः ॥ पशुपहाररसिकः पाशी पशुपतिः पतिः ॥ १५ ॥ चंडः प्रचंडचंडेशश्वंडीहृदयनन्दनः ॥ दक्षो दक्षाध्वरहरो दिग्वासा दर्धि लोचनः ॥ १६ ॥ निरातंको निर्विकल्पः कल्पः कल्पांतभैरवः ॥ मदतांडवकृन्मत्तो महादेवप्रियो महान् ॥ १७ ॥ खट्टांगपाणिः ग्वातीतः खरशूलः खरांतकृत् ॥ ब्रह्मांडभेदनो ब्रह्मज्ञानी ब्राह्मणपालकः ॥ १८ ॥ दिक्चरो भूचरो भूषणः खचरः खेलनप्रियः ॥ सर्व दुष्टप्रहर्ता च सर्वरोगनिषूदनः ॥ १९ ॥ सर्वकामप्रदः शर्वः सर्वपापनिकृंतनः ॥ इत्थमष्टोत्तरशतं नाम्नां सर्वसमृद्धिदम् ॥ २०॥ आपदु छारजनकं वटुकस्य प्रकीर्तितम् ॥ एतच्च शृणुयाज्ञित्यं लिखेद्वा स्थापयेद्ग्रहे ॥ २१ ॥ धारयेद्वा गले वाहौ तस्य सर्वाः समृद्धयः ॥ न तस्य दुरितं किंचिन्न चोरनुपजं भयम् ॥ २२ ॥ न चापस्मृतिरोगेभ्यो डाकिनीभ्यो भयं नहि ॥ न कूष्मांडप्रहादिभ्यो नापमृत्योर्न च ज्वरात् ॥ २३ ॥ मासमेकं त्रिसंध्यं च शुचिर्भूत्वा पठेन्नरः ॥ सर्वदारिद्रिनिर्मुक्तो निधि पश्यति भूतले ॥ २४ ॥ मासद्वयमधीयानः पादुकासिद्धिमान् भवेत् ॥ अंजनं गुटिका खट्टं धातुवादरसायनम् ॥ २५ ॥ सारस्वतं च वेतालवाहनं विलसाधनम् ॥ कार्यसिद्धिं महासिद्धिं मंत्रं चैव सभीहितम् ॥ २६ ॥ वर्षमात्रमधीयानः प्राप्नुयात्साधकोत्तमः ॥ एतत्ते कथितं देवि गुह्याद्गुह्यतरं परम् ॥ २७ ॥ कालसंकर्षणीतत्रे कलिकल्मणनाशनम् ॥ नरनारीनृपाणां च वशीकरणमंबिके ॥ २८ ॥ इति कालसंकर्षणतत्रोक्त वटुकाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रं समाप्तम् ॥ इति श्रीमंत्रमहार्णवे पूर्वखण्डे वटुकभैरवतत्रे दशमस्तरंगः ॥ १० ॥ ॥ ॥

४० म० ८
मै० ८०
तर० १०

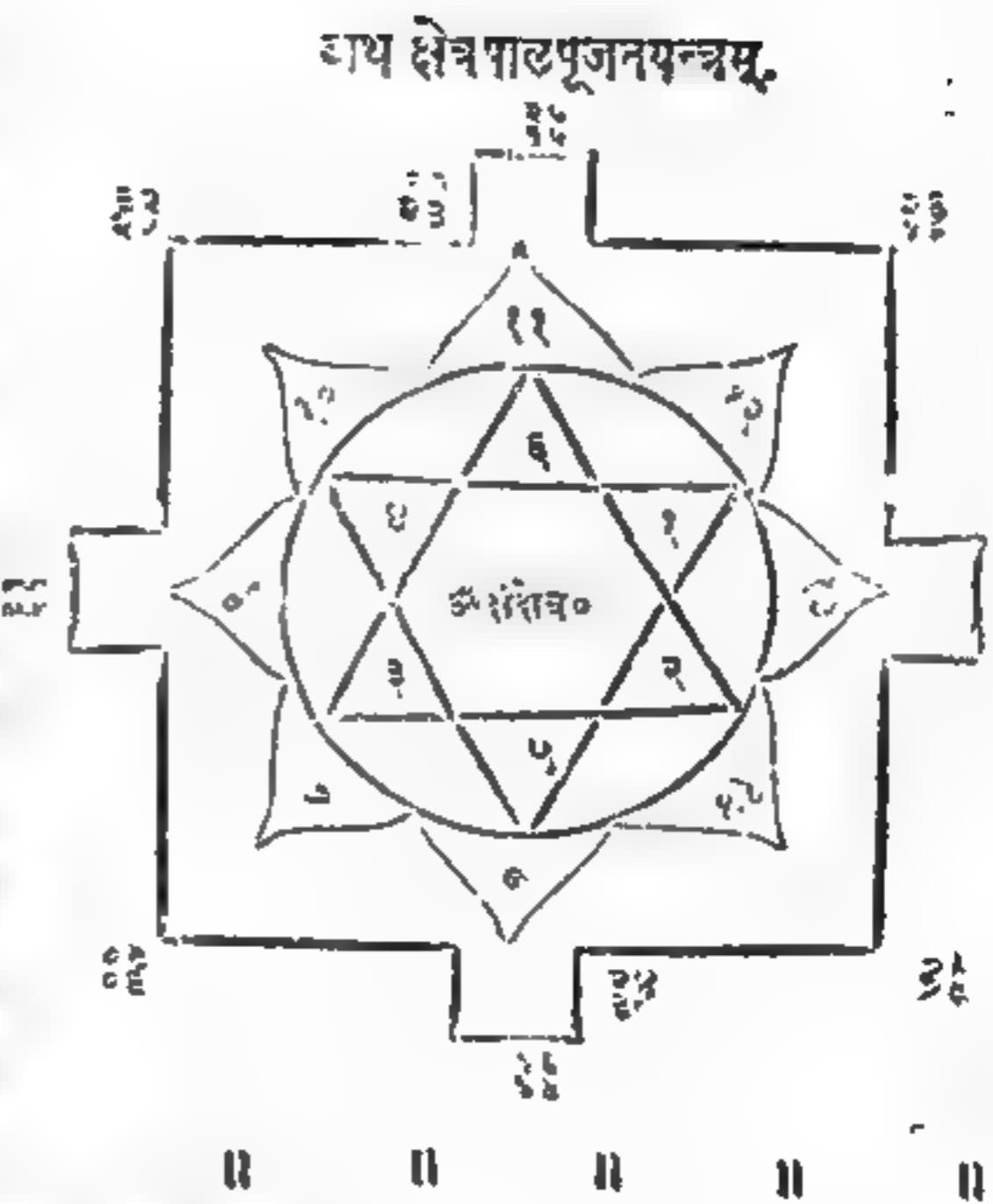
२३३

॥ अथ मिश्रतरंगप्रारंभः ॥ तत्रादौ क्षेत्रपालमंत्रप्रयोगः ॥ मंत्रो यथा—“ॐ क्षं क्षेत्रपालाय नमः” इति नवाक्षरो मंत्रः ॥ अस्य विधानम् ॥
अस्य क्षेत्रपालमंत्रस्य ब्रह्मा ऋषिः । गायत्री छन्दः । क्षेत्रपालो देवता । क्षं वीजम् । लः शक्तिः । सर्वेषांसिद्धये जपे विनियोगः ॥ ॐ ब्रह्म
ऋषये नमः शिरसि ॥ १ ॥ ॐ गायत्रीछन्दसे नमः मुखे ॥ २ ॥ ॐ क्षेत्रपालदेवतायै नमः हृदि ॥ ३ ॥ ॐ क्षं बजाय नमः गुह्ये ॥ ४ ॥
ॐ लः शक्तये नमः । पादयोः ॥ ५ ॥ ॐ विनियोगाय नमः सर्वाङ्गे ॥ ६ ॥ इति ऋष्यादिन्यासः ॥ ॐ क्षां अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ १ ॥
ॐ क्षीं तर्जनीभ्यां नमः ॥ २ ॥ ॐ क्षूं मध्यमभ्यां नमः ॥ ३ ॥ ॐ क्षैं अनामिकाभ्यां नमः ॥ ४ ॥ ॐ क्षौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः
॥ ५ ॥ ॐ क्षः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ ६ ॥ इति करन्यासः ॥ ॐ क्षां हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ क्षीं शिरसे खाहा ॥ २ ॥
ॐ क्षूं शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ क्षैं कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ “ॐ क्षौं नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ ॐ क्षः अस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति
हृदयादिषडंगन्यासः ॥ एवं न्यासं कृत्वा ध्यायेत् ॥ अथ ध्यानम् ॥ ॐ नीलांजनादिनिभमूर्ढापिशंगकेशं वृत्तोग्रलोचनमुदात्तगदा
कपालम् ॥ आशांबरं भुजगभूषणमुग्रदंष्ट्रं क्षेत्रेशममृततनुं प्रणमामि देवम् ॥ १ ॥” इति ध्यात्वा मानसोपचारैः संपूजयेत् ॥ ततः पीठादौ
रचिते सर्वतोभद्रमंडले मंडूकादिपरतत्वांतपीठदेवताः संस्थाप्य “ॐ मं मंडूकादिपरतत्वांतपीठदेवताभ्यो नमः ॥” इति संपूजयेत् ॥ अस्य
पीठशक्त्यादेरभावः ॥ ततः स्वर्णादिनिर्भितं यंत्रं मूर्तिं वा ताम्रपात्रे निधाय घृतेनाभ्यज्य तदुपरि दुर्घधारां जलधारां च दत्त्वा स्वच्छवस्त्रेण
संशोष्य पीठमध्ये संस्थाप्य प्रतिष्ठां च कृत्वा पुनर्ध्यात्वा मूलेन मूर्तिं प्रकल्प्यावाहनादिपुष्पांतैरुपचारैः संपूज्यावरणपूजां कुर्यात् ॥ तथा—
षट्कोणकेसरेषु आग्नेयादिचतुर्दिक्षु मध्ये दिक्षु च “ॐ क्षां हृदयाय नमः हृदयश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः । इति सर्वत्र ॥ १ ॥
ॐ क्षीं शिरसे स्वाहा ॥ शिरःश्रीपाठ ॥ २ ॥ ॐ क्षूं शिखायै वषट् । शिखाश्रीपाठ ॥ ३ ॥ ॐ क्षैं कवचार्यं हुम् ॥ कवचश्रीपाठ ॥ ४ ॥ ॐ क्षौं नेत्रत्रयय
वौषट् नेत्रत्रयश्रीपाठ ॥ ५ ॥ ॐ क्षः अस्त्राय फट् । अस्त्रश्रीपाठ ॥ ६ ॥ इति षडंगानि पूजयेत् ॥ ततः पुष्पांजलिमादाय मूलमुच्चार्यं “ॐ
अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागतवत्सल ॥ भक्त्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणार्चनम् ॥ १ ॥” इति पठित्वा पुष्पांजलिं च दत्त्वा

५० मा
प्र० १२॥

पूजिनास्तर्पिताः संतु इति वदत् ॥ इति प्रथमावरणम् ॥ १ ॥ ततोऽष्टदले पूज्य
पूजकयोरंतराले प्राचीं तदनुसारेणान्या दिशः प्रकल्प्य प्राचीक्रमेण अँ अग्निला
ख्याय नमः । अग्निलाख्यश्रीपाठ ॥ १ ॥ अँ अग्निकेशाय नमः । अग्निकेशश्री
पाठ ॥ २ ॥ अँ करालाय नमः करालश्रीपाठ ॥ ३ ॥ अँ घंटारवाय नमः ।
घंटारवश्रीपाठ ॥ ४ ॥ अँ महाकोपाय नमः । महाकोपश्रीपाठ ॥ ५ ॥ अँ पिशिता
शनाय नमः ॥ पिशिताशनश्रीपाठ ॥ ६ ॥ अँ पिंगलाक्षाय नमः ॥ पिंगलाक्षश्रीपाठ
॥ ७ ॥ अँ ऊर्द्धकेशाय नमः । ऊर्द्धकेशश्रीपाठ ॥ ८ ॥ इत्यष्टौ पूजायित्रा पुष्टां
जलिं च दयात् ॥ ततः भूपुरे पूर्वादिक्रमेण इन्द्रादीन् दशदिक्पालान्
वज्ञायायुधानि च संपूज्य व्रिलिं च दयात् ॥ ‘अँ क्षं क्षेत्रपालाय नमः’ इति
मंत्रेण माषभक्तबालिं दत्त्वार्धरात्रे पुनर्वालिं दयात् ॥ अस्य पुरश्चरणं लक्षजपः ॥
तत्तदशांशेन होमतर्पणमार्जनब्राह्मणभोजनं कुर्यात् ॥ एवं कृते क्षेत्रपालः प्रसन्नो
भवति ॥ तथा च—“लक्षमेकं जपेन्मंत्रं जुहुयात्तदशांशतः ॥ चरुणा घृतसिक्तेन
ततः क्षेत्रे समर्चयेत् ॥ १ ॥ वलिनानेन संतुष्टः क्षेत्रपालः प्रयच्छति ॥ कांति
मेधाव लरोग्यतेजःपुष्टियशःश्रियः” इति क्षेत्रपालनवाक्षरमंत्रप्रयोगः ॥ १ ॥

४ अमिक्लारुद्यमस्मिकेता कराते तदनंतरम् ॥ वंटारवं मदाकोरं पिण्डिताशुनसंज्ञकम् ॥ चिंगलाक्षमूर्दकेते पञ्चपु परितो यजेत् ॥

॥ अथ कामदेववीजसंत्रप्तयोगः ॥ वीजं यथा-कुँौं इत्येकाक्षरो वीजसंत्रः ॥ अस्य विधानम् ॥ ॐ कामवीजमंत्रस्य संमोहन
 क्रपिः । गायत्री छंदः । सर्वसंस्मोहनमकरञ्जो देवता । सर्वसंस्मोहने विनियोगः ॥ ॐ संमोहनकषये नमः । शिरसि ॥ १ ॥
 गायत्रीछंदसे नमः । मुखे ॥ २ ॥ सर्वसंस्मोहनमकरञ्जदेवतायै नमः । हृदि ॥ ३ ॥ विनियोगाय नमः । सर्वाङ्गे ॥ ४ ॥
 इति ऋष्यादिन्यासः ॥ ॐ कुं अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ १ ॥ ॐ कुं तर्जनीभ्यां नमः ॥ २ ॥ ॐ कलूं मध्यमाभ्यां नमः ॥ ३ ॥
 ॐ कुं अनामिकाभ्यां नमः ॥ ४ ॥ ॐ कुं कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ ५ ॥ ॐ कुः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ ६ ॥ इति करण्यासः ॥
 ॐ कुं हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ कुं शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ कलूं शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ कुं कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ कुं नेत्र
 त्रयाय वैषट् ॥ ५ ॥ ॐ कलः अङ्गाय कद् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिषड्हृन्यासः ॥ एवं न्यासः ॥ कृत्वा घ्यायेत् । अथ ध्यानम् ॥
 जपारुणं रक्तविभूषणाद्धं मीनध्वजं चास्तुतांगरागम् ॥ करांबुजैरंकुशमिक्षुचापपुष्पाल्पाशौ दधतं भजामि ॥ १ ॥ इति घ्यायेत् । ततः
 पीठादौ रचिते सर्वतो भद्रमंडले मंडूकादिपरतत्वांतपीठदेवताः संस्थाप्य ॥ ॐ मं मंडूकादिपरतत्वांतपीठदेवताभ्यो नमः” इति संपूज्य नव पीठ
 शक्तीः पूजयेत् ॥ पूर्वादिकमेण ॐ मोहिन्यै नमः ॥ १ ॥ ॐ क्षेभिष्यै नमः ॥ २ ॥ ॐ त्रास्यै नमः ॥ ३ ॥ ॐ स्तंभिन्यै नमः ॥
 ॥ ४ ॥ ॐ कर्विष्यै नमः ॥ ५ ॥ ॐ द्राविण्यै नमः ॥ ६ ॥ ॐ आहादिन्यै नमः ॥ ७ ॥ ॐ क्लिन्नायै नमः ॥ ८ ॥ मध्ये ॐ
 कुंदिन्यै नमः ॥ ९ ॥ इति पूजयेत् । ततः स्वर्णादिनिर्मितं यंत्रं ताम्रपात्रे निधाय घृतेनाभ्युष्य तदुपरि दुग्धधारां जलधारां च दत्त्वा
 खच्छवस्त्रेण संश्लेष्य “ॐ कुं मकरञ्जाय सर्वसंस्मोहनशक्ताय पद्मासनाय नमः” इति मंत्रेण पुष्पाच्यासनं दत्त्वा पीठमध्ये संस्थाप्य
 प्रतिष्ठां च कृत्वा पुनर्ध्यात्वावाहनादिपुष्पतिरूपचारैः संपूज्य देवाज्ञया आवरणपूजां कुर्यात् ॥ तवथा-पुष्पांजलिमादाय मूलमुच्चार्य “ॐ
 संविन्मयः परो देवः परामृतरसप्रियः ॥ अनुजां देहि मे काम परिवारार्चनाय मे ॥ १ ॥” इति पठित्वा पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥ इत्याज्ञां गृहीत्वा

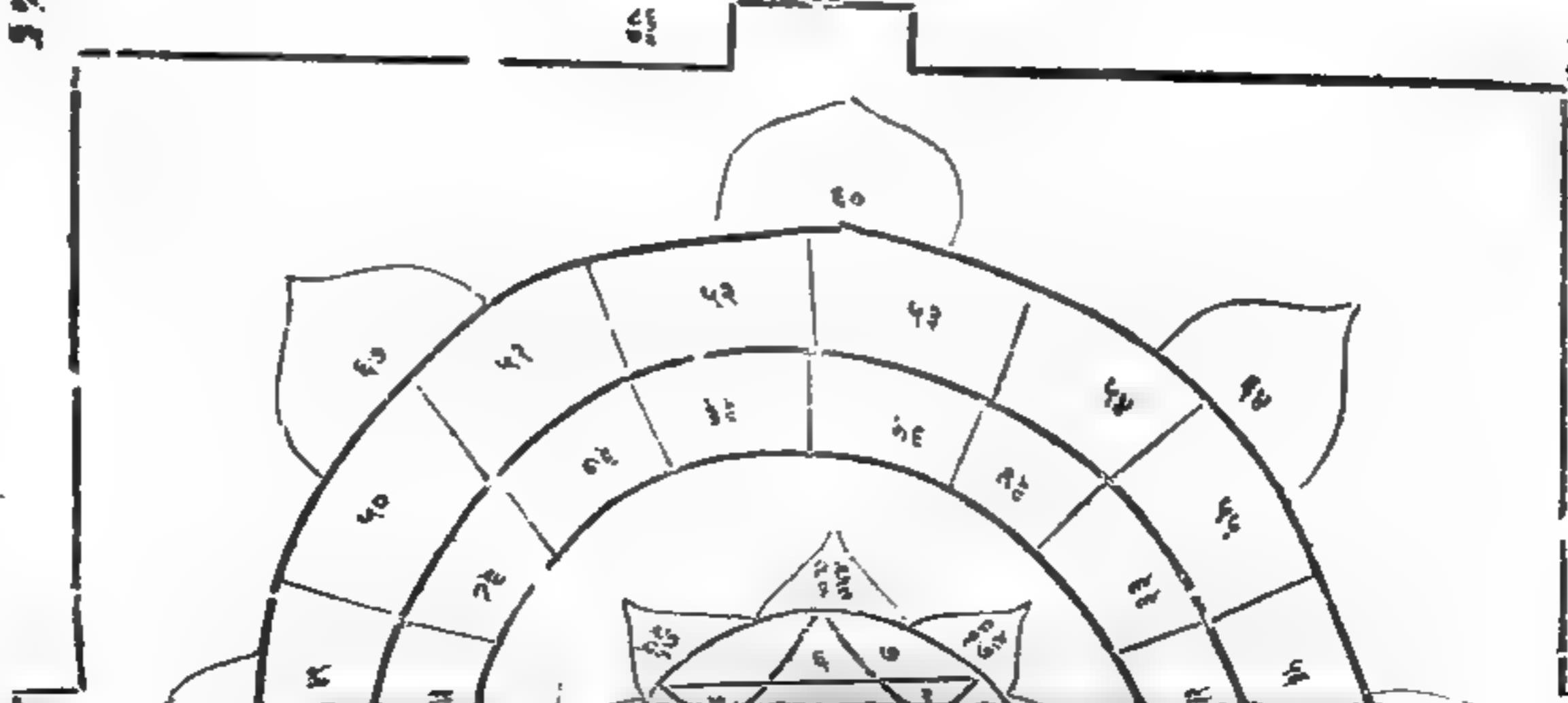
१ अन्यस्वरूपो यथा-कुंौं कामदेवाय नमः । इत्यष्टाशते मंत्रः । अन्यस्वरूपं पूर्ववत् ॥

४०५०
१९८८

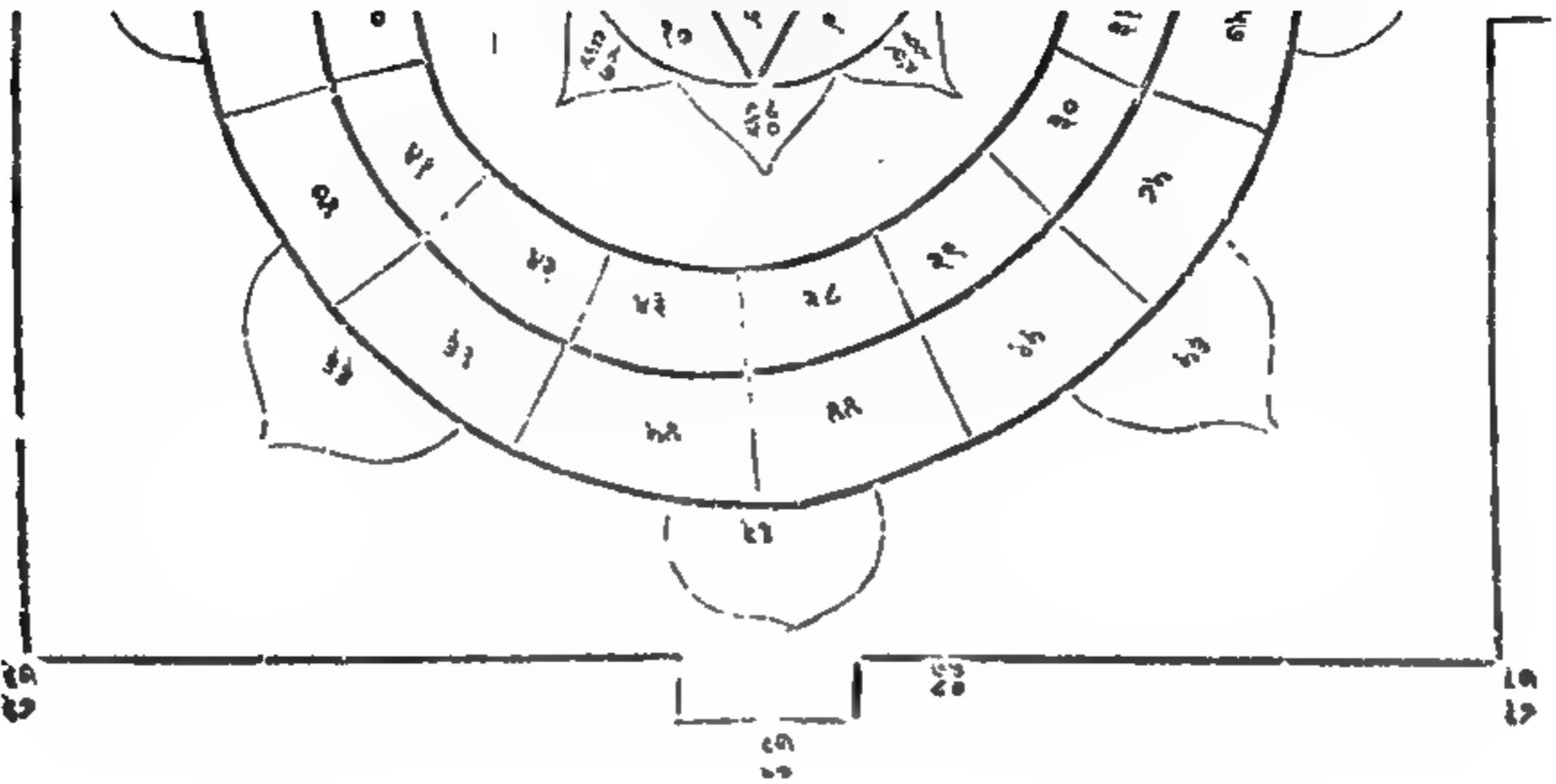
अथ कामदेवपूजनयन्त्रम्

४६

४०५० १
१९८८

वरणपूजामारभेत ॥ षट्कोणकेसरेषु आग्रेष्यादिचतुर्दिश्कु मध्ये दिक्षु च अँ क्लां हृदयाय नमः ॥ हृदयश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ।
 इति सर्वत्र ॥ १ ॥ अँ क्लीं शिरसे स्वाहाै । शिरः श्रीपाठा॒रा ॥ अँ क्लू शिखायै वषट् । शिखश्रीपा॑० ॥ ३ ॥ अँ क्लैं कवचायै हुम् । कवचश्री
 पा॑० ॥ ४ ॥ अँ क्लौं नेत्रत्रयाय वौषट् । नेत्रत्रयश्रीपा॑० ॥ ५ ॥ अँ क्लः अख्याय फट् । अख्यश्रीपा॑० ॥ ६ ॥ इति षड्गानि पूजयेत् ॥ ततः पुष्पांजलि
 मादाय मूलमुच्चार्य “अँ अभीष्टासिद्धैं मे देहि शरणागतवत्सल । भक्त्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणार्चनम् ॥ १ ॥” इति पठित्वा पुष्पां
 जलिं च दत्त्वा पूजितास्तर्पिताः संतु इति वदेद् ॥ इति प्रथमावरणम् ॥ १ ॥ तदपेषु ॥ अँ द्रां शोषणाय नमः । शोषणश्रीपा॑०
 ॥ २ ॥ अँ हीं मोहनाय नमः । मोहनश्रीपा॑० ॥ ३ ॥ अँ संदीपनास्यक्रीडश्रीपा॑० ॥ ३ ॥ अँ ब्लूं
 तापनाय नमः । तापनश्रीपा॑० ॥ ४ ॥ अँ मादनाय नमः । मादनश्रीपा॑० ॥ ५ ॥ इति पंच वाणान् पूजयित्वा पुष्पांजलिं च दयात् ॥
 इति द्वितीयावरणम् ॥ २ ॥ ततोऽष्टदले पूज्यपूजक्योरंतराले प्राचीं तदनुसारेण अन्या दिशः प्रकल्प्य प्राचीक्रमेण ॥ अँ कामाय नमः ।
 कामश्रीपा॑० ॥ ६ ॥ अँ भस्मशरीराय नमः । भस्मशरीरश्रीपा॑० ॥ ७ ॥ अँ अनंगाय नमः । अनंगश्रीपा॑० ॥ ८ ॥ अँ मन्मथाय
 नमः । मन्मथश्रीपा॑० ॥ ९ ॥ अँ वसंतसखाय नमः । वसंतसखश्रीपा॑० ॥ १० ॥ अँ स्मराय नमः । स्मरश्रीपा॑० ॥ ११ ॥ अँ इक्षुधनुर्ध
 राय नमः । इक्षुधनुर्धरश्रीपा॑० ॥ १२ ॥ अँ पुष्पवाणाय नमः । पुष्पवाणश्रीपा॑० ॥ १३ ॥ इत्यष्टौ नामाभिः पूजयित्वा पुष्पांजलिं च
 दयात् ॥ इति तृतीयावरणम् ॥ ३ ॥ ततोऽष्टदलाग्रेषु वामावतेन अँ अनंगरूपायै नमः । अनंगरूपश्रीपा॑० ॥ १४ ॥ अँ अनंगमदनायै
 नमः । अनंगमदनश्रीपा॑० ॥ १५ ॥ अँ अनंगमन्मथायै नमः । अनंगमन्मथश्रीपा॑० ॥ १६ ॥ अँ अनंगकुसुमायै नमः । अनंगकुसु
 माश्रीपा॑० ॥ १७ ॥ अँ अनंगकुसुमातुरायै नमः । अनंगकुसुमातुरश्रीपा॑० ॥ १८ ॥ अँ अनंगशिशिरायै नमः । अनंगशिशिरश्रीपा॑०
 ॥ १९ ॥ अँ अनंगमेखलायै नमः । अनंगमेखलश्रीपा॑० ॥ २० ॥ अँ अनंगदीपकायै नमः । अनंगदीपकश्रीपा॑० ॥ २१ ॥ इत्यष्टौ
 शक्तिः पूजयित्वा पुष्पांजलिं च दयात् ॥ इति चतुर्थावरणम् ॥ ४ ॥ ततः षोडशदले प्राचीक्रमेण वामावतेन च अँ युवत्यै नमः ।

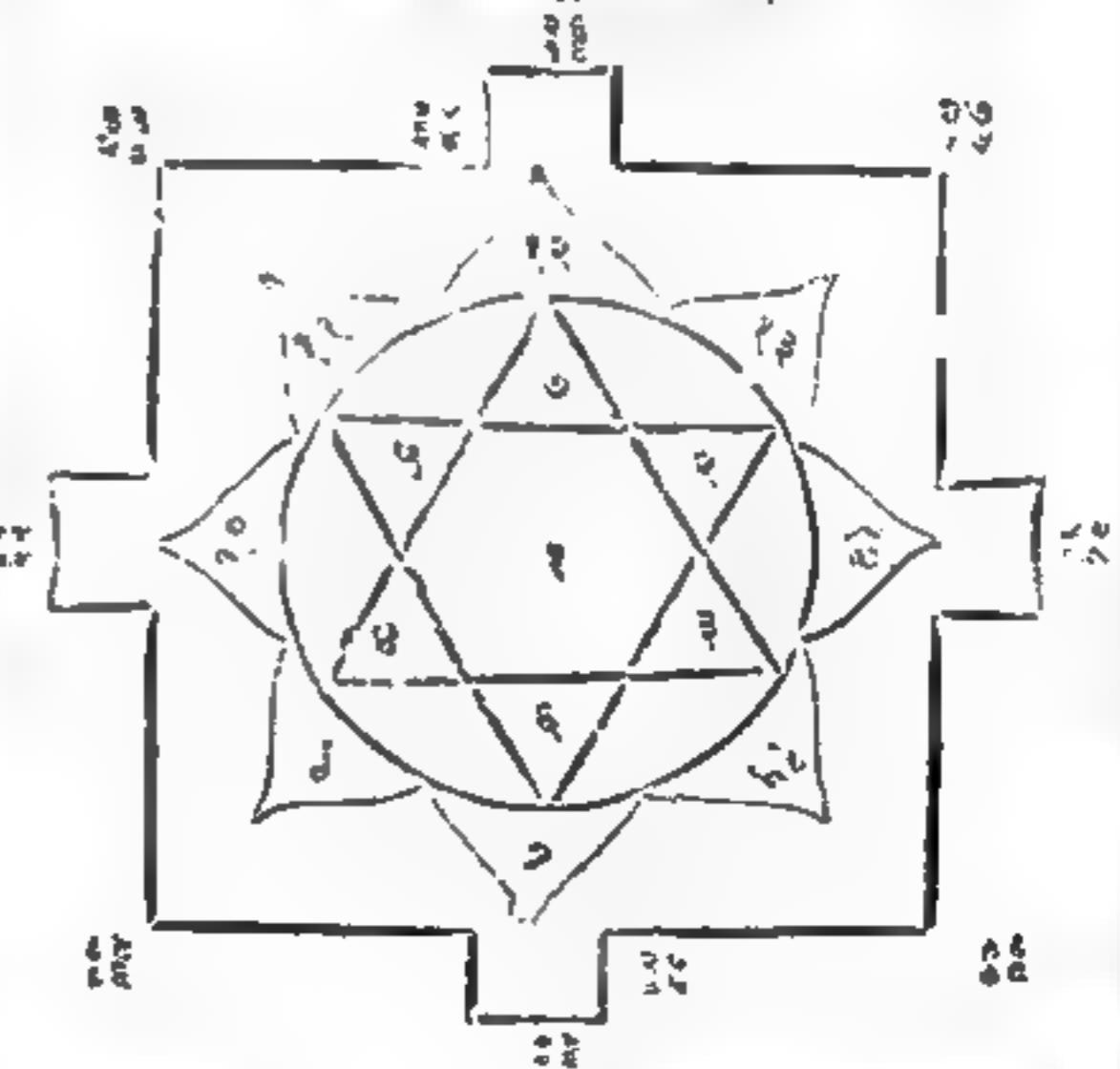
युवतीश्रीपा० ॥ १ ॥ अँ विग्रहंभार्षीपा० ॥ २ ॥ अँ ज्योत्स्नायै नर्मैः । ज्योत्स्नाश्रीपा० ॥ ३ ॥ अँ सुभ्रुवे
नर्मैः । सुभ्रुश्रीपा० ॥ ४ ॥ अँ मदद्रवायै नर्मैः । मदद्रवाश्रीपा० ॥ ५ ॥ अँ सुरतायै नर्मैः । सुरताश्रीपा० ॥ ६ ॥ अँ वारुण्यै
नर्मैः । वारुणीश्रीपा० ॥ ७ ॥ अँ लोलायै नर्मैः । लोलाश्रीपा० ॥ ८ ॥ अँ कांत्यै नर्मैः । कांतिश्रीपा० ॥ ९ ॥ अँ सौदामिन्यै नर्मैः ।
सौदामिनीश्रीपा० ॥ १० ॥ अँ कामच्छत्रायै नर्मैः । कामच्छत्राश्रीपा० ॥ ११ ॥ अँ चन्द्रलेखायै नर्मैः । चन्द्रलेखाश्रीपा० ॥ १२ ॥
अँ शुक्र्त्यै नर्मैः । शुक्तिश्रीपा० ॥ १३ ॥ अँ मदनायै नर्मैः । मदनाश्रीपा० ॥ १४ ॥ अँ योन्यै नर्मैः । योनिश्रीपा० ॥ १५ ॥
अँ मायावत्यै नर्मैः । मायावतीश्रीपा० ॥ १६ ॥ इति संपज्य पुष्पांजलिं च दथात् ॥ इति पंचमावरणम् ॥ ५ ॥ ततः पोडश
दलाग्रेषु अँ शोकाय नर्मैः । शोकश्रीपा० ॥ १ ॥ अँ मोहाय नर्मैः । मोहश्रीपा० ॥ २ ॥ अँ विलासाय नर्मैः । विलासश्रीपा०
॥ ३ ॥ अँ विभ्रमाय नर्मैः । विभ्रमश्रीपा० ॥ ४ ॥ अँ मदनातुराय नर्मैः । मदनातुरश्रीपा० ॥ ५ ॥ अँ अपजयाय नर्मैः । अपजय
श्रीपा० ॥ ६ ॥ अँ युवाकामाय नर्मैः । युवाकामश्रीपा० ॥ ७ ॥ अँ चूतपुष्पाय नर्मैः ॥ चूतपुष्पश्रीपा० ॥ ८ ॥ अँ रतिप्रियाय
नर्मैः । रतिप्रियश्रीपा० ॥ ९ ॥ अँ श्रीमांतकराय नर्मैः । श्रीमांतकरश्रीपा० ॥ १० ॥ अँ उज्जयिने नर्मैः । उज्जयिश्री०
॥ ११ ॥ अँ हेमंते शिशिरोन्मदाय नर्मैः । हेमंते शिशिरोन्मदश्रीपा० ॥ १२ ॥ अँ इक्षुचापधराय नर्मैः । इक्षुचापधरश्रीपा० ॥ १३ ॥
अँ पुष्पवाणहस्ताय नर्मैः । पुष्पवाणहस्तश्रीपा० ॥ १४ ॥ अँ रक्तभूषाय नर्मैः । रक्तभूषश्रीपा० ॥ १५ ॥ अँ वनितासक्तमानसाय
नर्मैः ॥ वनितासक्तमानसश्रीपा० ॥ १६ ॥ इति पूजयित्वा पुष्पांजलिं च दथात् ॥ इति षष्ठावरणम् ॥ ६ ॥ ततोऽष्टवले प्राच्यादि
चतुर्दिक्षु अँ हावाय नर्मैः । हावश्रीपा० ॥ १ ॥ अँ भावाय नर्मै । भावश्रीपा० ॥ २ ॥ अँ कटाक्षाय नर्मैः । कटाक्षश्रीपा० ॥ ३ ॥
अँ श्रूविलासाय नर्मैः । श्रूविलासश्रीपा० ॥ ४ ॥ आग्नेयदिचतुष्कोणेषु अँ माधव्यै नर्मैः । माधवश्रीपा० ॥ ५ ॥ अँ मालत्यै
नर्मैः । मालतीश्रीपा० ॥ ६ ॥ अँ हरिणाक्ष्यै नर्मैः । हरिणाक्षीश्रीपा० ॥ ७ ॥ अँ मदोक्तटायै नर्मैः । मदोक्तटाश्रीपा० ॥ ८ ॥

व० व० ॥ इति पूजियित्वा पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥ इति सप्तमावरणम् ॥ ७ ॥ ततो भूपुरे पूर्वादिक्रमेण इन्द्रादिशादिक्षालान् वज्ञायायुधानि च
 ११४३ संपूज्य पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥ इत्यावरणपूजां कृत्वा धूपादिनमस्करातं संपूज्य पुष्पांजल्यष्टकं दद्यात् ॥ तत्र मंत्रः—“ॐ नमोऽस्तु पुष्पबाणाय
 जगदानंदकारिणे ॥ मन्मथाय जगन्नेत्रे रतिप्रीतिप्रदायिने ॥ १ ॥” इति पुष्पांजल्यष्टकं दद्याकरो बद्धा प्रार्थयेद् ॥ तत्र मंत्रः—“ॐ
 देवदेव जगन्नाथ चांछितार्थप्रदायक ॥ कृत्वान्पूरय मे त्वर्थान्कामान्कामेश्वरीप्रिय ॥ २ ॥” इति संप्रार्थ्य जपं कुर्याद् ॥ अस्य पुरश्च
 रणं ग्रिलक्षजपः ॥ तचद्वारांशेन होमतर्पणमार्जनब्राह्मणभोजनं च कुर्याद् ॥ एवं कृते मंत्रः सिद्धे च मंत्रे मंत्री प्रयोगान्
 साधयेत् ॥ तथा च—“लक्षत्रयं जपेन्मंत्रं मधुरत्रयसंयुतैः ॥ पुष्पैः किंशुकज्ञैः फुलैर्हृत्वा तचद्वारांशतः ॥ ३ ॥ इत्यं यो भजते देवं
 सुगंधिकुसुमादिभिः ॥ स भवेष्टुष्टसौभाग्यो लक्ष्म्या जितधनेश्वरः ॥ ४ ॥ अशोकपुष्पैर्दध्यक्तैर्जुहुयादिवसत्रयम् ॥ अष्टोत्तरसहस्रं यः स
 भवेष्टगतां प्रियः ॥ ५ ॥ गव्येनाज्येन जुहुयान्मंत्रेणाष्टोत्तरं शतम् ॥ साधकेन्द्रससंपातमर्चिते हव्यवाहने ॥ ६ ॥ संपाताज्येन वनिता
 भोजयेदात्मनः पतिम् ॥ अनया यदादिष्टं तत्तत्स कुरुते सदा ॥ ७ ॥ कन्यार्थी जुहुयाह्वाजैर्दध्यक्तैर्मङ्गलांतरे ॥ कन्यामिष्टामवा
 मोति सापि सत्यतिमाल्जुयाद् ॥ ८ ॥ कथितं पुष्पबाणस्य सांगोपांगसमर्चनम् ॥ सौभाग्यकांतिविभवदारापुत्रसमृद्धिदम्
 ॥ ९ ॥” अथ कामगायत्रीमंत्रो यथा “ॐ कामदेवाय विद्धहे पुष्पबाणाय धीमहि ॥ तस्मोऽनंगः प्रचोदयात् ॥” अष्टो
 त्तरशतं कामगायत्र्या मंत्रविस्तमः ॥ गायत्र्येषा बुधैरुक्ता जसा जनविमोहिनी ॥ १ ॥ इति कामदेवबीजमंत्रप्रयोगः ॥
 अथ वरुणमंत्रप्रयोगः ॥ मंत्रो यथा-ॐ भुवासु त्वासु क्षितिपु क्षियंतोऽय १ स्मत्याशं वरुणो मुमोचत् ॥ अवो वन्वाना अदितेरुपस्था
 यूयंपातस्वस्तिभिः सदानः स्वः ॥ इति त्रिचत्वारिंशदक्षरो वरुणमंत्रः ॥ अस्य विधानम् ॥ अस्य वरुणमंत्रस्य वसिष्ठक्षणिः ।
 त्रिपुष्ठंदः । वरुणो देवता । सर्वेषांसिद्धये जपे विनियोगः ॥ ॐ वसिष्ठक्षणये नमः शिरासि ॥ २ ॥ त्रिष्टुप्तंदसे नमः मुखे
 ॥ ३ ॥ वरुणदेवताये नमःद्वदि ॥ ४ ॥ विनियोगाय नमः सर्वांगे ॥ ५ ॥ इति ऋष्यादिन्यात्सः ॥ ॐ भुवासुत्वासुक्षितिपु इत्यंगुष्ठाभ्यां

नमः ॥ १ ॥ क्षियंतो व्य स्मत्पाशम् इति तर्जनीभ्यां नमः ॥ २ ॥ वरुणो मुग्रो च दिति मध्यमाभ्यां नमः ॥ ३ ॥ अवोवन्वाना अदितेरिति अनामिका भ्यां नमः ॥ ४ ॥ उपस्थायूयं पात इति कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ ५ ॥ स्वस्तिभिः सदा नः स्वः इति करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ ६ ॥ इति कर भ्यां नमः ॥ ७ ॥ अँ ध्रुवासुत्वासुक्षितिषु हृदयाय नमः ॥ ८ ॥ क्षियंतो व्यस्मत्पाशं शिरसे खाहा ॥ ९ ॥ वरुणो मुमोचत् शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ न्यासः ॥ १० ॥ अँ ध्रुवासुत्वासुक्षितिषु हृदयाय नमः ॥ ११ ॥ उपस्थायूयं पात नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ स्वस्तिभिः सदा नः स्वः अस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ अवोवन्वाना अदितेः कवचाय हुम् ॥ १२ ॥ उपस्थायूयं पात नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ स्वस्तिभिः सदा नः स्वः अस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टडंगन्यासः ॥ ७ ॥ अँ ध्रुवं नमः । दक्षपादांगुलिमूले ॥ १३ ॥ अँ सुं नमः । दक्षगुल्फे ॥ ३ ॥ इति हृदयादिष्टडंगन्यासः ॥ ८ ॥ अँ ध्रुवं नमः । दक्षपादांगुलिमूले ॥ ४ ॥ अँ ध्रुवं नमः । दक्षपादमूले ॥ ५ ॥ अँ क्षिं नमः । वामपादांगुलिमूले ॥ ६ ॥ अँ तिं नमः । वाम अँ ल्वां नमः । दक्षजानुनि ॥ ७ ॥ अँ सुं नमः । दक्षपादमूले ॥ ८ ॥ अँ क्षिं नमः । वामपादांगुलिमूले ॥ ९ ॥ अँ यं नमः । वामपादमूले ॥ १० ॥ पादांगुलिमूले ॥ ७ ॥ अँ धुं नमः । वामगुल्फे ॥ ८ ॥ अँ क्षिं नमः । वामजानुनि ॥ ९ ॥ अँ यं नमः । वामपादमूले ॥ १० ॥ अँ शं तों नमः । गुदे ॥ ११ ॥ अँ व्यं नमः । लिंगे ॥ १२ ॥ अँ स्मं नमः । आधारे ॥ १३ ॥ अँ त्यां नमः । नाभौ ॥ १४ ॥ अँ शं नमः । दक्षिणकुक्षौ ॥ १५ ॥ अँ वं नमः । वामकुक्षौ ॥ १६ ॥ अँ रुं नमः । पृष्ठे ॥ १७ ॥ अँ णों नमः । हृदि ॥ १८ ॥ अँ नमः । दक्षिणहस्तांगु सुं नमः । दक्षिणस्तने ॥ १९ ॥ अँ मों नमः । वामस्तने ॥ २० ॥ अँ चं नमः । गले ॥ २१ ॥ अँ अं नमः । दक्षिणहस्तांगु सुं नमः । दक्षिणस्तने ॥ २२ ॥ अँ वों नमः । दक्षिणहस्तांगुलिमूले ॥ २३ ॥ अँ वं नमः । दक्षिणमणिवंधे ॥ २४ ॥ अँ न्वां नमः । दक्षिण ल्यग्रे ॥ २५ ॥ अँ नां नमः । दक्षबाहुमूले ॥ २६ ॥ अँ अं नमः । वामहस्तांगुलिमूले ॥ २७ ॥ अँ दि नमः । वामहस्तांगुलिमूले कूर्परे ॥ २८ ॥ अँ नां नमः । दक्षबाहुमूले ॥ २९ ॥ अँ अं नमः । वामहस्तांगुलिमूले ॥ २७ ॥ अँ दि नमः । वामहस्तांगुलिमूले कूर्परे ॥ २९ ॥ अँ रुं नमः । वामकूर्परे ॥ ३० ॥ अँ पं नमः । वामबाहुमूले ॥ ३१ ॥ अँ स्थां नमः । वाममणिवंधे ॥ ३२ ॥ अँ तें नमः । वाममणिवंधे ॥ ३३ ॥ अँ यं नमः । वामकपोले ॥ ३४ ॥ अँ पां नमः । दक्षिणनासापुटे नमः । वक्रे ॥ ३५ ॥ अँ शूं नमः । दक्षकपोले ॥ ३३ ॥ अँ यं नमः । वामकपोले ॥ ३४ ॥ अँ पां नमः । दक्षिणनासापुटे नमः । वक्रे ॥ ३६ ॥ अँ स्वं नमः । दक्षिणतेत्रे ॥ ३७ ॥ अँ स्ति नमः । वामनेत्रे ॥ ३८ ॥ अँ ॥ ३९ ॥ अँ तं नमः । वामनासापुटे ॥ ३६ ॥ अँ स्वं नमः । दक्षिणतेत्रे ॥ ३७ ॥ अँ स्ति नमः । वामनेत्रे ॥ ३८ ॥ अँ

भिं नमः । दक्षिणकर्णे ॥ ३९ ॥ अँ सं नमः । वामकर्णे ॥ ४० ॥ अँ दाँ नमः भ्रूमध्ये ॥ ४१ ॥ ॥ अँ नं नमः । मस्तके ॥ ४२ ॥
 अँ स्वं नमः । शिरसि ॥ ४३ ॥ इति मंत्रवर्णन्यासः ॥ इति न्यासं कृत्वा ध्यायेत् ॥ अथ ध्यानम् ॥ अँ चन्द्रप्रभं पंकजसन्निषणं
 पाशांकुशाभीतिवरं दधानम् ॥ मुक्ताविभूषांचितसर्वगात्रं ध्यायेत्प्रसन्नं वरुणं विभूत्यै ॥ १ ॥ इति ध्यात्वा मानसोपचारैः पूजयेत् ।
 ततः पीठादौ रचिते सर्वतोभद्रमंडले मंडूकादिपरतस्वांतपीठदेवताः
 संस्थाप्य “अँ मं मंडूकादिपरतत्वांतपीठदेवताभ्यो नमः” इति संपूज
 येत् । अस्य पठिशक्त्यादेरभावः ॥ ततः खण्डिनिर्मितं यंत्रं मूर्ति
 वा ताम्रपत्रे निधाय घृतेनाभ्यज्य तदुपरि दुग्धधारां जलधारां च दत्त्वा
 स्वच्छत्वम्बेण संशोष्य पुष्पाद्यासनं दत्त्वा पीठमध्ये संस्थाप्य ग्रतिष्ठां
 च कृत्वा मूलेन मूर्ति प्रकल्प्य पाद्यादिपुष्पांतैरुपचारैः संपूज्य देवाङ्गया
 आवरणपूजां कुर्यात् ॥ तद्यथा—षट्कोणकेसरेषु आग्नेयादिचतुर्दिशु
 मध्ये दिश्कुच अँ हृदयाय नमः । हृदयश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ।
 इति सर्वत्र ॥ १ ॥ अँ शिरसे स्वाहा । शिरः श्रीपा० ॥ २ ॥ अँ शिखायै
 वैषद् । शिखाश्रीपा० ॥ ३ ॥ अँ कवचार्यं हुम् । कवचश्रीपा०
 ॥ ४ ॥ अँ नेत्रत्रयार्यं वौषद् । नेत्रत्रयश्रीपा० ॥ ५ ॥ अँ अङ्गाय फट् ।
 अङ्गश्रीपा० ॥ ६ ॥ इति पठंगानि पूजयेत् ॥ ततः पुष्पांजलिमा
 दाय मूलमुच्चार्यं “अँ अभीष्टसिद्धि मे देहि शरणागतवस्तुत ॥ भवत्या

अथ वरुणपूजनयन्त्रम्.

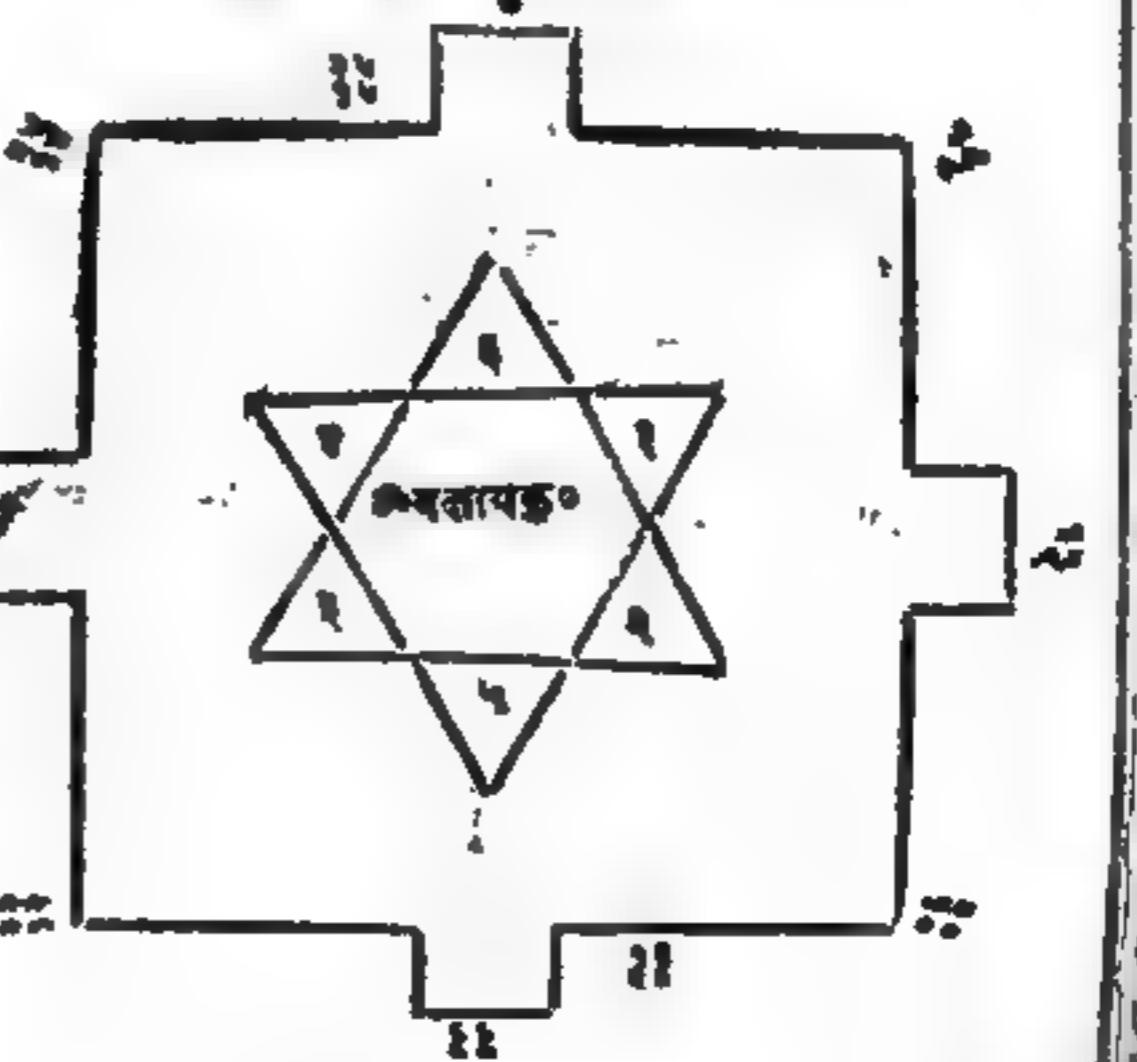

मर्यये तुभ्यं प्रथमावरणार्चनम् ॥१॥ इति पठित्वा पुष्पांजलिं च दत्त्वा पूजितास्तर्पिताः संतु इति प्रथमावरणम् ॥२॥ ततोऽष्टदलेषु पूज्यपूजक्योरंतराले प्राचीं तदनुसारेण अन्या विशः प्रकल्प्य प्राचीन्निमेण अँ शोषाय नमः शोषश्रीपा० ॥३॥ अँ वासुकये नमः । वासुकिश्रीपा० ॥४॥ अँ तक्षकाय नमः । तक्षकश्रीपा० ॥५॥ अँ ककोटकाय नमः । ककोटकश्रीपा० ॥६॥ अँ पद्माय नमः । पद्मश्रीपा० ॥७॥ अँ महापद्माय नमः । महापद्मश्रीपा० ॥८॥ अँ शंखपालायै नमः । शंखपालश्रीपा० ॥९॥ अँ कुलिकायै नमः । कुलिकश्रीपा० ॥१०॥ इत्यष्टौ पूजयित्वा पुष्पांजलिं च दद्यात् । इति द्वितीयावरणम् ॥११॥ ततो भूपुरे इन्द्रादिदशदिव्यालान् वज्राद्यायुधानि च संपूज्य पुष्पांजलिं च दद्यात् । इत्यावरणपूजां कृत्वा धूपादिनमस्कारांतं संपूज्य जपं कुर्यात् । अस्य पुरश्चरणमेकलक्षजपः । तत्तद्वांशेन होमतर्पणमार्जनत्राद्याणभोजनं च कुर्यात् । एवं कृते मंत्रः सिद्धो भवति ॥ सिद्धे मंत्रे मंत्री प्रयोगान् साधयेत् ॥ तथा च—“लक्ष्मेकं जपेन्मन्त्रं पायसेन दशांशतः ॥ सर्विःसिन्केन जुहुयान्मन्त्री मंत्रस्य सिद्धये ॥१॥ ऋणमुक्त्यै जपेन्मन्त्रं प्रत्यहं साएकं शतम् ॥ जपेनानेन लभते महतीमव्ययां श्रियम् ॥२॥ सितेक्षुशकलैमंत्री जुहुयादृतसंप्लुतैः ॥ चतुर्दिनं दशशतमृणमुक्त्यै महाश्रिये ॥३॥ समिद्धिर्वेतसोत्थाभिः क्षीराक्ताभिर्दिनत्रयम् ॥ जुहुयादृष्टिसंसिद्धयै मंत्रविद्विजितेन्द्रियः ॥४॥ अनेन विधिना मंत्री सूर्ये शतभिषं गते ॥ चतुःशतं घृतयुतं पायसं जुहुयाद्वशी ॥५॥ ऋणनाशाय संपत्यै वश्यारोग्याभिवृद्धये ॥ भूगुवारे कृतो होमः पायसेन सप्तर्पिषा ॥६॥ महतीं संपदं कुर्यान्नाशयेत्सकलापदः ॥ शालिभिर्घृतसंसिक्तैः सरिदंतरितः सुधीः ॥७॥ उयहं चतुःशतं हुत्वा स्तंभयेत्परस्पैन्यकम् ॥ सायं प्रत्यङ्गमुखो वहिमाराध्य प्रजपेन्मनुम् ॥८॥ चतुःशतं विमुच्येत मंत्री सर्वैरप्नवैः ॥ मंत्री प्रत्यङ्गमुखो भूत्वा तर्पयेद्विमलैर्जलैः ॥९॥ सर्वोपद्रवनाशाय समस्ताभ्युदयासत्ये ॥ वहुना किमिहोक्तेन मंत्रेणानेन साधकः ॥ साधयेत्सकलान्कामा अपहोमादितत्परः ॥१०॥ इति वरुणत्रिचत्वारिंशदक्षरमंत्रप्रयोगः ॥ अथ कुबेरमंत्रप्रयोगः ॥ (मंत्रमहोदधौ) मंत्रो यथा—“अँ यक्षाय कुवेराय वैश्रवणाय धनधान्यादिपतये धनधान्यसमृद्धिं मे देहि दापय स्वाहा” इति पञ्चत्रिंशदक्षरो मंत्रः ॥ अस्य विधानम् ॥ अस्य कुबेरमंत्रस्य विश्रवा ऋषिः । वृहती छन्दः । शिवमित्रधनेश्वरो देवता ।

मं० ष०
॥३९॥

ममाभिष्टासद्धर्थे जपे विनियोगः । ॥ ॐ विश्रवश्चये नमः । शिरसि ॥ १ ॥ षूहतीछिंदसे नमः । मुखे ॥ २ ॥ शिवमित्रधनश्वरद्वे
तायै नमः । हृदि ॥ ३ ॥ विनियोगाय नमः । सर्वांगे ॥ ४ ॥ इति ऋष्यादिन्यासः ॥ ॐ यक्षाय हृदये नमः ॥ ५ ॥ ॐ कुवेराय शिरसे
स्वाहा ॥ ६ ॥ ॐ वेभवणाय शिखायै वषट् ॥ ७ ॥ ॐ धनधान्याधिपतये कवचाय हृम् ॥ ८ ॥ ॐ धनधान्यसमृद्धिं मे नेत्र
याय वौषट् ॥ ९ ॥ ॐ देहि दापय स्वाहा अस्त्राय फट् ॥ १० ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ ॐ यक्षायांगुष्ठाभ्यां नमः ॥ ११ ॥ ॐ
कुवेराय तर्जनीभ्यां नमः ॥ १२ ॥ ॐ वेभवणाय मध्यमाभ्यां नमः ॥ १३ ॥ ॐ धन
धान्याधिपतये अनामिकाभ्यां नमः ॥ १४ ॥ ॐ धनधान्यसमृद्धिं मे कनिष्ठिकाभ्यां
नमः ॥ १५ ॥ ॐ देहि दापय स्वाहा करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ १६ ॥ इति
करन्यासः ॥ इति न्यासं कृत्वा ष्यायेद् ॥ अथ ष्यानम् ॥ “मनुजवाद्यविमान
वरास्थितं गरुडरत्ननिभं निषिनायकम् ॥ शिवसखं मुकुटादिविभूषितं वरगदे
दधतं भज तुंदिलम् ॥ १७ ॥ इति ष्यात्वा मानसोपचारैः पूजयेत् ॥ ततः पीठादौ
रचिते सर्वतोभद्रमंडले धर्मादिपरतस्वांतपीठदेवताः संस्थाप्य “ ॐ धर्मादिपरं
तत्त्वांतपीठदेवताभ्यो नमः” इति पीठदेवताः संपूज्य (अस्य पीठशक्त्यादेरभावः)
ततः स्वर्णादिनिर्मितं मंत्रं मूर्ति वा ताम्रपात्रे निधाय घृतेनाभ्यज्य तदुपरि दुरध
धारां जलधारां च दत्त्वा स्वच्छवस्त्रेण संशोष्य पुष्पाद्यासनं दत्त्वा पीठमध्ये संस्थाप्य
प्रतिष्ठां च कृत्वा पुनर्ब्यत्वा मूलेन मूर्ति प्रकल्प्यावाहनादिपुष्पांतेरुपचारैः संपूज्य
देवाक्षयावरणपूजां कुर्यात् ॥ तथा—पुष्पांजलिमादाय “ ॐ संविन्मयः परो देवः

अथ कुवेरपूजनयन्वय ।

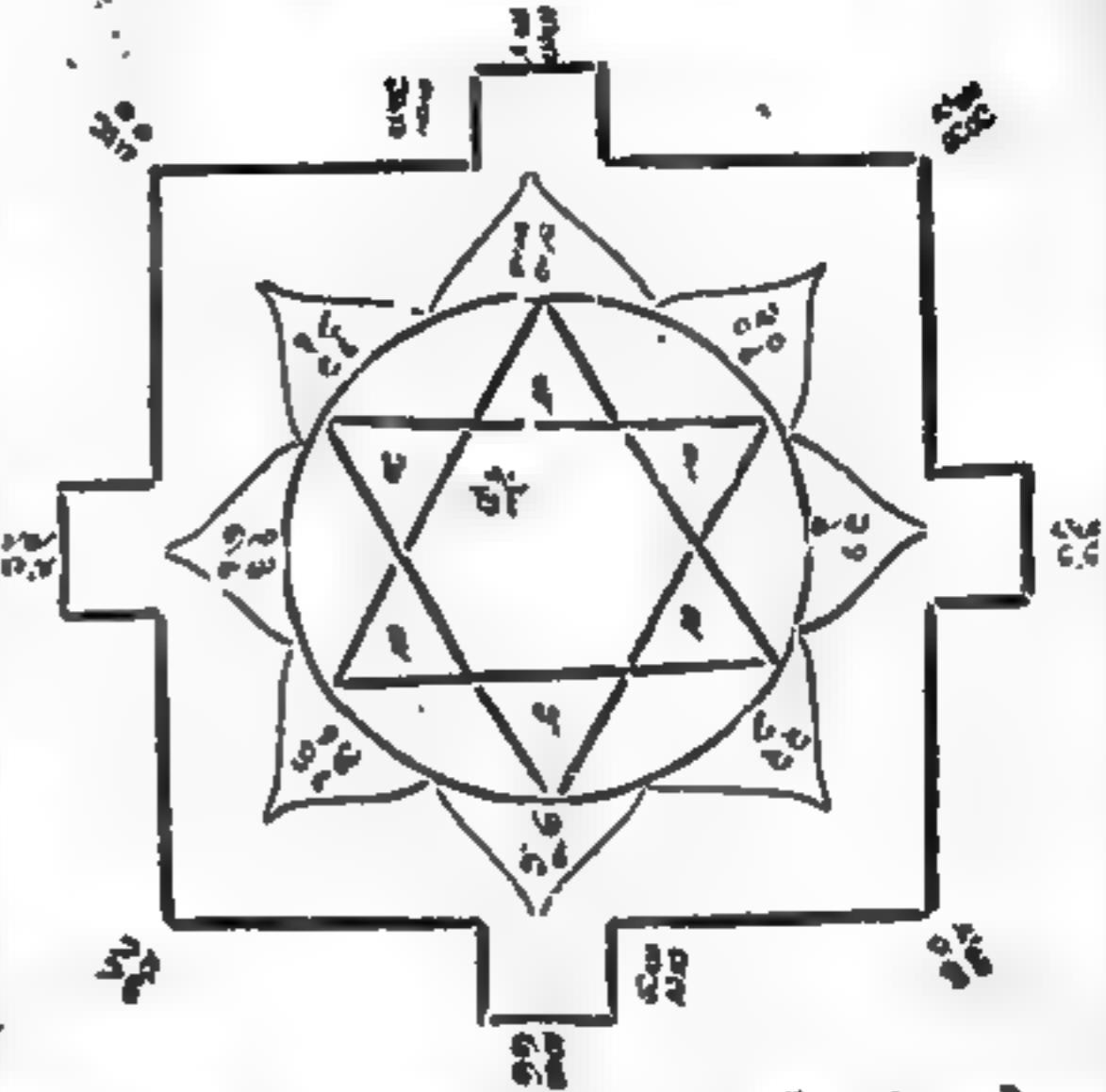
४० ल० १
५० ल० १
६० ल० १

परामृतरसश्रियः ॥ अनुज्ञां देहि धनद पारिवरार्चनाय मे ॥ १ ॥” इति पठित्वा पुष्पांजालिं च इत्वा पूजितास्तर्पिताः संतु इति वदेत् ॥
इत्याज्ञां गृहीत्वावरणपूजामारभेत ॥ तथया—षट्कोणकलेखे आप्नेष्यादिचतुर्दिक्षु मध्ये दिक्षु च अँ यस्याय इदयाय नमः । हृष्ण
श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः । इति सर्वत्र ॥१॥ अँ कुबेराय शिरसे स्वाहा॑ । शिरः श्रीपा० ॥ २ ॥ अँ वैश्रवणाय शिखायै वैषद् ।
शिखाश्रीपा०॥३॥ अँ धनधान्याधिष्ठये कवचार्ये हुं कवचश्रीपा०॥४॥ अँ धनधान्यसमृद्धिं मे नेत्रत्रयाय वौषद् । नेत्रश्रीपा०॥५॥ अँ देहि
दापय स्वाहा अस्त्राय फट् अस्त्रश्रीपा०॥६॥ इति षडंगानि पूजयेत् ॥ ततः पुष्पांजालिमादाय मूलमुद्घार्य “अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणगतपत्सल ॥
भवत्या समर्पये तु म्यं प्रथमावरणार्चनम् ॥७॥ इति पठित्वा पुष्पांजालिं च इत्वा पूजितास्तर्पिताः संतु इति वदेत् ॥ इति प्रथमावरणम् ॥ १ ॥
ततो भूपुरे इन्द्राविदशविक्षालान् वज्रायायुधानि च संपूज्य पुष्पांजालिं च दद्यात् ॥ इत्यावरणपूजां कृत्वा धूपादिनमस्कारातं संपूज्य जपं
कुर्यात् ॥ अस्य पुरक्षरणं लक्षजपः । तिलाज्येन दशांशतो होमः । एवं कृते मंत्रः सिद्धो भवति । सिद्धे च मंत्रे मंत्री प्रयोगान् साधयेत् ॥
तथा च—लक्षमेकं जपेन्मंत्रं दशांशं जुहुयात्तिलैः ॥ सिद्धे मनो प्रकुर्वीत प्रयोगानिष्टसिद्धये ॥८॥ शिवालये जपेन्मंत्रमयुतं धनवृद्धये ॥ विलव
मूलोपविष्टेन जसो लक्षं धनर्जिदः ॥ ९ ॥ इति पंचत्रिशदक्षरकुबेरमंत्रप्रयोगः ॥ अथ षोडशाक्षरकुबेरमंत्रप्रयोगः ॥ मंत्रो यथा—“ अँ श्री
अँ ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं विचेश्वराय नमः ॥” इति षोडशाक्षरो मंत्रः ॥ अस्य विधानम् ॥ अँ श्रीं इदयाय नमः ॥१॥ ह्रीं श्रीं शिरसे स्वाहा॑
॥ १ ॥ ह्रीं वलीं शिखायै वैषद् ॥२॥ श्रीं ह्रीं कवचाय हुम् ॥४॥ विचेश्वराय नेत्रत्रयाय वौषद् ॥५॥ नमः मस्याय फट् ॥६॥
इति षडंगन्यासं कुर्यात् ॥ अस्याविकं ध्यानपूजादिकं च सर्वं पूर्ववत् ॥ तथा च—षोडशाक्षरमंत्रोऽयं सर्वदारित्यनाशनः ॥ ध्यानार्चनादिकं
सर्वमस्य पूर्ववदाचरेत् ॥१॥ इति षोडशाक्षरकुबेरमंत्रप्रयोगः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ चन्द्रमोमंत्रप्रयोगः ॥ अथ चन्द्रमसो वद्ये
मनुं सर्वसमृद्धिदम् ॥ अथ षडक्षरचन्द्रमोमंत्रप्रयोगः ॥ मंत्रो यथा—(शारदातिलके) ‘सौं सोमाय नमः’ इति षडक्षरमंत्रः ॥ अस्य
सोममंत्रस्य भूगुर्खणिः । पंकिश्छंदः । सोमो देवता । सौं शीजम् ॥ नमः शक्तिः । मम सर्वेष्टसिद्धये जपे विनियोगः ॥ अँ भूगुर्खणिः नमः ।

म० अ०
४१००

शिरसि ॥१॥ पंक्तिच्छंदसे नमः । मुखे ॥ २ ॥ सोमदेवतायै नमः । हृदि ॥३॥ सौं वीजाय नमः । गुह्ये॥४॥ नमः शक्ये नमः । पादयोः
॥५॥ विनियोगाय नमः । सर्वांगे ॥ ६ ॥ इति क्रष्णादिन्यासः ॥ अँ सां अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ १ ॥ अँ सीं तर्जनीभ्यां नमः ॥ २ ॥ अँ
सुं मध्यमाभ्यां नमः ॥३॥ अँ सैं अनामिकाभ्यां नमः ॥४॥ अँ सौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ ५ ॥ अँ सः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ ६ ॥
इति करन्यासः ॥ अँ सां हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ सीं शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ सुं शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ सैं कवचाय हुम्
॥ ४ ॥ अँ सैं नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ स्वः अखाय फट् ॥६॥ इति हृदयादिपडंगन्यासः ॥ एवं न्यासविर्धि कृत्वा ध्यायेत् ॥ कर्पूर
स्फटिकावदात्मनिशं पूर्णेन्दुविंवाननं मुक्तादामविभूषितेन वपुषा निर्मूलयंतं तमः ॥ हस्ताभ्यां कुमुदं वरं च दधतं नीलालकोद्धासितं
स्वस्याकस्थभुगूदिताश्रयगुणं सोमं सुधार्दिभ्य भजे ॥ १ ॥ इति ध्यत्वा सर्वतोभद्रमंडले सोमतोभद्रमंडले वा मं भंडूकादिसोमांतपीठ
देवताः संस्थाप्य ‘अँ मं भंडूकादिसोमांतपीठदेवताभ्यो नमः ॥’ इति पीठदेवताः संपूज्य तन्मध्ये “अँ सौं सोमाय रोहिणीपतये नमः”
इति संपूज्य रौप्यादिनिर्मितं यंत्रमन्युत्तारणपूर्वकं “सौं सर्वशक्तिकमलासनाय नमः ॥” इति मंत्रेण पुष्पाद्यासनं दत्त्वा पीठमध्ये
संस्थाप्य श्राणप्रतिष्ठां कृत्वा पुनर्ध्यर्त्वा मूलेन मूर्ति प्रकल्प्यावाहनादिपुष्पांतैरुपचारैः संपूज्य देवाज्ञां गृहीत्वावरणपूजां कुर्यात् ॥ तत्र
क्रमः ॥ पट्कोणकेसरेपु अस्त्रिकोणे । अँ सां हृदयाय नमः ॥ १ ॥ निर्झर्तिकोणे । अँ सीं शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ वायव्ये । अँ सुं शिखायै
वषट् ॥ ३ ॥ ऐशान्ये । अँ सैं कवचार्य हुम् ॥ ४ ॥ पूज्यपूजक्योर्मध्ये । अँ सौं नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ देवतापश्चिमे । अँ सः
अखाय फट् ॥ ६ ॥ इति पडंगानि पूजयेत् ॥ ततः पुष्पांजलिमादाय मूलमुच्चार्य “ अँ अभीष्टसिद्धि मे वेहि
शरणागतवत्सल ॥ भवत्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणार्घ्नम् ॥ १ ॥ ” इति पठित्वा पुष्पांजलिं च दत्त्वा पूजितास्तर्पिताः
संतु इति वदेत् ॥ इतिप्रथमावरणम् ॥ १ ॥ ततोऽष्टदले पूज्यपूजक्योर्मध्ये श्राचीं तदनुसारेण अन्या दिशः प्रकल्प्य श्राचीकमेण

अथ चंद्रपूजनयन्त्रम्.

वामावतेन च । अँ रोहिण्ये नमः । रोहिणीश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥
इति सर्वत्र ॥ १ ॥ अँ कृत्तिकायै नमः । कृत्तिकाश्रीपा० ॥ २ ॥ अँ रेवत्यै नमः ।
रेवतश्रीपा० ॥ ३ ॥ अँ भरण्यै नमः । भरणीश्रीपा० ॥ ४ ॥ अँ रात्र्यै नमः ।
रात्रिश्रीपा० ॥ ५ ॥ अँ आद्रायै नमः । आद्राश्रीपा० ॥ ६ ॥ अँ ज्योत्स्नायै
नमः । ज्योत्स्नाश्रीपा० ॥ ७ ॥ अँ कलायै नमः । कलाश्रीपा० ॥ ८ ॥
इति पूजयित्वा पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥ इति द्वितीयावरणम् ॥ २ ॥
ततोऽष्टदलाग्रेषु अँ आं आदित्याय नमः । आदित्यश्रीपा० ॥ ९ ॥ अँ भौ भौमाय
नमः । भौमश्रीपा० ॥ १० ॥ अँ बुं बुधाय नमः । बुधश्रीपा० ॥ ११ ॥ अँ शं शनैश्चराय
नमः । शनैश्चरश्रीपा० ॥ १२ ॥ अँ बृं बृहस्पतये नमः । बृहस्पतिश्रीपा० ॥ १३ ॥ अँ रं
राहवे नमः । राहुश्रीपा० ॥ १४ ॥ अँ शुं शुक्राय नमः । शुक्रश्रीपा० ॥ १५ ॥ अँ कं केतवे
नमः । केतुश्रीपा० ॥ १६ ॥ इत्यष्टो महान् पूजयित्वा पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥ इति
तृतीयावरणम् ॥ ३ ॥ ततो भूपुरे पूजाद्विक्लेषण । अँ लं इन्द्राय नमः । इन्द्रश्रीपा० ॥ १७ ॥
अँ रं अग्नये नमः । अग्निश्रीपा० ॥ १८ ॥ अँ मं यमाय नमः । यमश्रीपा० ॥ १९ ॥ अँ क्षं निर्भृतये
नमः । निर्भृतिश्रीपा० ॥ २० ॥ अँ वं वरुणाय नमः । वरुणश्रीपा० ॥ २१ ॥ अँ कुं कुवेराय
नमः । कुवेरश्रीपा० ॥ २२ ॥ अँ हं ईशानाय नमः । ईशानश्रीपा० ॥ २३ ॥ इन्द्रेशानयोर्मध्ये अँ आं ब्रह्मणे नमः । ब्रह्मश्रीपा० ॥ २४ ॥ वरुण
निर्भृत्योर्मध्ये अँ ह्रीं अनंताय नमः । अनंतश्रीपा० ॥ २५ ॥ इति दिक्पालान् पूजयित्वा पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥ इति चतुर्थावरणम् ॥ ४ ॥

तद्वास्ये अँ वं वज्राय नमैः ॥ १ ॥ अँ शं शक्तये नमैः ॥ २ ॥ अँ दं दंडाय नमैः ॥ ३ ॥ अँ खं खद्वाय नमैः ॥ ४ ॥ अँ पं पाशाय नमैः ॥ ५ ॥ अँ अ अंकुशाय नमैः ॥ ६ ॥ अँ गं गदायै नमैः ॥ ७ ॥ अँ त्रिं त्रिशूलाय नमैः ॥ ८ ॥ अँ पं पद्माय नमैः ॥ ९ ॥ अँ चं चक्राय नमैः ॥ १० ॥ इत्यस्त्वाणि पूजयित्वा पुष्पांजालिं च दद्यात् । इत्यावरणपूजां कुत्वा धूपादिनोराजनांतं संपूज्य जपं कुर्याद् ॥ अस्य पुरश्च रणं षड्लक्षजपः । षदसहस्रांशेन तर्पणमार्जनत्राह्वाणभोजनं च कुर्यात् ॥ एवं कृते मंत्रः सिद्धो भवति । सिद्धे मंत्रे मंत्री प्रयोगान् साध्येत् ॥ तथा च—“रसलक्षं जपेन्मंत्रं साधको विजितेन्द्रियः॥ तत्सहस्रं प्रजुहुयात्पायसेन ससर्पिषा ॥ १ ॥ सोमांतं पूजिते पीठे पूजयेद्रोहिणीपतिम् ॥ एवं सिद्धमनुमंत्री संपदां वसाति भर्त्रेत् ॥ २ ॥ हत्सुंडरीकमध्यस्थं ताराहारविभूषणम् ॥ तारापाति स्मरन्मंत्री विसहस्रं मनुं जपेद् ॥ ३ ॥ राज्ये श्वर्य दरिद्रोऽपि प्रामुखादत्सरांतरे ॥ पूर्वोक्तसंख्यं प्रजपेच्छशिनं मूर्ध्नि चितयेत् ॥ ४ ॥ रोगापमृत्यु दुःखानि जित्वा वर्षतं वसेत् ॥ ब्रह्मचर्यरतः शुद्धश्चतुर्लक्षमिदं जपन् ॥ ५ ॥ निधानं भूगतं सद्यः प्रामुखाद्यत्वं वर्जितम् ॥ जितेन्द्रियो जपेन्मंत्रं पूर्णिमायां विशेषतः ॥ ६ ॥ भवेत्सौभाग्यनिलयः संपदामपरो निधिः ॥ घोराञ्ज्वराञ्छिरोरोगोनभिचारानुग्रहवान् ॥ ७ ॥ विद्विषामपि संघातं नाशयेन्मनुनाम्नुना ॥ पौर्णमास्यां निराहारो दद्यादध्यं विधूदये ॥ ८ ॥ प्राक्प्रत्यगायतं कुर्याद्भूतले मंडलत्रयम् ॥ निषणः पश्चिमे मंत्री मंडले विहितासने ॥ ९ ॥ मध्यस्थे स्थापयेत्पश्चात्पूजाद्रव्याण्यशेषतः ॥ अस्मिन्हि मंडले सोममर्चयित्वांबुजान्विते ॥ १० ॥ राजतं चपकं भद्रं स्थापयेत्पुरतः सुधीः ॥ गोदुग्धेन समापूर्य रूपूष्टा तं प्रजपेन्मनुम् ॥ ११ ॥ अष्टोत्तरशतं पश्चाद्विद्यामंत्रेण देशिकः ॥ दद्यादध्यं शशांकाय सर्वकामार्थसिद्धये ॥ १२ ॥ अनेन विधिना कुर्वन्प्रतिमासमतंद्रितः ॥ पष्मासाभ्यंतरे सिद्धिं साधकेन्द्रः समर्थनुते ॥ १३ ॥ श्रियमत्यूर्जितां पुत्रान्सौभाग्यं विपुलं यशः ॥ कन्यामिष्टामवाप्नेति कन्यापि वरमीप्सितम् ॥ १४ ॥ वहुना किमि होक्तेन सर्वं दद्यान्निशापतिः ॥” इति षडक्षरचन्द्रमोमंत्रप्रयोगः ॥ अथ चन्द्रमस्तोत्रम् ॥ “अँ श्वेतास्वरः श्वेतवपुः किरीटी श्वेतव्युति

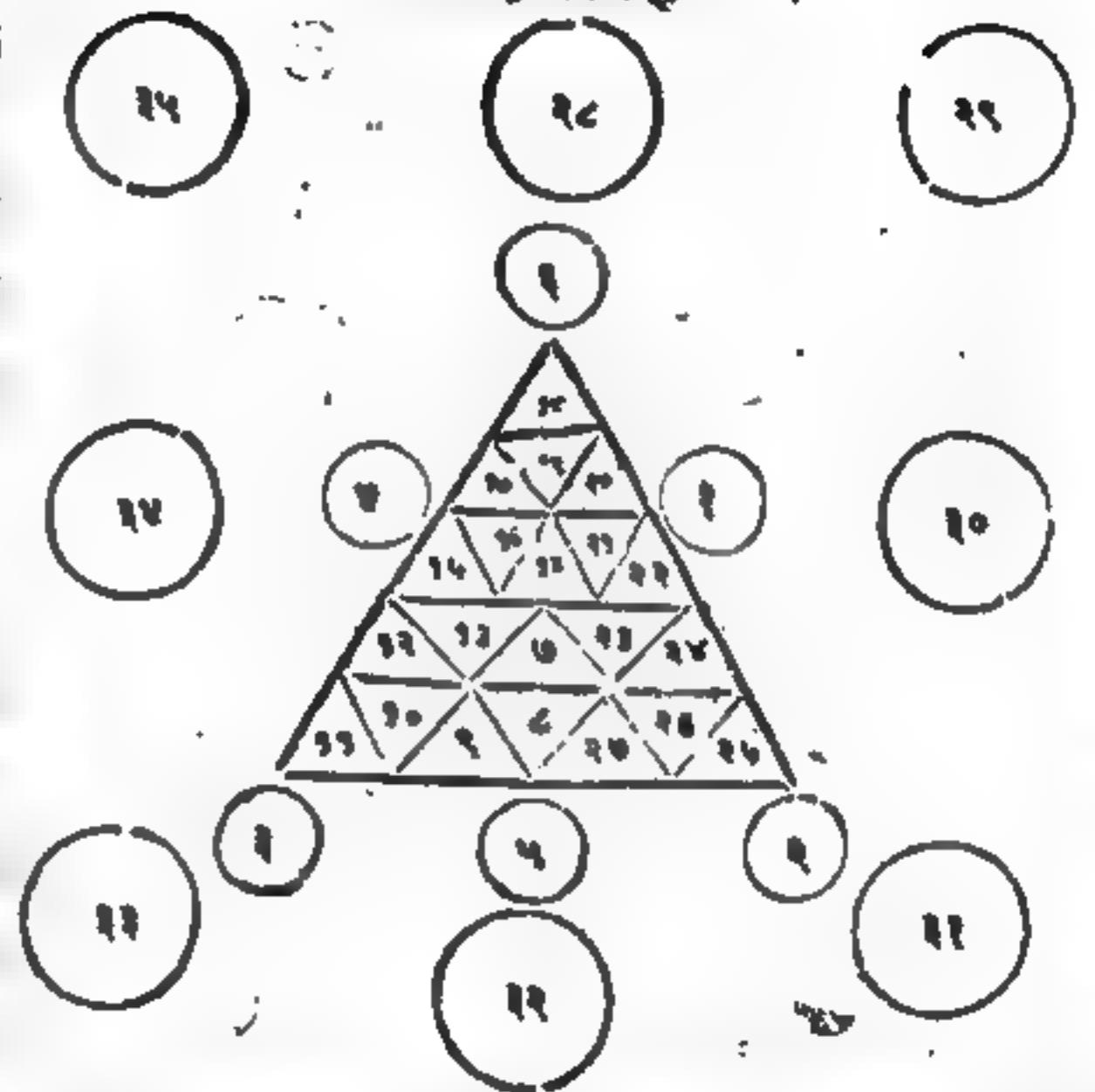
दृढधरो द्विवाहुः ॥ चन्द्रोऽमृतात्मा वरदः शशांकः श्रेयांसि महं प्रददातु देवः ॥ १ ॥ दधिरांखतुषाराभं क्षीरोदार्णवसंभवम् ॥ नमामि
शशिनं सोमं शंभोर्मुकुटभूषणम् ॥ २ ॥ क्षीरसिन्धुसमुत्पन्नो रोहिणीसहितः प्रभः ॥ हरस्य मुकुटावास बालचन्द्र नमोऽस्तु ते
॥ ३ ॥ सुधामया यक्षिरणाः पोषयंत्योषधीवनम् ॥ सर्वान्नरसहेतुं तं नमामि तिंधुनन्दनम् ॥ ४ ॥ राकेशं तारकेशं च रोहिणी
प्रियसुन्दरम् ॥ घ्यायतां सर्वदोषज्ञं नमामीन्दुं सुहुर्सुहुः ॥ ५ ॥ इति चन्द्रमस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ अथ धनपुत्रादिप्रदमंगलमंत्र
विधानम् ॥ (मंत्रमहोदधी) मंत्रो यथा—“ॐ हां हंसः खं खः” इति पठक्षरो मन्त्रः । अस्य विधानम् ॥ मार्गदीर्घे वैशाखे
वा शुक्लपक्षे चंद्रतारादिबलान्विते भौमवासरे व्रतं प्रगृह्ण वक्ष्यमाणाविधिना संवत्सरपर्यंतं कार्यम् ॥ तथथा—मंगलवारे अरुणोदयवेलाया
मुख्याय शौचविधि विधाय अपामार्गकाष्ठेन भौमधारणपूर्वकं दंतधावनं कुत्वा नयादौ गृहे वा यथाविधि स्नात्वा रक्तवाससी पारिधाय
नित्यकर्म समाप्य शिवालये स्वगृहे वा रक्तगोमयलिप्तमंडले स्नातने प्राह्छमुख उद्द्वस्तुत्वो वा उपविश्य दक्षिणपाश्चे रक्तचंदनरक्तपुष्पा
दीनि संपाद्य सपवित्रकर आचम्य मूलेन प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा मम जन्मराशोः सकाशाङ्गामराशोः सकाशाङ्गमलग्राह्यउपादा
गोचराच्चतुर्थादित्याद्यनिष्टस्थानस्थितभौमसर्वानिष्टफलनिवृत्तिपूर्वकतृतीयैकादशशुभस्थानस्थितवदुत्तमफलावास्यर्थम् ॥ आयुरारोग्य
वृद्धर्थमृणच्छेदार्थममुक्तरोगविनाशार्थं वा पुत्रप्राप्यर्थं श्रीमंगलदेवताप्रसन्नतार्थं भौमव्रतं करिष्ये ॥ तदंगत्वेन न्यासव्यानपूजार्थ्य
दानादि च करिष्ये । इति संकल्प्य कर्ता स्वदेहे न्यासान् कुर्यात् ॥ तथथा—अस्य मंत्रस्य विरूपाक्षशक्तिः । गायत्री छंदः । धरात्मजो
भौमो देवता । हां बीजम् । हंसः शक्तिः । सर्वेषांसिद्धये जपे विनियोगः ॥ ॐ विरूपाक्षशक्तये नमः शिरसि १ गायत्रीछंदसे नमः मुखे
२ धरात्मजभौमदेवताये नमः त्वदि ३ हां बज्जाय नमः गुह्ये ४ हंसः शक्तये नमः पादयोः ५ विनियोगाय नमः सर्वांगे ६ इति
शक्त्यादिन्यासः ॥ ॐ ॐ भौमाय अंगुष्ठाभ्यां नमः १ ॐ हां भौमाय तर्जनीभ्यां नमः २ ॐ हं भौमाय मध्यमाभ्यां नमः ३ ॐ सः

भौमाय अनामिकाभ्यां नमः ४ अँ खं भामाये कनिष्ठिकाभ्यां नमः ५ अँ खः भौमाय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ६ ॥ इति करन्यासः ॥
 अँ अँ भौमाय हृदयाय नमः १ अँ हां भौमाय शिरसे स्वाहा २ अँ हं भौमाय शिखाये वपद् ३ अँ सः भौमाय कवचाय हुम् ४ अँ खं भौमाय नेत्रत्रयाय वौषट् ५ अँ खः भौमाय अख्याय फट् ६ ॥ इति हृदयादिष्टिंगन्यासः ॥ अँ संगलाय नमः अंश्योः १ अँ भूमिपुत्राय नमः जानुनोः २ अँ श्रुणहत्रें नमः ऊर्चोः ३ अँ धनप्रदाय नमः कटथाम् ४ अँ स्थिरासनाय नमः गुह्ये ५ अँ महाकायाय नमः उरासि ६ अँ सर्वकामविरोधकाय नमः वामवाहौ ७ अँ लोहिताय नमः दक्षिणवाहौ ८ अँ लोहिताक्षाय नमः गले ९ अँ सामग्रानां कृपाकराय नमः बदने १० अँ धरात्मजाय नमः अंसयोः ११ अँ कुजाय नमः नेत्रयोः १२ अँ भौमाय नमः ललाटे १३ अँ भूतिदाय नमः श्रुतोः १४ अँ भूमिनंदनाय नमः मस्तके १५ अँ अंगारकाय नमः शिखायाम् १६ अँ यमाय नमः सर्वांगे १७ अँ सर्वरोगप्रहारिणे नमः मूर्धादिहस्तांतम् १८ अँ वृष्टिकत्रे नमः मूर्धादिपादांतम् १९ अँ वृष्टिहत्रे नमः पादादिमूर्धांतम् २० अँ सर्वरोगापहारकाय नमः दशदिक्षु च २१ अँ अंगारकाय नमः नाभौ २२ अँ वक्राय नमः वक्षसि २३ अँ भूमि नंदनाय नमः मूर्ध्नि २४ इति न्यासं कृत्वा ध्यायेत् ॥ अथ ध्यानम् ॥ “जपाभं शिवस्वेदजं हस्तपञ्चैर्गदाशूलशक्ती करे धारयंतम् ॥ अवंतीसमुत्थं सुमेषासनस्थं धरानंदनं रक्तवस्त्रं समीडे ॥ १ ॥” इति ध्यात्वा मानसोपचारेः संपूज्य ताम्राध्यं पद्धतिमार्गेण संस्थाप्य पीठपूजादिकं कुर्यात् ॥ तथथा—पीठादौ रचिते सर्वतोभद्रमंडले लिंगतोभद्रमंडले च मंडूकादिपरतत्वांतपीठदेवताः संस्थाप्य “ अँ मं मंडूका दिपरतत्वांतपीठदेवताभ्यो नमः” इति संपूज्य नव पीठशक्तीः पूजयेत् ॥ तथथा—पूर्वादिकमेण अँ वामाये नमः ॥ १ ॥ अँ उयेष्टाये नमः ॥ २ ॥ अँ रोद्धै नमः ॥ ३ ॥ अँ काल्यै नमः ॥ ४ ॥ अँ कलविकरण्यै नमः ॥ ५ ॥ अँ बलविकरण्यै नमः ॥ ६ ॥ अँ बलप्रमथिन्यै नमः ॥ ७ ॥ अँ सर्वभूतदमन्यै नमः ॥ ८ ॥ मध्ये अँ मनोन्मन्यै नमः ॥ ९ ॥ इति पूजयेद् ॥ ततः स्वर्णपत्रे ताम्रपत्रे

वा पक्विंशतिनिर्मितां प्रतिमां वा ताम्रपात्रे निधाय घृतेनाभ्यज्य तदुपरि दुग्धधारां जलधारां च दत्त्वा
 स्वच्छवस्त्रेण संशोष्य “ॐ नमो भगवते सकलगुणात्मशक्तिसुकाय भूमिपुत्राय योगपीठात्मने नमः ।” इति मन्त्रेण पुष्पाव्यासनं दत्त्वा
 पीठमध्ये संस्थाप्य प्राणस्थापनं कृत्वा पुनर्ध्यत्वा मूलेन मूर्ति प्रकल्प्य “ॐ अंगरकाय विज्ञहे शक्तिहस्ताय धीमहि ॥ तस्मै भौमः
 प्रचोदयात्” इति भौमगायत्र्या आवाहनादिरक्तगंधाक्षतरकपुष्पांतैरुपचारैः संपूज्य आवरणपूजां कुर्यात् ॥ तथथा—यंत्रे अग्न्यादिचतु
 र्दिक्षु मध्ये दिक्षु च ॐ ॐ भौमाय हृदयांश्च नमः । हृदयश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥ इति सर्वत्र ॥ १ ॥ ॐ हौं भौमाय
 शिरसे स्त्राहा॑ । शिरः श्रीपा० ॥२॥ ॐ हूं भौमाय शिखायै वषट् । शिखश्रीपा० ॥३॥ ॐ सः भौमाय कवचायै हुम् । कवचश्रीपा० ॥४॥
 ॐ खं भौमाय नेत्रत्रयाय वौषट् । नेत्रत्रयश्रीपा० ॥५॥ ॐ खः भौमाय अखाय फट् । अखश्रीपा० ॥६॥ इति पदंगानि पूजयेत् ॥
 ततः पुष्पांजलिमादाय मूलमुच्चार्य “ॐ अभीष्टसिद्धि मे देहि शरणागतवत्सल ॥ भक्त्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणार्चनम्” ॥ १ ॥
 इति पठित्वा पुष्पांजलिं च दत्त्वा पूजितास्तर्पिताः संतु इति वदेत् ॥ इति प्रथमावरणम् ॥ १ ॥ ततो यंत्रे पूज्यपूजक्योरंतराले प्राची
 तदनुसारेणान्या दिशः प्रकल्प्य प्राचीक्रमेण दक्षिणावतेन च ॐ मंगलाय नमः । मंगलश्रीपा० ॥ २ ॥ ॐ भूमिपुत्राय नमः । भूमिपुत्र
 श्रीपा० ॥ २ ॥ ॐ ऋणहर्त्रेय नमः । ऋणहर्त्रश्रीपा० ॥ ३ ॥ ॐ धनप्रदाय नमः । धनप्रदश्रीपा० ॥ ४ ॥ ॐ स्थिरासनाय नमः ।
 स्थिरासनश्रीपा० ॥ ५ ॥ ॐ महाकायाय नमः । महाकायश्रीपा० ॥ ६ ॥ ॐ सर्वकर्मावरोधकाय नमः । सर्वकर्मावरोधकश्रीपा० ॥
 ॥ ७ ॥ ॐ लोहिताय नमः । लोहितश्रीपा० ॥ ८ ॥ ॐ लोहिताक्षाय नमः । लोहिताक्षश्रीपा० ॥ ९ ॥ ॐ सामगानां कृपाकराय
 नमः । सामगानां कृपाकरश्रीपा० ॥ १० ॥ ॐ धरात्मजाय नमः । धरात्मजश्रीपा० ॥ ११ ॥ ॐ कुजाय नमः । कुजश्रीपा० ॥
 ॥ १२ ॥ ॐ भौमाय नमः भौमश्रीपा० ॥ १३ ॥ ॐ भूतिदाय नमः । भूतिदश्रीपा० ॥ १४ ॥ ॐ भूमिनन्दनाय नमः ।

भूमिनदनश्रीपा० ॥ १५ ॥ अँ अंगारकाय नमैः । अंगारकश्रीपा० ॥ १६ ॥
 अँ यमाय नमैः । यमश्रीपा० ॥ १७ ॥ सर्वरोगप्रहारिणे नमैः । सर्वरोगप्रहारि
 श्रीपा० ॥ १८ ॥ अँ सर्ववृष्टिकर्त्रेन नमैः । सर्ववृष्टिकर्तृश्रीपा० ॥ १९ ॥ अँ वृष्टि
 हर्त्रेन नमैः । वृष्टिहर्तृश्रीपा० ॥ २० ॥ अँ सर्वरोगापहारकाय नमैः । सर्वरोगापहारक
 श्रीपा० ॥ २१ ॥ इत्येकविंशतिनामभिः प्रत्येककोष्ठे पूजयित्वा पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥
 इति द्वितीयावरणम् ॥ २ ॥ ततो यंत्रे पूर्वायष्टसु दिक्षु अँ ब्राह्म्ये नमैः ।
 ब्राह्मीश्रीपा० ॥ ३ ॥ अँ माहेश्वर्ये नमैः । माहेश्वरीश्रीपा० ॥ ३ ॥
 अँ कौमार्ये नमैः । कौमारीश्रीपादुकां० ॥ ३ ॥ अँ वैष्णव्ये नमैः ।
 वैष्णवीश्रीपा० ॥ ४ ॥ अँ वाराह्ये नमैः । वाराहीश्रीपा० ॥ ५ ॥ अँ इन्द्राण्ये
 नमैः । इन्द्राणीश्रीपा० ॥ ६ ॥ अँ चासुंडाये नमैः । चासुंडाश्रीपा० ॥ ७ ॥
 अँ महालक्ष्म्ये नमैः । महालक्ष्मीश्रीपा० ॥ ८ ॥ इत्यष्टो मातृकाः संपूज्य
 पुष्पांजलिं च दद्यात् । इति तृतीयावरणम् ॥ ३ ॥ ततो यंत्रे पूर्वादिक्रमेण
 अँ लं इंद्राय नमः ॥ १ ॥ अँ रं अम्बये नमः ॥ २ ॥ अँ मं यमाय नमः
 ॥ ३ ॥ अँ क्षं निर्क्षितये नमः ॥ ४ ॥ अँ वं वरुणाय नमः ॥ ५ ॥ अँ यं वायवे नमः ॥ ६ ॥ अँ कुं कुषेराय नमः ॥ ७ ॥
 अँ हं ईशानाय नमः ॥ ८ ॥ पूर्वेशानयोर्मध्ये अँ आं ब्रह्मणे नमः ॥ ९ ॥ वरुणनिर्क्षित्योर्मध्ये अँ हीं अनंताय नमः ॥ १० ॥ इति

प्रामाण्यजनयनम्

१० खं० १
मि० सं०
तरं० ११

दशदिवपालान् पूजयित्वा पुष्पांजलि च दयात् ॥ इति चतुर्थविरणम् ॥ ४ ॥ ततः पर्वादिकमेण इन्द्रादिसमीपे अँ वं वज्राय नमः
अँ हं शक्ये तमः ॥ ५ ॥ अँ दं दंडाय नमः ॥ ६ ॥ अँ खं खद्वाय नमः ॥ ७ ॥ अँ पं पाशाय नमः ॥ ८ ॥ अँ चं चक्राय
अं अंकुशाय नमः ॥ ९ ॥ अँ गं गदाये नमः ॥ १० ॥ अँ विं त्रिशूलाय नमः ॥ ११ ॥ अँ पं पद्माय नमः ॥ १२ ॥ अँ चं चक्राय
नमः ॥ १३ ॥ अँ हं शक्ये तमः ॥ १४ ॥ अँ दं दंडाय नमः ॥ १५ ॥ अँ खं खद्वाय नमः ॥ १६ ॥ अँ पं पाशाय नमः ॥ १७ ॥ अँ
दक्षिणानीराजनादिभिः संपूज्य अध्यं दयात् ॥ तथथा—जलपूर्णे ताम्रपात्रे गंधपुष्पाक्षतफलानि च निक्षिप्य जानुभ्यामवनीं गत्वा
“अँ भूमिपुत्र महातेजः स्वेदोऽन्नव पिनाकिनः ॥ सुतार्थिनी प्रपञ्चा खां गृहाणाद्यं नमोऽस्तु ते ॥ १ ॥ रक्तप्रवालसंकाशा जपाकुसुम
सन्निभ ॥ महीसुत महाबाहो गृहाणाद्यं नमोऽस्तु ते ॥ २ ॥ ”इति मंत्रद्वयेनाद्यं दत्त्वा पूर्वोक्तेरेकविंशतिनामभिस्तावती प्रदक्षिणाः कुत्वा
साप्तांगं प्रणम्य यथासंख्यं मूलमंत्रं जपित्वा रेखामार्जनं कुर्याद् ॥ तथथा—खदिरांगारकेण रेखात्रयं समं कृत्वा ततः “दुःखदौभाग्य
नाशाय पुत्रसंतानहेतवे ॥ कृतरेखात्रयं वामपादैतत्प्रमाजम्यहम् ॥ १ ॥ ऋणदुःखविनाशाय मनोऽभीष्टार्थसिद्धये ॥ मार्जयाम्यसिता
रेखास्तिस्त्रो जन्मत्रयोऽन्नवाः ॥ २ ॥ ”इति मंत्रद्वयेन वामपादेन मार्जयेद् । इति रेखामार्जनम्” ॥ पुष्पांजलिसादाय “अँ धरणीगर्भ
गर्भसंभूतं विषुर्तेजःसमप्रभम् ॥ कुमारं शकिहस्तं च मंगलं प्रणमाम्यहम् ॥ ३ ॥ ऋणहत्रे नमस्तुभ्यं दुःखदारिश्चनाशिने ॥ नमामि योत
मानय सर्वकल्याणकारिणे ॥ ४ ॥ देवदानवगन्धर्वव्यक्षराक्षसपत्नगाः ॥ सुखं यांति पतस्तस्मै नमो धरणिसूनवे ॥ ५ ॥ यो वक्रगतिमा
पन्नो नृणां विघ्नं प्रयच्छति ॥ पूजितः सुखसौभाग्यं तस्मै क्षमासूनवे नमः ॥ ६ ॥ प्रसादं कुरु मे नाथ मंगलप्रद मंगल ॥ मेपत्राहन रुद्रात्म
न्पुत्रान्देहि धनं यशः ॥ ७ ॥ ”इति संग्राद्यं पुष्पांजलि दयात् ॥ ततो ब्राह्मणान्संपूज्य गुरवे दक्षिणां दत्त्वा पूजायां निवेदितान्नं भक्षयेत् ॥
अस्य पुरक्षरणं षड्लक्षजपः ॥ समाप्ते व्रते सर्वतोभद्रमण्डलमध्ये ताम्रकलशं यथाविधि संस्याप्य तत्र स्वर्णमयीं भौमप्रतिमां संपूज्य तदे

मं० म०
२४४।

शान्यां स्थंडिले अर्भि प्रतिष्ठाप्य आघारावाज्यहोमं कृत्वा मूलमन्त्रेणाज्यमिभितखदिरसमिज्जिर्दशांशतो जुहुयात् ॥ ततः पूर्णपात्रदानांतं होमशेषं समाप्य स्वर्णमूर्त्यादिकमाचार्याय दत्त्वा पंचाशाद्राह्मणान् गोधूमान्नेन भोजयेत् ॥ एवं कृते मंत्रः सिद्धो भवति । सिद्धेच मंत्रे मंत्री प्रयोगान् साधयेत् ॥ तथा च-“रसलक्षजपैहोमः समिज्जिः खदिरस्य च ॥ इत्थं जपादिभिः सिद्धं स्वेष्टसिद्धौ प्रयोजयेत् ॥ ३ ॥ नारी पुत्रमभीष्टसंती भोमाहे तद्वतं चरेत् ॥ मार्गशीर्वेऽथ वैशाखे तस्यारम्भः प्रशस्यते ॥ २ ॥ प्रतिभौमदिनं कुर्यादेवं संवत्सरावधिः ॥ तिलैर्विधापयेद्भोमं शताङ्गं भोजयेद्विजान् ॥ ३ ॥ एवं व्रतपरा नारी प्रामुह्यात्सुभगान्सुतान् ॥ धनास्ये ऋणनाशाय व्रतं कुर्यात्पुमानपि ॥ ४ ॥” इति भौमपडक्षर मंत्रप्रयोगः ॥ अथ मंगलस्तोत्रम् ॥ ॐ अस्य श्रीभौमस्तोत्रस्य गर्गऋषिः । मंगलो देवता । त्रिष्टुप्छन्दः । ऋणापहरणे जपे विनियोगः । अथ ध्यानम् ॥ “रक्ताम्बरो रक्तवपुः किरीटी चतुर्मुखो मेघगदो गदाधृक् ॥ धरासुतः शक्तिधरश्च शूली सदा मम स्याद्रदः प्रशान्तः ॥ १ ॥ ॐ मंगलो भूमिपुत्रश्च ऋणहर्ता धनप्रदः ॥ स्थिरात्मजो महाकायः सर्वकामार्थसाधकः ॥ २ ॥ लोहितो लोहितांगश्च सामगानां कृपाकरः ॥ धरात्मजः कुजो भौमो भूतिदो भूमिनन्दनः ॥ ३ ॥ अंगारको यमश्चैव सर्वरोगापहारकः ॥ वृष्टिकर्त्ताऽपहर्ता च सर्वकामफलप्रदः ॥ ४ ॥ एतानि कुजनामानि प्रातरुत्थाय यः पठेत् ॥ ऋणं न जायते तस्य धनं प्रामोत्यसंशयः ॥ ५ ॥ अंगारको प्रतिवलवानपि यो ग्रहाणां स्वेदोऽद्वयिनयनस्य पिनाकपाणेः ॥ आरक्तचन्दनसुशीतलवारिणा योऽप्यभ्यर्चितोऽथ विषुलां प्रददाति सिद्धिम् ॥ ६ ॥ भो भो धरात्मज इति प्रथितः पूर्थिद्यां दुःखापहो दुरितशोकसमस्तहर्ता ॥ नृणामृणं हरति तान्धनिनः प्रकुर्याद्यः पूजितः सकल मंगलवासरेषु ॥ ७ ॥ एकेन हस्तेन गदां विभर्ति त्रिशूलमन्येन ऋजुकमेण ॥ शर्क्कं सदान्येन वरं ददाति चतुर्मुजो मंगलमादधातु ॥ ८ ॥ यो मंगलो मंगलमादधाति मध्यग्रहो यच्छति वाञ्छितार्थम् ॥ धर्मार्थकामादिसुखं प्रभुत्वं कलत्रपुत्रैर्न कदा वियोगः ॥ ९ ॥ कनकमयशरीर स्नेजसा दुर्निरीक्ष्यो हुतवहसमकांतिर्मालवे लब्धजन्मा ॥ अवनिजतनयेषु श्रूयते यः पुराणो दिशतु मम विभूतिं भूमिजः सप्रभावः ॥ १० ॥

१० अ० ३
मिष्टै
वरं ११

२४४

इति वसिष्ठसंहितायां भौमस्तोत्रं समाप्तम् ॥ अथ बुधस्तोत्रप्रारम्भः ॥ पीताम्बरः पीतवपुः किरीटी चतुर्भुजो देवदुःखापहर्ता ॥ धर्मस्य
धृक् सोमसुतः सदा मे सिंहाधिरूपो वरदो बुधश्च ॥ १ ॥ प्रियं गुकलिकश्यामं रूपेणाप्रतिमं बुधम् ॥ सौम्यं सौम्यगुणोपेतं नमामि शशिनन्द
नमः ॥ २ ॥ सोमसूनुर्बुधश्चैव सौम्यः सौम्यगुणान्वितः ॥ सदा शांतः सदा क्षेमो नमामि शशिनन्दनम् ॥ ३ ॥ उत्पातरूपी जगतां चन्द्रपुत्रो
महाद्युतिः ॥ सूर्यप्रियकरो विद्वान् पीडां हरतु मे बुधः ॥ ४ ॥ शिरीषपुष्पसंकाशः कपिशलिं युवा पुनः ॥ सोमपुत्रो बुधश्चैव सदा
शांतिं प्रयच्छतु ॥ ५ ॥ इयामः शिरालश्च कलाविधिजः कौतूहली कोमलवागिवलासी ॥ रजोऽधिको मध्यमरूपधृक् स्यादाताम्रनेत्रो द्विज
राजपुत्रः ॥ ६ ॥ अहो चन्द्रसुत श्रीमान् मगधेषु समुद्भवन् ॥ अत्रिगोत्रश्चतुर्वाहुः खड्डखेटकधारकः ॥ ७ ॥ गदाधरो नृसिंहस्थः
स्वर्णनाभसमन्वितः ॥ केतकीद्रुमपञ्चाभ इन्द्रविष्णुप्रपूजितः ॥ ८ ॥ ज्येयो बुधः पंडितश्च रौहिणोयश्च रोमज ॥ कुमारो राजपुत्रश्च
सुसेव्यः शशिनन्दनः ॥ ९ ॥ गुरुपुत्रश्च तारेयो विबुधो बोधनस्तथा ॥ सौम्यः सौम्यगुणोपेतो रत्नदानफलप्रदः ॥ १० ॥ एतानि बुध
नामानि प्रातःकाले पठेन्नरः ॥ बुद्धिर्विवृद्धितां यति बुधपीडा न जायते ॥ ११ ॥ इति बुधस्तोत्रं समाप्तम् ॥ अथ वृहस्पतिमंत्र
प्रयोगः ॥ (मंत्रमहोदधौ) मंत्रो यथा-“ॐ वृं वृहस्पतये नमः” इत्यष्टाक्षरो मंत्रः ॥ अस्य विधानम् ॥ अस्य वृहस्पतिमंत्रस्य
ब्रह्माक्षयिः । अनुष्टुप्ठंदः । सुराचार्यो देवता । वृं वीजम् । नमः शक्तिः । ममाभीष्टसिद्धूपर्थे जपे विनियोगः ॥ ॐ व्रह्मश्रवये नमः ।
शिरसि ॥ १ ॥ अनुष्टुप्ठंदसे नमः । मुखे ॥ २ ॥ सुराचार्यदेवताये नमः हृदि ॥ ३ ॥ वृं वीजाय नमः । गुह्ये ॥ ४ ॥ नमः
शक्तये नमः । पादयोः ॥ ५ ॥ विनियोगाय नमः सर्वांगे ॥ ६ ॥ इति ऋष्यादिन्यासः ॥ ॐ ब्रां अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ १ ॥ ॐ ब्रीं
तर्जनीभ्यां नमः ॥ २ ॥ ॐ ब्रूं ब्रध्यमाभ्यां नमः ॥ ३ ॥ ॐ ब्रैं अनामिकाभ्यां नमः ॥ ४ ॥ ॐ ब्रौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ ५ ॥
ॐ ब्रः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ ६ ॥ इति करन्यासः ॥ ॐ ब्रां हृदयाय नमः ॥ ७ ॥ ॐ ब्रीं शिरसे स्वाहा ॥ ८ ॥ ॐ ब्रैं
शिखायै वषट् ॥ ९ ॥ ॐ ब्रैं कवचाय हुम् ॥ १० ॥ ॐ ब्रौं नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ११ ॥ ॐ ब्रः अख्याय फट् ॥ १२ ॥ इति हृदयादि

३० म०
२१४५॥

पडंगन्यासः ॥ इति न्यासं कृत्वा पूजयेत् ॥ अथ ज्यानम् ॥ “रक्षाष्ट्रापदवस्त्रराशीमलं दक्षालिकरंतं करादासनिं विषणौ करं निदधतं रत्नादिराशौ परम् ॥ पीतलेपनपुष्पवस्त्रमखिलालंकारसंभूषितं विश्वासागरपारगं सुरगुरुं वंदे सुवर्णप्रभम् ॥ १ ॥” इति ज्यात्वा सर्वतोभद्रमंडले धर्माधर्मादिपीठांतं पीठदेवताः संस्थापयेत् ॥ अत्र पीठशक्यो न संति ॥ ततः स्वर्णादिनिर्भितं यंत्रं मूर्तिं वा ताम्रपात्रे निधाय पृतेनाभ्युद्य तदुपरि दुरधधारां जलधारां च दत्त्वा स्वच्छवस्थेण संशोष्य पुष्पाद्यासनं दत्त्वा पीठमध्ये संस्थाप्य ग्रातिष्ठां च कृत्वा पुनर्ध्यात्वा पाद्यादिपुष्पांतैरुपचारैः संपूर्ज्य आवरणपूजां कुर्याद् ॥ तथापदकोणकेसरेषु आग्नेयादिचतुर्दिक्षु मध्ये दिक्षु च अँ ब्रां हृदयाय नमः । हृदय श्रीपादुकां पूजयामि तपर्यामि नमः ॥ इति सर्वत्र ॥ १ ॥ अँ ब्रीं शिरसे स्वाहा॒ शिरःश्रीपा॑ ॥ २ ॥ अँ ब्रू॑ शिखायै वैषद् । शिखाश्रीपा॑ ॥ ३ ॥ अँ ब्रै॑ कवचाय हुम् । कवचश्रीपा॑ ॥ ४ ॥ अँ ब्रौ॑ नेत्रन्त्रयाय वौषदं । नेत्रन्त्रयश्रीपा॑ ॥ ५ ॥ अँ ब्रः॑ अस्त्राय फट्ट॑ । अस्त्रश्रीपा॑ ॥ ६ ॥ इति षडंगानि पूजयेत् ॥ ततः पुष्पांजलिमादाय मूलसुचार्य “अँ अभीष्टसिद्धि मे देहि शरणागतवत्सल ॥ भक्त्या समर्प्ये तुभ्यं प्रथमावरणार्चनम् ॥ १ ॥” इति पठित्वा पुष्पांजलिं च दत्त्वा पूजितासंतर्पिताः संतु इति वदेत् ॥ इति प्रथमावरणम् ॥ २ ॥ ततो भूपुरे पूर्वादिकमेण इंद्रादिदशदित्रपालान् वज्राद्यायुधानि च संपूज्य

अथ बृहस्पतिपूजनयन्त्रम्.

३० व० १
मि० द०
तर० ११

२१४६॥

पूर्वांजलि च दद्यात् ॥ इत्यावरणपूजां कृत्वा धूपादिनमस्त्वारांतं संपूज्य जपं कुर्याद् ॥ अस्य पुरश्चरणमशीतिसहस्रजपः ॥
 तद्दशांशतो घृतहोमः । एवं कृते मंत्रः सिद्धो भवति । सिद्धे मन्त्रे मंत्री प्रयोगान् साधयेत् । तथा च—“जपित्वार्शीतिसाहस्रं हुत्वा तेन घृतेन
 वा ॥ धर्माधर्मादिपीठे तं पूजयेदंगदिगभवैः ॥ १ ॥ सिद्धे मनो प्रकुर्वीत प्रयोगानिष्टसिद्धये ॥ हरिद्राकुसुमेरुत्वा घृताकेविवस्त्रयम् ॥ २ ॥
 सविशतिशतं मंत्री वासांसि लभते मणीन् ॥ शतुरोगादिपीडासु खजने कलहोम्बवे ॥ ३ ॥ जुहुयतिष्पलारेथाभिः समान्निस्त
 निवृत्तये ॥ ४ ॥” इत्यष्टाक्षरबृहस्पतिमंत्रश्रयोगः ॥ अथ वृहस्पतिस्तोत्रप्रारंभः ॥ “क्रौं-शक्रादिदेवैः परिपूजितोऽसि त्वं जीवभूतो जगतो
 हिताय ॥ ददाति यो निर्मलशास्त्रवुद्धि स वाक्पतिमें वितनोतु लक्ष्मीम् ॥ १ ॥ पीताम्बरः पीतवपुः किरीटी चतुर्भुजो देवगुरुः प्रशंतः ॥
 दधाति दण्डं च कमण्डलुं च तथाक्षसूत्रं वरदोऽस्तु मद्मम् ॥ २ ॥ वृहस्पतिः सुराचार्यो दयावाञ्छुभलक्षणः ॥ लोकत्रयगुरुः
 श्रीमान्सर्वदः सर्वतो विभुः ॥ ३ ॥ सर्वेशः सर्वदा तुष्टः श्रेयस्तुतवैपूजितः ॥ अक्रोधनो मुनिश्रेष्ठो नीतिकर्ता महाबलः ॥ ४ ॥
 विश्वात्मा विश्वकर्ता च विश्वयोनिरयोनिजः ॥ भूर्भुवो धनदाता च भर्ता जीवो जगत्पतिः ॥ ५ ॥ पंचावैशतिनामानि पुण्यानि शुभदानि
 च ॥ नन्दगोपालपुत्राय भगवत्कीर्तितानि च ॥ ६ ॥ ग्रातरुत्थाय यो नित्यं कीर्तियेनु समाहितः ॥ विप्रस्तस्यापि भगवान् प्रीतः स च
 न संशयः ॥ ७ ॥” (तंत्रांतरेऽपि) देवानां च श्रवीणां च गुरुं कांचनसन्निभम् ॥ बुद्धिभूतं त्रिलोकेशं तं नमामि वृहस्पतिम् ॥ ८ ॥
 अमराणां बुद्धिदाता वाग्मी यः करुणाकरः ॥ यावनो ये च मुनयः पुरुषाकारणीतभाः ॥ ९ ॥ वृहस्पतिः सुराचार्यो गीष्यतिर्धिषणो
 गुरुः ॥ जीव आंगिरसो वाचस्पतिश्चित्रशिखपिडजः ॥ १० ॥ सकलसुरविनेता ब्रह्मतुल्यप्रभावस्त्रिदशपतिक्षेयो घृष्णपादारविदः ॥ विमल
 मतिविकासी सर्वमांगल्यहेतुदीर्शतु मम विभूतिं वाक्पतिः सुप्रभावः ॥ ११ ॥ वृहस्पतिमहं नौमि गुरुं देवेन्द्रपूजितम् ॥ सर्वशास्त्रप्रवक्तारं
 सर्वकामफलप्रदम् ॥ १२ ॥ सर्वसंशयच्छेत्तारं वेत्तारं सर्वकर्मणाम् ॥ परब्रह्ममयं नित्यं परमानंदरूपिणम् ॥ १३ ॥ सर्वासेद्विप्रदं देवं शरणं

भक्तवत्सलम् ॥ वरेण्यं वरदं शांतं त्रिदशार्तिहरं परम् ॥ ७ ॥ लंबकूचं सुवर्णार्भं स्वर्णयज्ञोपवीतिनम् ॥ पीतवल्पपरीधानं मार्तण्डतिलं कान्वितम् ॥ ८ ॥ चन्दनागुरुकर्पूरैः सुगंधैः शतपत्रकैः ॥ संपूज्य ध्यायते यस्तु भवत्या सुदृढया नरैः ॥ ९ ॥ धनं धान्यं जयं सौख्यं सौभाग्यं नृपमान्यता ॥ भवन्ति सर्वदा तेषां त्वत्प्रसादात्सुरश्वर ॥ १० ॥ रोगमित्सर्पचौरायास्तेषां न प्रभवन्ति हि ॥ सुस्थानस्थोऽधि देशे च ध्यानात्सर्वार्थसाधकः ॥ ११ ॥ (तंत्रात्मरेऽपि) नमः सुरेन्द्रवंद्याय देवाचार्याय ते नमः ॥ नमोऽत्वनंतसामर्थ्यं वेदसिद्धांतपारग ॥ ॥ १ ॥ सदानन्द नमस्तेऽस्तु नमः पीडाहराय च ॥ नमो वाचस्पते तुभ्यं नमस्ते पतिवाससे ॥ २ ॥ नमोऽद्वितीयरूपाय लंबकूचाय ते नमः ॥ नमः प्रहृष्टनेत्राय विप्राणां पतये नमः ॥ ३ ॥ नमो भार्गवशिष्याय विष्णवहितकारक ॥ नमस्ते सुरसैन्याय विष्णवत्राण हेतवे ॥ ४ ॥ विषमस्थस्तथा नृणां सर्वकष्टप्रणाशनम् ॥ प्रत्यहं तु पठेयो वै तस्य कामफलप्रदम् ॥ ५ ॥ वृहस्पतिमंत्रो—यथा “ॐ नमोऽस्तु वृहस्पतये पीतवल्पाभरणाय यज्ञोपवीतमालाधराय ममार्चनं गृहण कुरु कुरु स्वाहा”इति चत्वारिंशदशक्षरमंत्रः॥ इति वृहस्पतिस्तोत्रं समाप्तम्॥ अथ शुक्रमंत्रप्रयोगः ॥ (मंत्रमहोदधौ) मंत्रो यथा—“ॐ वस्त्रं मे देहि शुक्राय स्वाहा”इत्येकादशक्षरो मंत्रः ॥ अस्य विधानम् ॥ अस्य मंत्रस्य ब्रह्मा ऋषिः । विराट् छन्दः । दैत्यपूज्यः शुक्रो देवता । अँ बीजम् । स्वाहा शक्तिः । ममाभीष्टसिद्धयर्थे जपे विनियोगः । ब्रह्मऋषये नमः । शिरसि ॥ १ ॥ विराट्छन्दसे नमः । मुखे ॥ २ ॥ दैत्यपूज्यशुक्रदेवताये नमः । हृदि ॥ ३ ॥ अँ बीजाय नमः । गुह्ये ॥ ४ ॥ स्वाहा शक्तये नमः । पादयोः ॥ ५ ॥ विनियोगाय नमः । सर्वाङ्गे ॥ ६ ॥ इति ऋष्यादिन्यासः । अँ हृदयाय नमः ॥ १॥ वस्त्रं शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ मे शिखाये वषट् ॥ ३ ॥ देहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ शुक्राय नेत्रत्रयाय बौषट् ॥ ५ ॥ स्वाहा अस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्ठडंगन्यासः ॥ एवमेव करांगन्यासं कुर्यात् । एवं न्यासविधि कृत्वा ध्यायेत् । अथ ध्यानम् ॥ श्रेतांभोजनियषण मापणतटे श्रेतांबरालेपनं नित्यं भक्तजनाय संप्रददतं बासो मणीन् हाटकम् ॥ बामेनैव करेण दक्षिणकरे व्याख्यानसुद्रांकितं शुक्रं दैत्यं वरार्चितं स्मितमुखं वंदे सितांगं प्रभुम् ॥ १ ॥ इति ध्यास्वा मानसोपचारैः संपूज्य सर्वतोभद्रमंडले भर्मादिपरतस्वांतपीठदेवताः पूजयेत् ॥

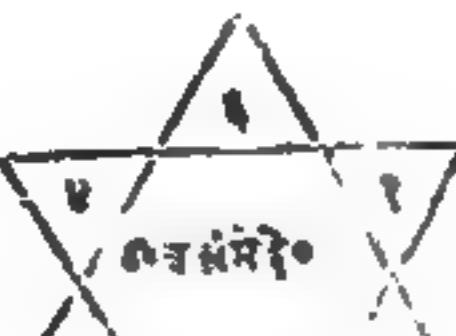
ततः स्वर्णादिनिर्मितं यंत्र मूर्ति वा ताम्रपात्रे निधाय घृतेनाभ्यज्य तदुपरि दुग्धधारां जलधारां च दस्ता स्वच्छत्वस्त्रेग संशोष्य पुष्पाद्यासनं दत्त्वा पीठमध्ये संस्थाप्य मूलेन मूर्ति प्रकल्प्य पाद्यादिपुष्पां तैरुपचारैः संपूज्य आवरणपूजा कुर्यात् ॥ पट्कोणकेसरेषु आश्वेष्यादिचतुर्दिक्षु मध्ये दिक्षु च पूर्वोक्तपडंगन्यासमंत्रेण पडंगानि पूजयेत् ॥ ततः पुष्पाजलिमादाय मूलसुचार्य^{३५} अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागतवत्सला ॥ भक्त्या समर्पयं तु भयं प्रथमावरणाच्चनम् ॥ १ ॥” इति पठित्वा पुष्पां जलिं च दत्त्वा

अथ शुक्रपूजन्यन्त्रम् ॥

पूजितास्तर्पिताः संतु इति वदेत् ॥ इति प्रथमावरणम् ॥ २ ॥ ततो भूपुरे इन्द्रादि दशदिव्यालान् बज्ञाद्यायुधानि च संपूज्य जपं कुर्यात् ॥ अस्य पुरश्चरणमयुतजपः ।

तदशांशतां घृतहोमः । एतं कृते मंत्रः सिद्धो भवति । सिद्धे च मंत्रे मंत्री प्रयोगान् साधयेत् । तथा च—अयुतं प्रजपेन्मंत्रं दशांशं जुहुयाद् घृतैः ॥ सिद्धे मंत्री प्रकुर्वीत प्रयोगानिष्टसिद्धये ॥ ३ ॥ सुगंधैः उवेत्कुसुमैर्जुहुयाच्छुभवासरे ॥ एकविंशतिवारं यो लभते सोऽशुक्रं मरीन् ॥ इत्येकादशाक्षरशुक्रमंत्रप्रयोगः ॥ अथ शुक्रस्तोत्रप्रारंभः ॥ ४ ॥ नमस्ने भार्गवश्रेष्ठ देवदानवर्जित ॥ वृष्टिरोधप्रकृत्रैः च वृष्टिरूपैः नमो नमः ॥ ५ ॥

देवयानीपितस्तु भयं वेदवेदां गांपत्यग ॥ परेण तपसा शुद्धः शंकरो लोकशंकरीम् ॥ २ ॥ ग्रातो विद्यां जीवनाख्यां तस्मै शुक्रात्मने नमः ॥ नमस्तस्मै भगवते भृगूपुत्राय वेदसे ॥ ३ ॥ तारामण्डलमः ग्रस्त्रभासा भासिताम्बर ॥ यस्योदये जगत्सर्वं मंगलाहं भवेदिह ॥ ४ ॥ अस्तं याते द्वारिष्टं स्थान्तस्मै मंगलरूपिणे ॥ त्रिपुरावा

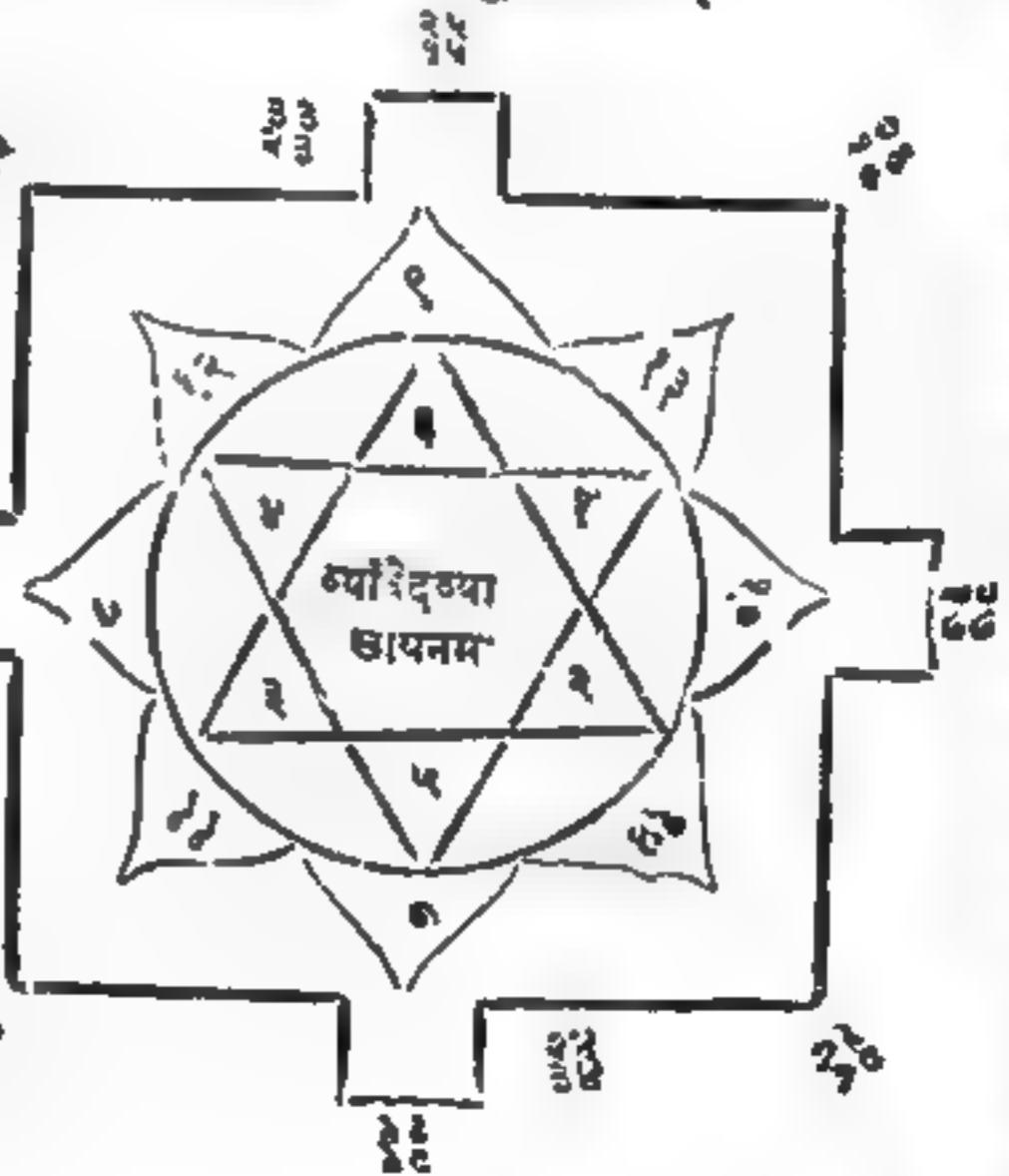
प० खं० १
मि०ते०
तर० ११

१८४

सिनो दैत्यान् शिववाणश्रीपीडितान् ॥ ५ ॥ विद्यया जीवयज्ञुक नमस्ते भृगुनन्दन ॥ यथातिगुरवे तुभ्यं नमस्ते कविनन्दन ॥ ६ ॥ बलि
राज्यप्रदो जीवस्तस्मै जीवात्मने नमः ॥ भार्गवाय नमस्तुभ्यं पूर्वं गीर्वाणवांदेत ॥ ७ ॥ जीवपुत्राय यो विद्यां प्रादात्तस्मै नमो
नमः ॥ नमः शुक्राय काव्याय भृगुपुत्राय धीमहि ॥ ८ ॥ नमः कारणरूपाय नमस्ते कारणात्मने ॥ स्तवराजमिसं पुण्यं भार्गवस्य
महालमनः ॥ ९ ॥ यः पठेच्छृण्याद्वापि लभते वांछितं फलम् ॥ पुत्रकामो लभेत्पुत्रान् श्रीकामो लभते श्रियम् ॥ १० ॥ राज्य
कामो लभेद्राज्यं श्रीकामः श्रियमुत्तमाम् ॥ भृगुवारे प्रयत्नेन पठितव्यं समाहितैः ॥ ११ ॥ अन्यवारे तु होरायां पूजये
भृगुनन्दनम् ॥ ॥ रोगातो मुच्यते रोगान्धयातो मुच्यते भयाद् ॥ १२ ॥ यथत्प्रार्थयते वस्तु तत्त्वामोति सर्वदा ॥ प्रातः
काले प्रकर्तव्या भृगुपूजा प्रयत्नतः ॥ १३ ॥ सर्वपापविनिर्मुकः प्राप्नुयाच्छिवसन्निधौ ॥ १४ ॥ इति स्कंदपुराणे शुक्रस्तोत्रं समाप्तम् ॥
॥ अथ व्यासमंत्रप्रयोगः ॥ (मंत्रमहोदधौ) मंत्रो यथा—“व्यां वेदव्यासाय नमः ॥” इत्यष्टाक्षरो मंत्रः ॥ अस्य विधानम् ॥ अस्य
मंत्रस्य ब्रह्मा ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । सत्यवतीसुतो देवता । व्यां षीजम् । नमः शक्तिः । ममाभीष्टसिद्धयर्थे जपे विनियोगः ॥ अँ ब्रह्म
ऋषये नमः । शिरसि ॥ १ ॥ अनुष्टुप्छन्दसे नमः । मुखे ॥ २ ॥ सत्यवतीसुतदेवतायै नमः । हृदि ॥ ३ ॥ व्यां षीजाय नमः ।
गुह्ये ॥ ४ ॥ नमः शक्तये नमः । पादयोः ॥ ५ ॥ विनियोगाय नमः । सर्वांगे ॥ ६ ॥ इति ऋष्यादिन्यासः ॥ अँ व्यां हृदयाय
नमः ॥ १ ॥ अँ व्यौ शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ व्यू शिखायै वपट् ॥ ३ ॥ अँ व्यै कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ व्यौ नेत्रत्रयाय वौषट्
॥ ५ ॥ अँ व्यः अस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिषडंगन्यासः ॥ एवं करांगन्यासं कुर्यात् ॥ इति न्यासं कृत्वा व्यायेत् ॥ अथ
ध्यानम् ॥ “व्यास्यामुद्रिक्या लसत्करतलं सद्योगपीठस्थितं वामे जानुतले दधानमपरं हस्तेषु विद्यानिधिम् ॥ विप्रव्रोत्तवृतं प्रसन्नमनसं

पथोरुहांगवुति पाराशर्यमतीव पुण्यचरितं व्यासं स्मरेत्तिज्ञये॥ १ ॥” इति व्यात्वा मानसोपचारैः संपूजयेद् ॥ ततः सर्वतोभद्रमंडले धर्मादिपीठदेवताः संस्थाप्य “ॐ धर्मादिपीठदेवताभ्यो नमः॥” इति पूजयेत् ॥ ततः स्वर्णादिनिर्मितं यंत्रं मूर्तिं वा ताम्रपात्रे निधाय घृते नाभ्यज्य तदुपरि दुग्धधारां जलधारां च दत्त्वा स्वच्छव्वस्त्रेण संशोष्य पुष्पाद्यासनं दत्त्वा पीठमध्ये संस्थाप्य प्रतिष्ठां च कृत्वा पुनर्धर्यात्वा मूलेन मूर्तिं प्रकल्प्यावाहनादि पुष्पान्तैरुपचारैः संपूज्य आवरणपूजां कुर्याद् ॥ षट्कोणकेसरेषु आग्नेयादिचतुर्दिश्शु मध्ये दिश्शु च । ॐ व्यां हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ व्यों शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ व्युं शिखाये वषट् ॥ ३ ॥ ॐ व्यैं कवचार्ये हुम् ॥ ४ ॥ ॐ व्यों नेत्रत्रयाय वैषट् ॥ ५ ॥ ॐ व्यः अस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति षडंगानि पूजयेद् ॥ ततः पुष्पां जलिमादाय मूलमुच्चार्य “ॐ अभीष्टसिद्धि मे देहि शरणागतवत्सल ॥ भक्त्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणार्चनम् ॥ १ ॥” इति पठित्वा पुष्पांजलिं च दत्त्वा पूजितास्तर्पिताः संतु इति प्रथमावरणम् ॥ २ ॥ ततोऽष्टदले पूज्य पूजकयोरंतराले प्राचीं तदनुसारेण अन्या दिशः प्रकल्प्य इच्छादिचतुर्दिश्शु दक्षिणा वर्तेन च । ॐ शल्याय नमः । शल्यश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥ इति सर्वत्र॥३॥ ॐ वैशंपायनाय नमः । वैशंपायनश्रीपाठा॥४॥ ॐ जैमिनेषे नमः । जैमिनि श्रीपाठा॥५॥ ॐ सुमन्ताय नमः॥सुमन्तश्रीपाठा॥६॥ आग्नेयादिचतुष्कोणेषु ॐ श्रीशुकाय

अथ वैद्यातपूजन्यन्त्रम्.

४०खं० १
मि०तं०
तरं० ॥

॥२४८॥

नमैः । श्रीशुकश्रीपा० ॥ ५ ॥ अँ उग्रथ्रवसे नमैः । उग्रथ्रवःश्रीपा० ॥ ६ ॥ अँ समन्याय नमैः । समन्यश्रीपा० ॥ ७ ॥ अँ
चिमनाय नमैः । चिमनश्रीपा० ॥ ८ ॥ इत्यष्टो पूजयित्वा पुष्पांजालिं च दद्यात् ॥ इति द्वितीयावरणम् ॥ २ ॥ ततो भूपुरे इन्द्रादिदश
दिक्पालान् वज्राद्यायुधानि च पूजयित्वा पुष्पांजालिं च दद्यात् ॥ इत्यावरणपूजां कृत्वा धूपादिनमस्कारातं संपूज्य जपं कुर्याद् ।
अस्य पुरथ्ररणमयुतजपः॥पायसान्नेन दशांशतो होमः ॥ एवं कृते मंत्रः सिद्धो भवति । सिद्धेच मंत्रे मंत्री प्रयोगान् साधयेत् ॥ तथा च-
“जपेदप्सहस्राणि पायसैहोममाचरेत् ॥ एवं सिद्धमनुमंत्री कवित्वं शोभनाः प्रजाः ॥ १॥ व्याख्यानशक्ति कीर्ति च लभते संपदां चयम् ॥
मृत्युंजयेन पुटितं यो व्यासस्य मनुं जपेत् ॥ २॥ सर्वोपद्रवसंत्यक्तो लभते वाञ्छितं फलम् ॥ मृत्युंजयस्य मंत्रोऽयं त्रिवणो मृत्यु
नाशनः ॥ ३॥ जस्तोऽयं केवलो नृगामिष्टसिद्धिं प्रयच्छति ॥ किं पुनस्तेन पुटितो वेदव्यासमनूत्तमः ॥ ४॥ इति वेदव्यासाप्ताधरमन्त्रप्रयोगः ॥
॥ अथ धर्मराजमंत्रप्रयोगः ॥ (मंत्रमहोदधी) मंत्रो यथा—“अँ क्रो हीं आं वै वैवस्तताय धर्मराजाय भक्तानुग्रहकृते नमः” इति
चतुर्विंशत्यक्षरो मंत्रः ॥ अस्य विधानम् ॥ अँ क्रो हीं हृदयाय नमः ॥ १॥ आं शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ वैवस्तताय शिखायै वपट्
॥ ३ ॥ धर्मगजाय कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ भक्तानुग्रहकृते नंत्रत्रयाय वैपट् ॥ ५ ॥ नमः अस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिपडंग
न्यासः ॥ अँ क्रो हीं अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ १॥ आं वै तर्जनीभ्यां नमः ॥ २ ॥ वैवस्तताय मध्यमाभ्यां नमः ॥ ३ ॥ धर्मराजाय
अनामिकाभ्यां नमः ॥ ४ ॥ भक्तानुग्रहकृते कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ ५ ॥ नमः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ ६ ॥ इति करन्यासः ॥
एवं न्यासं कृत्वा सावधानमना देवं ध्यायेत् ॥ अथ ध्यानम् ॥ “पाथः संयुनमेघसन्निभतनः प्रयोतनस्यात्मजो नृणां पुण्यशुभावहः
स्ववपुषा पापीयसां दुःखकृत् ॥ श्रीमद्विश्वादिकपतिर्महिषगो भूपाभरालंकृतो ध्येयः संयमिनीपतिः पितृगणस्त्रामी यमो दंडभृत् ॥ १॥”
इति ध्यायेत् ॥ सिद्धमंत्रत्वाहृष्यादिपूजाभावः ॥ “अभ्यस्तोऽयं सदा मंत्रः सकलापद्विनाशनः ॥ नरकप्राप्तिरोद्धा स्याद्रिपुभीतिनिर्वर्तकः ॥

॥ २ ॥” इति धर्मराजमंत्रप्रयोगः ॥ अथ चित्रगुस्तमंत्रप्रयोगः ॥ (मंत्रमहोदधौ) मंत्रो यथा-“ॐ नमो विचित्राय धर्मलेखकाय यम
 बाहिकाधिकारिणे म्लव्युं जन्मसंपत्प्रलयं कथय कथय स्वाहा” इत्यष्टविंशत्यक्षरो मंत्रः ॥ अस्य विधानम् ॥ ॐ नमो विचित्राय अंगु
 ष्ठाभ्यां नमः ॥ १ ॥ धर्मलेखकाय तर्जनीभ्यां नमः ॥ २ ॥ यमबाहिकाधिकारिणे मध्यमाभ्यां नमः ॥ ३ ॥ म्लव्युं जन्मसंपत्प्रलयं
 मनासिकाभ्यां नमः ॥ ४ ॥ कथय कथय कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ ५ ॥ स्वाहा करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ ६ ॥ इति करन्यासः ॥
 ॐ नमो विचित्राय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ धर्मलेखकाय शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ यमबाहिकाधिकारिणे शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ म्लव्युं
 जन्मसंपत्प्रलयं कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ कथय कथय नेत्रन्तराय धौषट् ॥ ५ ॥ स्वाहा अखाय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टुङ्ग
 न्यासः ॥ एवं न्यासं कृत्वा ध्यायेत् ॥ अथ ध्यानम् ॥ “किरीटोऽज्ञवलं वस्त्रभूपाभिरामं विचित्रासनासीनमिदुप्रभास्यम् ॥ नृणां
 पापयुण्यानि पत्रे लिखतं भजे चित्रगुस्तं सखायं यमस्य ॥ १ ॥” इति ध्यात्वा मंत्रं जपेत् ॥ तथा च । “मंत्रोऽयं चित्रगुस्तस्य सर्वदुःखौघ
 नाशनः ॥ सिद्धो मनुरयं पुंसां जपतां चित्रगुस्तकः ॥ प्रसन्नो गणयेत्पुण्यं नैव पापं कदाचन ॥ १ ॥” इति चित्रगुस्तमंत्रप्रयोगः ॥ अथ
 घंटाकर्णमंत्रप्रयोगः ॥ (प्राकृतग्रन्थे) मंत्रो यथा-“ॐ घंटाकणो महावीरो देवदत्तः सर्वोपद्रवनाशनं कुरु कुरु स्वाहा” इति सप्तविंशत्यक्षरो
 मंत्रः ॥ अस्य विधानम् ॥ स्वासने पूर्वाभिसुखः स्थित्वा गंधाक्षतपुष्पधृपदीपकर्पूरैः सपूज्य पंचार्णिशैच्छतं प्रत्यहं जपेत् ॥ जपांते पश्चिमाभिसुखो
 भूत्वा गुरगुलेन सहस्रं ज्ञुहयात् ॥ एवं कृते त्रिदिनांतरे सर्वोपद्रवा नशयन्ति राजभयादिकं नश्यति निर्भयो भवति ॥ इति घंटाकर्णमंत्र
 प्रयोगः ॥ अथ कार्तवीर्यार्जुनमंत्रप्रयोगः ॥ (मंत्रमहोदधौ) अथेष्टदान्मनून् वक्ष्ये कार्तवीर्यस्य गोपितान् ॥ यः सुदर्शनचक्रस्थावतारः
 क्षितिसंडले ॥ ३ ॥ मंत्रो यथा-“ॐ फ्रौं ज्रीं श्रीं भ्रुं आं ह्रीं क्रों श्रीं हुं फट् कार्तवीर्यार्जुनाय नमः” इति विंशत्यक्षरो मंत्रः ॥ अस्य विधानम् ॥

इ मन्त्रो दशविधः—फ्रों कार्तवीर्यार्जुनाय नमः; ज्रीं कार्तवीर्यार्जुनाय नमः; श्रों कार्तवीर्यार्जुनाय नमः; फ्रों ज्रीं कार्तवीर्यार्जुनाय नमः; फ्रों श्रों कार्तवीर्यार्जुनाय नमः; फ्रों कार्तवीर्यार्जुनाय नमः; ह्रुं कार्तवीर्यार्जुनाय नमः; आं श्रों कार्तवीर्यार्जुनाय नमः इव दशमन्त्राणां विद्वा
 हन्तः । अन्यत र्षवं पूर्ववक्ष्येयम् ॥

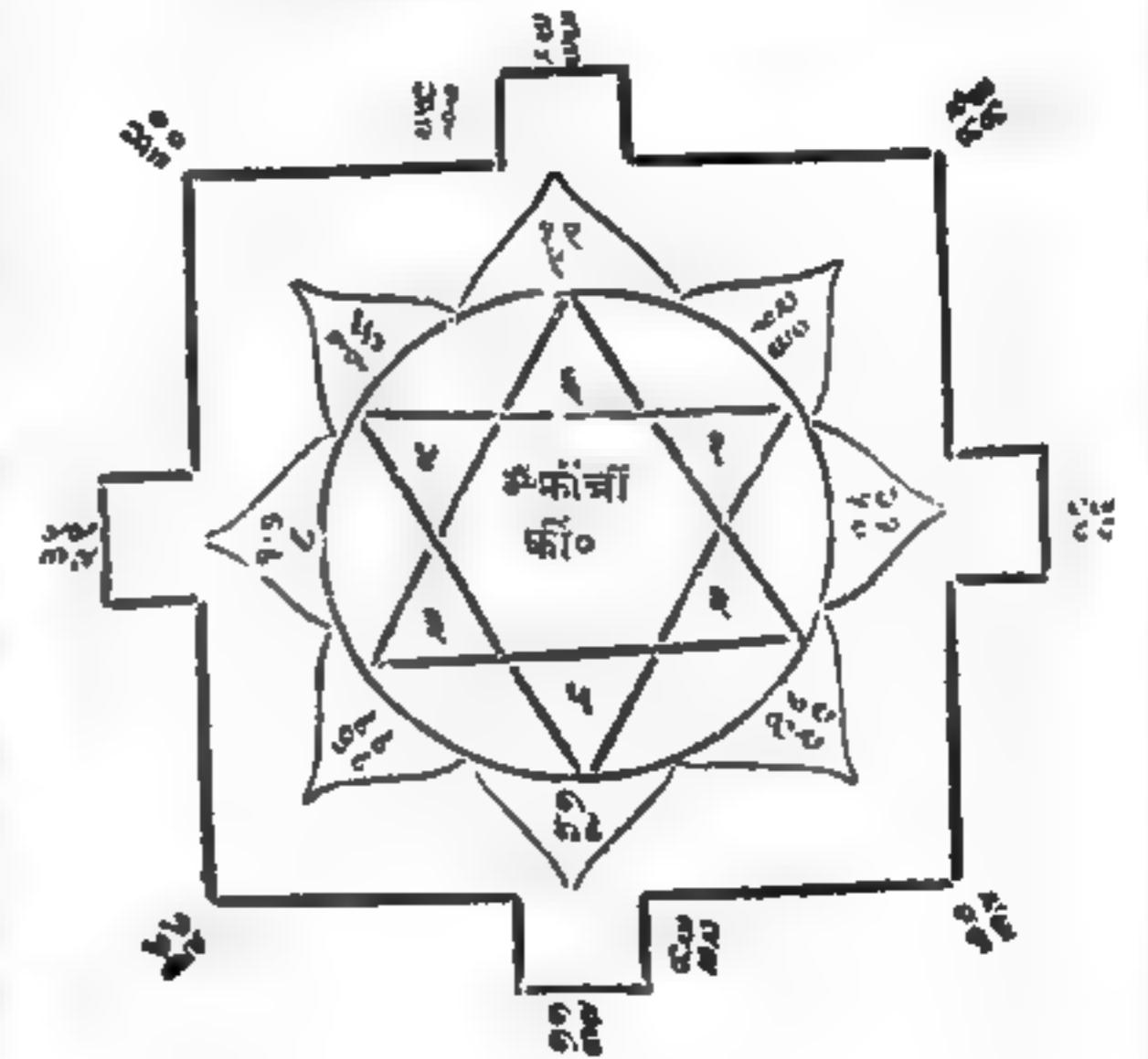
१०८० ।
मि०तं०
तरं० ११

४१७९॥

अ० म०
४२४९॥

अस्य कार्तवीर्यार्जुनमंत्रस्य दत्तात्रेय ऋषिः । अनुष्टुप् छंदः । कार्तवीर्यार्जुनो देवता । अँ बीजम् । नमः शक्तिः । ममाभीष्टसिद्धयर्थे जपे विनियोगः ॥ अँ दत्तात्रेयऋषयर्थे नमः शिरसि ॥ १ ॥ अनुष्टुप्छंदसे नमः । मुखे ॥ २ ॥ कार्तवीर्यार्जुनदेवतायै नमः । हृदि ॥ ३ ॥ अँ बीजाय नमः । गुह्ये ॥ ४ ॥ नमः शक्तये नमः पादयोः ॥ ५ ॥ विनियोगाय नमः सर्वांगे ॥ ६ ॥ इति ऋष्या दिन्यासः ॥ अँ फ्रां त्रां अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ १ ॥ अँ क्लीं श्री तर्जनीभ्यां नमः ॥ २ ॥ अँ हूं मध्यमाभ्यां नमः ॥ ३ ॥ कैं श्रैं अनामिकाभ्यां नमः ॥ ४ ॥ हुं फट् कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ ५ ॥ कार्तवीर्यार्जुनाय नमः ॥ ६ ॥ इति करन्यासः ॥ अँ फ्रां त्रां हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ क्लीं श्रीं शिरसे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ हूं शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ कैं श्रैं कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ हुं फट् अखाय फट् ॥ ५ ॥ अँ कार्तवीर्यार्जुनाय नमः । सर्वांगे ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्ठंडगन्यासः ॥ अँ फ्रौं अँ दृदये ॥ १ ॥ अँ श्रीं अँ जठरे ॥ २ ॥ अँ क्लीं अँ नाभौ ॥ ३ ॥ अँ श्रौं अँ पुनः जठरे ॥ ४ ॥ अँ आं अँ गुह्ये ॥ ५ ॥ अँ ह्रीं अँ दक्षपाते ॥ ६ ॥ अँ कौं अँ वामपादे ॥ ७ ॥ अँ श्रीं अँ सक्षियनि ॥ ८ ॥ अँ हुं अँ जानुनि ॥ ९ ॥ अँ फं अँ जंघयोः ॥ १० ॥ अँ कां अँ मस्तके ॥ ११ ॥ अँ तं अँ ललाटे ॥ १२ ॥ अँ धीं अँ श्रुत्रोः ॥ १३ ॥ अँ यां अँ श्रुत्योः ॥ १४ ॥ अँ जुं अँ नेत्रयोः ॥ १५ ॥ अँ नां अँ नासिकायाम् ॥ १६ ॥ अँ यं अँ वक्रे ॥ १७ ॥ अँ नं अँ गले ॥ १८ ॥ अँ मं अँ अंसयोः ॥ १९ ॥ अँ फ्रौं श्रीं क्लीं श्रूं आं ह्रीं कौं श्रीं हुं फट् कार्तवीर्यार्जुनाय नमः ॥ इति सर्वांगे पादादिमूर्धातं व्यापकं कुर्याद् ॥ इति मंत्रवर्णव्यापकन्यासः ॥ एवं न्यासविधिं कृत्वा ध्यायेत् ॥ अथ ध्यानम् ॥ उद्यत्सूर्यसहस्रकांतिराखिलक्षोणीधवैर्दितो हस्तानां शतपंचकेन च दधचापानिषुस्तावतः ॥ कंठे हाटकमालया परिवृतश्वकावतारो हरे: पायात्स्यन्दनगोरुणाभवसनः श्रीकार्तवीर्यो नृपः ॥ १ ॥ इति ध्यात्वा मानसो पचारैः संपूजयेत् ॥ ततः पीठादौ रचिते सर्वतोभद्रमंडले मंडकादिपरतत्त्वांतपीठदेवताः संस्थाप्य ‘अँ मं मंडकादिपरतत्त्वांतपीठदेवता

भ्यो नमः ॥ इति संपूज्य नव पीठशक्तीः पूजयेत् ॥ तथापा-पूर्वादिक्रमेण अँ विमलयै नमः ॥ १ ॥ अँ उत्कर्षिण्यै नमः ॥ २ ॥
 अँ ज्ञानायै नमः ॥ ३ ॥ अँ क्रियायै नमः ॥ ४ ॥ अँ योगायै नमः ॥ ५ ॥ अँ प्रह्लयै नमः ॥ ६ ॥ अँ सत्यायै नमः ॥ ७ ॥ अँ
 ईशानायै नमः ॥ ८ ॥ मध्ये अँ अनुप्रह्लयै नमः ॥ ९ ॥ इति पूजयेत् ॥ ततः स्त्रणादिनिर्भितं यंत्रं मूर्ति वा ताम्रपत्र निधाय
 अथ कातेवीर्याङ्गुनपूजनयन्त्रम्।

चनुदिंशु अँ चोरमदविभंजनाय नमः ॥ १ ॥ अँ मारीमदविभंजनाय नमः ॥ २ ॥ अँ अरिमदविभंजनाय नमः ॥ ३ ॥ अँ देत्यमदविभंजयाय नमः ॥ ४ ॥ आश्रेयादिकोणेषु । अँ दुःखनाशाय नमः ॥ ५ ॥ अँ दुष्टनाशाय नमः ॥ ६ ॥ अँ दुरितनाशाय नमः ॥ ७ ॥ अँ रोगनाशकाय नमः ॥ ८ ॥ इत्यष्टो पूजयित्वा पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥ इति द्वितीयावरणम् ॥ १ ॥ ततोऽष्टदलाष्टेषु प्राचीक्रमेण ॥ अँ क्षेमंकर्यै नमः ॥ २ ॥ अँ वद्यकर्यै नमः ॥ ३ ॥ अँ श्रीकर्यै नमः ॥ ४ ॥ अँ यशस्कर्यै नमः ॥ ५ ॥ अँ आयुष्कर्यै नमः ॥ ६ ॥ अँ विद्याकर्यै नमः ॥ ७ ॥ अँ धनकर्यै नमः ॥ ८ ॥ इत्यष्टो पूजयित्वा पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥ तृतीयावरणम् ॥ २ ॥ ततो भूपुरे पूर्वादिक्रमेण इन्द्रादिदशदिवपालान् वज्राव्यायुधानिच संपूज्य पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥ इत्यावरणपूजां कृत्वा धूपादिनमस्कारातं संपूज्य जपं कुर्यात् ॥ अस्य पुरश्चरणमेकलक्षजपः ॥ तिलतंडुलपायसेन दशांशतो होमः ॥ एवं कृते मंत्रः सिद्धो भवति । सिद्धे च मंत्रे मंत्री प्रयोगान् साधयेत् ॥ तथा च-“लक्षमेकं जपेन्मंत्रं दशांशं जुहुयात्तिलैः ॥ सतंडुलैः पायसेन विष्णुपीठे यजेत्तु तम् ॥ १ ॥ एवं संसाधितो मंत्रः प्रयोगार्हः प्रजायते ॥ शुद्धभूमावष्टगंधैर्लिखित्वा यंत्रमादरात् ॥ तत्र कुंभं प्रतिष्ठाय तत्रावाहार्चयेन्नपम् ॥ २ ॥ स्पृष्टा कुंभं जपेन्मंत्रं सहस्रं विजितेन्द्रियः ॥ अभिषिञ्चेत्तदंभोभिः प्रियं सर्वे षट्सिद्धये ॥ ३ ॥ पुत्रान् यशो रोगनाशमायुः स्वजनरंजनम् ॥ वाक्सिद्धिं सुदृशः कुंभाभिषिक्तो लभते नरः ॥ ४ ॥ शत्रूपद्रवमाप्न्ने ग्रामे वा पुटभेदने ॥ संस्थापयेदिदं यंत्रमरिभीतिनिवृत्तये ॥ ५ ॥ सर्षणारिष्टलशुनकार्पासेमार्यते रिपुः ॥ धत्तौरैः स्तम्भयते निवैदेष्यते वद्यतेऽबुजैः ॥ ६ ॥ उच्चाटयते विभीतस्य समिन्द्रिः खदिरस्य च ॥ कदुतैलमहिष्याज्यैहोमद्रव्यांजनं स्मृतम् ॥ ७ ॥ यैर्वैहृतैः श्रियः प्राप्तिस्तिलैराज्यैरघक्षयः ॥ तिलतंडुलसिद्धार्थलजैर्वश्यो नृपो भवेत् ॥ ८ ॥ अपामार्गार्कदूर्वाणां होमो लक्ष्मीप्रदोऽधनुत् ॥ खीवश्यकृत्प्रियंगूनां पुराणां भूतशांतिदः ॥ ९ ॥ अश्वत्थोदुंवरप्लक्षवटविल्वसमुद्भवाः ॥ समिधो लभते हुत्वा पुत्रानयुर्धनं सुखम् ॥ १० ॥

निर्मांकहेमसिद्धार्थलबणेश्वरनाशनम् ॥ रोचनागोमये: स्तंभो भूग्रासि: शालिभिहुतेः॥ ११॥ होमसंख्या तु सर्वत्र सहस्रादयुतावधिः ॥
प्रकल्पनीया मंत्रज्ञैः कार्यगौरवलाघवात् ॥ १२ ॥ इति विंशत्यक्षरः कार्तवीर्यार्जुनमंत्रप्रयोगः ॥ अन्यो मंत्रो यथा—“ॐ नमो भगवते
श्रीकार्तवीर्यार्जुनाय सर्वदुष्टांतकाय तपोवलपराक्रमपरिपालितसत्तद्वीपाय सर्वराजन्यचूडामणये महाशक्तिमते सहस्रवाहवे हुं फट्” इति
त्रिपष्ठिबृणो मंत्रः ॥ अस्य विधानम् ॥ राजन्यचक्रवर्तिने हृदयाय नमः ॥ १ ॥ वीराय शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ शूराय शिखायै वपद्
॥ ३ ॥ माहिष्मतीपतये कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ रेत्रांत्रुपरिदृसाय नेत्रवत्याय वौषट् ॥५॥ कागगेहप्रवाधितदशास्याय अख्याय फट् ॥६॥ इति
पदंगन्यासं कुत्वा ध्यायेत् ॥ अथ ध्यानम् ॥ “सिद्ध्यमानं युवतिभिः क्रीडंतं नर्मदाजले॥हस्तैर्जलौघं रुधंतं ध्यायेन्मत्सं नृपोत्तमम् ॥७ ॥”
इति ध्यायेत् ॥ अस्य पुरश्चरणमयुतजपः ॥ पूजादिकं सर्वं पूर्ववत् ॥ तथा च—“एवं ध्यात्वायुतं मंत्रं जपेदन्यन्तु पूर्ववत् ॥ पूर्व
वत्सर्वमेतस्य समाराधनमीरितम् ॥ १ ॥ इति ॥ अन्यो मंत्रो यथा—“ कार्तवीर्यार्जुनो नाम राजा वाहुसहस्रवान् ॥ तस्य संस्मरणादेव
हृतं नष्टं च लभ्यते ॥” इत्यनुष्टुतरूपो मंत्रः ॥ अँ कीर्तवीर्यार्जुनो नाम हृदयाय नमः ॥ २ ॥ राजा वाहुसहस्रवान् शिरसे स्वाहा ॥३॥
तस्य संस्मरणादेव शिखायै वपद् ॥ ४ ॥ हृतं नष्टं च लभ्यते कवचाय हुम् ॥ ५ ॥ अँ कीर्तवीर्यार्जुनो नाम राजा वाहुसहस्रवान् ॥
तस्य संस्मरणादेव हृतं नष्टं च लभ्यते ॥ अख्याय फट् ॥ ६ ॥ इति पंचांगन्यासं कुर्यात् ॥ अन्यत् सर्वं पूर्ववत्—अन्यः ॥ “अँ
कार्तवीर्यः खलदेषी कृतवीर्यसुतो वली ॥ सहस्रवाहुः शत्रुघ्नो रक्तमाल्यो राजा स्मर्तुरभीष्टः ॥” इति
मंत्रः ॥ अस्य विधानम् ॥ “द्वादशैतानि नामानि कार्तवीर्यस्य यः पठेत् ॥ अनष्टद्रव्यता तस्य नष्टस्य पुनरागमः” इति ॥ गायत्रीमंत्रो
यथा—“अँ कार्तवीर्याय विद्धिहे महावीर्याय धीमहि ॥ तन्मोर्जुनः प्रचोदयात्” ॥ गायत्र्येषार्जुनस्योक्ता प्रयोगादौ जपेतु ताम् ॥
आनुष्टुभं मनुं रात्रौ जपतां चौरसंचयाः ॥ पलायते गृहाददूरं तर्णगाद्वचतादपि ॥ १ ॥ इति कार्तवीर्यार्जुनमंत्रप्रयोगः ॥

३० अ०
१९१०

श्रीमद्भागवतनुष्ठानचक्रम् ।

एकाहपारायणम् । द्विहपारायणम् । त्रिहपारायणम् । चतुरहपारायणम् । पंचाहपारायणम् ।

दिन	उत्थाय	स्कंध	उथाप												
१	३३५	३२	१३	१	६०	९	१३	१	१५३	७	१५	१	८८	४	२३
२	१४५	१२	१३	२	१३८	१०	१०	२	८९	८	१७	२	६९	५	७
३	८४	१२	१३	३	८४	१२	१३	३	८८	१०	५२	३	६३	९	१२
४	१४५	१२	१३	४	८९	१२	१३	४	८९	१२	१३	४	६९	१०	६९
५	३३५	३२	१३	५	१५३	७	१५	५	१५३	७	१५	५	१५३	७	१५
६	१४५	१२	१३	६	८८	४	२३	६	८८	४	२३	६	६९	५	७
७	८४	१२	१३	७	१३८	१०	१०	७	१३८	१०	५२	७	१३८	१०	५२
८	१४५	१२	१३	८	८९	१२	१३	८	८९	१२	१३	८	६९	१०	६९
९	३३५	३२	१३	९	१५३	७	१५	९	१५३	७	१५	९	१५३	७	१५
१०	१४५	१२	१३	१०	८८	४	२३	१०	८८	४	२३	१०	६९	५	७
११	८४	१२	१३	११	१३८	१०	१०	११	१३८	१०	५२	११	१३८	१०	५२
१२	१४५	१२	१३	१२	८९	१२	१३	१२	८९	१२	१३	१२	६९	१०	६९
१३	३३५	३२	१३	१३	१५३	७	१५	१३	१५३	७	१५	१३	१५३	७	१५
१४	१४५	१२	१३	१४	८८	४	२३	१४	८८	४	२३	१४	६९	५	७
१५	८४	१२	१३	१५	१३८	१०	१०	१५	१३८	१०	५२	१५	१३८	१०	५२
१६	१४५	१२	१३	१६	८९	१२	१३	१६	८९	१२	१३	१६	६९	५	७
१७	३३५	३२	१३	१७	१५३	७	१५	१७	१५३	७	१५	१७	१५३	७	१५
१८	१४५	१२	१३	१८	८८	४	२३	१८	८८	४	२३	१८	६९	५	७
१९	८४	१२	१३	१९	१३८	१०	१०	१९	१३८	१०	५२	१९	१३८	१०	५२
२०	१४५	१२	१३	२०	८९	१२	१३	२०	८९	१२	१३	२०	६९	५	७
२१	३३५	३२	१३	२१	१५३	७	१५	२१	१५३	७	१५	२१	१५३	७	१५
२२	१४५	१२	१३	२२	८८	४	२३	२२	८८	४	२३	२२	६९	५	७
२३	८४	१२	१३	२३	१३८	१०	१०	२३	१३८	१०	५२	२३	१३८	१०	५२
२४	१४५	१२	१३	२४	८९	१२	१३	२४	८९	१२	१३	२४	६९	५	७
२५	३३५	३२	१३	२५	१५३	७	१५	२५	१५३	७	१५	२५	१५३	७	१५
२६	१४५	१२	१३	२६	८८	४	२३	२६	८८	४	२३	२६	६९	५	७
२७	८४	१२	१३	२७	१३८	१०	१०	२७	१३८	१०	५२	२७	१३८	१०	५२
२८	१४५	१२	१३	२८	८९	१२	१३	२८	८९	१२	१३	२८	६९	५	७
२९	३३५	३२	१३	२९	१५३	७	१५	२९	१५३	७	१५	२९	१५३	७	१५
३०	१४५	१२	१३	३०	८८	४	२३	३०	८८	४	२३	३०	६९	५	७
३१	८४	१२	१३	३१	१३८	१०	१०	३१	१३८	१०	५२	३१	१३८	१०	५२
३२	१४५	१२	१३	३२	८९	१२	१३	३२	८९	१२	१३	३२	६९	५	७
३३	३३५	३२	१३	३३	१५३	७	१५	३३	१५३	७	१५	३३	१५३	७	१५
३४	१४५	१२	१३	३४	८८	४	२३	३४	८८	४	२३	३४	६९	५	७
३५	८४	१२	१३	३५	१३८	१०	१०	३५	१३८	१०	५२	३५	१३८	१०	५२
३६	१४५	१२	१३	३६	८९	१२	१३	३६	८९	१२	१३	३६	६९	५	७
३७	३३५	३२	१३	३७	१५३	७	१५	३७	१५३	७	१५	३७	१५३	७	१५
३८	१४५	१२	१३	३८	८८	४	२३	३८	८८	४	२३	३८	६९	५	७
३९	८४	१२	१३	३९	१३८	१०	१०	३९	१३८	१०	५२	३९	१३८	१०	५२
४०	१४५	१२	१३	४०	८९	१२	१३	४०	८९	१२	१३	४०	६९	५	७
४१	३३५	३२	१३	४१	१५३	७	१५	४१	१५३	७	१५	४१	१५३	७	१५
४२	१४५	१२	१३	४२	८८	४	२३	४२	८८	४	२३	४२	६९	५	७
४३	८४	१२	१३	४३	१३८	१०	१०	४३	१३८	१०	५२	४३	१३८	१०	५२
४४	१४५	१२	१३	४४	८९	१२	१३	४४	८९	१२	१३	४४	६९	५	७
४५	३३५	३२	१३	४५	१५३	७	१५	४५	१५३	७	१५	४५	१५३	७	१५
४६	१४५	१२	१३	४६	८८	४	२३	४६	८८	४	२३	४६	६९	५	७
४७	८४	१२	१३	४७	१३८	१०	१०	४७	१३८	१०	५२	४७	१३८	१०	५२
४८	१४५	१२	१३	४८	८९	१२	१३	४८	८९						

सद्दर्शारायणं शांशारायनं
गतात् धनप्राप्तिकामो भाद्रपदं
कृष्णपदे कुर्यात् ॥ ६ ॥

सप्ताहपारायणं शांशाराय-
नं गताद्वन्नप्राप्तिकामो भाद्रपदं
कृष्णपदे कुर्यात् ॥ ७ ॥

सप्ताहपारायणं वारीष्टमता-
न्त्रिकामः कार्त्तकशुक्लपदे कु-
र्यात् ॥ ८ ॥

सप्ताहपारायणं दसमता-
न्त्रिकामः कार्त्तकशुक्लपदे कु-
र्यात् ॥ ९ ॥

सप्ताहपारायणम् । सप्ताहपारायणम् । सप्ताहपारायणम् । सप्ताहपारायणम् । सप्ताहपारायणम् ।

दिन	उच्चाय	संकेत	उच्चाय												
१	२२	३	१०	१	४८	५	१९	१	६१	३	३६	१	४८	३	१९
२	६३	४	३१	२	५१	६	३	२	५०	५	२६	२	६०	५	१५
३	४१	५	२९	३	४९	७	१०	३	३४	७	११	३	४५	७	१५
४	३२	८	२४	४	५३	९	२५	४	४८	९	२४	४	६०	९	१२
५	७३	१०	४९	५	४२	१०	४२	५	१०	१०	९०	५	७२	१०	८५
६	७२	११	३२	६	४१	१०	२०	६	३५	११	३१	६	३२	११	१५
७	१३	१२	१३	७	४४	१२	१३	७	१३	१२	१३	७	१६	१२	१३

सप्ताहपारायणं विश्वामित्रं
मतात् सहटवोचनार्थं भाग-
रीयं कुर्यात् ॥ ३ ॥

सप्त ह गरायणं जगद्ग्रीष्म-
तात् द्वन्नारनवामः पीषे कु-
र्यात् ॥ ४ ॥

सप्ताहपारायणं भारद्वाजम-
तात् वंधवालवामो वाये
कुर्यात् ॥ ५ ॥

सप्ताहपारायणं गीतमतात्
सप्ताहपारायणं अभिमतादौ-
तात् वंधवालवामो वाये
कुर्यात् ॥ ६ ॥

नाउपरापय पदु कुम्हारे तदु चुक्कोते वह चुक्कोते
वदा हुगांतम् । एं जापान्गादत वकामतायाः सिद्ध
क्षेत्र वृहत्तत्त्वात्मन्त्रिमन्त्र । एवं तद्वाप्रकाशात्मासिद्ध
चोवस्त्रिकादिकथारे पारादण त्रेष्णः ॥ युद्धत्तमत्त्वात्म
हमात्मा ॥ मनापरे देशात्मयुक्तियमीमान्त्र्य द्वयेष्टुपि

二

ब्रह्मपुरुष राजा प्राचीने दा कुदंत

१८५

॥ अथ हनुमदादिपटकवचप्रथोगः ॥ (श्रीमदानंदरामायणे मनोहरकांडे) आत्मै नरेमारुतेश्च पठित्वा कवचं शुभम् ॥ ततः शत्रुघ्नकवचं पठनीयमिदं शुभम् ॥ १ ॥ पठनीयं भरतस्य कवचं परमं ततः ॥ ततः सोऽमित्रिकवचं पठनीयं सदा नरेः ॥ २ ॥ पठनीयं ततः सीताकवचं भाग्यवद्धनम् ॥ ततः श्रीरामचंद्रस्य कवचं सर्वदोत्तमम् ॥ ३ ॥ पठनीयं नरभृत्या सर्ववांछितदायकम् ॥ एवं षट् कवचान्यत्र पठनीयानि सर्वदा ॥ ४ ॥ पठनं षट् कवचानां श्रेष्ठं मोक्षैकसाधनम् ॥ ज्ञात्वात्र मानवैर्भृत्या कायं च पठनं सदा

॥ ५ ॥ अशक्तेनात्र चत्वारि पठनीयानि सादरम् ॥ हनुमतश्च सौमित्रेः सीताया राघवस्य च ॥ ६ ॥ इमानि पठनीयानि चत्वारि
 कवचानि हि ॥ चतुणां कवचानां च पठने मानवस्य च ॥ ७ ॥ न यद्यत्रावकाशश्चेतदा त्रीणि पठेन्नरः ॥ मारुतेश्वान् सीताया
 स्तथा श्रीराघवस्य च ॥ ८ ॥ त्रयाणां कवचानां च न पाठावसरो यदा ॥ पठनार्थं मानवस्य तदा द्वे कवचे स्मृते ॥ ९ ॥
 मारुतेश्वाथ रामस्य सीताया राघवस्य वा ॥ नैकमेव पठेच्चात्र श्रीरामकवचं शुभम् ॥ १० ॥ अवकाशो कवचानां पद्ममेव सदा नरैः ॥
 पठनीयं क्रमेणैव कर्तव्यो नालसः कदा ॥ ११ ॥ यदावकाशो नास्त्येव तदा तेषां सुखातये ॥ मया विशेषः प्रोक्तोऽयं न सर्वेषां मये
 रितः ॥ १२ ॥ तत्रादौ एकमुखहनुमत्कवचप्रारम्भः ॥ एकदा सुखमासीनं शंकरं लोकशंकरम् ॥ प्रच्छ गिरिजा काँतं कर्पूरधवलं
 शिवम् ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ भगवन्देवदेवेश लोकनाथ जगत्प्रभो ॥ शोकाकुलानां लोकानां केन रक्षा भवेद्गुम् ॥ २ ॥ संग्रामे संकटे
 घोरे भूतप्रेतादिके भये ॥ दुःखदावाग्निसंतसचेतसां दुःखभागिनाम् ॥ ३ ॥ श्रीमहावेव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि लोकानां
 हितकाम्यया ॥ विभीषणाय रामेण प्रेरणा दत्तं च यत्पुरा ॥ ४ ॥ कवचं कपिनाथस्य वायुपुत्रस्य धमितः ॥ मुहूं तत्ते प्रवक्ष्यामि
 विशेषाच्छृणु सुंदरि ॥ ५ ॥ उद्यदादित्यसंकाशमुदारभुजविक्रमम् ॥ कंदर्पकोटिलावण्यं सर्वविद्याविशारदम् ॥ ६ ॥ श्रीरामहदया
 नन्दं भक्तकल्पमहीरुहम् ॥ अभयं वरदं दोभ्यां कलये मारुतात्मजम् ॥ ७ ॥ हनुमानं जनीसुनुर्वायुपुत्रो महाबलः ॥ रामेष्टः फालगुन
 सखः पिंगाक्षोऽभितविक्रमः ॥ ८ ॥ उदधिकमणश्चैव सीताशोकविनाशनः ॥ लक्ष्मणप्राणदाता च दशभ्रीवस्य वर्षा ॥ ९ ॥ एवं
 द्वादश नामानि कर्णीद्रस्य महात्मनः ॥ स्वापकाले प्रबोधे च यात्राकाले चेयः पठेत् ॥ १० ॥ तस्य सर्वं भयं नास्ति रणे च विजयी भवेत् ॥
 राजद्वारे गङ्गरे च भयं नास्ति कदाचन ॥ ११ ॥ उल्लंघ्य सिंधोः सलिलं सलीलं यः शोकवाह्नि जनकात्मजयाः ॥ आदाय तेनैव ददाह
 लंकां नमामि तं प्रांजलिराजनेयम् ॥ १२ ॥ “ॐ नमो हनुमते सर्वसर्वप्रहान् भूतभविष्यद्वर्तमानान् सभीपस्थान् सर्वकालदुष्टवुद्धीनुचाटयो
 चाटय परवलान् क्षोभय क्षोभय मम सर्वकार्याणि साधय साधय अँ हाँ हीं हूँ फट् घेघेघे अँ हाँ अँ हीं अँ हूँ अँ हूँ अँ हूँ

हौं अँ हः स्वाहा परकृत्ययंत्रमंत्रपराहंकारभूतप्रेतपिशाचदृष्टिसर्वविन्दुर्नन्नचेष्टाकुविद्यासवोग्मयानि निवारय २ धंध२ लुंठ २ विलुंच २ किलि २ सर्वकुर्यंत्राणि दुष्टवाचं अँ फट् स्वाहा” अँ अस्य श्रीहनुमत्कवचस्तोत्रमंत्रस्य श्रीरामचन्द्रश्लापिः । श्रीहनुमान् परमात्मा देवता । अनुष्टुप् छंदः । मारुतात्मज इति वीजम् । अंजनीसूनुरिति शक्तिः । लक्ष्मणप्राणदातेति कीलकम् । रामदूतायेत्यस्त्राम् । हनुमान् देवता इति कवचम् । पिंगाक्षो ऽमितविक्रम इति मंत्रः । श्रीरामचन्द्रप्रेरणया रामचन्द्रप्रीत्यर्थं मम सकलकामनासिद्धयर्थं जपे विनियोगः ॥
 अँ हीं अंजनीसुताय अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ १ ॥ अँ हीं रुद्रमूर्तये तर्जनीभ्यां नमः ॥ २ ॥ अँ हूं रामदूताय मध्यमाभ्यां नमः ॥ ३ ॥ अँ हूं वायुपुत्राय अनामिकाभ्यां नमः ॥ ४ ॥ अँ हौं आप्निगर्भाय कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ ५ ॥ अँ हः ब्रह्मास्त्रनिवारणाय करतलकर पृष्ठाभ्यां नमः ॥ ६ ॥ इति करन्यासः ॥ अँ हां अंजनीसुताय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ हीं रुद्रमूर्तये शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ हूं राम दूताय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ हैं वायुपुत्राय कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ हौं अप्निगर्भाय नेत्रप्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ हः ब्रह्मास्त्र निवारणाय अस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ अथ ध्यानम् ॥ “ध्यायेद्वालादेवाकरद्युतिनिभं देवारिदर्पापहं देवेद्रप्रमुखं प्रशस्तयशसं देवीप्यमानं रुचा ॥ सुग्रीवादिसमस्तवानरयुतं सुव्यक्ततत्त्वप्रियं संरक्षारुणलोचनं पवनजं पीतांबरालंकृतम् ॥ १ ॥ उद्यन्मातंडकोटिप्रकटरुचियुतं चारुवीरासनस्थं मौजीयज्ञोपवीताभरणस्त्रिखं शोभित कुण्डलांकम् ॥ भक्तानामिष्टदं तं प्रणतमुनिजनं वेदनादप्रमोदं ध्यायेदेवं विधेयं स्तुवगकुलपातें गोष्पदीभूतवार्षिम् ॥ २ ॥ वज्रांगं पिंगकेशादधं स्त्रण्कुण्डलमंडितम् ॥ निगूढमुपसंगम्य पारावारपराक्रमम् ॥ ३ ॥ स्फटिकाभं स्त्रण्कांति द्विभुजं च कृतांजलिम् ॥ कुण्डलद्वयसंशोभिमुखांभोजं हर्षं भजे ॥ ४ ॥ सव्यहस्ते गदायुक्तं वामहस्तकमंडलुम् ॥ उद्यहक्षिणदोदं हनुमंतं विचितयेत् ॥ ५ ॥” अथ मंत्रः ॥ “अँ नमो हनुमते शोभिताननाथ यशोऽलं कृताय अंजनीगर्भसंभूताय रामलक्ष्मणानन्दकाय कपिसैन्यप्रकाशनपर्वतोत्पाटनाय सुग्रीवसाह्यकरणपरोच्चाटनकुमारब्रह्मचर्यगंभीर शब्दोदय अँ हीं सर्वदुष्टप्रहनिवारणाय स्वाहा ॥” “ अे नमो हनुमते एहिएहिएहि सर्वमहभूतानां शाकिनीडाकिनीनां विषम

दुष्टानां सर्वेषामाकर्षयाकर्षय मर्दय मर्दय छेदयच्छेदय मर्त्यान्मारय मारय शोषय २ प्रज्वल ३ भूतमण्डलपिशाचमण्डलनिरसनाय
भूतज्वरप्रेतज्वरचातुर्थिकज्वरब्रह्मराक्षसपिशाचच्छेदनाक्रियाविष्णुज्वरमहेशज्वरान् छिंधि भिंधि भिंधि अक्षिशूले शिरोऽन्धंतरे
शक्षिशूले गुल्मशूले पित्तशूले ब्रह्मराक्षसकुलप्रवलनागकुलविनिर्विषज्ञाटिति २ अँ हीं फट् घेघे स्वाहा ॥ ” “ अँ नमो हनुमते पवन
पुत्रवैश्वानरमुखपापदृष्टिपोढादृष्टिहनुमते का आज्ञा फुरे स्वाहा” स्वगृहे द्वारे पट्टके तिष्ठ तिष्ठेति तत्र रोगभयं राजकुलभयं नास्ति
तस्योच्चारणमात्रेण सर्वे ज्वरा नश्यन्ति अँ हीं हूं घेघे स्वाहा ॥ “श्रीरामचन्द्र उवाच ॥ हनूमान् पूर्वतः पातु दक्षिणे पवना
स्मजः ॥ पातु प्रतीच्यां रक्षोम्बः पातु सागरपारगः ॥ १ ॥ उदीच्यामूर्खगः पातु केसरीप्रियनन्दनः ॥ अधस्तु विष्णुभक्तश्च पातु
मध्यं तु पवनिः ॥ २ ॥ लंकाविदाहकः पातु सर्वापद्मयो निरंतरम् ॥ सुप्रीवसचिवः पातु मर्तकं वायुनन्दनः ॥ ३ ॥ भालं पातु
महावीरो श्रुतोर्मध्ये निरंतरम् ॥ नेत्रे छायापहारी च पवनः प्लवगेश्वरः ॥ ४ ॥ कपोले कर्णमूले च पातु श्रीरामकिंकरः ॥ नासाय
मंजनीसूनुः पातु वक्रं हरीश्वरः ॥ ५ ॥ वाचं रुद्रप्रियः पातु जिह्वां पिंगललोचनः ॥ पातु देवः फालगुनेष्टश्चुबुकं दैत्यदर्पहा ॥ ६ ॥
पातु कंठं च देत्यारिः स्कंधौ पातु सुगर्चितः ॥ भुजौ पातु महातेजा करो च चरणायुधः ॥ ७ ॥ नखास्त्रखायुधः पातु कुक्षौ पातु
कर्पीश्वरः ॥ वक्षो मुद्रापहारी च पातु पाश्वे भुजायुधः ॥ ८ ॥ लंकाविभंजनः पातु पृष्ठदेशो निरंतरम् ॥ नाभिं च रामदूतस्तु
कटि पात्वनिलात्मजः ॥ ९ ॥ गुह्यं पातु महाप्राज्ञो लिंगं पातु शिवप्रियः ॥ उरु च जानुनी पातु लंकाप्रापादभंजनः ॥ १० ॥
जंघे पातु कपिश्रेष्ठो गुलफौ पातु महाबलः ॥ अचलोद्धारकः पातु पादौ भास्करसम्प्रिभः ॥ ११ ॥ अंगान्धमितसत्त्वादयः पातु पादां
गुलीस्तथा ॥ सर्वाङ्गानि महाशूरः पातु रोमाणि चात्मविद् ॥ १२ ॥ हनुमत्कवचं यस्तु पठेद्विद्वान्विचक्षणः ॥ स पव पुरुषश्रेष्ठो भुक्ति
मुक्ति च विदति ॥ १३ ॥ त्रिकालमेककालं वा पठेन्मासत्रयं नरः ॥ सर्वान् रिपून्क्षणाजित्वा स पुमान् श्रियमानुयात् ॥ १४ ॥
मध्यरात्रे जले स्थित्वा सप्तवारं पठेद्यदि ॥ क्षयापस्मारकुष्टादितापत्रयनिवारणः ॥ १५ ॥ अश्वत्थमूलेऽर्कवारे स्थित्वा पठति यः पुमान् ॥

५० म०
१९४०

अचलां श्रियमामोति संग्रामे विजयं तथा ॥ १६ ॥ वुद्धिर्बलं यशो धैर्यं निर्भयत्वमरोगता ॥ सुदाहर्यं वाकस्फुरत्वं च हनुमत्सरणान्नवेत् ॥ १७ ॥ मारणं वैरिणं सद्यः शरणं सर्वसंपदाम् ॥ शोकस्य हरणे दक्षं वंदे तं रणदारुणम् ॥ १८ ॥ लिखित्वा पूजयेद्यस्तु सर्वत्र विजयी भवेत् ॥ यः करे धारयेन्नित्यं स पुमाञ्छ्रियमासुयात् ॥ १९ ॥ स्थित्वा तु बंधने यस्तु जपं कारयति द्विजैः ॥ तत्सणान्मुक्तिमामोति निगडात् तथैव च ॥ २० ॥ य इदं प्रातरुत्थाय पठेद्व कवचं सदा ॥ आयुरारोग्यसंतानैस्तस्य स्तव्यः स्तवो भवेत् ॥ २१ ॥ इदं पूर्वं पठित्वा तु रामस्य कवचं ततः ॥ पठनीयं नरैर्भक्त्या नैकमेव पठेत्कदा ॥ २२ ॥ हनुमत्कवचं चात्र श्रीरामकवचं विना ॥ ये पठन्ति न रा श्राव एवं तद्वारा भवेत् ॥ २३ ॥ तस्मात्सर्वैः पठनीयं सर्वदा कवचद्वयम् ॥ रामस्य वायुपुत्रस्य सम्भक्तैश्च विशेषतः ॥ २४ ॥ इति श्रीमदानन्दरामायणे श्रीरामकृतैकमुखहनुमत्कवचं समाप्तम् ॥ १ ॥ अथ शत्रुघ्नकवचप्रारंभः ॥ शत्रुघ्नं धृतकार्मुकं धृतमहातूणीरबाणो तमं पाश्वे श्रीरघुनन्दनस्य विनयाद्वामे स्थितं सुंदरम् ॥ रामं स्त्रीयकरेण तालदलजं धृत्वाप्रतिचित्रं वरं सूर्याभं व्यजनं सभास्थितमहं तं वीजयंतं भजे ॥ २ ॥ अरय श्रीशत्रुघ्नकवचमंत्रस्य अगस्तिर्घाषिः । श्रीशत्रुघ्नो देवता । अनुष्टुप् छंदः । सुदर्शन इति वीजम् । कैकेयी नन्दन इति शक्तिः । श्रीभरतानुज इति कीलकम् । भरतमंत्रीत्यस्त्रम् । श्रीरामदास इति कवचम् । लक्ष्मणांशज इति मंत्रः ॥ श्रीशत्रुघ्नीत्यर्थं सकलमनःकामनासिद्ध्यर्थं जपे विनियोगः ॥ ॐ शत्रुघ्नाय अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ १ ॥ ॐ सुदर्शनाय तर्जनीभ्यां नमः ॥ २ ॥ ॐ कैकेयी नन्दनाय मध्यमाभ्यां नमः ॥ ३ ॥ ॐ भरतानुजाय अनामिकाभ्यां नमः ॥ ४ ॥ ॐ भरतमंत्रिणे कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ ५ ॥ ॐ रामदासाय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ ६ ॥ इति करन्यासः ॥ ॐ शत्रुघ्नाय हृदयाय नमः ॥ ७ ॥ ॐ सुदर्शनाय शिरसे स्वाहा ॥ ८ ॥ ॐ कैकेयीनन्दनाय शिखायै वषट् ॥ ९ ॥ ॐ भरतानुजाय कवचाय हुम् ॥ १० ॥ ॐ भरतमंत्रिणे नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ११ ॥ ॐ रामदासाय अखाय फट् ॥ १२ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ अथ ध्यानम् ॥ रामस्य संस्थितं वामे पाश्वे विनयपूर्वकम् ॥ कैकेयीनन्दनं सौम्यं मुकुटे नालिरंजितम् ॥ १ ॥ रत्नकंकणकेयूरवनमालाविराजितम् ॥ रशनाकुडलधरं रत्नहारसनुप्रपुरम् ॥ २ ॥ व्यजनेन वीजयंतं जानकीकां तम

४० सं १
मि० त०
तर० ११

॥ २६४ ॥

दरात् ॥ रामन्यस्तेक्षणं वीरं कैकेयीतोषवर्जनम् ॥ ३ ॥ द्विभुजं कंजनयनं दिव्यपीतांवरान्वितम् ॥ सुभुजं सुन्दरं भेघव्यामर्लं सुन्दरा
ननम् ॥ ४ ॥ रामवाक्ये दत्तकणं रक्षोग्नं खड्गधारिणम् ॥ धनुर्वाणधरं श्रेष्ठं धृततूणीरमुत्तमम् ॥ ५ ॥ सभायां संस्थितं रम्यं कस्तूरी
तिलकंकितम् ॥ मुकुटस्थावतंसेन शोभितं च स्मिताननम् ॥ ६ ॥ रविवंशोऽवं दिव्यरूपं दशरथात्मजम् ॥ मथुरावासिनं देवं लवणा
सुरमर्दनम् ॥ ७ ॥ इति ध्यात्वा तु शत्रुघ्नं रामपादेक्षणं हृदि ॥ पठनीयं वरं चेदं कवचं तस्य पावनम् ॥ ८ ॥ पूर्वे त्वत्तु शत्रुघ्नः पातु
याम्ये सुदर्शनः ॥ कैकेयीनन्दमः पातु प्रतीच्यां सर्वदा मम ॥ ९ ॥ पातूदीच्यां रामवन्धुः पात्वधो भरतानुजः ॥ १० ॥ रविवंशोऽवश्वोऽर्ज्ञं मध्ये
दशरथात्मजः ॥ १० ॥ सर्वतः पातु मामन्त्रं कैकेयीतोषवर्जनः ॥ श्यामलांगः शिरः पातु भालं श्रीलक्ष्मणांशजः ॥ ११ ॥ भ्रुवोर्मध्ये सदा पातु
सुमुखोऽत्रावनीतले ॥ भ्रुतकीर्तिपतिनेत्रे कपोले पातु राघवः ॥ १२ ॥ कर्णीं कुण्डलकणोऽव्याङ्गासामं नृपवंशजः ॥ मुखं मम युवा पातु पातु
वाणीं स्फुटाक्षरः ॥ १३ ॥ जिह्वां सुवाहुतातोऽव्याग्रूपकेतुपिता द्विजान् ॥ चुबुकं रम्यचुबुकः कंठं पातु सुभाषण ॥ १४ ॥ स्कंधो पातु महातेजा
भुजौ राघववाक्यकुट ॥ करौ मे कंकणधरः पातु खड्गी नखान्मम ॥ १५ ॥ कुक्षी रामाप्रियः पातु पातु वक्षो रथूत्तमः ॥ पार्श्वे सुरार्चितः पातु
पातु पृष्ठ वराननः ॥ १६ ॥ जठरं पातु रक्षोग्नः पातु नाभिं सुलोचनः ॥ कटी भरतमंत्री मे गुह्यं श्रीरामसेवकः ॥ १७ ॥ रामार्पितमनाः
पातु लिंगमूरुं स्मिताननः ॥ कोदंडधारी पात्वन्न जानुनी मम सर्वदा ॥ १८ ॥ राममित्रं पातु जंघे गुलफौ पातु सुन्दरुः ॥ पादो
नृपतिपूज्योऽव्याच्छीमान्पादांगुलीर्भम् ॥ १९ ॥ पात्वंगानि समस्तानि ह्युदरांगः सदा मम ॥ रोमाणि रमणीयोऽव्याद्रात्रौ पातु सुधा
र्मिकः ॥ २० ॥ दिवा मे सत्यसंधोऽव्याज्ञोजने शरसत्करः ॥ गमने कलकंठोऽव्यात्सर्वदा लवणांतकः ॥ २१ ॥ एवं शत्रुघ्नकवचं मया
ते समुदीरितम् ॥ ये पठन्ति नरास्त्वेतत्ते नराः सौर्यभागिनः ॥ २२ ॥ शत्रुघ्नस्य वरं चेदं कवचं मंगलप्रदम् ॥ पठनीयं नैर्भक्त्या पुत्र
पौत्रप्रवर्जनम् ॥ २३ ॥ अस्य स्तोत्रस्य पाठेन यं यं कामं नरोऽर्थयेत् ॥ तं तं लभेन्निश्चयेन सत्यमेतद्वचो मम ॥ २४ ॥ पुत्रार्थी प्राप्नु
यात्पुत्रं धनमाप्नुयात् ॥ इच्छाकामं तु कामार्थी प्राप्नुयात्पठनादिना ॥ २५ ॥ कवचस्यास्य भूम्यां हि शत्रुघ्नस्य विनिश्चयात् ॥

तस्मादेतसदा भक्त्या पठनीयं नरैः शुभम् ॥ २६ ॥ इति श्रीमदानन्दरामायणे सुतीक्ष्णागस्त्यसंवादे शत्रुघ्नकवचं समाप्तम् ॥ १ ॥ अथ
भरतकवचप्रारंभः ॥ अतः परं भरतस्य कवचं ते वदाम्यहम् ॥ सर्वपापहरं पुण्यं सदा श्रीरामभक्तिदम् ॥ १ ॥ कैकेयीतनयं सदा रघु
वरन्यस्तेक्षणं इयामलं सप्तद्वीपपतेर्विदेहतनयाकांतस्य वाक्ये रतम् ॥ श्रीसीताधवसव्यपार्श्वनिकटे स्थित्वा वरं चामरं धूस्वा दक्षिणसत्क
रेण भरतं तं वीजयंतं भजे ॥ २ ॥ अस्य श्रीभरतकवचमंत्ररथगस्त्य ऋषिः । श्रीभरतो देवता अनुष्टुप् छंदः । शंख इति वीजम् ।
कैकेयीनन्दन इति शक्तिः । भरतखण्डेश्वर इति कीलकम् । रामानुज इत्यखम् । सप्तद्वीपेश्वरदास इति कवचम् । रामांशज इति मंत्रः ।
श्रीभरतप्रीत्यर्थं सकलमनोरथसिद्धधर्थं जपे विनियोगः ॥ ॐ भरताय अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ १ ॥ ॐ शंखाय तर्जनीभ्यां नमः ॥ २ ॥ ॐ
कैकयीनन्दनाय मध्यमाभ्यां नमः ॥ ३ ॥ ॐ भरतखण्डेश्वराय अनाभिकाभ्यां नमः ॥ ४ ॥ ॐ रामानुजाय कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥
॥ ५ ॥ ॐ सप्तद्वीपेश्वराय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ ६ ॥ इति करन्यासः ॥ ॐ भरताय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ शंखाय शिरसे
स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ कैकेयीनन्दनाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ भरतखण्डेश्वराय कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ रामानुजाय नेत्रत्रयाय वौषट्
॥ ५ ॥ ॐ सप्तद्वीपेश्वराय अख्याय फट् ॥ ६ ॥ ॐ रामांशजाय चेति दिग्बन्धः ॥ ७ ॥ इति हृदयादिषडंगन्यासः ॥ अथ घ्यानम् ॥
ॐ रामचन्द्रसव्यपाद्वें स्थितं कैकयीजासुतम् ॥ रामाय चामरेणैव वीजयंतं मनोरमम् ॥ १ ॥ रलकुङ्डलकेयूरकंकणादिसुभूषितम् ॥
पीतांवरपरीधानं वनमालाविराजितम् ॥ २ ॥ मांडवीधौतचरणं रशनानूपुरान्वितम् ॥ नीलोत्पलदलदयामं द्विजराजसमाननम् ॥ ३ ॥
आजानुवाहुं भरतखण्डस्य प्रतिपालकम् ॥ रामानुजं स्मितास्यं च शत्रुघ्नपरिवंदितम् ॥ ४ ॥ रामन्यस्तेक्षणं सौम्यं विवुत्पुंजसमप्रभम् ॥
रामभक्तं महावीरं वंदे तं भरतं शुभम् ॥ ५ ॥ एवं घ्यात्वा तु भरतं रामपादेक्षणं हृदि ॥ कवचं पठनीयं हि भरतस्येदमुत्तमम् ॥ ६ ॥ ॐ पूर्वतो
भरतः पातु दक्षिणे कैकयीसुतः ॥ नृपात्मजः प्रतीच्यां हि पातृदीच्यां रघूत्तमः ॥ १ ॥ अधः पातु इयामलांगक्षोर्ध्वं दशरथात्मजः ॥
मध्ये भरतवर्षेशः सर्वतः सूर्यवंशजः ॥ २ ॥ शिरस्तक्षणिता पातु भालं पातुः हरिप्रियः ॥ भूवोर्मध्यं जनकजावाक्यैकतत्परोऽवतु ॥ ३ ॥

पातु जनकज्ञामाता मम नेत्रे सदात्र हि ॥ कपोलौ मांडवीकांतः कर्णमूले स्मिताननः ॥ ४ ॥ नासाधै मे सदा पातु केकेयीतोष
वर्द्धनः ॥ उदारांगो मुखे पातु वाणीं पातु जटाधरः ॥ ५ ॥ पातु पुष्करतातो मे जिह्वां दंतान् प्रभामयः ॥ चुबुकं वल्कलधरः कंठं पातु
वराननः ॥ ६ ॥ स्कंधौ पातु जितारातिर्मुजौ शश्रुम्भवंदितः ॥ करौ कवचधारी च नखान् खङ्गधरोऽवतु ॥ ७ ॥ कुक्षी रामानुजः
पातुः वक्षः श्रीरामवल्लभः ॥ पाद्वें राघवपार्श्वस्थः पातु पृष्ठं सभाषणः ॥ ८ ॥ जठरं च धनुर्धारी नाभिं शरकरोऽवतु ॥ कटि पव्येक्षणः
पातु गुह्यं रामैकमानसः ॥ ९ ॥ रामसिन्ध्रं पातु लिंगमूरुं श्रीरामसेवकः ॥ नन्दिग्रामस्थितः पातु जानुनी मम सर्वदा ॥ १० ॥ श्रीराम
पातुकाधारी पातु जंघे सदा मम ॥ गुलफौ श्रीरामवंधुश्च पादौ पातु सुरार्चितः ॥ ११ ॥ रामाज्ञापालकः पातु ममांगान्यत्र सर्वदा ॥ मम
पादांगुलीः पातु रघुवंशसुभूषणः ॥ १२ ॥ रोमाणि पातु मे रम्यः पातु रात्रौ सुधीर्मम् ॥ तूणीरथारी दिवसं दिक्पातु मम सर्वदा
॥ १३ ॥ सर्वकालेषु मां पातु पांचजन्यः सदा भुवि ॥ एवं श्रीभरतस्येदं सुतीक्ष्णकवचं शुभम् ॥ १४ ॥ मया प्रोक्तं तवाग्ने हि महा
मंगलकारकम् ॥ स्तोत्राणामुत्तमं स्तोत्रमिदं ज्ञेयं सुपुण्यदम् ॥ १५ ॥ पठनीयं सदा भक्त्या रामचन्द्रस्य हर्षदम् ॥ पठित्वा भरतस्येदं
कवचं रघुनन्दनः ॥ १६ ॥ यथा पाति परं तोषं तथा स्वकवचेन न ॥ तस्मादेतत्सदा जप्यं कवचानामनुत्तमम् ॥ १७ ॥ अस्यात्र पठना
न्मर्यः सर्वान्कामानवामुयात् ॥ विद्याकामो लभेद्वियां पुत्रकामो लभेत्सुतम् ॥ १८ ॥ पलीकामो लभेत् पलीं धनार्थीं धनमामुयात् ॥
यद्यन्मनोभिलषितं तत्त्वकवचपाठतः ॥ १९ ॥ लभ्यते मानवैत्र सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ॥ तस्मात्सदा जपनीयं रामोपासकमानवैः ॥ २० ॥
इति थीमदानन्दरामायणे सुतीक्ष्णागस्त्यसंवादे श्रीभरतकवचं समाप्तम् ॥ ३ ॥ अथ लक्ष्मणकवचप्रारंभः ॥ अगस्त्य उवाच ॥ सौमित्रिं
रघुनायकस्य चरणद्वेष्टेक्षणं इयामलं विश्रंतं खकरेण रामशिरासि छलं विचित्रांवरम् ॥ विश्रंतं रघुनायकस्य सुमहत्कोदंडवाणासने तं वंदे
कमलेक्षणं जनकज्ञावाक्ये सदा तत्परम् ॥ ४ ॥ अस्य श्रीलक्ष्मणकवचमंत्रस्य अगस्त्य शस्त्रः । अनुष्टूप् छंदः । श्रीलक्ष्मणो देवता ।
रंप इति वीजम् । सुमित्रानन्दन इति शक्तिः । रामानुज इति कीलकम् । रामदास इत्यस्त्रम् । रघुवंशज इति कवचम् । सौमित्रिरिति मंत्रः ।

श्रीलक्ष्मणप्रीत्यर्थं सकलमनोऽभिलषितसिद्धयर्थं जपे विनियोगः ॥ अँ लक्ष्मणाय अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ १ ॥ अँ शेषाय तर्जनीभ्यां नमः ॥ २ ॥
 अँ सुमित्रानंदनाय मध्यमाभ्यां नमः ॥ ३ ॥ अँ रामानुजाय अनामिकाभ्यां नमः ॥ ४ ॥ अँ रामदासाय कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ ५ ॥
 अँ रघुवंशजाय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ ६ ॥ इति करन्यासः ॥ अँ लक्ष्मणाय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ शेषाय शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥
 अँ सुमित्रानन्दनाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ रामानुजाय कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ रामदासाय नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ रघुवंशजाय
 अस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ अँ सौमित्र्ये इति दिग्बन्धः ॥ ७ ॥ इति हृदयादिषडंगन्यासः ॥ अथ व्यानम् ॥ रामपृष्ठस्थितं रम्यं रत्नकुण्डल
 धारिणम् ॥ नीलोत्पलदलद्यामं रत्नकंकणमंडितम् ॥ १ ॥ रामस्य मस्तके दिव्यं विभ्रतं छत्रमुच्चमम् ॥ वरपीतांवरधरं मुकुटे नातिशोभि
 तम् ॥ २ ॥ तूणीरं कार्मुकं चापि विभ्रतं च स्मिताननम् ॥ रसनमालाधरं दिव्यं पुष्पमालाविराजितम् ॥ ३ ॥ पवं व्यात्वा लक्ष्मणं
 च राघवन्यस्तलोचनम् ॥ कवचं जपनीयं हि ततो भक्त्यात्र मानवैः ॥ ४ ॥ लक्ष्मणः पातु मे पूर्वे दक्षिणे राघवानुजः ॥ प्रतीच्यां
 पातु सौमित्रिः पातूदीच्यां रघूत्तमः ॥ ५ ॥ अधः पातु महावीरश्वोर्ध्वं पातु नृगत्तमजः ॥ मध्ये पातु रामदासः सर्वतः सत्यपालकः
 ॥ ६ ॥ स्मिताननः शिरः पातु भालं पातूर्मिलाधवः ॥ श्रुतोर्मध्ये धनुर्धारी सुमित्रानंदनोऽक्षिणी ॥ ७ ॥ कपोले राममंत्री च सर्वदा
 पातु वै मम ॥ कर्णमूले सदा पातु कर्वधमुजखण्डनः ॥ ८ ॥ नासाग्रं मे सदा पातु सुमित्रानंदवर्धनः ॥ रामन्यस्तेक्षणः पातु सदा मेत्र
 मुखं भुवि ॥ ९ ॥ सीतावाक्यकरः पातु मम वाणीं सदाऽत्र हि ॥ सौम्यरूपः पातु जिह्वामनंतः पातु मे
 दिजान् ॥ १० ॥ चितुकं पातु रक्षोद्धः कंठं पात्वसुरार्वनः ॥ स्कंधौ पातु जितारातिर्मुजौ पंकजलोचनः ॥ ११ ॥
 करौ कंकणधारी च नखान् रक्तनखोऽवतु ॥ कुक्षिं पातु विनिद्रो मे वक्षः पातु जितेन्द्रियः ॥ १२ ॥ पात्रे
 राघवपृष्ठस्थः पृष्ठदेशं मनोरमः ॥ नाभि गंभीरनाभिस्तु कर्टि च स्वममेखलः ॥ १३ ॥ गुह्यं पातु सहस्रास्यः पातु लिंगं हरि
 प्रियः ॥ ऊरु पातु विष्णुतुल्यः सुमुखोऽवतु जानुनी ॥ १४ ॥ नागेन्द्रः पातु मे जंघे गुलफौ नूपुरवान्मम ॥ पादावंगदतातोऽव्यात्पात्वं

गानि सुलोचनः ॥ १५ ॥ चित्रकेतुपिता पातु मम पादांगुलीः सदा ॥ रोमाणि मे सदा पातु रविवंशसमुद्भवः ॥ १६ ॥ दशरथसुतः
पातु निशायां मम सादरम् ॥ भूगोलधारी मां पातु दिवसे दिवसे सदा ॥ १७ ॥ सर्वकालेषु मामिद्रजिङ्गताऽवतु सर्वदा ॥ एवं सौमित्रि
कवचं सुतीक्ष्ण कथितं मया ॥ १८ ॥ इदं प्रातः समुत्थाय ये पठत्यन्त्र मानवाः ॥ ते धन्या मानवा लोके तेषां च सफलो भवः ॥ १९ ॥
सौमित्रेः कवचस्यास्य पठनाश्निश्चयेन हि ॥ पुत्रार्थी लभते पुत्रान्धनार्थी धनमाप्नुयात् ॥ २० ॥ पल्नीकामो लभेत्पत्नीं गोधनार्थीं तु
गोधनम् ॥ धान्यार्थीं प्राप्नुयाद्वान्यं राज्यार्थीं राज्यमाप्नुयात् ॥ २१ ॥ पठितं रामकवचं सौमित्रिकवचं विना ॥ घृतेन हीनं नैवेद्यं
तेन दत्तं न संशयः ॥ २२ ॥ केवलं रामकवचं पठितं मानवैर्यदि ॥ तत्याठेन तु संतुष्टो न भवेद्रघुनन्दनः ॥ २३ ॥ अतः प्रयत्न
तश्चेदं सौमित्रिकवचं नरैः ॥ पठनीयं सर्वदैव सर्ववांछितदायकम् ॥ २४ ॥ इति श्रीमदानन्दरामायणे सुतीक्ष्णागस्त्यसंवादे श्रीलक्ष्मणकवचं
समाप्तम् ॥ ४ ॥ अथ सीताकवचप्रारम्भः ॥ या सीताऽवनिसंभवाऽथ मिथिलापालेन संबद्धिता पद्माक्षावनिभुवसुतानलगता या मातु
लिंगोद्भवा ॥ या रत्ने लयमागता जलनिधी या वेदपारं गता लंकां सा मृगलोचना शशिमुखी मां पातु रामप्रिया ॥ १ ॥ अस्य श्री
सीताकवचस्तोत्रमंत्रस्य अगस्तिर्षाषिः । श्रीसीता देवता । अनुष्टुप् छन्दः । रमेति बीजम् । जनकजेति शक्तिः । अवनिजेति कीलकम् ।
पद्माक्षसुतेत्यस्त्रम् । मातुलिंगीति कवचम् । मूलकासुरधातिनीति मंत्रः ॥ श्रीसीतारामचन्द्रप्रीत्यर्थं सकलकामनासिद्धधर्थं च जपे विनि
योगः ॥ अँ ह्रां सीतायै अगुष्ठाभ्यां नमः ॥ १ ॥ अँ ह्रीं रमायै तर्जनीभ्यां नमः ॥ २ ॥ अँ हूं जनकजायै मध्यमाभ्यां नमः ॥ ३ ॥ अँ हैं
अवनिजायै अनामिकाभ्यां नमः ॥ ४ ॥ अँ हौं पद्माक्षसुतायै कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ ५ ॥ अँ हः मातुलिंग्यै करतलकरपृष्ठाभ्यां
नमः ॥ ६ ॥ इति करन्यासः ॥ अँ ह्रां सीतायै हृदयाय नमः ॥ ७ ॥ अँ ह्रीं रमायै शिरसे स्वाहा ॥ ८ ॥ अँ हूं जनकजायै
शिखायै वषट् ॥ ९ ॥ अँ हैं अवनिजायै कवचाय हुम् ॥ १० ॥ अँ हौं पद्माक्षसुतायै नेत्रप्रयाय वौषट् ॥ ११ ॥ अँ हः मातुलिंग्यै
अह्नाय फट् ॥ १२ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ अथ ध्यानम् ॥ “अँ सीतां कमलपत्राक्षीं विद्युत्पुंजसमप्रभाम् ॥ द्विभुजां सुकुमा

३० य०
४१७॥

रांगीं पीतकोशेयवासिनीम् ॥ १ ॥ सिंहासने रामचन्द्रवामभागस्थितां वराम् ॥ नानालंकारसंयुक्तां कुण्डलद्वयधारिणीम् ॥ २ ॥
चूडाकंकणकेयूररशनानूपुरान्विताम् ॥ सीमन्ते रविचन्द्राभ्यां निटिले तिलकेन च ॥ ३ ॥ नूपुराभरणेनापि
प्राणेऽतिशोभितां शुभाम् ॥ हरिद्रां कज्जलं दिव्यं कुंकुमं कुसुमानि च ॥ ४ ॥ विभ्रतीं सुरभिद्व्यं सुगंधस्त्रेहमुत्तमम् ॥ सिताननां
गौरवणां मंदारकुसुमं करे ॥ ५ ॥ विभ्रतीमपरे हस्ते मातुलिंगमनुत्तमम् ॥ रम्यहासां च विवोषीं चन्द्रवाहनलोचनाम् ॥ ६ ॥
कलानाथसमानास्यां कलकंठमनोरमाम् ॥ मातुलिंगोज्जवां देवीं पद्माक्षदुहितां शुभाम् ॥ ७ ॥ मैथिलीं रामदयितां दासीभिः परिवीजिताम् ॥
एवं घ्यात्वा जनकजां हेमकुंभपयोधराम् ॥ ८ ॥ श्रीसीता श्र्वतः पातु दक्षिणेऽवतु जानकी ॥ प्रतीच्यां पातु वैदेही पातूदीच्यां
च मैथिली ॥ ९ ॥ अथः पातु मातुलिंगी ऊर्ध्वं पद्माक्षजाऽवतु ॥ मध्येऽवनिसुता पातु सर्वतः पातु मां रमा ॥ १० ॥ सितानना
शिरः पातु पातु भालं नृपात्मजा ॥ पद्माऽवतु भ्रुवोर्मध्ये मूगाक्षी नयनेऽवतु ॥ ११ ॥ कपोले कर्णमूले च पातु श्रीरामबहुभा ॥ नासाम्य
सात्त्विकी पातु पातु वक्रं तु राजसी ॥ १२ ॥ तामसी पातु मद्माणीं पातु जिह्वां पातिव्रता ॥ दंतान् पातु महाभाया चिबुकं कनकप्रभा ॥ १३ ॥
पातु कंठं सोम्यरूपा रुक्षधौ पातु सुरार्चिता ॥ भुजौ पातु वरारोहा करौ कंकगमंडिता ॥ १४ ॥ नखान् रक्तनखा पातु
कुक्षी पातु लघूदरा ॥ वक्षः पातु रामपली पात्र्वे रावणमोहिनी ॥ १५ ॥ पृष्ठदेशे वहिगुप्ताऽवतु मां सर्वदैव हि ॥ दिव्यप्रदा पातु
नार्भि काटि राक्षसमोहिनी ॥ १६ ॥ गुह्यं पातु रक्षगुप्ता लिंगं पातु हरिप्रिया ॥ ऊरु रक्षतु रंभोरुर्जनुनी प्रियभाषिणी ॥ १७ ॥
जंघे पातु सदा सुध्रूर्गुल्फौ चामरवीजिता ॥ पादौ लवसुता पातु पात्वंगानि कुशांविका ॥ १८ ॥ पादांगुलीः सदा पातु मम नूपुरनिःस्वना ॥
रोमाण्यवतु मे नित्यं पीतकोशेयवासिनी ॥ १९ ॥ रात्रौ पातु कालरूपा दिने दानैकतत्यरा ॥ सर्वकालेषु मां पातु मूलकासुरघातिनी ॥ २० ॥
एवं सुतीक्ष्ण सीतायाः कवचं ते मयेरितम् ॥ इवं प्रातः समुत्थाय घात्वा नित्यं पठेत्पुनः ॥ २१ ॥ जानकीं पूजयित्वा स सर्वान्कामा

४० खं १
मित्त-
तरं ॥

४२९॥

नवाम्बुयात् ॥ धनार्थी प्रामुयाद्द्रव्यं पुत्रार्थी पुत्रमामुयात् ॥ २२ ॥ स्त्रीकामार्थी शुभां नारी सुखार्थी सोख्यमामुयात् ॥ अष्टवारं
जपनीयं सीतायाः कवचं सदा ॥ २३ ॥ अष्टभूसुरसीतायै नरैः ग्रीत्यार्पयेत्सदा ॥ फलपुष्पादिकावीनि पानि तानि पृथक्पृथक्
॥ २४ ॥ सीतायाः कवचं चेदं पुण्यं पातक्लाशनम् ॥ ये पठंते नरा भक्त्या ते धन्या मानवा भुवि ॥ २५ ॥ पठंति रामकवचं
सीतायाः कवचं विना ॥ तथा विना लक्ष्मणस्य कवचेन वृथा स्मृतम् ॥ २६ ॥ इति श्रीमश्नन्दरामायणे मनोहरकांडे सुतीक्ष्णा
गस्त्यसंवादे श्रीसीतायाः कवचं समातम् ॥ ५ ॥ अथ श्रीरामकवचप्रारंभः ॥ “आजानुबाहुमर्विददलायताक्षमाजन्मशुद्धरसहा
समुखप्रसादम् ॥ इयामं गृहीतशरचापमुदाररूपं रामं सराममभिराममनुस्मरामि ॥ ६ ॥” अस्य श्रीरामकवचस्य अगस्त्य ऋषिः ।
अनुपुर छंदः । सीतालक्ष्मणोपेतः श्रीरामचन्द्रो देवता । श्रीरामचन्द्रप्रसादसिद्धियर्थे जपे विनियोगः ॥ अथ घ्यानम् ॥ “नीलजीमुत
संकाशं विषुद्धणांविरावृतम् ॥ कोमलांगं विशालाक्षं युद्धानमतिसुंदरम् ॥ ७ ॥ सीतासौमित्रिसंहितं जटामुकुटधारिणम् ॥ सासितूण
धनुधाराणपाणि दानवमर्दनम् ॥ ८ ॥ यदा चोरभये राजभये शत्रुभये तथा ॥ घ्यात्वा रघुपतिं कुञ्जं कालानलसमप्रभम् ॥ ९ ॥
चीरद्वृणाजिनधरं भरमोद्भूलितविग्रहम् ॥ आकर्णाकृष्णविशिखकोदंभुजमंडितम् ॥ १० ॥ रणे रिष्णु रावणादीस्तक्षिणमार्गणवृष्टिभिः ॥
संहरंतं महावीरमुग्रमेंद्रथस्थितम् ॥ ११ ॥ लक्ष्मणायैर्महावीरेवृतं हनुमदादिभिः ॥ सुप्रीत्रायैर्महावीरैः शैउवृक्षकरोष्टते: ॥ १२ ॥
वेगात्करात्करुंकारेभुमुक्तारमहारवैः ॥ नदिनिः परिवादन्तिः समरे रावणं प्रति ॥ १३ ॥ श्रीराम शत्रुसंघान्मे हन मर्दय खादय ॥
भूतप्रेतपिशाचादीन् श्रीरामाशु विनाशय ॥ १४ ॥ एतं घ्यात्वा जपेद्रामकवचं सिद्धिदायकम् ॥ सुतीक्ष्णगवज्ञकवचं शृणु वक्ष्याम्यनुत
मम् ॥ १५ ॥ श्रीरामः पातु मे मूर्धि पूर्वे च रघुवंशजः ॥ दक्षिणे मे रघुवः पश्चिमे पातु पावनः ॥ १६ ॥ उत्तरे मे रघुवतिभाजिं
दरारथात्मजः ॥ श्रुतोद्दीर्घादलव्यामस्तयोर्मध्ये जनार्दनः ॥ १७ ॥ श्रोत्रं मे पातु राजेन्द्रो दशो राजीवलोवेनः ॥ व्राणं मे पातु

मं० मं०
४२६॥

राजर्षिंगडौ मे जानकीपतिः ॥ ३ ॥ कर्णमूले खरधंसी भालं मे रघुवल्लभः ॥ जिह्वा मे वाक्पतिः पातु रंतपंक्ती रघूत्तमः ॥ ४ ॥ ओष्ठौ
श्रीरामचन्द्रो मे मुखं पातु परात्परः ॥ कंठं पातु जगद्वंद्यः स्कंधो मे रावणांतकः ॥ ५ ॥ धनुर्धारणधरः पातु भुजो मे वालिमर्दनः ॥ सर्वा
पयंगुलिपत्राणि हस्तो मे राक्षसांतकः ॥ ६ ॥ बक्षो मे पातु काकुत्स्यः पातु मे हृदयं हरिः ॥ स्तनो सीतापतिः पातु पाश्वं मे जग-
दीश्वरः ॥ ७ ॥ मध्यं मे पातु लक्ष्मीशो नाभिं मे रघुनाथकः ॥ क्षेसल्येयः कटी पातु पृष्ठं दुर्गतिनाशनः ॥ ८ ॥ गुह्यं पातु हृषीकेशः
सविधनी सत्यावक्रिमः ॥ ऊरु शार्ङ्गधरः पातु जानुनी हनुमत्यियः ॥ ९ ॥ जंघे पातु जगद्वापी पादो मे ताटिकांतकः ॥
सर्वांगं पातु मे विष्णुः सर्वसंधीननामयः ॥ १० ॥ ज्ञानेन्द्रियाणि प्राणादीन् पातु मे मधुसूदनः ॥ पातु श्रीरामचन्द्रो मे शब्दादीन्विष-
यानपि ॥ ११ ॥ द्विपदादीनि भूतानि मत्संबंधीनि यानि च ॥ जामदग्न्यमहादर्थदलनः पातु तानि मे ॥ १२ ॥ सौमित्रिपूर्वजः पातु
वागादीनीन्द्रियाणि च ॥ रोमांकुराण्यशेषाणि पातु सुग्रीवराज्यदः ॥ १३ ॥ वाइमनोवुद्धयहंकारैज्ञानीज्ञानकृतानि च ॥ जन्मांतर-
कृतानीह पापानि विविधानि च ॥ १४ ॥ तानि सर्वाणि दग्धवाशु हरकोदपडखण्डनः ॥ पातु मां सर्वतो रामः शार्ङ्गवोणधरः सदा ॥ १५ ॥
इति श्रीरामचन्द्रस्य कवचं वज्रसंमितम् ॥ गुह्याहुत्यतमं दिव्यं सुतीक्ष्णं सुनिसत्तम् ॥ १६ ॥ यः पठेच्छृणुयाद्वापि श्रावयेद्वा समाहितः ॥
स याति परमं स्थानं रामचन्द्रप्रसादतः ॥ १७ ॥ महापातकयुक्तो वा गोप्तो वा भ्रूणहा तथा ॥ श्रीरामचन्द्रकवचपठनाच्छुद्दिमाप्नु-
यात् ॥ १८ ॥ ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्मुच्यते नात्र संशयः ॥ भो सुतीक्ष्णं यथा पृष्ठं त्वया मम पुरा शुभम् ॥ तथा श्रीरामकवचं
मया ते विनिवेदितम् ॥ १९ ॥ इति श्रीमदानन्दरामायणे मनोहरकांडे सुतीक्ष्णागस्यसंवादे श्रीरामकवचं समाप्तम् ॥ ६ ॥ एवं षट्
कवचान्यत्र पठनीयानि सर्वदा ॥ पठनं षट्कवचानां श्रेष्ठं मोक्षैकसाधनम् ॥ इति श्रीहनुमदादिषट्कवचप्रयोगः समाप्तः ॥
अथ हरिवाहनगरुदमंत्रप्रयोगः ॥ (मंत्रमहोदधौ) मंत्रो यथा—“क्षिप अँ स्वाहा” इति पंचाक्षरो मंत्रः ॥ अस्य मंत्रस्य अनंत ऋषिः

प०३० ५
मि० व०८
त्र० ११

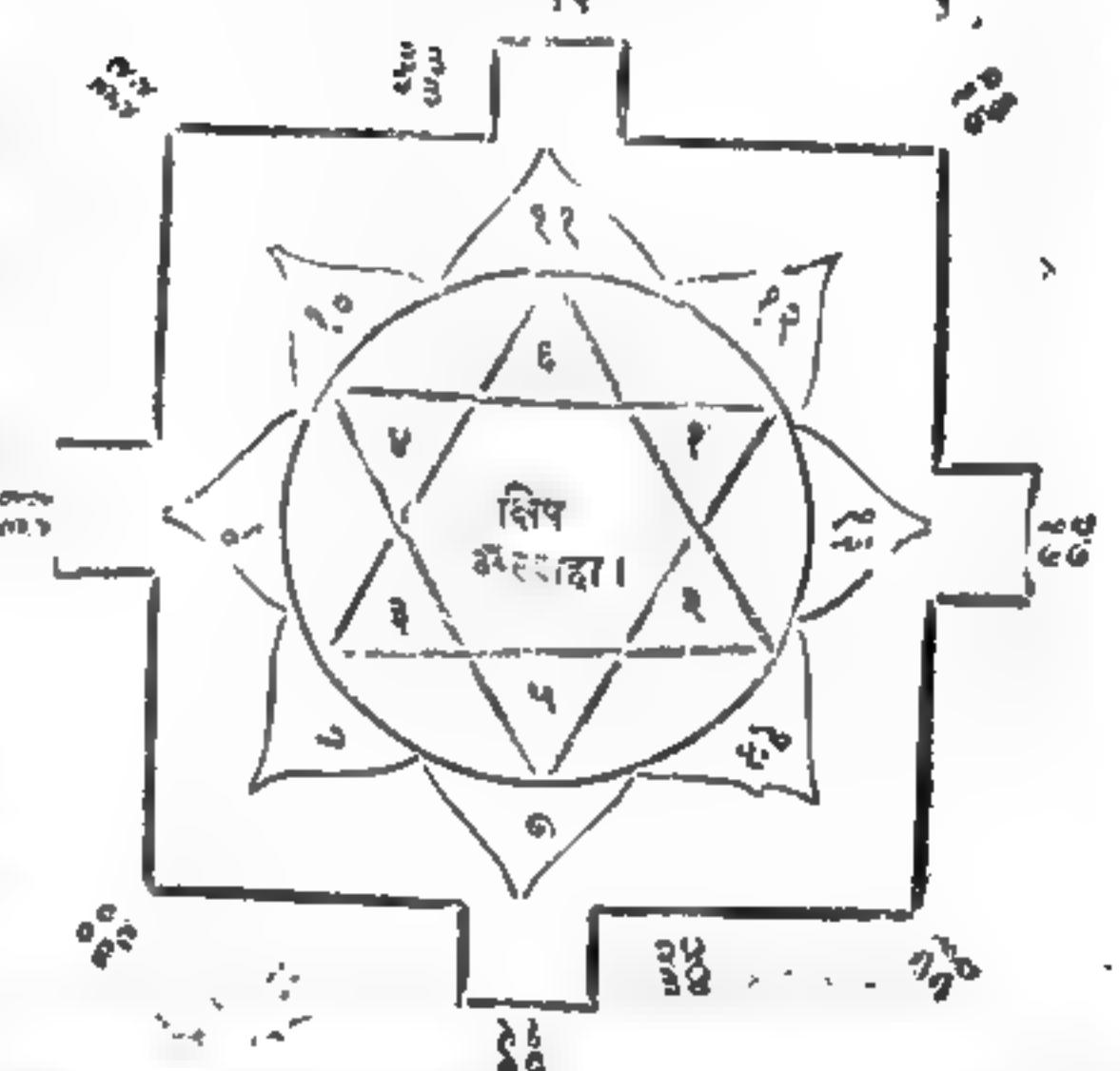
॥१६॥

पंकिश्छन्दः । पक्षीद्रो देवता ।ॐ वीजम् । स्वाहा शक्तिः । ममाभीष्टसिद्धयर्थे जपे विनियोगः ॥ ॐ अनंतश्चये नमः । शिरसि ॥ १ ॥
पंकिश्छन्दसे नमः । मुखे ॥ २ । पक्षीद्रदेवतायै नमः । हृदि ॥ ३ ॥ ॐ वीजाय नमः । गुह्ये ॥ ४ ॥ स्वाहाशक्तये नमः । पादयोः ॥ ५ ॥
विनियोगाय नमः । सर्वाङ्गे ॥ ६ ॥ इति ऋब्यादिन्यासः ॥ ॐ उवल उवल महामते स्वाहा हृदये ॥ १ ॥ ॐ गरुडचूडानने
स्वाहा शिरसि ॥ २ ॥ ॐ गरुडशिखे स्वाहा शिखायै वैषद् ॥ ३ ॥ ॐ गरुड प्रभंजय प्रभंजय प्रभेदय प्रभेदय त्रासय त्रासय विमर्दय
विमर्दय स्वाहा कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ उग्ररूपधर सर्वविषहर भीषय भीषय सर्वं दह दह भस्मीकुरु २ स्वाहा नेत्रत्रयाय वौषद् ॥
॥ ५ ॥ ॐ अप्रतिहतबलाप्रतिहतशासन हुं फट् स्वाहा अस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिषडंगन्यासः ॥ ॐ उवल २ महामते स्वाहा अंगु
ष्ठयोः ॥ १ ॥ ॐ गरुडचूडानने स्वाहा तर्जन्योः ॥ २ ॥ ॐ गरुडशिखे स्वाहा मध्यमयोः ॥ ३ ॥ ॐ गरुड प्रभंजय २ प्रभेदय २
विमर्दय २ स्वाहा अनामिकयोः ॥ ४ ॥ ॐ उग्ररूपधर सर्वविषहर भीषय २ सर्वं दह २ भस्मीकुरु २ स्वाहा कनिष्ठयोः ॥ ५ ॥ ॐ अप्रति
हतबलाप्रतिहतशासन हुं फट् । करतलकरपृष्ठयोः ॥ ६ ॥ इति करन्यासः ॥ ॐ क्षिं नमः पादयोः ॥ १ ॥ ॐ पं नमः कटयोः ॥ २ ॥
ॐ ॐ नमः हृदि ॥ ३ ॥ ॐ स्वां नमः वक्रे ॥ ४ ॥ ॐ हां नमः मूर्त्ति ॥ ५ ॥ इति मंत्रवर्णन्यासः ॥ एवं न्यासं कृत्वा ध्यायेत् ॥ अथ
ध्यानम् ॥ तत्स्वर्णानिभं फणीन्द्रनिकरैः कलृष्टांगभूषं प्रभुं स्मर्त्तृणां शमयंतमुग्रमखिलं नृणां विषं तत्क्षणात् ॥ चंच्चप्रप्रचलच्छुजंग
मभयं पात्रोर्वरं विभ्रतं पक्षोद्वारितसामगीतममलं श्रीपक्षिराजं भजे ॥ १ ॥ इति ध्यात्वा स्वर्णादिनिर्मितं यंत्रं मूर्ति वा ताम्रपात्रे
निधाय धृतेनाभ्यर्ज्य तदुपरि दुग्धधारां जलधारां च दत्त्वा स्वच्छवल्लेण संशोष्य वाह्यरेकद्वयहुंकारमध्यस्थकारविंद्रंताक्ष्यवंजमुक्तकर्णिकं
स्वरद्वात्मकं केसरेष्वकच्छटतपयशाष्टवर्गयुक्ताष्टदले मातृकापद्मपीठे “ॐ पक्षिराजाय स्वाहा इति” मंत्रेणासनं दत्त्वा पीठमध्य संस्थाप्य
पुनर्ध्यात्वा मूर्तिं प्रकल्प्य पात्रादिपुष्पान्तैरुपचारैः संपूज्य देवाज्ञाया आवरणपूजां कुर्याद् ॥ तथथा—पुष्पांजलिसादाय “संविन्मयः परो

੫੦
੫੦

देवः परामृतरसप्रियः ॥ अनुज्ञां देहि गरुडं परिवारार्चनाय मे ॥ १ ॥ ” इति
पठित्वा पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥ इत्याज्ञां गृहीत्वा आवरणपूजामारभेत ॥
ततः षट्कोणकेसरेषु आग्नेयादिचतुर्दिक्षु मध्ये दिक्षु च ॥ ॐ ज्वल
ज्वल महामते स्वाहा ॥ हृदयश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥ इति
सर्वत्र ॥ १ ॥ ॐ गरुडचूडानने स्वाहा शिरः श्रीपाठ ॥ २ ॥ ॐ गरुडशिखे स्वाहा । शिखाश्रीपाठ ॥ ३ ॥ ॐ गरुडं प्रभंजय २ प्रभे
दय २ भ्रासय २ विमर्दय २ स्वाहा । वर्षश्री ॥ ४ ॥ ॐ उग्ररूपधर
सर्वविषहर भीषय २ सर्वं दह २ भस्मीकुरु २ स्वाहा । नेत्रश्रीपाठ ॥ ५ ॥
ॐ अप्रतिहतवलाप्रतिहतशासन हुं फट् स्वाहा । अल्लश्रीपाठ ॥ ६ ॥
इति षडंगानि पूजयेत् ॥ ततः पुष्पांजलिमादाय मूलमुच्चाय “ अभीष्ट
सिद्धिं मे देहि शरणागतवत्सल ॥ भक्त्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणार्चनम्
॥ १ ॥ ” इति पठित्वा पुष्पांजलिं च दत्त्वा पूजितास्तर्पिताः संतु इति वदेत् ॥ इति
प्रथमावरणम् ॥ १ ॥ ततोऽष्टदले पूज्यपूजक्योरंतराले प्राचीं तदनुसारेण अन्या
ताय नमः । अनन्तश्रीपाठ ॥ १ ॥ ॐ वासुकये नमः । वासुकिश्रीपाठ ॥ २ ॥ ॐ त
ककोटकश्रीपाठ ॥ ३ ॥ ॐ पद्माय नमः । पद्मश्रीपाठ ॥ ५ ॥ ॐ महापद्मा

अथ गुडपूजनवन्त्रम्

पूर्वो इ^१
मिति^०
तरं इ^२

11369H

नर्मः । शंखपालश्रीपाठ ॥ ७ ॥ अँ कुलिकाय नर्मः । कुलिकश्रीपाठ ॥ ८ ॥ इत्यष्टौ नागान् पूजयित्वा पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥
इति द्वितीयावरणम् ॥ २ ॥ ततो भूपुरे इन्द्रादिदशदिक्पालान् वज्राद्यायुधानि च संपूज्य पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥ इत्या
वरणपूजां कुत्वा धूपादिनमस्करांतं संपूज्य जपं कुर्यात् ॥ अस्य पुरथरणं पंचलक्षजयः ॥ तद्वारांशतस्तिलाज्यहोमः ॥ एवं कृते मन्त्रः
सिद्धो भवति । सिद्धे च मंत्रे मंत्री प्रयोगान् साधयेत् ॥ तथा च—“पंचलक्षं जपेन्मन्त्रं दशांशं जुहुयात्तिलैः ॥ पूजयेन्मातृकापन्ने गरुडं
वेदविग्रहम् ॥ १ ॥ एवं सिद्धे मनौ मंत्री नाशयेद्वरलद्वयम् ॥ विष्णुभक्तिपरो नित्यं यो भजेत्पक्षिनायकम् ॥ २ ॥ शश्वन्सर्वान्पराभूय
सुखी भोगसमन्वितः ॥ जीवेदनेकवर्षाणि सेवितो धरणीधवैः ॥ कलेवरांते श्रीनाथसायुज्यं लभते तु सः ॥ ३ ॥ इति श्रीगरुडपंचाक्षर
मंत्रप्रयोगः ॥ १ ॥ अथ गरुडमालामंत्रः ॥ (तंत्रसारे) “अँ नमो भगवते गरुडाय कालाम्निवर्णाय एह्येहि कालानललोलजिह्वाय
पातय २ मोहय २ विद्रावय २ ऋम् २ ऋमय २ हन २ दह २ पत २ हुं फट् स्वाहा” ॥ अस्य विधानम् ॥ अस्य पुरथरणमयुत
जपः । धूताक्तैः कुष्णपुष्पैर्दशांशतो होमः । एवं ध्यानमात्रेण दृष्टे निर्दिष्टो भवेत् । चिरं जीवेत् । सथा च—“विषमालोकनेनेव हन्त्याक्षाग
कुलोद्धवम् ॥” इति मालामंत्रप्रयोगः ॥ अन्यत—“अँ नमो भगवते गरुडाय महेन्द्रपर्वतशिखराकाररूपाय संहारय २ मोचय २
निर्विष २ विषमप्यमृतं चाहारसदृशरूपमिदं ज्ञापयामि स्वाहा” इति मालामंत्रः ॥ अस्य विधानम् ॥ अनेन गरुडमंत्रप्रसादेन मंत्री
गरुडो भूत्वाभिमंत्रितं स्थावरविषं भक्षितमप्यमृतं भवति किममृतान्नपानादिकमिति ॥ अथ गरुडस्तवः ॥ (तंत्रसारे) “सुपर्णं वैनतेयं
च नागारिं नागभीषणम् ॥ जैवातृकं विषारिं च अजितं विश्वरूपिणम् ॥ १ ॥ गरुत्मंतं खगश्रेष्ठं ताक्ष्यं कदयपनंदनम् ॥ द्वादशैतानि
नामानि गरुडस्य महात्मनः ॥ २ ॥ यः पठेत्प्रातरुत्थाय स्थाने वा शयनेऽपि वा ॥ विषं नाकमते तस्य न च हिंसति हिंसकाः ॥ ३ ॥
संग्रामे व्यवहारे च विजयस्तस्य जायते ॥ वंधनान्मुक्तिमामोति यात्रायां सिद्धिमेव च ॥ ४ ॥” इति गरुडस्तवः ॥ (हारीतः)

“नर्मदायै नमः प्रातर्नर्मदायै नमो निशि ॥ नमोस्तु नर्मदे तुभ्यं त्राहि मां विषसर्पतः ॥ १ ॥ सर्पपत्सर्प भद्रं ते दूरं गच्छ महाविष ॥ जन्मेजयस्य यज्ञान्ते आस्तीकवचनं स्मर ॥२॥ आस्तीकवचनं श्रुत्वा यः सप्तो न निर्वर्तते ॥ शतधा भियते मूर्धि शिंशबृक्षफलं यथा ॥३॥ एतान्गरुदमंत्रांस्तु निशायां पठते यदि ॥ मुच्यते सर्ववाधाभ्यो नात्र कार्या विचारणा ॥ ४ ॥ ” (गोभिलः) “ अग-
स्तिर्माधवश्चैव सुनुकुन्दो महावलः ॥ कपिलो मुनिरास्तीकः पञ्चैते सुखशायिनः ॥ ५ ॥ ” इति गरुदमंत्रप्रयोगः ॥ ६ ॥ अथ चरणायुधमंत्रप्रयोगः ॥ (मंत्रमहोदधौ) चरणायुधमंत्रस्य विधानमभिधीयते ॥ मंत्री यद्विधिना कृत्वा साधयेत्स्वमनोरथान् ॥ मंत्रो
यथा—“ आं यूं कोलि यूं कोलि वां हीं यूं कोलि यूं कोलि चुवाक्रो ” इत्यष्टादशाक्षरो मंत्रः ॥ अस्य विधानम् ॥ प्रातः कृत्यक्रियश्चद्र-
तारादिवल्लान्विते सुमुहूर्ते शैलाप्रे सरितस्तटे वा वृपशून्ये शंकरमंदिरे वा स्वासने पश्चिमाभिमुखः स्थित्वाचस्य प्राणानायस्य देशकालौ
संकीर्त्य मम चरणायुधमुक्तमंत्रसिद्धयर्थं चरणायुधप्रसादार्थं लक्षजपस्तत्तदशांशहोमतर्पणमार्जनव्रह्मणभोजनरूपपुरश्चरणमहं करिष्ये ।
इति संकलय भूतशुद्धयादिमातृकान्यासांतं कृत्वा प्रयोगोक्तन्यासादिकं कुर्यात् ॥ तथथा—अस्य चरणायुधमंत्रस्य महारुद्रः शस्त्रिः ।
अतिजगती छन्दः । हीं वीजम् । क्रौं शक्तिः । चरणायुधो देवता । ममाभीष्टसिद्धयर्थं जपे विनियोगः ॥ ७ ॥ महारुद्रशस्त्रये नमः । शिरसि
॥ ८ ॥ अतिजगती छन्दसे नमः । मुखे ॥ ९ ॥ हीं वीजाय नमः । गुह्ये ॥ १० ॥ क्रौं शक्तये नमः । पादयोः ॥ ११ ॥ चरणायुध
देवतायै नमः । हृदि ॥ १२ ॥ वीजाय नमः । सर्वांगे ॥ १३ ॥ इति शस्त्रयादिन्यासः ॥ आं यूं कोलि अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ १४ ॥ यूं
कोलि तर्जनीभ्यां नमः ॥ १५ ॥ वां हीं मध्यमाभ्यां नमः ॥ १६ ॥ यूं कोलि अनामिकाभ्यां नमः ॥ १७ ॥ यूं कोलि कनिष्ठिकाभ्यां
नमः ॥ १८ ॥ चुवाक्रों करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ १९ ॥ इति करन्यासः ॥ आं यूं कोलि हृदयाय नमः ॥ २० ॥ यूं कोलि शिरसे स्वाहा
॥ २१ ॥ वां हीं शिखायै वौषट् ॥ २२ ॥ यूं कोलि कवचाय हुम् ॥ २३ ॥ यूं कोलि नेत्रप्रयाय वौषट् ॥ २४ ॥ चुवाक्रों अस्त्राय फट् ॥ २५ ॥
इति हृदयादिषडंगन्यासः ॥ ऊँ आं नमः । मूर्धि ॥ २६ ॥ ऊँ यूं नमः । भाले ॥ २७ ॥ ऊँ कों नमः । दक्षिणभूवि ॥ २८ ॥ ऊँ लिं

नमः । वामभ्रुवि ॥ ४ ॥ अँ यूं नमः । दक्षनेत्रे ॥ ५ ॥ अँ कों नमः । वामनेत्रे ॥ ६ ॥ अँ लिं नमः दक्षकर्णे ॥ ७ ॥ अँ वां नमः । वामकर्णे ॥ ८ ॥ अँ ह्रीं नमः । दक्षनासापुटे ॥ ९ ॥ अँ यूं नमः । वामनासापुटे ॥ १० ॥ अँ कों नमः । वक्रे ॥ ११ ॥ अँ लिं नमः । कंठे ॥ १२ ॥ अँ यूं नमः । कुक्षिद्वये ॥ १३ ॥ अँ कों नमः । नाभौ ॥ १४ ॥ अँ लिं नमः । लिंगे ॥ १५ ॥ अँ चुं नमः । गुदे ॥ १६ ॥ अँ वां नमः । जानुद्वये ॥ १७ ॥ अँ क्रों नमः । पादद्वये ॥ १८ ॥ इति संत्रवर्णन्यासः ॥ इति न्यासं कृत्वा ध्यायेत् ॥ अथ ध्यानम् ॥ अँ सर्वालंकृतिदीप्तकंठचरणे हेमाभद्रेहध्युतिः पक्षदंद्विभूननेऽतिकुशलः सर्वामराभ्यर्चितः ॥ गौरीहस्तसरोजगोऽरुणशिखः सर्वार्थसिद्धिप्रदो रक्तं चंचुपुटं दधच्छलपदः पायाप्रिजान्कुक्कुटान् ॥ १ ॥ ” इति ध्यात्वा मानसोपचारैः संपूजयेत् ॥ ततः पीठादौ रचिते सर्वतोभद्रमण्डले लिंगतोभद्रमण्डले वा मंडूकादिपरतत्वांतपीठदेवताः संस्थाप्य “ अँ मं मंडूकादिपरतत्वांतपीठदेवताभ्यो नमः ॥ ” इति पीठदेवताः संपूज्य नवपीठशक्तीः पूजयेत् ॥ तथा—पूर्वादिकमेण—अँ वामायै नमः ॥ २ ॥ अँ रौद्रै नमः ॥ ३ ॥ अँ काल्यै नमः ॥ ४ ॥ अँ कलविकरिण्यै नमः ॥ ५ ॥ अँ षलविकरिण्यै नमः ॥ ६ ॥ अँ वलप्रभूतिन्यै नमः ॥ ७ ॥ अँ सर्वभूतदमन्यै नमः ॥ ८ ॥ मध्ये अँ मनोन्मन्यै नमः ॥ ९ ॥ इति पूजयेत् ॥ ततः खण्डिनिर्मितं यंत्रं मूर्ति वा ताम्रपात्रे निधाय घृतेनाभ्यज्य तदुपरि दुग्धधारां जलधारां च दत्त्वा स्वच्छबस्त्रेण संशोष्य “ अँ नमो भगवते सकलगुणात्मशक्तियुक्ताय चरणायुधाय योगपीठात्मने नमः ॥ ” इति मंत्रेण पुष्पाद्यासनं दत्त्वा पीठमध्ये संस्थाप्य प्रतिष्ठां च कृत्वा पुनर्धर्यात्वा मूलेन मूर्ति प्रकल्प्य पायादिपुष्पांतैरुपचारैः संपूज्य कुक्कुटाज्ञां गृहीत्वाऽवरणपूजां कुर्यात् ॥ तथा—पुष्पांजलि मादाय मूलमुच्चार्य “ अँ संविन्मयः परो देवः परामृतरसप्रियः ॥ चरणायुध देहाज्ञां परिवारार्चनाय मे ॥ १ ॥ ” इति पठित्वा पुष्पांजलिं ष दत्त्वा पूजितास्तपिताः संतु इति वदेत् । इत्याज्ञां गृहीत्वाऽवरणपूजामारभेत । तथा—षद्कोणकेसरेषु आग्रेष्यादिचतुर्दिक्षु मध्ये दिक्षु च । “ अँ आं यूं कोलि हृदयाय नमः । हृदयश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः । इति सर्वत्र ॥ २ ॥

ॐ यूं कोलि शिरसे स्वाहा० । शिरःश्रीपा० ॥ २ ॥ ॐ वां हीं शिखायै वषट् । शिखश्रीपा० ॥ ३ ॥ ॐ यूं कोलि कवचय हुम् । कवचश्रीपा० ॥ ४ ॥ ॐ यूं कोलि नेत्रत्रयाय वौषट् । नेत्रत्रयश्रीपा० ॥ ५ ॥ ॐ चुवा क्रो अस्त्राय फट् । अस्त्रश्रीपा० ॥ ६ ॥
 इति पठंगानि पूजयेत् । ततः पुष्पांजलिमादाय मूलमुच्चार्थं “ॐ अभीष्टसिद्धिं मे देहि अथ चरणायुथपूजनयन्त्रम्
 शरणागतवत्सल ॥ भक्त्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणार्चनम् ॥ १ ॥ ” इति पठित्वा
 पुष्पांजलिं च दत्त्वा पूजितास्तर्पिताः संतु इति वदेत् ॥ इति प्रथमावरणम् ॥ १ ॥
 ततोऽप्तिदले पूज्यपूजकयोरंतराले प्राचीं तदनुसारेण अन्या दिशः प्रकल्प्य प्राचीक्रमेण ।
 ॐ शंकराय नमः ॥ शंकरश्रीपा० ॥ १ ॥ ॐ गौर्यै नमः । गौरीश्रीपा० ॥ २ ॥ ॐ
 गणपतये नमः । गणपतिश्रीपा० ॥ ३ ॥ ॐ कार्तिकेयाय नमः ॥ कार्तिकेयश्रीपा० ॥ ४ ॥
 ॐ मंदाराय नमः । मंदारश्रीपा० ॥ ५ ॥ ॐ पारिजाताय नमः । पारिजातश्रीपा० ॥ ६ ॥
 ॐ मैयूराय नमः । मैयूरश्रीपा० ॥ ७ ॥ ॐ वहिणे नमः । वहिंश्रीपा० ॥ ८ ॥ इत्यष्टो
 पूजयित्वा पुष्पांजलि च दद्यात् ॥ इति द्वितीयावरणम् ॥ २ ॥ दलाम्रेषु इन्द्राद्यष्टलोक
 पालान् वज्राद्यायुधानि च संपूज्य पुष्पांजलि च दद्यात् ॥ इत्यावरणपूजां कृत्वा धूपादि
 नमस्कारांतं संपूज्य बलि दद्यात् ॥ तद्यथा-दधिदुर्घमधुकर्षुरसितातांबूलमिश्रितं
 पायसेन पिङ्डं कृत्वा गंधाक्षतपुष्पैः संपूज्य दीपं निधाय “ॐ यूं क्षं हीं कुकुट कुकुट एहोहि इमं बलि गृह २ गृहापय सर्वान्कामा

१ महाकाव्येति वाऽः ।

न्देहि यं कुं द्वीं यू नमः कुकुटाय” इति मंत्रेण निवेदयेत् ॥ इति वर्लिं दत्ता हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य पुनर्ज्यात्वा जपं कुर्यात् ॥ अस्य पुरश्च
 रणं लक्षं जपः । तिलाज्येन दशांशतो होमः । तत्तदशांशेन तर्पणमार्जनव्राह्मणभोजनं च कुर्यात् । एवं कृते मंत्रः सिद्धो भवति । सिद्धं
 च मंत्रे मंत्री प्रयोगान् साधयेत् ॥ तथा च—“एवं व्यात्वा समासीनः शैलाग्रे सरितस्तटे ॥ वृषशून्ये पश्चिमास्थे यद्वा शंकरसन्नानि ॥१॥
 शैवे पीठे यजेत्ताम्रचूडं गौरीकरस्थितम् ॥ लक्षं जपेदशांशेन तिलैर्हेवनमाचरेत् ॥२॥ एवं कृते प्रयोगाहों जायते मंत्रनायकः ॥ प्रयोगादौ
 प्रजप्योऽसांवंयुतं द्विशताधिकम् ॥ ३॥ दध्ना क्षीरेण मधुना चन्द्रेण सितयान्वितैः ॥ दद्याद्वलिं सतांबूलैः पायसैर्बलिमंत्रतः ॥ ४॥
 भोजनादौ भोजनांते लक्ष्मीसंप्राप्तये सुधीः ॥ बलिमेतं प्रदायाथ कुर्वे रोधननाथताम् ॥ शांतौ पुष्टावपि बलिमेतमेव प्रदापयेत् ॥ ५॥
 “अन्नराजैस्तिमधुरोपतैर्दद्याद् वलिं निशि ॥ वशयेदखिलं विद्वं विदिनं चांदनैर्नृपः ॥ ६॥” अन्यत—“दुर्घमिश्रितगोधूमपिष्ठैः
 कुर्यादपूपकम् ॥ आज्यकपूरयुक्तेन तेन दद्याद्वलिं निशि ॥ अथहमेवं वलौ दत्ते सुधीं स्याद्वशयेजगत् ॥ ७॥” अन्यत—“करवीरविलव
 पत्रैः पीतपुष्टैः सुगंधिभिः ॥ सहस्रसंख्यैः प्रत्येकं पूजयित्वा जपेन्ननुम् ॥ ८॥ सहस्रं निशि सप्ताहं यमुदिश्य जनं सुधीः ॥ स याति
 दासतां तस्य मनोवचनकर्मभिः ॥ ९॥” अन्यत—“छागलावक्यामासैः सप्ताहं वितरेद्वलिम् ॥ सहस्रं प्रत्यहं जप्त्वा वशयेदखिलं
 जगत् ॥ १०॥ नूपेत्यिते सपल्लोत्थे भये जाते च संकटे ॥ आपश्यपि तथान्यस्यां वलिं दद्यात् सुखाप्तये ॥ गोपनीयो विधिरयं वलैः
 कथ्यो न दुर्मत्तौ ॥ ११॥” अन्यत—“मुक्तकेश उदावक्षो जपेद्वानुसहस्रकम् ॥ प्रत्यहं वैसुधस्तांतं यमुदिश्याधियामिनि ॥
 तमाकर्पति दूरस्थमपि किं निकटस्थितम् ॥ १२॥” अन्यत—“जातीफलैलाः संचूपर्य कपूरं मध्यतः क्षिपेत् ॥ अभिमंत्र्याक्साहस्रं
 सिदूरजसा युतम् ॥ १३॥ उष्णीकृत्याग्नितापेन क्लेदयेद्वाङ्गर्णथसा ॥ स्थापयेदांयसे पात्रे तत्पृष्ठं स्तंभितो भवेत् ॥ १४॥” अन्यत—“कर्मार
 सिदूरजसा युतम् ॥ १५॥

१ अोदनैविदिनं वक्ति दत्ता नूपं वशयेत् ॥ २ वसुषश्वातमष्टदिवर्यतम् ॥ ३ अधियामिनि रात्रौ ॥ ४ गांगराथः गगाजदम् ॥ ५ भायसे पात्रे छोदपत्रे ॥ ६ कमारेति कोहकार
 गुहाद्विमानीय लोहपत्रे संस्थाप्य करवीरकाष्ठैः संदीप्य तत्र संपत्तैङ्गाक्तानि विष्वचूर्णयुतानि धनुरबीजानि शनं शनं सप्ताहं हुत्वा शत्रुमुच्चाटयेत् । एवं पक्षं कृत्वा देशांतरं नयेत् । मासं
 कृत्वा मारयेत् ॥

सदनाद्विमानीयायसभाजने ॥ स्थापयित्वेष्येत्कष्टैः करवरिसमुद्भवैः ॥ १५ ॥ जुहुयात्त्र धत्तूर्खीजानि शतसंख्या ॥ सिद्धार्थ
तेललिप्तानि विषकर्णयुतानि च ॥ १६ ॥ सप्ताहमेवं कृत्वार्ति स्थानादुच्चाटयेहुम् ॥ पक्षं देशांतरगतं मासं संप्रापयेन्मृतिम् ॥ १७ ॥”
अन्यत्—“तालैपत्रं नराकारं कृत्वात्र स्थापयेदसून् ॥ जपेदष्टसहस्रं तत्तीक्ष्णतैलविलेपितम् ॥ १८ ॥ तस्य खंडानि पञ्चाशत् कृत्वा
पितृवतोत्थिते ॥ उन्मत्तरसंदीप्ते जुहुयाजातवेदसि ॥ १९ ॥ एवं प्रकुर्वस्त्रिदिनं मारयेन्मोहयेदरिम्” ॥ “अन्यत्-साध्यक्षेत्रस्त्रिकाष्ठेन कृत्वा
पुत्तलिकां शुभाम् ॥ तस्यामसून्प्रतिष्ठाप्य सहस्रं प्रजपेन्मनुम् ॥ २० ॥ चिताकाष्ठस्य कीलेन तां स्पृष्टा पितृकानने ॥ छियाद्यदंगं शस्त्रेण
तदंगं तस्य नश्यति ॥ २१ ॥” अन्यत्—“वौरेमूत्रयुतां मूल्जां तत्यावरजसा सह ॥ कुलालमूयुतां कृत्वा पुत्रालीं रचयेत्या ॥ २२ ॥ तस्यां
हृदि पदे मूर्ध्नि नामकर्मान्वितं मनुम् ॥ लिखेच्छमशानजांगारेसून्संस्थापयेत्ततः ॥ २३ ॥ जप्त्वा सहस्रं मंत्रेण तीक्ष्णतैलविलेपिताम् ॥
शस्त्रेण शतधा कृत्वा जुहुयात्पितृभूवसौ ॥ २४ ॥ विभीतकाष्ठसंदीप्ते यमाशावदनो निशि ॥ शत्रोर्निधनतारायां कृत्वैवं मारयेदरिम्
॥ २५ ॥” अन्यत्—“निधौय गोमयं भूमौ प्रकुर्यात्प्रतिमां रिषोः ॥ तालैपत्रे समालिख्य मनुं नाम्नां विदार्भितम् ॥ २६ ॥ तत्पत्रं निक्षिपेत्तस्या
हृदि तत्प्रतिमोपरि ॥ मूजं वा दारुजं कुंभं गोमयोदकपूरितम् ॥ २७ ॥ मनूनामयुतं तालैपत्रेणाद्यं निधापयेत् ॥ तदसून्स्थापयेत्कुंभे

१ तालेति-नराकारं तालैपत्रं कृत्वा रात्रौ शब्दोः प्राणान् संस्थाप्य भङ्गात्तकतैकेन विलिष्य अद्वाधिकः सहस्रमधिमंड्य तस्य षष्ठ्याशस्त्रणहानि कृत्वा धन्तूरकाष्ठदीने अमशानाम्भो त्रिदिनं
हुत्यारि मारयेन्मोहयेत्त ॥ २ साम्येति-नक्षत्रवृक्षा ढक्काः सेन शत्रुपुत्रलिकां कृत्वा रात्रौ शब्दोः प्राणाम्संस्थाप्य सहस्रमधिमंड्य चिताकाष्ठकीलेन तां पुनर्लीं स्पृष्टा सहस्रं जपेत् । वस्याः
प्रतिमायाः ३मशाने यदंगं शस्त्रेण छियाज्ञदंगं तस्य शुद्धोत्तर्यति ॥ ३वैरिन्द्रियमूदं तस्य पादरजसान्वितामेहीकृत्यं कुलालमून्निकाया निःक्षिष्य वैरेण्यलिकां कृत्वा तां ४मशानांगते:
अमुकस्यामुककर्मं कुरुकुरु हृदि मन्त्राते धेयोऽय इदि वदे मूर्ध्नि मंत्रं लिखेत् ॥ ५ तत्र शब्दोः प्राणाम्संस्थाप्य भङ्गात्तकतैकेन विलिष्य सहस्रमधिमंड्य शतखण्डं कृत्वा विभीतककाष्ठ
दीप्ते ६मशानाम्भो दक्षिणाभिमुखः निधनताराजन्मनक्षत्रात्समन्तरं वोहर्या पञ्चविंश्य च रात्रौ हुत्यारि मारयेत् ॥ ६ गोमयेन शब्दोः प्रतिमां कृत्वा नामविदार्भितमन्त्रं तालैपत्रे
विलिष्य तत्तालैपत्रं गोमयप्रतिमात्तदि निःक्षिष्य प्रतिमोपरि रुप्यलाघ्मादरुजामनिर्मित्वं यदं संस्थाप्य गोमयोदकाम्भामापूर्य तत्रापि नामविदार्भितमन्त्रलेखयुतं तालैपत्रं निःक्षिष्य
तत्र कलशे शब्दोः प्राणस्थापनं कृत्वा अस्त्वद्दं चिर्द्वयं शत्रौ मंत्रं कुंभं स्पृष्टा जपेत् ॥ ८ वाष्टु शब्दोः प्रतिविद्य यदे हृष्यते तावत्काळं जपेत् । चयोदके शतुभ्रतिविद्ये हृष्टे यदाधःस्था या
गोमयप्रसिमा संस्थाः पदंते छिचते लद्विषोर्ज्ञयति । हृदि शक्तेच छिन्ने तन्मूलिः । प्रतिमामधिकं कण्ठकैर्वंजे शिरोरोगः । हृदि छिद्दे मनः पीडः । पादनुग्रन्थे कण्ठकविद्ये पादरोग इत्यादि ॥

श्रिसंध्यं प्रजपेन्मनुम् ॥ २८ ॥ प्रत्यहं शतसंख्याकं छायां यावद्भवेद्रिपोः ॥ गोमयांभासि दृष्टायां तच्छायायां तु साधकः ॥ २९ ॥ अधे
 स्थायाः प्रतिकृतेऽर्द्धचार्दगभीप्सितम् ॥ शल्लेण तस्य नाशाय मृतये हृदयं गलम् ॥ ३० ॥ प्रविष्टे कंटकैर्मूर्धि शिरोरोगो भवेद्रिपोः ॥
 आपयो हृदये विष्टे पदोः पादव्यथा भवेत् ॥ ३१ ॥ ^१ अन्यत्—“दारुणा कुकुटं कृत्वा तत्रास्य स्थापयेदसून् ॥ तं स्पृश्वा पूर्ववद्यात्वा
 जपेद्रविस्तैर्स्त्रेंकम् ॥ ३२ ॥ उपचारैः समभ्यर्च्य छादयेद्रक्तवासस्ता ॥ रथे संस्थाप्य तं देवं दिक्षु योधान्निधापयेत् ॥ ३३ ॥
 बतुरो वर्मसंवीतानश्वारूढानुदायुधान् ॥ तत्संयुतो रणे गच्छेज्ञेतुं बलवतो रिषून् ॥ ३४ ॥ वीराढ्यं कुकुटं हृष्वा पलायन्ते रणेऽरयः ॥
 भीता दश दिशः सर्वे हर्यक्षं करिणो यथा ॥ ३५ ॥” अन्यत्—“ताम्रचूडस्य मंत्रेण मोदकायभिमंत्रितम् ॥ यस्मै ददीत भक्षाय स
 वशो मंत्रिणो भवेत् ॥ ३६ ॥”-अन्यत् “अष्टोत्तरशतं जप्त्वा रोक्नाचन्दनादिभिः ॥ विदधातिलकं भाले दर्शनाद्वयेजनान् ॥ ३७ ॥”
 इति श्रीचरणायुधस्य (ताम्रचूडकुकुटस्य वा) मंत्रप्रयोगः ॥ अथ पक्षिराजायुक्तंत्रप्रारंभः ॥ चतुर्दश्याममायां वा रविवारो भवेद्यदि ॥
 गृहीत्वा पक्षिराजं चोदरं तस्य विदार्य च ॥ १ ॥ विष्टा तस्य घहिष्कृत्य नप्तो भूत्वा इमशानके ॥ प्रज्वाल्य नुकपाले तु तत्पात्राहृतकम्
 लम् ॥ २ ॥ गुगुलं धूपयेत्तस्य मंत्रेण चाभिमंत्रयेत् ॥ अष्टोत्तरशतं वारं तदा सिद्धो भवेहूवम् ॥ ३ ॥ कज्जलं तेन संप्राप्त ताम्रयंत्रेण वेष्टिता ॥
 गुटिका मुखमध्यस्था रुयाताहृदयत्वकारिणी ॥ ४ ॥ कज्जलेनाङ्गयेन्नेत्रे तदा पदश्ति देवताम् ॥ भूतप्रतिषिद्धाचादियक्षेत्रं सह योगिनीः ॥ ५ ॥
 नेत्रे प्रक्षाल्य गोमूत्रैर्मानुषीहृक् प्रजापते ॥ योगद्वयेन कंधिता मंत्रमेकं वदामि ते ॥ ६ ॥ तत्र मंत्रः—“ॐ कुरुकुरु स्वाहा मेहमरीअनेनधनेयः
 पाठेश्वरनिमः ॥” उक्तयोगानामयं मंत्रः ॥ “ उलूकमज्जातैलेन कज्जलं पारयेन्नरः ॥ तेनांजनेन संयुक्तो हृदयो भवति ध्रुवम् ॥ ७ ॥
 घक्नेत्रं गृहीत्वातु तैलेन सह घर्षयेत् ॥ इमशाने कज्जलं पार्य नेत्रे तेनांजयेत्ततः ॥ ८ ॥ अहृदयो भवति क्षिप्रं देवैरपि न हृदयते ॥ काकोलूकस्य
 पिच्छानि आत्मकेशास्तथैव च ॥ ९ ॥ अंतर्धूमगतान् दग्ध्वा सूक्ष्मचूर्णं तु कारयेत् ॥ अंकोलतैलगुटिकां कृत्वा शिरसि धारयेत् ॥ १० ॥

^१ चन्दनादिभिरित्यादिशन्दाकुकुमकस्तूरीकरूपजमदा ग्राहाः ॥

अदृश्यो जायते क्षिप्रं देवानामपि दुर्लभम् ॥ काकोलूकस्य नीलिस्य प्राण्ये एतेषु लोचने ॥ ११ ॥ तल्लोहेनांजयेच्चक्षुरदृश्यो भवति ध्रुवम् ॥ नेत्रे प्रक्षाल्य गोमूत्रैर्मानुषी दृक् प्रजायते ॥ १२ ॥ उलूकस्य शृगालस्य सूकरस्थाक्षिरक्कम् ॥ नीलांजनयुतं पिष्ठा दग्ध्वा श्रावपुटे दहेत ॥ १३ ॥ तेनांजितो नरोऽदृश्यो जायते नात्र संशयः ॥ सर्वयोगेन वै मंत्रं कथयामि शृणु प्रिये ॥ १४ ॥ तत्र मंत्रः ॥ अँ नमो भगवते उड्डामेरेश्वराय नमो रुद्राय हिलि २ चिलि २ व्याघ्रचर्मपरिधानाय मरुल २ कुरु २ चंडप्रचण्ड किलिकिलि स्वाहा” उक्तयो गानामथं मंत्रः ॥ अन्यत्—रविदिने घूकमांसं रक्तचंदनकुंकुमैः ॥ सह पिष्ठा वर्टीं कृत्वा टंकमानं तदा वृधेः ॥ १५ ॥ धूपो देयो गुणगुलोश्च मंत्रात्समभिमंत्रयत् ॥ तांबूले दीयते यस्यै सा वश्या भवति ध्रुवम् ॥ १६ ॥ घूकतालुं च तांबूले धृत्वा नारीं प्रदापयेत् ॥ वश्या भवति सा नारी प्राणैरपि धौरैरपि ॥ १७ ॥ घूकतुंडं गृहीत्वा तु नागकेशरकेशरैः ॥ गोरोचनेन संयुक्तं मंत्रात्समभिमंत्रयेत् ॥ १८ ॥ अष्टोत्तरशतं वारं तिलकं क्रियते नरैः ॥ तस्य दर्शनमात्रेण वश्या भवति निश्चितम् ॥ १९ ॥ घूकजिह्वां निवपत्रैरेकीकृत्य प्रपेषयेत् ॥ नेत्रांजनेन वै पश्येत्सर्वे वश्या भवन्ति हि ॥ २० ॥ घूकनेत्रं गृहीत्वा तु विडालीनेत्रसंयुतम् ॥ वत्सनागसमायुक्तं नागकेशरकेशकैः ॥ २१ ॥ रससर्पपयोगेन समभागेन पेपयेत् ॥ इमशाने गर्तकुंडे तु स्थापयेद्विनससकम् ॥ २२ ॥ ततो निष्कास्य यस्या वै शिरसि प्रक्षिपे दवृधः ॥ विनाहानप्रसंगेन साऽऽयाति निश्चितं प्रिया ॥ २३ ॥ पूर्वोक्तसर्वद्रव्यैश्च नांदनवनकपासकैः ॥ वर्तीं कृत्वा प्रयत्नेन एकवर्णीक गोघृतम् ॥ २४ ॥ मृत्पात्रे तद्विनिःक्षिप्य मध्यायां रविवासरे ॥ अर्द्धरात्रे भवेन्नमः इमशाने विजितेन्द्रियः ॥ २५ ॥ श्लांटुखर्पर पात्रेण ह्यथ नरकपालके ॥ कज्जलं पारयेद्यत्नान्मंत्रेण चाभिमंत्रयेत् ॥ २६ ॥ अष्टोत्तरशतं वारं गुणगुलुं धूपयेत्ततः ॥ सिद्धो भवति सर्वत्र काम्यकर्मणि योजयेत् ॥ २७ ॥ योषिष्ठस्त्रे कज्जलेन रेखामेकां तु कारयेत् ॥ वश्याऽऽयाति तथा नारी यथाब्धौ सरिदागमः ॥ २८ ॥ घूकविष्ठां गृहीत्वा तु काकविष्ठासमायुताम् ॥ यस्या मूर्धिन श्लिपेच्चूर्णं वश्या भवति निश्चितम् ॥ २९ ॥ उलूकहृदयं मांसं गोरोचनसमन्वितम् ॥ अष्टाविंशतिवारं च मंत्रेणैवाभिमंत्रयेत् ॥ ३० ॥ अंजनंचांजयेच्चत्रे दृष्टिमात्रेण वश्यताम् ॥ योगसिद्धिकरं मंत्रं कथयामि शृणु प्रिये

॥ ३१ ॥ तत्र मंत्रः ॥ “ॐ नमो महापंखेश अमुकं मे वशे कुरु कुरु स्वाहा ॥” उक्तयोगानामयं मंत्रः ॥ अन्यत-“एकहस्ते काकपक्षे
घूकपक्षे परे करे ॥ मंत्रयित्वा मेलयित्वा कुशसूत्रेण वंधयेत् ॥ ३२ ॥ अंजलिभिर्जलेनैव तर्पयेद्वस्तपक्षके ॥ एवं सप्तदिनं कुर्या
दष्टोत्तरशतं जपेत् ॥३३॥ विद्वेषं कुरुते यस्य भवेत्स्य हि नान्यथा ॥ उक्तयोगमिमं मंत्रं शृणु यत्नेन वै पुनः ॥३४॥” तत्र मंत्रः ॥ “ॐ
नमो महापंखेश अमुकस्य अमुकेन सह विद्वेषं कुरु कुरु स्वाहा॥”उक्तयोगानामयं मंत्रः ॥ अष्टोत्तरशतजपात्सिद्धिः॥३५॥अन्यत-घूकपक्षे
कुजे वारे यद्वृहे निखनेन्नरः ॥ उच्चाटनं भवेत्स्य विना मंत्रेण सिध्यति ॥ ३६ ॥ घूकविष्ठां गृहीत्वा तु सिद्धार्थः सह मानवः ॥
यस्यांगे निक्षिपेच्चूर्णं सथ उच्चाटनं भवेत् ॥ ३७ ॥ काकोलूकस्य पक्षं तु हुत्वा चाषाधिकं शतम् ॥ यज्ञाम्ना मंत्रयोगेन ह्यवश्योच्चा
टनं भवेत् ॥ ३८ ॥ पक्षिराजशिरश्चूर्णं रिषोश्च मस्तके क्षिपेत् ॥ मंत्रयोगेन वै तं स शीघ्रमुच्चाटयेद्वृबम् ॥ ३९ ॥ घूकदंष्ट्रां निनुकाएं
विडालीनखचर्मणी ॥ धत्तूराम्बु इमशानास्थि ह्यरिषेऽविनिःक्षिपेत् ॥ ॥ ४० ॥ उच्चाटनं भवेत्स्य सिद्धियोग उदाहृतः ॥ उक्तयोग
निमं मंत्रं शृणु यत्नेन वै पुनः ॥ ४१ ॥ तत्र मंत्रः ॥ “ॐ नमो महापंखेश अमुक सपुत्रवांधवैः सह हनहन दहदह पचपच शीघ्रमु
च्चाटयोच्चाटय हुं फट् स्वाहा टःठः ॥” उक्तयोगानामयं मंत्रः ॥ अष्टोत्तरशतजपैः सिद्धिः ॥ अन्यत-“घूकविष्ठां गृहीत्वा तु विषचूर्णसम
निवताऽपि ॥ यस्यांगे निःक्षिपेच्चूर्णं सथो याति यमालयम् ॥ ४२ ॥ तत्र मंत्रः “ॐ नमो महापंखेश काळरूपाय अमुकं भस्मीकुरुकुरु
स्वाहा ॥” उक्तयोगानामयं मंत्रः ॥ अष्टोत्तरशतजपैः सिद्धिः ॥ अन्यत-“उलूकस्य कपेर्वापि तांबूले यस्य दापयेत् ॥ विष्ठां प्रथनत
स्तस्य वुद्धिस्तंभः प्रजायते ॥ ४३ ॥ “ॐ नमो महापंखेश वुद्धिस्तंभनं कुरुकुरु स्वाहा ॥” उक्तयोगानामयं मंत्रः ॥ अष्टोत्तरशतजपैः
सिद्धिः ॥ अन्यत-“घूकविष्ठां गृहीत्वा त्वैरङ्गतैलेन पेषयेत् ॥ यस्यांगे निःक्षिपेद्विदुं विक्षितो जायते नरः ॥ ४४ ॥ तत्र मंत्रः ॥ “ॐ
नमो महापंखेश विक्षितं कुरुकुरु स्वाहा ॥” उक्तयोगानामयं मंत्रः ॥ अष्टोत्तरशतजपैः सिद्धिः ॥ अन्यत-“उलूकहृदयं मांसं मंत्रेण चा
मिमंत्रयेत् ॥ गुग्गुलुं धूपयेत्स्य शयानस्य हृदि क्षिपेत् ॥ ४५ ॥ मानसं वक्ति वृत्तान्तं यत्किंचिद्विर्तते हृदि ॥ यस्मै कस्मै न दातव्यं
सिद्धियोग उदाहृतः ॥ ४६ ॥ तत्र मंत्रः ॥ “ॐ नमो महापंखेश खमावस्थायां मनोभिलषितं कथय स्वाहा ॥” उक्तयोगानामयं मंत्रः ॥

अष्टोत्तरशतजैः सिद्धिः ॥ अन्यत्-आपादे कृष्णपक्षे च चतुर्दश्यां शुभे दिने ॥ उलूकस्य कपाले तु घूरं च मूदा सह ॥ ४७ ॥
 दत्त्वा च वीजयेष्वूर्पं निखनेऽमिमंडले ॥ भैरवं च पुनर्घ्यात्वा जलोच्छिष्टेन सिंचयेत् ॥ ४८ ॥ दीपं प्रज्वालयेन्नित्यं घृतेन सह साधकः
 यावत्संभवति वृक्षस्तावत्कालं यथाविधि ॥ ४९ ॥ फलपुष्पत्वचामूलं पिष्ठा तु तिलकं यदि ॥ इन्द्ररूपं भवेत्तस्य सहस्रानयनैर्युतम्
 ॥ ५० ॥ तत्र मंत्रः ॥ “ॐ नमो महापंखेश सहस्राक्षिरूपं कुरुकुरु स्वाहा” उक्तयोगानामयं मंत्रः ॥ अष्टोत्तरशतजैः सिद्धिः ॥
 अन्यत्-पक्षिराजशिखायुक्तं हरितालं मनःशिला ॥ वटीं कृत्वा प्रयत्नेन मंत्रेण चाभिसंत्रयेद् ॥ ५१ ॥ अष्टोत्तरशतवारंसिद्धो भवति
 तां वटीम् ॥ अंजयेष्वेत्रयुगले रात्रौ पठति पुस्तकम् ॥ ५२ ॥ उलूकस्य कपालेन घृतेन सह कज्जलम् ॥ तेन नेत्रांजनं कृत्वा रात्रौ
 पठति पुस्तकम् ॥ ५३ ॥ तत्र मंत्रः ॥ ॐ नमो महापंखेश रात्रौरात्रौ दर्शय स्वाहा ॥ ”उक्तयोगानामयं मंत्रः ॥ अष्टोत्तरशतजैः सिद्धिः ॥
 अन्यत्-“उलूकचक्षुरादाय कुंकुमं रोचनं शशी ॥ समांसं मधुना पिष्ठा अंजनं भूनिधिं दिशेत् ॥ ५४ ॥ तत्र मंत्रः ॥ “ॐ
 नमो महापंखेश भूनिधिं दर्शय र ठःठः स्वाहा ॥” उक्तयोगानामयं मंत्रः ॥ अष्टोत्तरशतजैः सिद्धिः ॥ अन्यत्-“ओलूकं दक्षिणं पक्षं
 सितसूत्रेण वेष्टयेद् ॥ वन्धयेष्टामकणे तु हरत्यैकाहिकं ज्वरम् ॥ ५५ ॥ घूकपक्षं गुग्गुलुं च कृष्णत्वस्त्रेण वेष्टयेद् ॥ वति कृत्वा प्रयत्नेन
 घृतेन सह कज्जलम् ॥ ५६ ॥ चातुर्थिकज्वरशांतिरंजनेन कृतेन वै ॥ महाश्वर्यसिदं ज्ञेयं नान्यथा शंकरोदितम् ॥ ५७ ॥ घूक
 विष्टां गृहीत्वा तु गुंजामात्रेण वै नरः ॥ ताम्बूले भक्षिता सा तु सर्वज्वरविनाशकृत् ॥ ५८ ॥ तत्र मंत्रः ॥ ॐ नमो महापंखेश
 ज्वरं नाशयनाशय स्वाहा ॥ ” उक्तयोगानामयं मंत्रः ॥ अष्टोत्तरशतजैः सिद्धिः ॥ अन्यत्-“घूकमांसं गृहीत्वा तु
 च्छयाशुष्कं तु तु कारयेत् ॥ घूपं दत्त्वा प्रयत्नेन भूतबाधा विनश्यति ॥ ५९ ॥ तत्र मंत्रः ॥ “ ॐ नमो महापंखेश
 भूतबाधां नाशयनाशय स्वाहा ॥ ” उक्तयोगानामयं मंत्रः ॥ अष्टोत्तरशतजैरस्य सिद्धिः ॥ इति भूतबाधामंत्रप्रयोगः ॥
 अथ संतानोपायः ॥ अरुण उवाच ॥ कृथा धनं गृहं धान्यमपुत्रजन्म निष्फलम् ॥ ममोपरि इयां कृत्वा प्रायश्चित्तं
 वदस्त्र मे ॥ ३ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ विष्णद्रव्यापहारी यः सोऽनपत्यः प्रजायते ॥ तेन कार्यं विशुद्धयर्थं महारुद्रजपाविकम् ॥ २ ॥

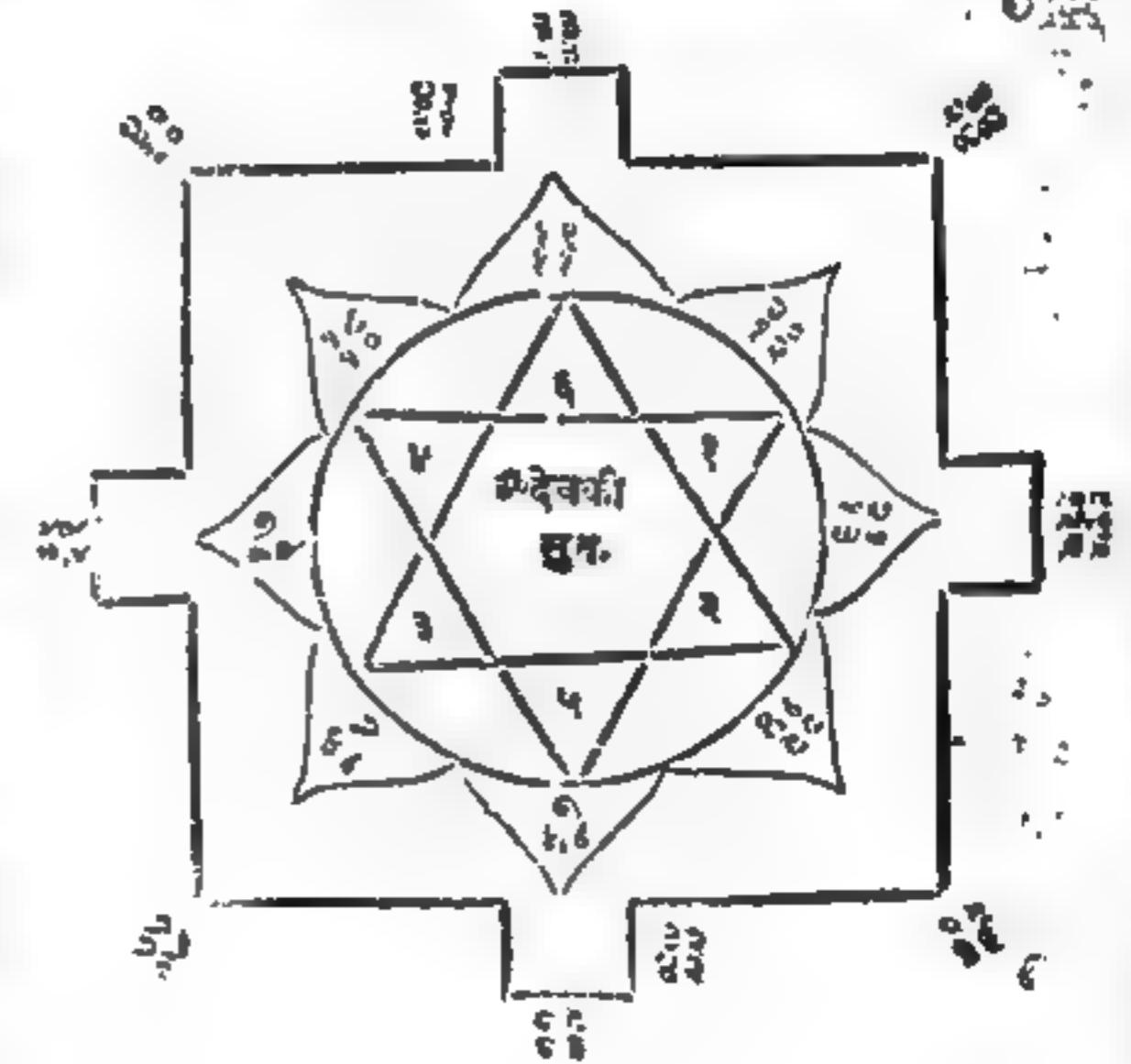
तीर्थयात्रा प्रकर्तव्या रेवातापीसमुद्भवा ॥ एकेनापि हि वस्त्रेण दंपतीस्नानमुत्तमम् ॥३॥ श्रवणं हरिवंशस्य ब्राह्मणोद्ग्राहनं खग ॥ अष्टोत्तर
शतान् विश्रान् मिष्ठानेन तु तर्पयेत् ॥ ४ ॥ ईशान इति मंत्रेण जपं कुर्यात्सहस्रकम् ॥ दशांशहोमसंयुक्तं कुर्याच्च विधिवत्ततः ॥ ५ ॥
पद्मैस्तु लक्षसंख्याकैः शिवं संपूज्य यत्तः ॥ स्वर्णधेनुः प्रदातव्या सवत्सा सुरभिस्तथा ॥ ६ ॥ घृतकुंभं वैनतेय ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
एवं कृतेन वै तस्य हृपत्यं जायते सुता ॥ ७ ॥ (गारुडेऽपि) हरिवंशकथां श्रुत्वा शतचण्डीविधानतः ॥ भक्त्या श्रीशिवमाराध्य पुत्रमु
त्पादयेत्सुधीः ॥ ८ ॥ (महार्णवेऽपि) सौवर्णं बालकं कृत्वा दद्यादोलासमन्वितम् ॥ अथवा वृषभं दद्याद्विप्रोद्ग्राहनमेव वा ॥ महारुद्र
जपो वा पि लक्षपद्मैः शिवार्चनम् ॥ ९ ॥ अथ मृतपुत्रत्वहरोपायः ॥ बालघाती च पुरुषो मृतवत्सः प्रजायते ॥ ब्राह्मणोद्ग्राहनं चैव
कर्तव्यं तेन शुद्धयति ॥ १० ॥ श्रवणं हरिवंशस्य कर्तव्यं च यथाविधि ॥ महारुद्रजपं चैव कारयेच्च यथाविधि ॥ ११ ॥ जुहुयाच्च
शतांशेन दूर्वा आज्यपरिष्ठुताः ॥ एकादश स्वर्णनिष्काः प्रदातव्या च दक्षिणा ॥ १२ ॥ एकादश पशुश्वेत दद्यादित्तानुसारतः ॥ अन्ये
भ्योऽपि यथाशक्ति द्विजेभ्यो दक्षिणां दिशेत् ॥ १३ ॥ स्नापयेद्विष्टी पश्चान्मन्त्रैर्वरुणदैवतैः ॥ आचार्याय प्रदेयानि वस्त्रालंकरणानि च ॥ १४ ॥
तत्रादो हरिवंशश्रवणविधानम् ॥ (कौस्तुभे) दंपत्योरनुकूले सुदिने कृतनित्यक्रियः देवालयादिपुण्यस्थले खगृहे वा खासने प्राङ्मुख
उपविश्य आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा अनेकजन्मार्जितानपत्यत्वादिनिदानभूतवालघातनिश्चेपहरणविप्ररत्नापहरणा
दिदूरितसमूलनाशद्वारा दीर्घायुर्वहुपुत्रादिसंततिप्राप्तिकामो हरिवंशं श्रोप्यामि । तदंगत्वेन गणपतिपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं नांदी
श्राद्धं च करिष्ये इति संकल्प्य गणपतिपूजनादिनांदीश्राद्धातं सर्वं कुर्याद् ॥ ततो विभवानुसारेण श्रुताध्ययनसंपन्नं ब्राह्मणमासने
उद्दमुखमुपवेश्य स्वयं प्राङ्मुख उपविश्य पादप्रक्षालनं कृत्वा गंधादिभिः संपूजयेत् ॥ ततो वरणद्रव्याणि गृहीत्वा देशकालौ संकीर्त्य
दीर्घायुद्वत्पुत्रकामनयामुकगोत्रममुकशर्माणं ब्राह्मणमेभिर्गंधपुण्यस्वर्णमुद्रिकासनकमंडलुतांवूलवासोभिर्हरिवंशश्रवणाथं आवयितात्
त्वामहं वृणे ॥ इति वृत्वा ‘ॐ वृतोऽस्मि’ इति प्रतिवचनानंतरं वस्त्रालंकारैः संपूज्य पुस्तकं दद्यात् ॥ ततः आचार्यः प्रतिदिनं पुस्तकं
संपूज्य नारायणं नमस्कृत्वानंतरं स्वगुरुरुन्नग्रणम्य स्पष्टपदाक्षरं वाचयेत् ॥ दंपती प्रतिदिनं “ॐ देवकीसुत गोविंद वासुदेव जगत्पते”

ब० व०
प० १६८॥

देहि मे तनयं कृष्ण त्वामहं शरणं गतः ॥ १ ॥” इति मंत्रजपपूर्वकमेकचित्तो श्रवणं कुर्याताम्॥तैलतांवूलक्ष्मौयुनखदत्ताशयनानि
यावत्सभासि वर्जयन्तौ हविष्यं भुञ्जीयाताम् ॥ वाचवमपि प्रत्यहं पायसादिना भोजयेत् ॥ प्रयसमासौ वाचकाय स्वलंकृतां पयस्त्वनी
सवत्सां स्वर्णशृंगीं रोप्यखुरां ताम्रपृष्ठीं कांस्थपित्तलदोहिनीं वस्त्रयुतां स्वर्णभूषणादिदक्षिणां च दत्त्वा परितोष्य न्यूनं संपूर्णं वाचयित्वा
शतं विप्रांश्चतुर्विंशतिमिथुनानि च पायसाक्षेन भोजयेत् ॥ एवं कृते पुत्रो भवति न संदेहः ॥ इति हरिवंशश्रवणविधानम् ॥ १ ॥
अथ संतानगोपालमंत्रप्रयोगः ॥(मंत्रमहोदधौ) मंत्रो यथा—“ॐ देवकीसुत गोविंद वासुदेव जगत्पते । देहि मे तनयं कृष्ण त्वामहं शरणं
गतः ॥ १ ॥ इत्यानुष्टुभो मंत्रः । अस्य विधानम् ॥ अस्य गोपालमंत्रस्य नारदं क्रषिः । अनुष्टुप् छंदः । कृष्णो देवता । मम पुत्र
कामनार्थं जपे विनियोगः । ॐ नारदक्रषये नमः शिरसि १ अनुष्टुप् छंदसे नमः मुखे २ कृष्णदेवतायै नमः हृदि ३ विनियोगाय
नमः सर्वाङ्गे ४ इति ऋष्यादिन्यासः ॥ ॐ देवकीसुत हृदयाय नमः १ गोविंद तर्जनीभ्यां नमः २ वासुदेव मध्यमाभ्यां नमः ३
जगत्पते अनामिकाभ्यां नमः ४ देहि मे तनयं कृष्ण कनिष्ठिकाभ्यां नमः ५ त्वामहं शरणं गतः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ६ इति कर
न्यासः ॥ ॐ देवकीसुत हृदयाय नमः १ गोविंद शिरसे स्वाहा २ वासुदेव शिखायै वषट् ३ जगत्पते कवचाय हुम् ४ देहि
मे तनयं कृष्ण नेत्रत्रयाय वौपद् ५ त्वामहं शरणं गतः अस्त्राय फट् ६ इति हृदयादिषडंगन्यासः ॥ एवं न्यासं कृत्वा घ्यायेत् ॥
अथ ध्यानम् । ॐ विजयेन युतो रथस्थितः प्रसभानयि समुद्रमध्यतः ॥ प्रददत्तनयान् द्विजन्मने स्मरणीयो वसुदेवनंदनः ॥ १ ॥ इति
ध्यात्वा मानसोपचारैः वहिः पूजां कुर्यात् । तथा च—पीठादौ रचिते सर्वतोभद्रमंडले मंडुकादिपरतत्वांतपीठदेवताः पद्धतिमार्गेण
संस्थाप्य “ॐ मं मंडुकादिपरतत्वांतपीठदेवताभ्यो नमः” इति संपूज्य नव पीठशक्तीः पूजयेत् । तथा च—पूर्वादिकमेण ॐ विमलायै नमः १ ।
ॐ उल्कर्षिण्यै नमः २ । ॐ ज्ञानायै नमः ३ । ॐ क्रियायै नमः ४ । ॐ योगायै नमः ५ । ॐ प्रह्लायै नमः ६ । ॐ सत्यायै नमः ७ ।
ॐ ईशानायै नमः ८ । मध्ये ॐ अनुप्रहायै नमः ९ । इति पूजयेत् ॥ ततः स्वर्णादिनिर्भितं यंत्रं मूर्ति वा ताम्रपात्रे निधाय घृतेना

भ्यज्य तदुपरि दुर्धधारा जलधारा च दत्ता स्वच्छयस्त्रेण संशोऽय “ॐ नमो भगवते श्रीगोपालाय सर्वभूतात्मने वासुदेवाय र्हर्वा
 त्मसंयोगपद्मपीठात्मने नमः” इति मंत्रेण पुष्पाद्यासनं दत्ता पीठमध्ये संस्थाप्य प्रतिष्ठां च कृत्वा पुनर्ज्यात्वा मूर्तिं प्रकल्प्य
 आवाहनादिपुष्पांतैरुपचारैः संपूज्य देवाङ्गया आवरणपूजां कुर्यात् । तथा च—पुष्पांजलिमादाय मूलमुच्चार्य “ॐ संविन्मयः परो
 देवः परामृतरसप्रियः ॥ अनुज्ञां देहि गोपाल परिवाराच्चनाय मे ॥ १ ॥” इति
 पठित्वा पुष्पांजलिं च दत्ता विशेषार्थाद्विदुं निःक्षिप्य पूजितास्तर्पिताः संतु इति
 वदेत् । इत्याज्ञां गृहीत्वा आवरणपूजामारभेत् ॥ तथा च पद्मकोणकेसरेषु आग्रेष्या
 दिव्यतुर्पुर्दिक्षु मध्ये दिक्षु च ॐ देवकीसुत हृदयाय नमः । हृदयश्रीपादुकां पूज
 यामि तर्पयामि नमः १ ॥ इति सर्वत्र । ॐ गोविंद शिरसे स्वाहा । शिरःश्रीपा०
 २ ॥ ॐ वासुदेव शिखायै वर्षद् । शिखाश्रीपा० ३ ॥ ॐ जगत्पते
 कवचाय हुम् । कवचश्रीपा० ४ ॥ देहि मे तनयं कृष्ण नेत्रत्रयाय वौषट् ।
 नेत्रत्रयश्रीपा० ५ ॥ ॐ त्वामहं शरणं गतः अस्त्राय फट् । अस्त्रश्रीपा० ६ ॥
 इति पदंगानि पूजयेत् ॥ ततः पुष्पांजलिमादाय मूलमुच्चार्य “ॐ अभीष्ट
 सिद्धिं मे देहि शरणागतवर्त्सल ॥ भक्त्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणाच्चनम्
 ॥ १ ॥ इति पठित्वा पुष्पांजलिं च दत्ता पूजितास्तर्पिताः संतु इति
 वदेत् । इति प्रथमावरणम् ॥ १ ॥ ततः पूज्यपूजक्योरंतराले प्राचीं तदनुसा
 रेण अन्या दिशः प्रकल्प्याष्टवले प्राच्यादिक्षेण ॐ कालिंये नमः ।

सन्तानगोपालपूजनयन्त्रम्

कालिंदीश्रीपा० ॥ १ ॥ अँ नामजित्यै नर्मः । नामजितीश्रीपा० ॥ २ ॥ अँ मित्रविंदायै नर्मः । मित्रविंदाश्रीपा० ॥ ३ ॥ अँ
चास्हासिन्यै नर्मः । चारुहासिनीश्रीपा० ॥ ४ ॥ अँ रोहिण्यै नर्मः । रोहिणीश्रीपा० ॥ ५ ॥ अँ जांबवत्यै नर्मः । जांबवतीश्रीपा०
॥ ६ ॥ अँ सुक्रिमण्यै नर्मः । सुमिणीश्रीपा० ॥ ७ ॥ अँ सत्यभामायै नर्मः । सत्यभामाश्रीपा० ॥ ८ ॥ इत्यष्टौ पहराज्ञीः पूजयित्वा
पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥ इति द्वितीयावरणम् ॥ ३ ॥ ततोऽष्टुदलाग्रेषु प्राचीकमेण अँ ऐरावताय नर्मः ॥ १ ॥ अँ एुडरीकाय नर्मः ॥ २ ॥
अँ वामनाय नर्मः ॥ ३ ॥ अँ कुमुदाय नर्मः ॥ ४ ॥ अँ अंजनाय नर्मः ॥ ५ ॥ अँ पुष्पदंताय नर्मः ॥ ६ ॥ अँ सार्वभौमाय नर्मः ॥ ७ ॥ अँ सुप्रतीकाय नर्मः ॥ ८ ॥
इत्यष्टौ दिग्गजान् पूजयित्वा पुष्पांजलिं च दद्यात् । इति तृतीयावरणम् ॥ ३ ॥ ततो भूपुरे पूर्वादिकमेण इन्द्राविदशदिक्यालान् वज्ञा
द्यायुधानि च संपूज्य पुष्पांजलिं च दद्यात् । इत्यावरणपूजां कृत्वा धूपादिनमस्कारांतं संपूज्य जपं कुर्यात् । अस्य पुरथरणं लक्षजपे
पुत्रप्राप्तिर्भवनि । तथा च—‘लक्ष्मं जपोऽस्युतं होमस्तिलैर्मधुरसंपुतेः ॥ अर्चां पूर्वोदिता चैव मन्त्रः पुत्रप्रदो नृणाम् ॥ १ ॥’ इति संतानगोपाल
मन्त्रपुरथरणप्रयोगः ॥ २ ॥ अथ पुत्रप्रदाभिलाषाष्टकम् ॥ विश्वानर उवाच ॥ एकं ब्रह्मोवादितीयं समस्तं सत्यं सत्यं नेह नानास्ति किंचित् ॥
एको रुद्रो न द्वितीयोऽवतस्थे तस्मादेकं त्वां प्रपद्ये महेशम् ॥ १ ॥ एकः कर्ता त्वं हि विश्वस्य शंभो नानारूपेष्वेकरूपोऽस्यरूपः ॥ यद्वत्
पत्यकं एकोऽप्यनेकस्तस्मान्नान्यं त्वां विनेशं प्रपद्ये ॥ २ ॥ रजो सर्पः शुक्लिकायां च रोप्यं वारां पूरस्तन्मृगारुद्ये मरीचौ ॥ यद्वत्
द्वद्विष्वगेव प्रपञ्चो यस्मिन्ज्ञाते तं प्रपद्ये महेशम् ॥ ३ ॥ तोये शैत्यं दाहकत्वं च वह्नौ तापो भानौ शीतभानौ प्रसादः ॥ पुष्पे गंधो दुर्घ
मध्ये च सर्पियंदृच्छंभो त्वं ततस्त्वां प्रपद्ये ॥ ४ ॥ शब्दं गृह्णास्यश्रवास्त्वं हि जिग्रेरघ्राणस्त्वं व्यंग्रिरायासि दूरात् ॥ व्यक्तः पश्यस्त्वं
रसज्ञोऽप्यजिह्वः कस्त्वां सम्यग्वेत्यतस्त्वां प्रपद्ये ॥ ५ ॥ नो वेदस्त्वामीश साक्षाद्वे वेद नो वा विष्णुनो विधाताप्रखिलस्य ॥ नो वोगीन्द्रा
नेन्द्रमुख्याथ देवा भक्तो वेद त्वामतस्त्वां प्रपद्ये ॥ ६ ॥ नो ते गोत्रं नाऽपि जन्मापि नारुया नो वा रूपं नैव शीलं न देशः ॥ इत्थं
भूतोऽपीश्वरस्त्वं त्रिलोक्याः सर्वान् कामान् पूरयेस्तज्जजे त्वाम् ॥ ७ ॥ त्वत्तः सर्वं त्वं हि सर्वं स्मरारे त्वं गौरीशस्त्वं च नमोऽतिशांतः ॥
त्वं वै वृद्धस्त्वं युवा त्वं च वालस्तत्किं यत्त्वं नास्यतस्त्वां नतोऽस्मि ॥ ८ ॥ स्तुत्वेति भूमौ निष्पात विश्वः स दंडवद्यावदतीव लष्टः ॥

तावत्स वालोऽखिलवृद्धवृढः प्रोवाच भूदेव वरं वृणीहि ॥ ९ ॥ तत उत्थाय हृष्टात्मा मुनिर्विश्वानरः कृती ॥ प्रत्यवृत्तिकिमज्ञातं सर्वं
 ज्ञस्य तव प्रभो ॥ १० ॥ सर्वांतरात्मा भगवाञ्छर्वः सर्वप्रदो भवान् ॥ याञ्चां प्रति नियुद्धके मां किमीशो दैन्यकारिणीम् ॥ ११ ॥ इति
 श्रुत्वा वचस्तस्य देवो विश्वानरस्य ह ॥ शुचेः शुचिवतस्याथ शुचि स्मित्वाऽवृत्तिच्छुः ॥ १२ ॥ बाल उवाच ॥ त्वया शुचे
 शुचिष्मत्यां योऽभिलाषः कृतो हृदि ॥ अचिरेणैव कालेन स भविष्यत्यसंशयः ॥ १३ ॥ तव पुत्रत्वमेष्यामि शुचिष्मत्यां महामते ॥
 रुयातो गृहपतिर्नाम्ना शुचिः सर्वामरप्रियः ॥ १४ ॥ अभिलाषाष्टकं पुण्यं स्तोत्रमेतत्त्वयोरितम् ॥ अब्दं त्रिकालपठनात्कामदं शिव
 सन्निधौ ॥ १५ ॥ एतत्स्तोत्रस्य पठनं पुत्रपौत्रधनप्रदम् ॥ सर्वशांतिकरं वापि सर्वायत्परिणाशनम् ॥ १६ ॥ स्वर्गापवर्गसंपत्तिकारकं
 नात्र संशयः ॥ प्रातरुथाय सुखातो लिंगमभ्यर्च्य शांभवम् ॥ १७ ॥ वर्षं जपन्निदं स्तोत्रमपुत्रः पुत्रवान्भवेत् ॥ वैशाखे कार्तिके
 माघे विशेषनियमैर्युतः ॥ १८ ॥ यः पठेत्स्नानसमये लभते सकलं फलम् ॥ कार्तिकस्य तु मासस्य प्रसादादहमव्ययः ॥ १९ ॥ तव पुत्रत्व
 मेष्यामि यस्त्वन्यस्तत्पठिष्यति ॥ अभिलाषाष्टकमिदं न देयं यस्य कस्यचित् ॥ २० ॥ गोपनीयं प्रयत्नेन महावंच्याप्रसूतिकृत् ॥
 स्त्रिया वा पुरुषेणापि नियमाहिंगतमन्निधौ ॥ २१ ॥ अब्दं जपामिदं स्तोत्रं पुत्रदं नात्र संशयः ॥ इत्यक्त्वां
 तर्दधे वालः सोऽपि विप्रो गृहं गतः ॥ २२ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे काशीखण्डे विश्वेश्वरस्तोत्रं संपूर्णम् ॥
 अन्यः पुत्रप्राप्तिप्रयोगः ॥ मंत्रो यथा—“ॐ हाँ हाँ हूं पुत्रं कुरु कुरु स्वाहा” इति द्वादशाक्षरो मंत्रः ।
 अस्य विधानम् ॥ चूतवृक्षसमारूढो जपेदेकाग्रमानसः ॥ अपुत्रो लभते पुत्रं नान्यथा शंकरोदितम् ।
 ॥ १ ॥ इति द्वादशाशरमंत्रप्रयोगः ॥ पुत्रोत्पत्तिकारकयन्त्रम् ॥ इस यंत्रको अच्छेनक्षम और शुभ दिनमें
 गोरोचनसे भोजपत्रपर लिख गृगलकी धूप देकर सोना या चांदीसे मढा कर चंच्चा स्त्रीके कंठमें
 बांधे तो जिस स्त्रीके लड़का न होता हो अथवा होकर मरजाता हो उसके निश्चय पूर्वक पुत्र
 उत्पन्न होकर जीता है इसमें संदेह नहीं । इस यंत्रका बड़ा प्रभाव जानना ॥ १ ॥ अथ मृतवरसा

रांकरमातुरं करपितु			
४०	४२	४	६
१	३	४८	४३
४६	४७	५	४
३	०	४९	४४

५० म०
३२६७॥

लक्षणं यत्तथा—(दत्तात्रेयतन्त्रे) गर्भः संजातमात्रो हि पक्षे मासे च वत्सरे ॥ ग्रियते द्वित्रिवर्षेषु यस्याः सा मृतवत्सका ॥ १ ॥
तस्योपायः ॥ अत्र योगः प्रकर्तव्यः यथाशंकरभाषितम् ॥ मार्गशीर्षेऽथवा ज्येष्ठे पूर्णायां लेपिते गृहे ॥ २ ॥ नूतनं कलशं पूर्णं गन्धतोयेन
कारयेद् ॥ शाखाफलसमायुक्तं नवरत्नसमन्वितम् ॥ ३ ॥ सुवर्णमुद्रिकायुक्तं पद्मोणमण्डलस्थितम् ॥ तन्मध्ये पूजयेदेवीमेकांतो
नाम विश्रुताम् ॥ ४ ॥ गन्धपुष्पाक्षतैर्धूपैर्दीप्येनैवेद्यसंयुतैः ॥ अर्चयेद्भक्तिभावेन मधुना दुग्धमाषकैः ॥ ५ ॥ वाराही च तथा चान्द्री
ब्राह्मी माहेश्वरी तथा ॥ कौमारी वैष्णवी देवी पदसु पत्रेषु मातरः ॥ ६ ॥ पूजयेन्मन्त्रमावेन दधिपिंडानि कारयेद् ॥ सप्तसंख्याप्रमाणानि
पदसंख्या मातृष्ठदक्तः ॥ ७ ॥ सप्तमं तु पृथग्धृत्वा शुचिस्थाने विशेषतः ॥ तद्भुव्रा गृहमागच्छेत् कन्या वा बदुकाद्वियः ॥ ८ ॥
भोजयेदक्षिणां दत्त्वा प्रमाणं कारयेत्ततः ॥ विसृज्य देवतां चाथ नथां तत्कलशोदकम् ॥ ९ ॥ सुकुलं वीक्षयेद्दीमाङ्गुभेन शुभमादि
शेत् ॥ विपरीतं पुनः कुर्याद्यागं तावत्सुसिद्धिदम् ॥ १० ॥ प्रतिवर्षमिदं कुर्यादीर्घजीवी सुतो भवेद् ॥ सिद्धियोगमिदं ज्ञानं नान्यथा
शंकरोवितम् ॥ ११ ॥ अस्य मंत्रः—“ॐ नमः परब्रह्मपरमात्मने अमुके गृहे गर्भजीवितं सुतान् कुरु कुरु स्वाहा” इति मंत्रमयुतं जपते
सिद्धिः ॥ १ ॥ अथ काकवन्ध्यालक्षणं यत्तथा ॥ पूर्वं पुत्रवती या सा कविद्वन्ध्या भवेयदि ॥ काकवन्ध्या तु सा ज्ञेया चिकित्सा तत्र
कथ्यते ॥ २ ॥ विष्णुक्रांतां समूलां तु पिष्टा महिपिदुग्धके ॥ महिषीनवनीतेन ऋतुकाले तु भोजयेद् ॥ ३ ॥ एवं सप्तदिनं कुर्यात् पुनर्गम्भश्च
लभ्यते ॥ तत्र मंत्रः “ॐ नमः शक्तिरूपाय अमुकगृहे पुत्रं कुरु कुरु स्वाहा” । अष्टोत्तरशतं जपेत् सिद्धिः ॥ ४ ॥ ओषधीप्रयोगौ यथा—
तत्रादौ वन्ध्याशुद्धिप्रयोगः । (तंत्रसारे) एकविंशत्यहं यावदुग्धेन सह मेयिकाम् ॥ मेर्थातोलकमेकं च खंडकं तोलकद्वयम् ॥ ५ ॥ घृतं
तोलकमेकं च पिवेद्दुग्धेन मिश्रितम् ॥ मृतवत्सा मृतगर्भा काकवन्ध्या तथैव च ॥ ६ ॥ पुत्रहीना च वन्ध्या च पञ्च चैव प्रकीर्तिताः ॥ संह
रेत्सर्वदोषांश्च मेर्थाभक्षणमुक्तमम् ॥ ७ ॥ नाडीशुद्धायां लियासुपरि ऋतुकालमिदमोषधं देयम् ॥ पलाशपत्रयोगः ॥ (दत्तात्रेयतन्त्रे) ॥
पत्रमेकं पलाशस्य गर्भिणीपयसान्वितम् ॥ ऋत्वंते तानि पीतानि चंड्या भवति गर्भिणी ॥ ८ ॥ तत्र मंत्रः—ॐ नमः सिद्धिरूपाय अमुकी

५० म० ३

मि० तं०

तं० ११

३२६७॥

पुत्रं कुरुकुरु स्वाहा”। अष्टोत्तरशतं जपेद् । सिद्धिः ॥ १ ॥ अथानेकयोगः । (चिकित्साशास्त्रे) समूलपत्रां सर्पक्षीं रविवारे समुद्भरेत् ॥
 एकवर्णगवां क्षीरैः कन्याहस्तेन पेपयेत् ॥ २ ॥ करुकाले पिवेद्विष्या पलाञ्ज तद्विने दिने ॥ क्षीरसात्यन्नसुद्धांश्च लघ्वाहारं प्रदापयेत् ॥
 एवं सप्तदिनं कुर्याद्विष्याऽपि लभते सुतम् ॥ ३ ॥ श्वेतायाः कंटकायार्थं मूलं तद्वच्च गर्भकृत् ॥ न कर्म कार
 येत् किंचिद्वर्जयेच्छीतमातपम् ॥ ४ ॥ शिफाँबहिंशिखायास्तु क्षीरेण परितोषितम् ॥ पिवेद्वतुमती नारी गर्भ
 धारणहेतवे ॥ ५ ॥ अश्वगंधाकषायेण सिद्धं दुग्धं वृतान्वितम् ॥ करुक्षातांगना प्रातः पीत्वा गर्भं दधाति
 हि ॥ ६ ॥ अथ गर्भप्राप्तियंत्रम् ॥ मेहतरजबाईलका कौल है कि यह दुवा हज़रतअहमद मुज़तवी
 महम्मद मुस्तफेसे वास्ते पैदाइशा फरजन्दके पहुंची है जिसके लड़का पैदा न होता हो इस यंत्रको ली अपनी दाहिनी रान अर्थात्
 जंघामें घाँधे तो इन्शाल्ला फरजन्द अर्थात् लड़का नेक जमाल अर्थात् सुन्दर रूपवाला पैदा होगा, अगर शक लावे तो काफर है ॥
 इति सन्तानोपायः ॥ अथ प्रथमरजस्वलायाः शुभाशुभम् ॥ प्रथमो ज्ञायते कालो रजोदर्शनकारकः ॥ शुभाशुभं प्रयत्नेन लक्षणज्ञा
 रजस्वला ॥ ७ ॥ रवौ वैधव्यमिन्दौ तु सुपुत्रजननी भवेद् ॥ स्वात्महा मंगले सौम्ये वहुकन्या न संशयः ॥ ८ ॥ गुरो सुपुत्रां याति
 शनौ कुत्सितसंततिः ॥ एवं ज्ञात्वा नरो धीमान् प्रायश्चित्तं तु कारयेत् ॥ ९ ॥ इति श्रीमन्त्रमहाणवे पूर्वखण्डे मिथ्रतन्त्रे एकादशस्तरंगः
 ॥ ११ ॥ समाप्तोऽयं पूर्वखण्डः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१ सर्पक्षी लक्षणा इति शोध्यम् ।

२ बहिंशिखा मोरनिक्षा ॥

१	२	३	४
१	२	३	४
१	२	३	४
<	<	<	<

श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ मध्यखण्डप्रारंभस्तत्रादौ गायत्रीतंत्रप्रारंभः ॥ अथ वेदादिगीतायाः प्रसादजननं विधिम् ॥ गायत्र्याः संप्रवक्ष्यामि धर्मार्थकाममोक्षदम् ॥ १ ॥ नित्यनैमित्तिके काम्ये तृतीये तपवर्द्धने ॥ गायत्र्यास्तु परं नास्ति इह लोके परत्र च ॥ २ ॥ (देवीभागवते) अथातः थ्रूयतां ब्रह्मन् गायत्र्याः पापनाशनम् । पुरश्वरणकं पुण्यं यथेष्टफलदायकम् ॥ ३ ॥ पर्वताग्रे नदीतीरे विलव मूले जलाशये ॥ गोष्ठे देवालयेऽश्वत्थे उद्याने तुलसीवने ॥ ४ ॥ पुण्यक्षेत्रे गुरोः पाश्वे चित्तैकाग्र्यस्थलेऽपि च ॥ पुरश्वरणकुन्नमंत्री सिद्ध्यत्येव न संशयः ॥ ५ ॥ गायत्री छंदो मंत्रस्य यथा संख्याक्षराणि च ॥ तावल्क्षाणि कर्तव्यं पुरश्वरणकं तथा ॥ ६ ॥ जीव हीनो यथा देहः सर्वकर्मसु न क्षमः ॥ पुरश्वरणहीनस्तु तथा मंत्रः प्रकीर्तिः ॥ ७ ॥ ज्येष्ठापादौ भाद्रपदं पौषं तु मलमासकम् ॥ अंगारं शनिवारं च व्यतीषातं च वैधृतिम् ॥ ८ ॥ अष्टमी नवमी षष्ठी चतुर्थी च त्रयोदशीम् ॥ चतुर्दशीममावस्यां प्रदोषं च तथा निशाम् ॥ ९ ॥ यमाग्निरुद्रसर्वेन्द्रवसुश्रवणजन्मभम् ॥ मेषकर्कतुलाकुंभान् मकरं चैव वर्जयेत् ॥ १० ॥ सर्वाण्येतानि वर्ज्यानि पुरश्वरण कर्माणि ॥ चन्द्रतारानुकूले च शुक्रपक्षे विशेषतः ॥ ११ ॥ पुरश्वरणकं कुर्यान्मंत्रसिद्धिः प्रजायते ॥ स्वस्तिवाचनकं कुर्यान्मादीश्रादं यथाविधि ॥ १२ ॥ विश्रान्संतर्प्य यत्नेन भोजनाच्छादनादिभिः ॥ प्रत्यहमुखः शिवस्थाने द्विजश्चान्यतमे जपेत् ॥ १३ ॥ आरंभ दिनमारभ्य समाप्तिदिवसावधि ॥ न न्यूनं नातिरिकं च जपं कुर्यादिनेदिने ॥ १४ ॥ नैरंतर्येण कुर्वन्ति पुरश्वर्यां सुनीश्वराः ॥ प्रातरारभ्य विधिवज्ञपेन्मध्यादेनावधि ॥ १५ ॥ गायत्री चैव संसेव्या धर्मकामार्थमोक्षदा ॥ गायत्र्यास्तु परं नास्ति इह लोके परत्र च ॥ १६ ॥ ॥ अथ गायत्रीशापमोचनम् ॥ अँ अस्य श्रीब्रह्मशापविमोचनमंत्रस्य ब्रह्मा क्लिष्ठः । भुक्तिमुक्तिप्रदा ब्रह्मशापविमोचनी गायत्रीशक्ति देवता । गायत्री छंदः । ब्रह्मशापविमोचने विनियोगः ॥ “अँ गायत्री ब्रह्मेत्युपासीत यद्गूरं ब्रह्मविदो विदुः ॥ तां पश्यन्ति धीराः सुम नसा वाचामप्रतः ॥ अँ वेदांतनाथाय विद्वहे हिरण्यगर्भाय धीमहि ॥ तत्त्वो ब्रह्म प्रचोदयात् ॥ अँ देवी गायत्री त्वं ब्रह्मशापविमुक्ता ॥ १७ ॥”

इति त्रिवारं पठेत् ॥ इति ब्रह्मशापविमोचनम् ॥ १ ॥ अँ अस्य श्रीवासिष्ठशापविमोचनमंत्रस्य निग्रहानुग्रहकर्ता वसिष्ठऋषिः । वासि
 धनुगृहीता गायत्री शक्तिर्देवता । विश्वोऽभ्वा गायत्री छंदः । वासिष्ठशापविमोचने विनियोगः ॥ “अँ सोऽहमर्कमयं ज्योतिरात्मज्योतिरहं
 शिवः ॥ आत्मज्योतिरहं शुक्रः सर्वज्योतीरत्सोऽस्म्यहम् ॥” अँ देवी गायत्री त्वं वसिष्ठशापविमुक्ता भव ॥” इति त्रिवारं पठेत् ॥ इति वशिष्ठ
 शापमोचनम् ॥ २ ॥ अँ अस्य श्रीविश्वामित्रशापमोचनमंत्रस्य नूतनसृष्टिकर्ता विश्वामित्र ऋषिः । विश्वामित्रानुगृहीता गायत्री शक्तिर्देवता ।
 वारदेहा गायत्री छंदः । विश्वामित्रशापविमोचने विनियोगः ॥ “अँ गायत्री भजाम्पमिमुखीं विश्वगर्भाः यदुभ्वा देवाश्वकिरे विश्वसृष्टि
 तां कल्याणीमिष्टकरीं प्रपद्ये यन्मुखान्निःसृतोऽखिलचेदगर्भः ॥”^१ अँ गायत्री त्वं विश्वामित्रशापाद्विमुक्ता भव ॥ इति त्रिवारं पठेत् ॥ इति
 विश्वामित्रशापमोचनम् ॥ ३ ॥ ऐवं शापोद्धारं कृत्वा करो बद्धा प्रार्थयेत् ॥ तथा च—सोऽहमर्कमयं ज्योतिरकों ज्योतिरहं शिवः ॥ आत्म
 ज्योतीरहं शुक्रः शुक्रज्योतीरत्सोऽहमोम् ॥ १ ॥ महाविष्णुमहेशोरो दिव्ये सिद्धे सरस्वति ॥ अजरे अमरे चैव दिव्ययोने नमोऽस्तु ते ॥ २ ॥
 इति संप्रार्थ्य शापरहितशुद्धगायत्री भावयन् ध्यानं कुर्यात् ॥ अथ शुद्धगायत्रीध्यानम् ॥ अँ यदेवासुरपूजितं परतरं सामर्थ्यनारात्मकं पुन्नागं
 वुजपुष्पनागवकुलैः केदौः शुकैरचित्तम् ॥ नित्यं ध्यानसमस्तदीसिकरणं कालामिरहीपनं तत्संहारकरं नमामि सततं पातालसंस्थं मुग्वम् ॥ ३ ॥
 इति गायत्रीशापमोचनम् ॥ अथ गायत्रीपुरश्चरणप्रयोगः ॥ ब्रह्मगायत्रीमंत्रो यथा—“अँ भूः अँ भुवः अँ स्वः अँ महः अँ जनः अँ
 तपः अँ सत्यं अँ तत्सवितुर्वरेण्यं भगों देवस्य धीमहि ॥ धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ अँ आयो ज्योती रसोऽसृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम्” इति
 सप्तव्याहृतिसहितगायत्रीमन्त्रः ॥ अस्य विधानम् ॥ चन्द्रतारादिवलान्विते सुमुहूर्ते शिवालयादिपवित्रस्थले जपस्थानं प्रकल्प्य तत्र
 दहनखननसंप्लावनादिभिः समृत्युक्तैः शोधनोपायैः शुद्धि संपाद्य गोमयेनोपलिप्य तत्रासनभूमौ कूर्मशोधनं कृत्वा अनुष्ठानारंभं

^१ शम्पुका द्वा गायत्री सफलान कराचन ॥ शापादुनारिता सा द्वा भुक्तिमुक्तिरूपदा ॥

कुर्यात् ॥ तथा च कर्ता ग्रारंभात्पूर्वदिने ब्राह्मे सुहृतें चोत्थाय यथोपदेशं शौचं कृत्वा नयादौ ह्नात्वा प्रातःसंध्यादिनित्यकर्म समाप्त्य आचार्यमहूय संपूज्य तदनुज्ञया सपक्षीकः स्वासने ग्राहमुख उपविश्य सपवित्रकरः आचम्य प्राणानायस्य सामान्यतो गणपत्यादि स्मरणं कृत्वा देहसुद्धयर्थं प्राप्यथित्वं कुर्यात् ॥ देशकालौ संकीर्त्य करिष्यमाणगायत्रीपुरश्चरणेऽधिकारप्राप्त्यर्थं कुच्छ्रूत्रयमसुक्ष्रप्रत्याह्नाये नाहमाचरिष्ये ॥ इति संकल्प्य धेनुदानतिलहोमसुवर्णादिप्रत्याम्नायद्वारा कुच्छाणि संपाय कृतांजलिः अमुकशर्मणो मम गायत्री पुरश्चरणेन कुच्छ्रूत्रयानुष्ठानेनाधिकारसिद्धिरस्त्विति विप्रान् वदेत् ॥ विप्रा अधिकारसिद्धिरस्त्विति ब्रूयुः । पुनर्देशकालौ संकीर्त्य करिष्यमाणपुरश्चरणाधिकारप्राप्त्यर्थं गायत्र्ययुतजपं करिष्ये इति संकल्प्य गायत्र्ययुतं जपेत् ॥ ततः अँ तत्सवितुरैत्यस्याचार्यमूर्खिं विश्वामित्रं तर्पयामि ॥ १ ॥ गायत्रीछन्दस्तर्पयामि ॥ २ ॥ सवितृदेवतां तर्पयामि ॥ ३ ॥ इति तर्पणं कृत्वा हृदं नमस्त्वय कदुद्रायेत्यादीनि रुद्रसूक्तानि सकृद्भपेत् ॥ इति पूर्वदिनकृत्यम् ॥ जपप्रारंभदिने सुमुहृतें सपक्षीको यजमानः सुगंधतैलाभ्यर्गं पूर्वकमुष्णोदकेन मंगलह्नानं कृत्वा शुक्लधौतवासांसि परिधाय यथायोग्यालंकृतो धृतकुमादित्रिपुंड्रतिलकः सपवित्रोपमहः स्वासने ग्राहमुख उपविश्य आचम्य प्राणानायस्य देशकालौ संकीर्त्य मम इह जन्मनि जन्मांतरेषु कृतकायिकवाचिकमानसिकसांसर्गिक समस्तपापक्षयार्थं पुत्रपौत्रधनधान्याभिवृद्धयर्थं चतुर्विधपुरुषार्थसिद्धयर्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सप्रणवव्याहृतिपूर्वकचतुर्विंशतिलक्षजपा तमकगायत्रीपुरश्चरणं स्वयं विशद्वारा वा करिष्ये । तदंगत्वेन गणेशपूजनं स्वस्तिपुण्याहवाचनं मातृकापूजनं नांदीश्राद्धमाचार्यजपकर्तृ वरणं च करिष्ये इति संकल्प्य गणेशपूजनादिश्राद्धांतं कृत्वा नांदधिकाद्धांते सविता प्रीयतामिति पठित्वा आचार्यजपकर्तृवरणं कुर्याद् ॥ तथा च आचार्यं जपकर्तृशोदहमुखानासनेषूपवेश्य सर्वेषां पादप्रक्षालनं कृत्वा दक्षिणहस्ते वरणद्रव्याणि गृहीत्वा देशकालौ संकीर्त्य मम सकलपापक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं करिष्यमाणगायत्रीजपपुरश्चरणकर्मणि अमुकगोत्रोत्पन्नमसुक्षेपशास्त्रा

ध्यायिनमसुकर्शर्मणं ब्राह्मणमेभिर्गंधाक्षततांबूलस्वणांगुलीयकासनमालाकमंडलुयुग्मवासोभिर्जपकरणाथमाचार्यत्वेन स्वामहं वृणे
 इत्याचार्यं वृत्वा ॐ वृतोऽस्मीति प्रतिवचनानंतरं पृथक् पृथक् हस्ते यज्ञकंकणं बद्धा गंधपुष्पादिभिः संपूज्य प्रार्थयेत् ॥ ॐ अस्य यागस्य
 निष्पत्तो भवन्तोऽभ्यर्थिता मया ॥ सुप्रसन्नैः प्रकर्तव्यो मयज्ञो विधिपूर्वकम् ॥१॥ अंगीकुर्वन्तु कर्मेतत्कल्पदुमस्तमादिषः ॥ यथोक्तनियमैर्युक्त
 जपार्थे स्थिरवुद्धयः ॥ २ ॥ अस्मिन् धज्ञे मया पूज्याः संतु मे नियमान्विताः ॥ अक्रोधनाः शौचपराः सततं ब्रह्मचारिणः ॥ ३ ॥ जप
 ध्यानरता नित्यं प्रसन्नमनसः सदा ॥ अदुष्टभाषिगः संतु मा संतु परनिन्दकाः ॥ ममापि नियमा द्येते भवन्तु भवतामपि ॥४॥ इति संप्रार्थ्य
 प्रत्येकं वस्त्रद्वयम् आसनम् १ अर्व्यपात्रम् १ आचमनपात्रं १ जलपात्रं १ सुवणांगुलीयकं १ मालां १ च दद्यात् ॥ अत्र जापकास्वेकार्विशतिः
 न्यूनाधिका वा कार्याः ॥ ततः सर्वे जापका आचम्य प्राणानायस्य “सूर्यः सोमो यमः कालः संघ्ये भूतान्यहः क्षणा ॥ पवसानो
 दिवपतिर्भूराकाशं खेचरामराः ॥ ब्रह्मशासनमास्याय कल्पव्वमिह सञ्चिधिम् ॥” इति प्रार्थयेयुः ॥ ततो देशकालौ संकीर्त्य ममासुकर्शर्मणो
 यजमानस्यसकलप्रक्षयद्वाराश्रीपरमेश्वरश्रीत्यर्थ्यजमानानुज्ञयागायत्रीपुरश्चरणांतर्गतामुकसहस्रसंख्यापरिमितविहेतगायत्रीजपं करिष्ये
 इति स्वस्वप्रात्याहिकजपं संकल्प्य न्यासं कुर्यात् ॥ सर्वपां समान एव जपो न तु न्यूनाधिकः । अत्र उच्चमजपो द्विसाहस्रः । मध्यमः
 सर्वद्विसाहस्रः । अधमस्त्रिसाहस्रो लेयः ॥ अथ न्यासाः ॥ ॐ गुरवे नमः ॥१॥ गणपतये नमः ॥२॥ दुर्गाये नमः ॥३॥ वेदमातृभ्यो नमः ॥४॥
 इति नत्वा त्रिः प्राणानास्य न्यासारंभं कुर्यात् ॥ तथा च ॥ ॐ प्रणवस्य ब्रह्मा ऋषिः । गायत्री छन्दः । परमात्मा देवता । शरीरशुद्धयर्थे जपे
 विनियोगः ॥ ॐ ब्रह्मकृपये नमः शिरसि ॥५॥ गायत्रीछन्दसे नमः मुखे ॥ ६ ॥ ॐ परमात्मदेवताये नमः ढदि ॥ ७ ॥ विनियोगाय
 नमः सर्वाङ्गे ॥६॥ इति प्रणवेन प्रकृत्यादिन्यासः ॥ सप्तव्याहृतीनां जमदग्निभरद्वाजांत्रिगौतमकरपत्रिश्वामित्रवसिष्ठा ऋषयः । गायत्र्युपिणिग

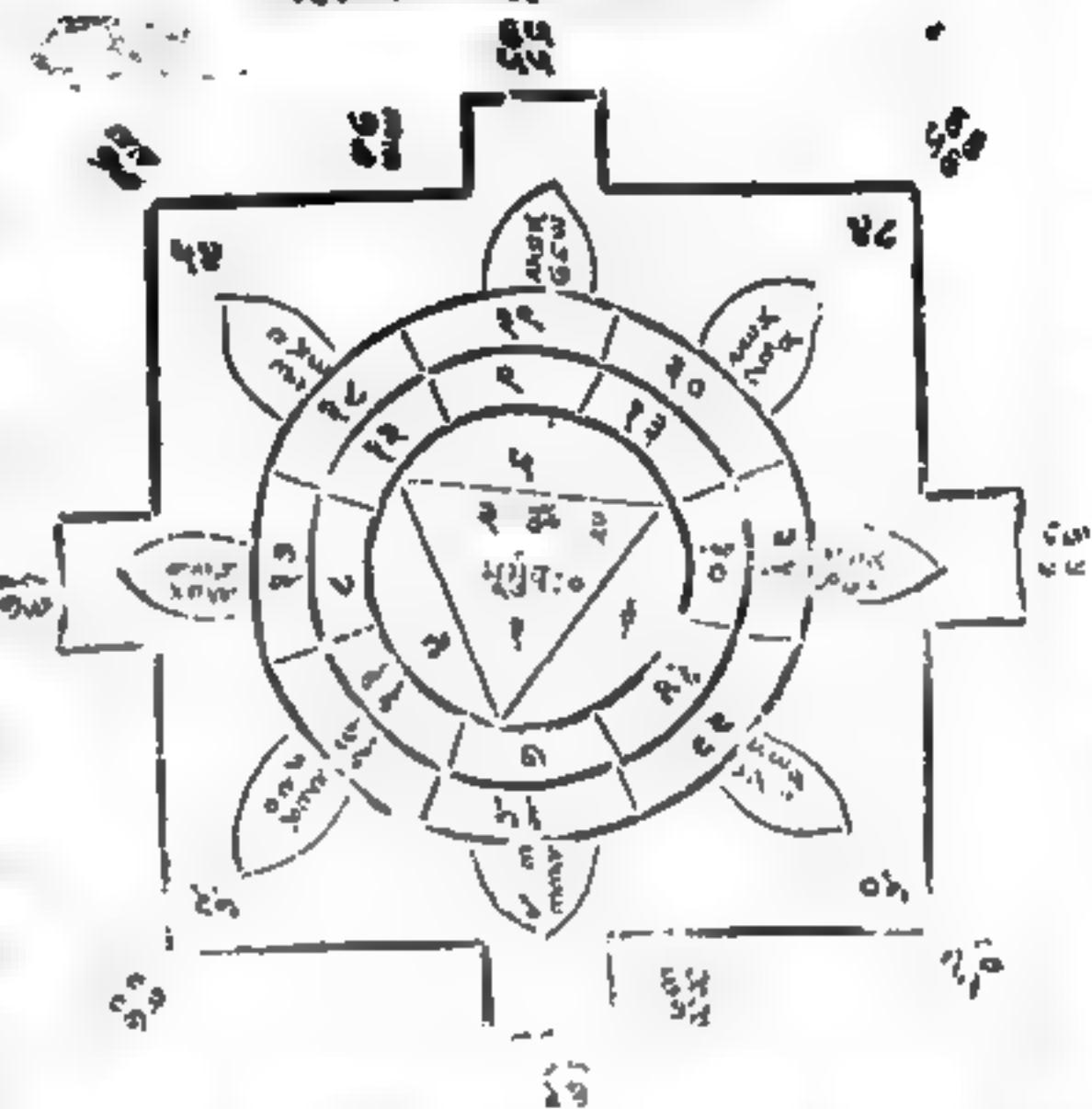
१ तत्त्वोत्तरेऽपि भूय इति पाठः॥

नुष्टुष्वृहतीपंक्तित्रिष्टुव्जगत्यश्चंदांसि । अमिवायुसूर्यवृहस्पतिवरुणेन्द्रविश्वेदेवा देवताः । सर्वपापक्षयार्थे जपे विनियोगः ॥३॥ जमदग्निभरदा
 जात्रिगोत्रमकाश्यपविश्वामित्रवशिष्ठक्षिभ्यो नमः शिरसि ॥ १ ॥ गायत्र्युष्णिगनुष्टुष्वृहतीपंक्तित्रिष्टुव्जगतीछंदोभ्यो नमो मुखे ॥ २ ॥
 अमिवायुसूर्यवृहस्पतिवरुणेन्द्रविश्वेदेवदेवताभ्यो नमः हृदये ॥३॥ विनियोगाय नमः सत्त्वांगे ॥४॥ इति सप्तव्याहृतीनामृष्यादिन्यासः ॥५॥
 गायत्र्याः विश्वामित्र क्षषिः । गायत्री छंदः । सविता देवता । जपोपनयने विनियोगः । ॐ विश्वामित्रश्चपये नमः शिरसि १ । गाय
 त्रीछंदसे नमः मुखे २ सवितृदेवतायै नमः हृदये ३ । विनियोगाय नमः सत्त्वांगे ४ । इति गायत्र्या ऋष्यादिन्यासः ॥ ६॥ ॐ भूः नमः
 हृदये १ । ॐ भुवः नमः मुखे २ । ॐ स्वः नमः दक्षांसे ३ । ॐ महः नमः वामांसे ४ । ॐ जनः नमः दक्षिणोरौ ५ । ॐ तपः
 नमः वामोरौ ६ । ॐ सत्यं नमः जठरे ७ । ॐ तद् नमः पादांगुलिमूलेषु ८ । ॐ सं नमः गुल्फयोः ९ । ॐ विं नमः जानुनोः
 १० । ॐ तुं नमः पादमूलयोः ११ । ॐ वं नमः लिंगे १२ । ॐ रें नमः नाभौ १३ । ॐ णिं नमः हृदये १४ । ॐ यं नमः कण्ठे
 १५ । ॐ भं नमः हस्तांगुलिमूलेषु १६ । ॐ गों नमः मणिवंधयोः १७ । ॐ दें नमः कूर्परयोः १८ । ॐ वं नमः वाहुमूलयोः १९ ।
 ॐ स्यं नमः आस्ये २० । ॐ धीं नमः नासापुटयोः २१ । ॐ मं नमः कपोलयोः २२ । ॐ हिं नमः नेत्रयोः २३ । ॐ धि नमः
 कर्णयोः २४ । ॐ यों नमः भ्रूमध्ये २५ । ॐ यों नमः मस्तके २६ । ॐ नं नमः पश्चिमवक्त्रे २७ । ॐ प्रं नमः उत्तरवक्त्रे २८ ।
 ॐ चों नमः दक्षिणवक्त्रे २९ । ॐ दं नमः पूर्ववक्त्रे ३० । ॐ यात् नमः ऊर्ध्ववक्त्रे ३१ । इति मंत्रवर्णन्यासः ॥ ७॥ ॐ तद् नमः
 शिरसि १ । ॐ सवितुर्नमः भ्रुवोर्मध्ये २ । ॐ वरेण्यं नमः नेत्रयोः ३ । ॐ भगों नमः मुखे ४ । ॐ देवस्य नमः कण्ठे ५ । ॐ धीमहि
 नमः हृदये ६ । ॐ धियो नमः नाभौ ७ । ॐ यो नमः गुह्ये ८ । ॐ नः नमः जानुनोः ९ । ॐ प्रचोदयात नमः पादयोः १० ।
 ॐ आपो ज्योती रसोऽमृतं ब्रह्मं भूर्भुवः स्वरोमिति शिरसि ११ । ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं नमः नाम्बादिपादांगुलीष्वर्यतम् १२ । ॐ अग्ने

देवरथ धीमहि नमः हृदयादिनाभ्यंतम् १३ । अँ धियो यो नः प्रचोदयात् नमः मूर्खादिहृदयांतम् १४ । इति पदन्यासः ॥ अँ तत्सं
 वितुत्र्ब्रह्मणे अंगुष्ठाभ्यां नमः १ । अँ वरेण्यं विष्णवे तर्जनीभ्यां नमः २ । अँ भगों देवस्य रुद्राय मध्यमाभ्यां नमः ३ । अँ धीमहि ईश्वराय
 अनामिकाभ्यां नमः ४ । अँ धियो यो नः सदाशिवाय कनिष्ठिकाभ्यां नमः ५ । अँ प्रचोदयात् सर्वात्मने करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ६ ।
 इति करन्यासः ॥ अँ तत्सवितुत्र्ब्रह्मणे हृदयाय नमः १ । अँ वरेण्यं विष्णवे शिरसे स्वाहा २ । अँ भगोंदेवस्य रुद्राय शिखायै वषट् ३ ।
 अँ धीमहि ईश्वराय कवचाय हुम् ४ । अँ धियो यो नः सदाशिवाय नेत्रत्रयाय वौषट् ५ । अँ प्रचोदयात् सर्वात्मने अख्लाय फट् ६ ।
 इति हृदयादिपडंगन्यासः ॥ एवं न्यासं वृत्वा ध्यायेत् ॥ अथ ध्यानम् । “अँसुक्ताविद्वुमहेमनीलधवलच्छायैमुखैस्त्रीक्षणैर्युक्तामि दुनिव
 द्वरत्नसुकुटां तत्त्वार्थवर्णात्मिकाम् ॥ गायत्री वरदाभ्यां कुरुकर्मापाशं कपालं गुणं शंखं चक्रमधारविंदयुगलं हस्तैर्वहंतो भजे ॥ १ ॥
 कुमारीहृष्वेदयुतां ब्रह्मरूपां विचितयेत् ॥ हंसस्थितांकुरुकरां सूर्यमंडलसंस्थिताम् ॥ २ ॥ मध्याह्ने विष्णुरूपां च ताक्षर्यस्थां पीत
 वासिनीम् ॥ सुवर्तीं सयज्जुर्वेदां सूर्यमंडलसंस्थिताम् ॥ ३ ॥ सायाह्ने शिवहृष्पां च वृद्धां वृषभवाहिनीम् ॥ सूर्यमण्डलमध्यस्थां सामन्वेद
 समायुताम् ॥ ४ ॥” इति ध्यात्वा मानसोपचारैः संपूजयेत् । ततः पीठादौ रचिते सर्वतोभद्रमंडले मंडुकादिपरतत्वांतपीठदेवताः सर्वदेवो
 पयोगिपद्धतिमार्गेण संस्थाप्य “अँ मंडुकादिपरतत्वांतपीठदेवताभ्यो नमः” इति संपूर्ज्य स्वस्वनामभिर्वा पूजायित्वा नवपीठशक्तीः पूज
 येत् । तथा च पूर्वाद्यष्टादिक्षु । अँ रां दीक्षायै नमः १ । अँ रीं सूक्ष्मायै नमः २ । अँ रुं जयायै नमः ३ । अँ रें भद्रायै नमः ४ । अँ रें विभूत्यै
 नमः ५ । अँ रों विमलायै नमः ६ । अँ रौं अमोघायै नमः ७ । अँ रं विद्युतायै नमः ८ । मध्ये । अँ रः सर्वतोमुखै नमः ९ ।
 इति पीठशक्तीः पूजयेत् १०॥ ततः स्वर्णादिनिर्मितं यंत्रं ताम्रपत्रे निधाय घृतेनाभ्यज्य तदुपरि दुर्घधारां जलधारां च दत्त्वागन्धुत्तार
 णंत्रं पठित्वा स्वच्छवस्थेणाशोष्य तदुपरि देव्या अष्टगंधेन त्रिकोणं कुरुता तद्विर्वर्तुलं तद्विश्वतुरसं चतुर्द्वारोपशोभितं
 यंत्रं लिङ्गित्वा “अँ ब्रह्मविष्णुरुद्रविंवात्मकाय सौराय योगपीठाय नमः” । इति मंत्रेण पुष्पायासनं दत्त्वा पीठमध्ये संस्थाप्य पुनः

स्थात्वा मूर्ति प्रकल्प्य । “ॐ आगच्छ वरदे देवि त्यक्षरे ब्रह्मवादिनि ॥ गायत्रि
छंदसां मातर्ब्रह्मयोने नमोऽस्तु ते ॥ १ ॥ ” इति मंत्रेणादाह्य गायत्रीं मूलमंत्रेण
पाद्यादिपुष्पांतैरुपचारैः संपूज्य देव्या आज्ञां गृहीत्वा आवरणपूजां कुर्यात् । तथा
च-पुष्पांजलिमादाय मूलमुच्चार्य “ॐ संविन्मये परे देवि परामृतरसश्रिये । अनुज्ञां
देहि गायत्रि परिवाराच्चन्नाय मे ॥ ” इति पठित्वा पुष्पांजलिं च दद्यात् । इत्याज्ञां
गृहीत्वा आवरणपूजामारभेत् । तथा च-ततः त्रिकोणस्य पूर्वकोणे । ॐ गायत्र्ये
नमः ॥ १ ॥ निर्झर्तिकोणे ॐ सावित्र्ये नमः ॥ २ ॥ वायुकोणे ॐ सरस्वत्ये नमः ॥ ३ ॥
इति पूजयेत् । ततः पुष्पांजलिमादाय मूलमुच्चार्य “ॐ अभीष्टसिद्धिं मे देहि
शरणागतवत्सले ॥ भक्त्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणाच्चनम् ॥ १ ॥ इति
पठित्वा पुष्पांजलिं च दत्त्वा पूजितास्तर्पिताः संतु इति वदेत् ॥ इति
प्रथमावरणम् ॥ २ ॥ तत्र त्रिकोणाद्वाहिः वर्तुले ॐ ब्रह्मणे नमः ब्रह्म
श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥ १ ॥ इति सर्वत्र वदेत् । ॐ विष्णवे नमः
विष्णुश्रीपा० ॥ २ ॥ ॐ रुद्राय नमः । रुद्रश्रीपा० ॥ ३ ॥ इति पूजयित्वा पुष्पांजलिं च दद्यात्
चतुर्दिक्षु । ॐ आदित्याय नमः । आदित्यश्रीपा० ॥ १ ॥ ॐ भानवे नमः । भानुश्रीपा०
॥ ३ ॥ ॐ रवये नमः । रविश्रीपा० ॥ ४ ॥ आग्नेय्यादिचतुष्कोणेषु । ॐ ऊषा०

प्रसादगायत्रीपूजनयन्त्रम्

॥२७१॥

प्रज्ञाश्रीपा० ॥ ६ ॥ अँ प्रभायै नर्मैः । प्रभाश्रीपा० ॥ ७ ॥ अँ सन्ध्यायै नर्मैः । सन्ध्याश्रीपा० ॥ ८ ॥ इत्यष्टौ पूजयित्वा
पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥ इति तृतीयावरणम् ॥ ३ ॥ ततोऽष्टदलेषु प्राच्यादिकमेण । अँ प्रहादिन्यै नर्मैः । प्रहादिनीश्रीपा० ॥ ९ ॥
अँ प्रभायै नर्मैः । प्रभाश्रीपा० ॥ २ ॥ अँ नित्यायै नर्मैः । नित्याश्रीपा० ॥ ३ ॥ अँ विश्वंभरायै नर्मैः । विश्वंभराश्रीपा० ॥ ४ ॥
अँ विशालिन्यै नर्मैः । विशालिनीश्रीपा० ॥ ५ ॥ अँ उभावत्यै नर्मैः । प्रभावतीश्रीपा० ॥ ६ ॥ अँ जयायै नर्मैः । जयाश्रीपा०
॥ ७ ॥ अँ शांत्यै नर्मैः । शांतिश्रीपा० ॥ ८ ॥ इत्यष्टौ पूजयित्वा पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥ इति चतुर्थविरणम् ॥ ४ ॥ ततो
अष्टदलमूलेषु प्राच्यादिकमेण । अँ कांत्यै नर्मैः । कांतिश्रीपा० ॥ १ ॥ अँ दुर्गायै नर्मैः । दुर्गाश्रीपा० ॥ २ ॥ अँ सरस्वत्यै नर्मैः ।
सरस्वतीश्रीपा० ॥ ३ ॥ अँ विश्वरूपायै नर्मैः । विश्वरूपाश्रीपा० ॥ ४ ॥ अँ विशालायै नर्मैः । विशालाश्रीपा० ॥ ५ ॥ अँ
ईशायै नर्मैः । ईशाश्रीपा० ॥ ६ ॥ अँ चापिन्यै नर्मैः । चापिनीश्रीपा० ॥ ७ ॥ अँ विमलायै नर्मैः । विमलाश्रीपा० ॥ ८ ॥ इत्यष्टौ
पूजयित्वा पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥ इति पंचमावरणम् ॥ ५ ॥ ततोऽष्टदलमध्येषु प्राच्यादिकमेण । अँ अपहारिण्यै नर्मैः । अपहारिणी
श्रीपा० ॥ १ ॥ अँ सूक्ष्मायै नर्मैः । सूक्ष्माश्रीपा० ॥ २ ॥ अँ विश्वयोन्यै नर्मैः । विश्वयोनिश्रीपा० ॥ ३ ॥ अँ जयावहायै नर्मैः ।
जयावहाश्रीपा० ॥ ४ ॥ अँ पद्मालयायै नर्मैः । पद्मालयाश्रीपा० ॥ ५ ॥ अँ परायै नर्मैः । पराश्रीपा० ॥ ६ ॥ अँ शोभायै नर्मैः ।
शोभाश्रीपा० ॥ ७ ॥ अँ पद्मरूपायै नर्मैः । पद्मरूपाश्रीपा० ॥ ८ ॥ इत्यष्टौ पूजयित्वा पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥ इति षष्ठावरणम् ।
॥ ६ ॥ ततोऽष्टदलाख्येषु । अँ आं ब्राह्म्यै नर्मैः । ब्राह्मीश्रीपा० ॥ १ ॥ अँ इं माहेश्वर्यै नर्मैः । माहेश्वरीश्रीपा० ॥ २ ॥ अँ ऊं
कौमार्यै नर्मैः । कौमारीश्रीपा० ॥ ३ ॥ अँ ऋं वैष्णव्यै नर्मैः । वैष्णवीश्रीपा० ॥ ४ ॥ अँ लूँ वाराह्यै नर्मैः । वाराहीश्रीपा० ॥ ५ ॥
अँ ऐं इन्द्राण्यै नर्मैः । इन्द्राणीश्रीपा० ॥ ६ ॥ अँ औं चासुंडायै नर्मैः । चासुंडाश्रीपा० ॥ ७ ॥ अँ अः महालक्ष्म्यै नर्मैः ।
महालक्ष्मीश्रीपा० ॥ ८ ॥ इत्यष्टौ मातृकाः संपूज्य पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥ इति सप्तमावरणम् ॥ ७ ॥ ततः भूपुराभ्यन्तरे पूर्वाद्यष्टसु

दिक्षु अँ सों सोमाय नर्मः । सोमश्रीपा० ॥ १ ॥ अँ बुं बुधाय नर्मः । बुधश्रीपा० ॥ २ ॥ अँ गुं गुरवे नर्मः । गुरुश्रीपा० ॥ ३ ॥ अँ शुं शुक्राय नर्मः । शुक्रश्रीपा० ॥ ४ ॥ अँ भौं भौमाय नर्मः । भौमश्रीपा० ॥ ५ ॥ अँ शं शनैश्चराय नर्मः । शनैश्चरश्रीपा० ॥ ६ ॥ अँ रां राहवे नर्मः । राहुश्रीपा० ॥ ७ ॥ अँ के केतवे नर्मः । केनुश्रीपा० ॥ ८ ॥ इत्यष्टौ प्रहान् पूजयित्वा पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥ इत्यष्टमावरणम् ॥ ९ ॥ ततो भूपुराद्विः पूर्वादिक्रमेण इन्द्रादिदशदिवपालान् वज्रायायुधपनि च संपूज्य पुष्पांजलिं च दद्यात् ॥ इत्थमावरणैर्द्वीं दशभिः संपूज्य धूपादिनमस्कारांतं संपूजयेत् ॥ ततो गायश्रीशापमोचनं कृत्वा संस्कृतां मालामादाय हृदये धारयन् सर्वे जापकाः घञ्चासनेषुपविष्टाः सुनिश्चलाः जपच्यानसमायुक्ताः नासाश्रावलोकिनो मौनिनः समाहितमानसा उम्भतगात्रा पक्षप्रचित्तेन मंत्रदेवतां सवितारं ध्यायंत्रो मंत्रार्थं स्मरन्तः सप्तव्याहृतीस्त्यक्ता सप्रणवव्याहृतित्रयपूर्वकं “अँ भूर्भुवः स्वः अँ तत्सवितुर्वरेण्यं भगो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात्” इति मंत्रं मध्यादिनावधि जपेयुः ॥ ततो जपान्ते “अँ त्वं माले सर्वदेवानां प्रीतिदा शुभदा भव ॥ शुभं कुरुष्व मे भद्रे यशो वीर्यं च देहि मे ॥ १ ॥ अँ द्वीं सिद्धियै नमः ॥ इति मालां शिरसि निधाय गोमुखीं रहस्ये रथापयेत् ॥ न कस्यापि दर्शयेद् ॥ नाशुगचिः सर्वयेद् ॥ नान्यस्मै दद्यात् ॥ स्वयोनिवद्गुप्तां कुर्यात् ॥ इति जपं कृत्वा त्रिः प्राणानायस्य पूर्वोक्तन्यासं कृत्वा कवचादिना प्रार्थ्यं पंचोपचारैः संपूज्य नीराजनं कृत्वा पुष्पांजलिं च दत्त्वा “अँ गुह्यातिगुह्यगोष्ठी त्वं गुह्याणा स्मल्कृतं जपम् ॥ सिद्धिर्भवतु मे देवि प्रसन्ना सर्वदा भव ॥ १ ॥” इति देव्या दक्षिणकरे जपसमर्पणजलं च दद्यात् ॥ एवं प्रत्यहं समानसंख्य एव जपे न तु न्यूनाधिकः । सर्वे जापका भूमो शयानाः हविष्यात्मभंतो ब्रह्मचर्याऽस्पृश्यस्पर्शादि नियमांश्चरेयुः । अस्य पुरश्चरणं चतुर्विशतिलक्षजपः । जपदशांशतो होमः । तत्तदशांशेन तर्पणमार्जनब्राह्मणभोजनं च कुर्यात् ॥ अथ होमप्रकारः ॥ देशकालौ संकीर्त्य अथ पुरश्चरणसांगतासिद्धयर्थं होमविधि करिष्ये ॥ इति संकल्प्य सामान्यत्रो गणपाति संपूज्य ततः कुण्डे स्थंडिले वा स्वगृह्णोक्तविधिना पंचभूतस्कारपूर्वकं अर्थं प्रतिष्ठाप्य प्रहपीठे सूर्यादिनवप्रहमंडलदेवानावाह्य संपूज्य कलशस्था

पनं कृत्वा कुशकण्डिकां संपाद्यादारावाज्यभागौ जुहुयात् ॥ तथा च-^ॐ इदं हवनीयद्रव्यमन्वाधानोक्तदेवताभ्योऽस्तु न मम ॥^१ इति यजमानो द्रव्यत्यागं कुर्यात् ॥ ततः सूर्यादिग्रहेभ्योऽकादिसमिश्रवाज्याहुतिभिः प्रत्येकमष्टाविंशतिमष्टौ वा हृत्वा तैरेव द्रव्यैरधिप्रत्यधिदेवता भ्यश्चतुश्चतुःसंख्याकामिः पञ्चलोकपालदिक्पालेभ्यश्च द्विद्विसंख्याकामिभिर्जुहुयात् ॥ ततः आवरणदेवताभ्यश्चवादिद्रव्यैरकैकाहुतिभिर्हृत्वा प्रधानहोमं कुर्यात् ॥ तथा च प्रधानदेवसवित्रे चतुर्विंशतिसहस्रतिलाहुतिभिलिसहस्रसंख्याकामिः पायसाहुतिभिस्तावतीभिर्हृत्वा प्रधानहोमं कुर्यात् ॥ तथा च प्रधानदेवसवित्रे चतुर्विंशतिसहस्रतिलाहुतिभिलिसहस्रसंख्याकामिः पायसाहुतिभिस्तावतीभिर्हृत्वा हुतिभिस्तावतीभिर्द्वाहुतिभिस्तावतीभिः क्षीरद्वूमसमिदाहुतिभिश्च हृत्वा शेषेण स्विष्टकृद्वोमं कृत्वा समापयेत् ॥ होमकाले 'इदं संवित्रे न मम' इति ख्यागः ॥ होमे सप्रणवा व्याहृतिरहिता स्वाहांता गायत्री दूर्वात्रयस्यैकाहुतिः । दूर्वासमिधां दधिमध्वा ज्यात्कानां होमः ॥ ततो बलिदानांते मूलादौ संयोज्य "समुद्रज्येष्ठा०" इत्यादिभिर्यजमानस्याभिषेकः ॥ अभिषेकांते प्रतिलक्षं तु स्वर्णनिष्कत्रयं तदधं वा शक्त्या वा दक्षिणां प्रत्येकन्नाद्वाणाय दस्त्वा आचार्याय द्विगुणां दद्यात् ॥ ततो जले सवितारं संपूज्य होमसंख्यादशांशेन गायत्र्यंते सवितारं तर्पयामीत्युक्त्वा दुर्घमिश्रितजलेन तर्पणं कर्यात् ॥ ततस्तर्पणदशांशेन गायत्र्यंते "आत्मानमभिर्यचामि नमः" इति यजमानमूर्च्छ्य भिषेकः ॥ होमतर्पणाभिषेकानां मध्ये समर्थो न भवति चेद् तत्तत्स्थाने तत्तदिद्वगुणो जपः ॥ ततो भिषेकसंख्यादशांशानधिकान्वा ब्राह्मणान् भोजयेत् ॥ ततो ब्राह्मणान् दक्षिणादिभिः परितोष्य आशीर्वादं गृहीत्वा चतुर्विंशतिलक्षात्मकगायत्रीपुरश्चरणं संपूर्णमस्त्विति भवन्तो ब्रुवांत्विति विश्रान् प्रार्थयेत् ॥ ते च गायत्रीपुरश्चरणं सम्पूर्णमास्त्विति ब्रूयुः ॥ ततः क्रमपूर्तिकामो विष्णुं स्मरेत् ॥ कर्ता ब्राह्मणोः सह हविष्याशी सत्यवाग्धःशायी परिगृहीतभूप्रदेशानतिचारी च भवेत् ॥ एवं कृते गायत्रीपुरश्चरणं सिद्धं भवति । सिद्धे च मंत्रे मंत्री प्रयोगान् साधयेत् । तथा च-^२"गायत्रीच्छंदोमंत्रस्य यथासंख्याक्षराणि च ॥ तावल्लक्षाणि कर्तव्यं पुरश्चरणं तथा ॥ १ ॥ जुहुयात्तदशांशेन सघृतेन पथोऽधसा ॥ तिलैः पत्रैः प्रसन्नैश्च यवैश्च मधुरान्वितैः ॥ २ ॥" (शारदातिलङ्के तु शतांश होमोऽप्युक्तः) । तेन मया श्रोक्तम् ॥ तथा च-^३"तत्त्वसंख्यासहस्राणि मंत्रविजजुहुयाच्चिलैः ॥ सर्वपापविनिर्मुको दीर्घमायुः

स विदति ॥ ३ ॥ आयुषेनाज्यहविषा केवलेनाथ सर्णिषा ॥ दूर्वांत्रिकौस्तिलैर्संत्री जुहुयाग्निसहस्रकम् ॥ ४ ॥ अरुणावै
स्त्रिमध्वन्तेर्जुहुयादयुतं ततः ॥ महालक्ष्मीर्भवेत्तस्य षण्मासान्नात्र संशयः ॥ ५ ॥ ब्रह्मश्रियेऽन् जुहुयात्प्रसूनैर्ब्रह्मवृक्षजे: ॥ बहुना किमि
होक्तेन यथावत्साधुसाधिता ॥ ६ ॥ द्विजन्मनामियं विद्या सिद्धा कामदुवा मता ॥ आमध्याहूं जपं कुर्यादुपांशु वाथ मानसम् ॥
॥ ७ ॥ (मंत्रमहोदधो) हविष्यं निशि भुंजीत त्रिःस्ताद्यभ्यंगवर्जितः ॥ व्यग्रतालस्यनिष्ठीवक्रोधपादप्रसारणम् ॥ ८ ॥ अन्यभाषां
त्यजेक्षे च जपकाले त्यजेत्सुधीः ॥ स्त्रीशूद्रभाषणं निंदां तांबूलं शयनं दिवा ॥ ९ ॥ प्रतिग्रहं नृत्यगीते कौटिल्यं वर्जयेत्सदा ॥ भूशय्यां
ब्रह्मचर्यं च त्रिकालं देवतार्चनम् ॥ १० ॥ नैमित्तिकार्चनं देवस्तुतिं विश्वासमाश्रयेत् ॥ प्रत्यहं प्रत्यहं तावश्वैव न्यूनाधिकं
क्वचित् ॥ ११ ॥ एवं जपान्समाप्याते दशांशं होममाचरेत् ॥ तर्पणं तदशांशेन मार्जनं तदशांशतः ॥ १२ ॥ एवं कृत
पुरथर्थ्यः पुरथरणसिद्धये ॥ सिद्धे मंत्रे प्रकुर्वीत प्रयोगान्मनसेप्तिन् ॥ १३ ॥ अथ कर्यपरत्वेन प्रयोगो यथा—विद्यार्थी
वारभवाद्यम् । लक्ष्मीकामः श्रीवीजम् । वद्यार्थी कामवीजम् । सर्वकामार्थी मायावीजम् । आयुःकामार्थी मृत्युंजयचतुरक्षरसहितं
जपेदिति जपविधिः ॥ “ मध्याह्ने मितभुग्मौनी त्रिस्तानार्चनतत्परः ॥ जपेह्लक्षत्रयं धीमान्न्यमानसिकस्तु यः ॥ १४ ॥ कर्मभियो
जपेत्यश्वात् व्रतशः स्वेच्छयापि वा ॥ यावत्कार्यं न कुर्वीत न लोपेत्तावता व्रतम् ॥ १५ ॥ आदित्यस्योदये स्त्रात्वा सहस्रं प्रत्यहं
जपेत् ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यं धनं च लभते ध्रुवम् ॥ १६ ॥ त्रिरत्रोपोषितः सम्यग्घृतं हुत्वा सहस्रशः ॥ सहस्रं लाभमाप्नोति हुत्वामौ
खदिरेन्धनम् ॥ १७ ॥ पालादीभिः समिन्द्रिश्च धृताक्ताभिरुताशने ॥ सहस्रं लाभमाप्नोति राहुसूर्यसमागमे ॥ १८ ॥ हुत्वा तु
खदिरं वह्नौ घृताक्तं रक्तचन्दनम् ॥ सहस्रहेमं चाप्नोति राहुचन्द्रसमागमे ॥ १९ ॥ रक्तचन्दनमिश्रं तु सघृतं हव्यवाहने ॥
हुत्वा गोमयमाप्नोति सहस्रं गोधनं द्विजः ॥ २० ॥ जातीचम्पकराजाकंकुसुमानां सहस्रशः ॥ हुत्वा बलमवाप्नोति धृताक्तानां
हुताशने ॥ २१ ॥ सूर्यमण्डलविम्बे च हुत्वा तोयं सहस्रराः ॥ सहस्रं प्रामुयाद्वेष रौप्यमिदुमये हुते ॥ २२ ॥ अलक्ष्मीपापसंयुक्ते मल-

न्याधिविनाशके ॥ मुच्येत्सहस्रजाप्येन स्नायायस्तु जलेन वै ॥ २३ ॥ गोधृतेन सहस्रेण लोध्रेण जुहुयायदि ॥ चौराम्भिमारुतोत्थानि
भयानि न भवन्ति वै ॥ २४ ॥ क्षीराहारो जपेलक्ष्मपमूत्युमपोहति ॥ घृताशी प्रामुयान्मेधां बहुविज्ञानसंचयाम् ॥ २५ ॥ हुत्वा वेतस
पत्राणि घृताक्तानि हुताशने ॥ लक्षाधिपस्य पदवीं सार्वभौमं न संशयः ॥ २६ ॥ लक्षणेण भस्महोमस्य हुत्वा हुत्तिष्ठते जलात् ॥
आदित्याभिमुखः स्थित्वा नाभिमात्रे जले शुचौ ॥ २७ ॥ गर्भपात्यादयः लीणां प्रदराया महारुजः ॥ नाशमेष्यन्ति ते सर्वे मृतवत्सा
दिदुःखदाः ॥ २८ ॥ तिलानां लक्षहोमेन घृताक्तानां हुताशने ॥ सर्वकामसमृद्धात्मा परं स्थानमवामुयात् ॥ २९ ॥ यवानां लक्षहोमेन
घृताक्तानां हुताशने ॥ सर्वकामसमृद्धात्मा परां सिद्धिमवामुयात् ॥ ३० ॥ घृतस्याहुतिलक्षणेण सर्वान् कामानवामुयात् ॥ पंचगव्या
शनो लक्षं जपेज्ञातिस्मृतिर्भवेत् ॥ ३१ ॥ तदेव शूनले हुत्वा प्राप्नोति बहुसाधनम् ॥ अन्नादिहवनान्नित्यमन्नायां च भवेत्सदा ॥ ३२ ॥
जुहुयात्सर्वसाध्यानामाहुत्यायुतसंख्यया ॥ रक्तसिद्धार्थकान् हुत्वा सर्वान् साधयते रिषून् ॥ ३३ ॥ लवणं मधुसंयुक्तं हुत्वा सर्वत्रशी
भवेत् ॥ करवीराणि हुत्वा तु रक्तानि ज्वालयेजलम् ॥ ३४ ॥ हुत्वा भलातकं तैलं देशादेव प्रचालयेत् ॥ हुत्वा तु निंवपत्राणि
नृणां विद्वेषशांतये ॥ ३५ ॥ रक्तानां तंडुलानां च घृताक्तानां हुताशने ॥ हुत्वा बलमवाप्नोति शत्रुभिर्न स जीयते ॥ ३६ ॥ प्रत्यानयन
सिद्धयर्थं मधुसर्पिः समन्वितम् ॥ गवां क्षीरं प्रदीप्तेज्ञौ जुहृतस्तत्प्रशान्न्यति ॥ ३७ ॥ ब्रह्मचारी मिताहारो यः सहस्रत्रपं जपेत् ॥
संवत्सरेण लभते धनैश्चर्यं न संशयः ॥ ३८ ॥ शमीविल्वपलाशानामर्कस्य तु विशेषतः ॥ पुष्पाणां समिधक्षेव हुत्वा हेम ह्यवाप्नुयात्
॥ ३९ ॥ आब्रह्मत्यंबकादीनां यस्यायतनमाश्रितः ॥ जपेलक्षं निराहारः स तस्थ वरदो भवेत् ॥ ४० ॥ विल्वानां लक्षहोमेन
घृताक्तानां हुताशने ॥ परां श्रियमवाप्नोति यदि न ब्रूणहा भवेत् ॥ ४१ ॥ पद्मानां लक्षहोमेन घृताक्तानां हुताशने ॥ प्राप्नोति राज्य
मस्तिलं सुसंपन्नमकंटकम् ॥ ४२ ॥ पंचविंशतिलक्षणेण दधिक्षीरं हुताशने ॥ स्वदेहे सिद्धयते जंतुः कौशिकस्य मतं तथा ॥ ४३ ॥
एकाहं पंचगव्याशी एकाहं मारुताशनः ॥ एकाहं च द्विजोऽन्नाशी गायत्रीजप उच्यते ॥ ४४ ॥ महारोगा विनश्यन्ति लक्षजप्यानुभा

वतः ॥ स्नात्वा शतेन गायत्र्याः शतमन्तर्जले जपेत् ॥ ४५ ॥ शतेन यस्त्वपः पीत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ गोमः पितृप्रमातृमौ ब्रह्महा गुरु
तत्परः ॥ ४६ ॥ स्वर्णहारी तेलहारी वस्तु विप्रः सुरां पिबेत् ॥ चन्दनद्वयसंयुक्तं कर्पुरं तण्डुलं यवम् ॥ ४७ ॥ छवंगं सुफलं चाज्यं सिता
चाम्रस्य दारुकैः ॥ अन्यो न्यूनविधिः प्रोक्तो गायत्र्याः प्राप्तिकारकः ॥ ४८ ॥ एवं कृते महासौख्यं प्राप्नोति साधको भुवम् ॥ अन्नाज्य
भोजनं हुत्वा कृत्वा वा कर्म गर्हितम् ॥ ४९ ॥ न सीदेत् प्रतिगृह्णानोः महीमपि ससागराम् ॥ ये चास्य उत्थितालोके ग्रहाः सूर्यादयो भुविः ॥
ते यांति सौम्यतां सर्वे शिवे इति न संशयः ॥ ५० ॥ इति शारदातिलकादिप्रोक्तो ब्रह्मगायत्रीपुरश्चरणप्रयोगः ॥ १ ॥
॥ अथ हंसगायत्रीमंत्रो यथा ॥ “ॐ परमहंसाय विद्महे महातत्त्वाय धीमहि ॥ तन्मो हंसः प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ ॐ परम
हंसाय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ महातत्त्वाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम्
॥ ४ ॥ ॐ तन्मो हंसः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ ॐ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टङ्गन्यासः ॥ एवमेव कर्णगन्यासं
कुर्यात् ॥ “ॐ सोऽहं सोऽहं परोरजसे सत्त्वदोम्” इति हंसमंत्रः ॥ इति हंसगायत्री ॥ २ ॥ अथ ब्रह्मगायत्रीमंत्रो यथा—“ॐ
वेदात्मने च विद्महे हिरण्यगर्भाय धीमहि ॥ तन्मो ब्रह्मा प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ ॐ वेदात्मने हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ
विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ हिरण्यगर्भाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तन्मो
ब्रह्मा नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ ॐ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टङ्गन्यासः ॥ एवं करन्यासं कुर्यात् ॥ इति
ब्रह्मगायत्री ॥ ३ ॥ अथ सरस्वतीगायत्रीमंत्रो यथा—“ॐ ऐं वाग्देव्यै च विद्महे कामराजाय धीमहि ॥ तन्मो देवी प्रचो
दयात्” इति मंत्रः ॥ ॐ ऐं वाग्देव्यै च हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ कामराजाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥
ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तन्मो देवी नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ ॐ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टङ्ग
न्यासः ॥ एवं करन्यासं कुर्यात् ॥ इति सरस्वतीगायत्री ॥ ४ ॥ अथ विष्णुगायत्रीमन्त्रो यथा ॥ “ॐ श्रीविष्णवे च विद्महे वासु

देवाय धीमहि ॥ तन्मो विष्णुः प्रचोदयात्” इति मंत्रः ॥ ॐ श्रीविष्णवे च हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्धहे शिरसे स्वाहा ॥ ३ ॥
 ॐ वासुदेवाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तन्मो विष्णुनेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ ॐ प्रचोदयाद्
 ख्याय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिषडंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ इति विष्णुगायत्री ॥ अन्या - “ॐ त्रैलोक्यमोहनाय
 विद्धहे आत्मारामाय धीमहि ॥ तन्मो विष्णुः प्रचोदयात् ॥” इति विष्णुगायत्रीमन्त्रो द्वितीयः ॥ अन्या - “ॐ नारायणाय विद्धहे वासुदेवाय
 धीमहि ॥ तन्मो विष्णुः प्रचोदयात् ॥” इति विष्णुगायत्रीमन्त्रस्तृतीयः ॥ ५ ॥ अथ लक्ष्मीगायत्रीमन्त्रो यथा - ॐ महादेव्यै च विद्धहे विष्णु
 पत्न्यै च धीमहि ॥ तन्मो लक्ष्मीः प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ ॐ महादेव्यै च हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्धहे शिरहे स्वाहा ॥ २ ॥
 ॐ विष्णुपत्न्यै च शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तन्मो लक्ष्मीनेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ ॐ प्रचो
 यादख्याय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिषडंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्याद् ॥ ‘ॐ ह्रीं श्रीं श्रीं लक्ष्मीदेव्यै नमः’ इति लक्ष्मीमन्त्रः ॥ इति
 लक्ष्मीगायत्री ॥ ६ ॥ अथ नारयणगायत्रीमन्त्रो यथा - “ॐ नारायणाय विद्धहे वासुदेवाय धीमहि ॥ तन्मो नारायणः प्रचोदयात् ॥” इति
 मन्त्रः ॥ ॐ नारायणाय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्धहे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ वासुदेवाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय
 हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तन्मो नारायणो नेत्रत्रयाय वषट् ॥ ५ ॥ ॐ प्रचोदयादख्याय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिषडंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं
 कुर्यात् ॥ ‘ॐ ह्रीं श्रीं श्रीं मन्त्रारायणाय नमः’ इति मूलमन्त्रः ॥ इति नारायणगायत्री ॥ ७ ॥ अथ रामगायत्रीमन्त्रो यथा - “ॐ दाशरथ्ये
 विद्धहे सीतावह्नभाय धीमहि ॥ तन्मो रामः प्रचोदयात् ॥” इति मन्त्रः ॥ ॐ अस्य श्रीरामगायत्रीमन्त्रस्य वामदेव महापि । गायत्री
 छन्दः । श्रीजानकीवह्नभो देवता । श्रीरामेति वीजम् । दाशरथ्ये इति शक्तिः । गायत्र्यावहने जपे विनियोगः ॥ ॐ वामदेवकृष्णे नमः

१ त्रैलोक्यमोहनाय विद्धहे विष्णुपत्न्यै च धीमहि ॥ तन्मो लक्ष्मीः प्रचोदयात् ॥ ना-ॐ महाकृष्णे च विद्धहे महाश्रियै च धीमहि ॥ तन्मो श्रीः प्रचोदयात् ॥ इति
 महालक्ष्मीमन्त्रः ।

शिरसि ॥ १ ॥ गायत्रीछन्दसे नमः मुखे ॥ २ ॥ श्रीजानकीवल्लभदेवतायै नमः हृदये ॥ ३ ॥ श्रीरामेति बीजाय नमः गुह्ये ॥ ४ ॥ दाशरथये इति शक्तये नमः पादयोः ॥ ५ ॥ विनियोगाय नमः सर्वांगे ॥ ६ ॥ इति ऋष्यादिन्यासः ॥ ॐ दाशरथये हृदयाय नमः ॥ ७ ॥ ॐ विद्वहे शिरसे स्वाहा ॥ ८ ॥ ॐ सीतावल्लभाय शिखायै वषट् ॥ ९ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ १० ॥ ॐ तत्त्वो रामः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ११ ॥ ॐ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ १२ ॥ इति हृदयादिष्ठडंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ ॐ हाँ हीं रां रामाय नमः ॥ इति राममूलमंत्रः ॥ ‘ॐ जानकीकांत तारक रां रामाय नमः॥’ इति रामतारकमंत्रः॥ इति रामगायत्री ॥ १३ ॥ अथ जानकीगायत्रीमंत्रो यथा—“ ॐ जनकजायै विद्वहे रामप्रियायै धीमहि ॥ तत्त्वः सीता प्रचोदयात् ॥ ” इति मंत्रः ॥ ॐ जनक जायै हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्वहे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ रामप्रियायै शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तत्त्वः सीता नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ ॐ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्ठडंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ ‘ॐ सीं सीतायै नमः ॥ ’ इति मूलमंत्रः॥ इति सीतागायत्री ॥ ९ ॥ अथ लक्ष्मणगायत्रीमंत्रो यथा—“ ॐ दाशरथये विद्वहे अलबेलाय धीमहि ॥ तत्त्वो लक्ष्मणः प्रचोदयात् ॥ ” इति मंत्रः ॥ ॐ दाशरथये हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्वहे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ अलबेलाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तत्त्वो लक्ष्मणः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ ॐ प्रचोदया दस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्ठडंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ ‘ॐ हाँ हीं रां रां लं लक्ष्मणाय नमः ॥ ’ इति मूलमंत्रः॥ इति लक्ष्मणगायत्री ॥ १० ॥ अथ हनुमद्वायत्रीमंत्रो यथा—“ ॐ अंजनीजाय विद्वहे वायुपुत्राय धीमहि ॥ तत्त्वो हनुमान् प्रचोदयात् ॥ ” इति मंत्रः ॥ ॐ अंजनीजाय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्वहे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ वायुपुत्राय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तत्त्वो हनुमान् नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ ॐ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्ठडंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ “ॐ हाँ हीं हं हौं हौं हः ॥ ” इति मूलमंत्रः॥ इति हनुमद्वायत्री ॥ ११ ॥ अथ गरुडगायत्रीमंत्रो

यथा-ॐ तत्पुरुषाय विद्महे सुवर्णपर्णाय धीमहि ॥ तत्त्वो गरुडः प्रचोदयात् ॥ ” इति मंत्रः ॥ १ ॥
 ॐ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ सुवर्णपर्णाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तत्त्वो गरुडो नेत्रत्रयाय
 वौषट् ॥५॥ ॐ प्रचोदयादस्त्राय फट्॥६॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ ‘ॐ श्रांगीं प्रूं प्रैं श्रौं ग्रः’ इति मूलमंत्रः ॥
 इति गरुडगायत्री ॥ १२ ॥ अथ कृष्णगायत्रीमंत्रो यथा - ॐ देवकीनन्दनाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि ॥ तत्त्वः कृष्णः प्रचो
 दयात् ॥ ” इति मंत्रः ॥ ॐ देवकीनन्दनाय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ वासुदेवाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥
 ॐ धीमहि कवचाय हुम्॥४॥ ॐ तत्त्वः कृष्णः नेत्रत्रयाय वौषट्॥५॥ ॐ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥
 एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ ‘ॐ क्लीं कृष्णाय नमः ’ ॥ इति मूलमंत्रः ॥ इति कृष्णगायत्री ॥ १३ ॥ अथ गोपालगायत्री मंत्रो यथा-
 ॐ गोपालाय विद्महे गोपीजनवल्लभाय धीमहि ॥ तत्त्वो गोपालः प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ ॐ गोपालाय हृदयाय नमः ॥ १ ॥
 ॐ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ गोपीजनवल्लभाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तत्त्वो गोपालः
 नेत्रत्रयाय वौषट्॥५॥ ॐ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ ७ ॥ ॐ गोपा
 लाय गोचराय चंशशब्दाय नमो नमः ॥” इति मूलमंत्रः ॥ इति गोपालगायत्री ॥ १४ ॥ अथ राधिकागायत्रीमंत्रो यथा ॥
 “ॐ वृषभानुजायै विद्महे कृष्णप्रियायै धीमहि ॥ तत्त्वो राधिका प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ ॐ वृषभानुजायै हृदयाय नमः ॥ १ ॥
 ॐ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ कृष्णप्रियायै शिखायै वषट् ॥३॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तत्त्वो राधिका नेत्रत्रयाय
 वौषट् ॥५॥ ॐ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ ‘ॐ रां राधिकायै
 नमः’ इति मूलमंत्रः ॥ इति राधिकागायत्री ॥ १५॥ अथ परशुरामगायत्रीमंत्रो यथा - “ॐ जामदगन्याय विद्महे महावीराय धीमहि ॥

१ तन्मांतरे तु पक्षायोत्ते पाठः । २ तन्मांतरे तु श्रीकृष्णाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि ॥ तत्त्वो विष्णुः प्रचोदयात् ॥ इति मन्त्रः ॥

तन्नः परशुरामः प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ अँ जामदग्न्याय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्वहे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ महादीराय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तन्नः परशुरामो नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादलाय फट् इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ “अँ रां रां अँ रां अँ परशुहस्ताय नमः इति मूलमंत्रः ॥ इति परशुरामगायत्री ॥ १६ ॥ अथ नृसिंहगायत्रीमंत्रो यथा ॥ “अँ उग्रनृसिंहाय विद्वहे वज्रनखाय धीमहि ॥ तन्नो नृसिंहः प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ अँ उग्रनृसिंहाय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्वहे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ वज्रनखाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तन्नो नृसिंहः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादलाय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ ‘अँ नृं नृं नृं नृसिंहाय नमः ॥’ इति मूलमंत्रः ॥ इति नृसिंहगायत्री ॥ १७ ॥ अथ हयग्रीवमंत्रो यथा ॥ “अँ वागीश्वराय विद्वहे हयग्रीवाय धीमहि ॥ तन्नो हंसः प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ अँ वागीश्वराय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्वहे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ हयग्रीवाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तन्नो हंसः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादलाय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ इति हयग्रीवगायत्री ॥ १८ ॥ अथ शिवगायत्रीमंत्रो यथा - “अँ महादेवाय विद्वहे रुद्रमूर्तये धीमहि ॥ तन्नः शिवः प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ अँ महादेवाय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्वहे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ रुद्रमूर्तये शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तन्नः शिवः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादलाय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ “अँ संसंसंहीं ह्रीं ह्रीं अँ शिवाय नमः” इति मूलमंत्रः ॥ इति शिवगायत्री ॥ १९ ॥ अथ रुद्रगायत्रीमंत्रो यथा - “अँ तत्पुरुषाय विद्वहे महादेवाय धीमहि ॥ तन्नो रुद्रः प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ अँ तत्पुरुषाय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्वहे शिरसे स्वाह

* तन्नान्तरे तु ‘वज्रनखाय विद्वहे तीक्ष्णदृश्यधीमहि ॥ तन्नो नारीवदः प्रचोदयादइति’ नमः ॥

॥ २ ॥ अँ महादेवाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तन्नो रुद्रः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिपडंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ इति रुद्रगायत्री ॥ २० ॥ अथ दक्षिणामूर्तिगायत्री मंत्रो यथा—“ अँ दक्षिणामूर्तये विद्धहे ध्यानस्थाय धीमहि ॥ तन्नो धीशः प्रचोदयात् ॥ ” इति मंत्रः ॥ अँ दक्षिणामूर्तये हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्धहे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ ध्यानस्थाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तन्नो धीशः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिपडंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ इति दक्षिणामूर्तिगायत्री ॥ २१ ॥ अथ गौरीगायत्रीमंत्रो यथा—“ अँ सुभगायै च विद्धहे काममालायै धीमहि ॥ तन्नो गौरी प्रचोदयात् ॥ ” इति मंत्रः ॥ अँ सुभगायै हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्धहे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ काममालायै शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तन्नो गौरी नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिषडंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ “ अँ कूर्णि अँ गौरीभ्यो नमः ” इति मूलमंत्रः ॥ इति गौरीगायत्री ॥ २२ ॥ अथ गणेशगायत्री मंत्रो यथा—“ अँ तत्पुरुषाय विद्धहे वक्रतुंडाय धीमहि ॥ तन्नो दंती प्रचोदयात् ॥ ” इति मंत्रः ॥ अँ तत्पुरुषाय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्धहे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ वक्रतुंडाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तन्नो दंती नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिपडंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ इति गणेशगायत्री ॥ २३ ॥ अथ षण्मुखगायत्रीमंत्रो यथा—अँ तत्पुरुषाय विद्धहे महासेनाय धीमहि ॥ तन्नः षण्मुखः प्रचोदयात् ॥ ” इति मंत्रः ॥ अँ तत्पुरुषाय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्धहे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ महासेनाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तन्नः षण्मुखः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिषडंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ इति षण्मुखगायत्री ॥ २४ ॥ अथ नन्दीगायत्रीमंत्रो यथा—“ अँ तत्पुरुषाय विद्धहे

चक्रतुंडाय धीमहि ॥ तन्नो नंदिः प्रचोदयात् ॥ ” इति मंत्रः ॥ अँ तत्पुरुषाय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ चक्रतुंडाय शिखायै वौषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तन्नो नंदिः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ इति नंदिगायत्री ॥ २५ ॥ अथ सूर्यगायत्रीमंत्रो यथा—“ अँ भास्कराय विद्महे महातेजाय धीमहि ॥ तत्त्वः सूर्यः प्रचोदयात् ॥ ” इति मंत्रः ॥ अँ भास्कराय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ महातेजाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तत्त्वः सूर्यः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ “ अँ हौं हौं हूँ ह हौं हः अँ विष्णुतेजसे ज्वालामणिकुण्डलाय स्वाहा ” ॥ इति मूलमंत्रः ॥ इति सूर्यगायत्री ॥ २६ ॥ अथ चन्द्रगायत्रीमंत्रो यथा—“ अँ क्षीरपुत्राय विद्महे अमृततत्त्वाय धीमहि ॥ तन्नश्वन्द्रः प्रचोदयात् ॥ ” इति मंत्रः ॥ अँ क्षीरपुत्राय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ अमृततत्त्वाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तत्त्वश्वन्द्रः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ “ अँ चन्द्रत्वांचन्द्रेणक्रीणामिशुक्रेणमृतममृतेनगोरस्मोरतेचांद्राणि ” इति मूलमंत्रः ॥ इति चन्द्रगायत्री ॥ २७ ॥ अथ भौमगायत्रीमंत्रो यथा—“ अँ अंगारकाय विद्महे शक्तिहस्ताय धीमहि ॥ तत्त्वो भौमः प्रचोदयात् ॥ ” इति मंत्रः ॥ अँ अंगारकाय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ शक्तिहस्ताय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तत्त्वो भौमः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ “ अँ अं अंगारकाय नमः ” इति मूलमंत्रः ॥ इति भौमगायत्री ॥ २८ ॥ अथ पृथ्वीगायत्रीमंत्रो यथा—“ अँ पृथ्वीदेव्यै च विद्महे

२. तन्त्रोत्तरे तु—महाशुतिकरायेति चादः । पुनः कृ आदित्याय विघ्ने मातेष्वाय धीमहि ॥ तत्रः सूर्यः प्रसोदयात् ॥ इति मन्त्रभेदः ।

सहस्रमूर्त्यै च धीमहि ॥ तन्नो मही प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ अँ पृथ्वीदेव्यै च हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥२॥
अँ सहस्रमूर्त्यै च शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तन्नो मही नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदया
दस्त्राय फट् ॥६॥ इति हृदयादिषडंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ “अँ भूरसिभूतादिरसिविश्वस्यधायासुवनस्यमाहिंसीर्नमः॥”
इति मूलमंत्रः ॥ इति पृथ्वीगायत्री ॥ २९ ॥ अथाग्निगायत्रीमंत्रो यथा—“अँ महाज्वालाय विद्महे अग्निमध्न्याय धीमहि ॥ तन्नोऽग्निः
प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ अँ महाज्वालाय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ अग्निमध्न्याय शिखायै
वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तन्नोऽग्निः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादि
पडंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ “अँ अं अं अग्नये नमः” इति मूलमंत्रः ॥ इति अग्निगायत्री ॥ ३० ॥ अथ जलगायत्रीमंत्रो
यथा—“अँ जलविंशाय विद्महे नीलपुरुषाय धीमहि ॥ तन्नस्त्वंबु प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ अँ जलविंशाय हृदयाय नमः
॥ १ ॥ अँ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ नीलपुरुषाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तन्नस्त्वंबु नेत्र
त्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिषडंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ “अँ जैं जैं अँ वैं
वैं अँ लैं लैं अँ जलविंशाय नमः ॥” इति मूलमंत्रः ॥ इति जलगायत्री ॥ ३१ ॥ अथाकाशगायत्रीमंत्रो यथा—“अँ आकाशाय
च विद्महे नभोदेवाय धीमहि ॥ तन्नो गगनं प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ अँ आकाशाय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्महे शिरसे
स्वाहा ॥ २ ॥ अँ नभोदेवाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तन्नो गगनं नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥
अँ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिषडंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ “अँ गैंगैं अँ नैंनैं अँ औं अँ गग
नाय नमः ॥” इति मूलमंत्रः ॥ इति गगनगायत्री ॥ ३२ ॥ अथ वायुगायत्रीमंत्रो यथा—“अँ पवनपुरुषाय विद्महे सहस्र

१ तन्त्रांतरे हु—“अवेशामराय विद्महे काळीकाय धीमहि ॥ तन्नोऽग्निः प्रचोदयात् ॥” इति मन्त्रः ॥

मृतये च धीमहि ॥ तन्नो वायुः प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ अँ पवनपुरुषाय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ सहस्रमूर्तये च शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तन्नो वायुः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं कुर्यात् ॥ “ अँ पॅं अँ वौँवौँ अँ युँ युँ अँ पवनपुरुषाय नमः ॥ ” इति मूलमंत्रः ॥ इति पवनगायत्री ॥ ३३ ॥ ॥ अथ इन्द्रगायत्रीमंत्रो यथा—“ अँ तत्पुरुषाय विद्महे सहस्राक्षाय धीमहि ॥ तन्न इन्द्रः प्रचोदयात् ॥ ” इति मंत्रः ॥ अँ तत्पुरुषाय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ सहस्राक्षाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तन्न इन्द्रः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं च कुर्याद् ॥ इति इन्द्रगायत्री ॥ ३४ ॥ अथ कामगायत्रीमंत्रो यथा—“ अँ मन्मथेशाय विद्महे कामदेवाय धीमहि ॥ तन्नोऽनंगः प्रचोदयात् ” इति मंत्रः ॥ अँ मन्मथेशाय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ कामदेवाय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचायहुम् ॥ ४ ॥ तन्नोऽनंगः नेत्रत्रयाय वषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं च कुर्यात् ॥ इति कामगायत्री ॥ ३५ ॥ अथ गुरुगायत्रीमंत्रो यथा—“ अँ गुरुदेवाय विद्महे परब्रह्माय धीमहि ॥ तन्नो गुरुः प्रचोदयात् ॥ ” इति मंत्रः ॥ अँ गुरुदेवाय हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ परब्रह्माय शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुं ॥ ४ ॥ अँ तन्नो गुरुः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं च कुर्यात् ॥ “ अँ हुँसं क्राँ सौः गुरुदेवपरमात्मने नमः ” इति मूलमंत्रः ॥ इति गुरुगायत्री ॥ ३६ ॥ अथ तुलसीगायत्री मंत्रो यथा—“ अँ श्रीत्रिपुराय विद्महे तुलसीपत्राय धीमहि ॥ तन्नस्तुलसी प्रचोदयात् ॥ ” इति मंत्रः ॥ अँ श्रीत्रिपुराय हृदयाय नमः

॥ १ ॥ अँ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ तुलसीपत्राय शिखाये वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तन्नस्तुलसी
 नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादल्लाय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिषडंगन्यासः ॥ एवमेव कर्ण्यासं च कुर्यात् ॥ इति तुलसीगायत्री
 ॥ ३७ ॥ अथ देवीगायत्रीमंत्रो यथा—“ अँ देव्यै ब्रह्माप्यै विद्महे महाशक्त्यै च धीमहि ॥ तन्नो देवी प्रचोदयात् ॥ ” इति मंत्रः ॥ अँ
 देव्यै ब्रह्माप्यै हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ महाशक्त्यै च शिखाये वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम्
 ॥ ४ ॥ अँ तन्नो देवी नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादल्लाय फट् ॥ ६ ॥ हृदयादिषडंगन्यासः ॥ एवमेव कर्ण्यासं च
 कुर्यात् ॥ “अँ ह्ं श्री कृष्ण नमः ॥ ” इति मूलमंत्रः ॥ इति देवीगायत्री ॥ ३८ ॥ अथ शक्तिगायत्रीमंत्रो यथा—“ अँ सर्वसम्मो
 हिन्यै विद्महे विश्वजनन्यै धीमहि ॥ तन्नः शक्तिः प्रचोदयात् ॥ ” इति मंत्रः ॥ अँ सर्वसम्मोहिन्यै हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्महे
 शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ विश्वजनन्यै शिखाये वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुं ॥ ४ ॥ अँ तन्नः शक्तिः नेत्रत्रयाय वौषट्
 ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदल्लाय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिषडंगन्यासः ॥ एवमेव कर्ण्यासं च कुर्यात् ॥ इति शक्तिगायत्री ॥ ३९ ॥
 अथ दुर्गागायत्रीमंत्रो यथा—“अँ कात्यायन्यै च विद्महे कर्ण्याकुमार्यै धीमहि ॥ तन्नो दुर्गा प्रचोदयात् ॥ ” अँ कात्यायन्यै च हृदयाय
 नमः ॥ १ ॥ अँ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ कर्ण्याकुमार्यै शिखाये वषट् ॥ ३ ॥ अँ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तन्नो
 दुर्गा नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादल्लाय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिषडंगन्यासः ॥ एवमेव कर्ण्यासं च कुर्यात् ॥ इति
 दुर्गागायत्री ॥ ४० ॥ अथ जयदुर्गागायत्रीमंत्रो यथा—“अँ नारायण्यै च विद्महे दुर्गायै च धीमहि ॥ तन्नो गौरी प्रचोदयात् ॥ ” इति
 मंत्रः ॥ अँ नारायण्यै च हृदयाय नमः ॥ १ ॥ अँ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ अँ दुर्गायै च शिखाये वषट् ॥ ३ ॥ अँ
 धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ अँ तन्नो गौरी नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ अँ प्रचोदयादल्लाय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिषडंगन्यासः ॥

१ तन्नांतरे तु अँ महाशक्त्यै च विद्महे दुर्गायै च धीमहि ॥ तन्नो देवी प्रचोदयात् ॥ इति मंत्रः ॥

एवमेव करन्यासं च कुर्यात् ॥ इति जयदुर्गागायत्री ॥ ४१ ॥ अथान्नपूर्णगायत्रीमंत्रो यथा—“ॐ भगवत्यै च विद्महे माहेश्वर्यै च धीमहि ॥ तन्नोऽन्नपूर्णा प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ ॐ भगवत्यै च हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ माहे श्वर्यै च शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तन्नोऽन्नपूर्णा नेत्रत्रयाय बौषट् ॥ ५ ॥ ॐ स्वाहा अस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्ठंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं च कुर्यात् ॥ इस्यन्नपूर्णगायत्री ॥ ४२ ॥ अथ कालीगायत्रीमंत्रो यथा—“ॐ कालिकायै च विद्महे इमशानवासिन्यै धीमहि ॥ तन्नोऽघोरा प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ ॐ कालिकायै हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ इमशानवासिन्यै शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तन्नोऽघोरा नेत्रत्रयाय बौषट् ॥ ५ ॥ ॐ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्ठंगन्यासः ॥ पवं करन्यासं च कुर्यात् ॥ इति कालिकागायत्री ॥ ४३ ॥ अथ तारागायत्रीमंत्रो यथा—“ॐ तारायै च विद्महे महोप्रायै च धीमहि ॥ तन्नो देवी प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ ॐ तारायै च हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्महे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ महोप्रायै च शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तन्नो देवी नेत्रत्रयाय बौषट् ॥ ५॥ ॐ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६॥ इति हृदयादिष्ठंगन्यासः ॥ एवमेवन्यासं करन्यासं च कुर्यात् ॥ इति तारागायत्री ॥ ४४ ॥ अथ षोडशी (त्रिपुरसुन्दरी) गायत्रीमंत्रो यथा—“ॐ पैं त्रिपुरादेव्यै विद्महे क्लीं कामेश्वर्यै धीमहि ॥ सौस्तन्नः क्लिन्ने प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ ॐ पैं त्रिपुरादेव्यै हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ शिरसे विद्महे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ क्लीं कामे श्वर्यै शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ सौस्तन्नः क्लिन्ने नेत्रत्रयाय बौषट् ॥ ५ ॥ ॐ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्ठंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं च कुर्यात् ॥ इति त्रिपुरामायत्री ॥ ४५ ॥ अथ भुवनेश्वरीगायत्रीमंत्रो यथा—

१ वत्रातरे हु अङ्गो त्रिपुरादेव्यै विद्महे कामेश्वर्यै धीमहि ॥ तन्नः क्लिन्ने प्रचोदयात् ॥ इति त्रिपुरगायत्रीमंत्रः ॥ चालागायत्रीमन्त्रो यथा—२० वागीश्वर्यै विद्महे क्लीं कामेश्वर्यै धीमहि ॥ सौस्तन्नः शुक्लः प्रचोदयात् ॥ इति षोडशीभेदेन चालागायत्रीमंत्रः ॥

“ॐ नारायण्यै च विद्धि हे भुवनेश्वर्यै धीमहि ॥ तन्मो देवी प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ नारायण्यै च हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्धि हे
शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ भुवनेश्वर्यै शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तन्मो देवी नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ ॐ प्रचो
दयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं च कुर्यात् ॥ इति भुवनेश्वरीगायत्री ॥ ४६ ॥ अथ भैरवीगायत्रीमंत्रो
यथा—“ॐ त्रिपुरायै च विद्धि हे भैरव्यै च धीमहि ॥ तन्मो देवी प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ ॐ त्रिपुरायै च हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्धि हे
शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ भैरव्यै च शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तन्मो देवी नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ ॐ प्रचो
दयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं च कुर्यात् ॥ इति भैरवीगायत्री ॥ ४७ ॥ अथ छिन्नमस्ता
गायत्रीमंत्रो यथा—“ॐ वैरोचन्यै च विद्धि हे छिन्नमस्तायै धीमहि ॥ तन्मो देवी प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ ॐ वैरोचन्यै च हृदयाय
नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्धि हे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ छिन्नमस्तायै शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तन्मो देवी
नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ ॐ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं च कुर्यात् ॥ इति छिन्न
मस्तागायत्री ॥ ४८ ॥ अथ धूमावतीगायत्रीमंत्रो यथा—“ॐ धूमावत्यै च विद्धि हे संहारिण्यै च धीमहि ॥ तन्मो धूमा प्रचोद
यात् ॥” इति मंत्रः ॥ ॐ धूमावत्यै च हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्धि हे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ संहारिण्यै च शिखायै वषट् ॥ ३ ॥
ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तन्मो धूमा नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ ॐ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंग
न्यासः ॥ एवमेव करन्यासं च कुर्यात् ॥ इति धूमावतीगायत्री ॥ ४९ ॥ अथ बगलामुखीगायत्रीमंत्रो यथा—“ॐ बगलामुख्यै च
विद्धि हे स्तंभिन्यै च धीमहि ॥ तन्मो देवी प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ ॐ बगलामुख्यै च हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्धि हे शिरसे
स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ स्तंभिन्यै च शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तन्मो देवी नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥
ॐ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं च कुर्यात् ॥ इति बगलागायत्री ॥ ५० ॥ अथ मातङ्गी

गायत्रीमंत्रो यथा—“ॐ मातृह्यै च विद्धहे उच्छिष्ठुचाणडाल्यै च धीमहि ॥ तन्नो देवी प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ ॐ मातृह्यै च हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्धहे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ उच्छिष्ठुचाणडाल्यै च शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तन्नो देवी नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ ॐ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं च कुर्यात् ॥ इति मातृगायत्री ॥ ५१ ॥ अथ महिषमर्दिनीगायत्रीमंत्रो यथा—“ॐ महिषमर्दिन्यै विद्धहे दुर्गायै च धीमहि ॥ तन्नो देवी प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ ॐ महिषमर्दिन्यै हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्धहे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ दुर्गायै शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तन्नो देवी नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ ॐ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं च कुर्यात् ॥ इति महिषमर्दिनीगायत्री ॥ ५२ ॥ अथ त्वरितागायत्रीमंत्रो यथा—“ॐ त्वरिता देवै विद्धहे महानित्यायै धीमहि ॥ तन्नो देवी प्रचोदयात् ॥” इति मंत्रः ॥ ॐ त्वरिता देवै यै हृदयाय नमः ॥ १ ॥ ॐ विद्धहे शिरसे स्वाहा ॥ २ ॥ ॐ महानित्यायै शिखायै वषट् ॥ ३ ॥ ॐ धीमहि कवचाय हुम् ॥ ४ ॥ ॐ तन्नो देवी नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ५ ॥ ॐ प्रचोदयादस्त्राय फट् ॥ ६ ॥ इति हृदयादिष्टंगन्यासः ॥ एवमेव करन्यासं च कुर्यात् ॥ इति त्वरितागायत्री ॥ ५३ ॥ इति श्रीश्यधिकपञ्चाशदेवतागायत्रीमंत्रे गायत्रीपटलतंत्रं समाप्तम् ॥ १ ॥ अथ गायत्रीकवचप्रारंभः ॥ याज्ञवल्क्य उवाच ॥ स्वामिन् सर्वजगन्नाथं संशयोऽस्ति महान्मम ॥ चतुःषष्ठिकलानां च पातकानां च तद्वद् ॥ १ ॥ मुच्यते केन पुण्येन ब्रह्मरूपं कथं भवेत् ॥ देहश्च देवतारूपो मंत्ररूपो विशेषतः ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ क्रमतः श्रोतुमिच्छामि कवचं विधिपूर्वकम् ॥ ॐ अस्य श्रीगायत्रीकवचस्य ब्रह्मविष्णुरुद्रा ऋषयः । ऋग्यजुःसामार्थवाणि च्छंडांसि । परब्रह्मस्वरूपिणी गायत्री देवता भूः बीजम् । भुवः शक्तिः । स्वः कीलकम् । श्रीगायत्रीप्रीत्यर्थे जपे विनियोगः ॥ ॐ ब्रह्मविष्णुरुद्रक्षयिभ्यो नमः शिरसि ॥ १ ॥ ऋग्यजुः सामार्थवर्च्छंडोभ्यो नमः मुखे ॥ २ ॥ परब्रह्मस्वरूपिणीगायत्रीदेवतायै नमः हृदि ॥ ३ ॥ भूः बीजाव नमः गुह्ये ॥ ४ ॥

भुवः शक्तये नमः पादयोः॥५॥ स्वः कीलकाय नमः नाभौ ॥६॥ विनियोगाय नमः सर्वांगे॥७॥ इति ऋष्यादिन्यासः ॥ अँ भूर्भुवः
स्वः तत्सवितुरित्यंगुष्ठाभ्यां नमः ॥१॥ अँ भूर्भुवः स्वः वरेण्यं तर्जनीभ्यां नमः ॥२॥ अँ भूर्भुवः स्वः भगोदेवस्य मध्य
माभ्यां नमः ॥३॥ अँ भूर्भुवः स्वः धीमह्नामिकाभ्यां नमः ॥४॥ अँ भूर्भुवः स्वः धियो यो नः कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥५॥ अँ भूर्भुवः
स्वः प्रचोदयात् करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥६॥ इति करन्यासः ॥ अँ भूर्भुवः स्वः तत्सवितुरीति हृदयाय नमः ॥१॥ अँ भूर्भुवः स्वः
वरेण्यमिति शिरसे स्वाहा ॥२॥ अँ भूर्भुवः स्वः भगोदेवस्येति शिखायै वषट् ॥३॥ अँ भूर्भुवः स्वः धीमहीति कवचाय हुम् ॥४॥
अँ भूर्भुवः स्वः धियो यो नः इति नेत्रब्रयाय वौषट् ॥५॥ अँ भूर्भुवः स्वः प्रचोदयादिति अख्याय फट् ॥६॥ इति हृदयादिपडंग
न्यासः ॥ इति न्यासं कृत्वा करो वद्धा प्रार्थयेत् ॥ तथा च-वर्णासां कुंडिकाहस्तां शुद्धनिर्मलज्योतिषम् ॥ सर्वतत्त्वमयीं वन्दे
गायत्रीं वेदमातरम् ॥१॥ इति संप्रार्थ्यम्यानं कुर्यात् ॥ अथ ज्यानम् ॥ मुक्ताविद्वमहेमनीलधवलच्छायैर्मुखैर्खीक्षणैर्युक्तामिदुनिबद्धरत्नमुकुटां
तत्त्वार्थवर्णात्मिकाम् ॥ गायत्रीं वरदाभयांकुशकशां शुभ्रं कपालं गुणं शंखं चक्रमधारविद्युगलं हस्तैर्वहंती भजे ॥२॥ अँ गायत्री पूर्वतः
पातु सवित्री पातु दक्षिणे ॥ ब्रह्मविद्या च मे पश्चादुत्तरे मां सरस्वती ॥३॥ पावकीं मे दिशं रक्षेत्पवकोज्ज्वलशालिनी ॥ यातुधारीं दिशं
रक्षेद्यातुधानगणार्दिनी ॥४॥ पावमार्नीं दिशं रक्षेत्पवमानविलासिनी ॥ दिशं रोद्रीमवतु मे रुद्राणी रुद्ररूपिणी ॥५॥ ऊर्ध्वं ब्रह्माणी
मे रक्षेदधस्तद्वैष्णवी तथा ॥ एवं दश दिशो रक्षेत्सर्वतो भुवनेश्वरी ॥६॥ ब्रह्मास्मरणादेव वाचां सिद्धिः प्रजायते ॥ ब्रह्मदण्डश्च मे
पातु सर्वशस्त्रास्त्रभक्षकः ॥७॥ ब्रह्मशीर्षस्तथा पातु शत्रूणां वधकारकः ॥ सप्त व्याहृतयः पातु स सदा विदुसंयुतः ॥८॥ वेदमाता
च मां पातु सरहस्या सदेवता ॥ देवीसूक्तं सहा पातु सद्वस्त्राक्षरदेवता ॥९॥ चतुःषष्ठिकला विद्या दिव्याया पातु देवता ॥ वीज
शक्तिश्च मे पातु पातु विक्रमदेवता ॥१०॥ तत्पदं पातु मे पादौ जंघे मे सवितुः पदम् ॥ वरेण्यं कटिदेशं तु नाभिं भर्गस्तथैव च ॥१॥
देवस्य मे तु हृदयं धीमहीति गलं तथा ॥ धियो मे पातु जिह्वायां यः पदं पातु लोचने ॥११॥ ललाटे नः पदं पातु मृद्धीनं मे

म० म०
४१८॥

प्रचोदयात् ॥ तद्वर्णः पातु मूढ्यानं सकारः पातु भालकम् ॥ ११ ॥ चक्षुषी मे विकारस्तु श्रोत्रं रक्षेतु कारकः ॥ नासापुटे वकारे मे रंकारस्तु कपोलयोः ॥ १२ ॥ णिकारस्त्वधरोष्टे च यंकारस्त्वधरोष्टके ॥ आस्यमध्ये भकारस्तु गोकारस्तु कपोलयोः ॥ १३ ॥ देकारः कंठदेशो च वकारः स्कन्धदेशयोः ॥ स्यकारे दक्षिणं हस्तं धीकारो वामहस्तके ॥ १४ ॥ मकारे हृदयं रक्षेद्विकारो जठरं तथा ॥ घिकारो नाभिदेशं तु योकारस्तु कटिद्वयम् ॥ १५ ॥ गुह्यं रक्षतु पोकार ऊरु मे नः पदाक्षरम् ॥ प्रकारो जानुनी रक्षेज्ञोकारो जंघ देशयोः ॥ १६ ॥ दकारो गुरुफदेशं तु यात्कारः पादयुग्मकम् ॥ जातवेदोति गायत्री उयंवकेति दशाक्षरा ॥ १७ ॥ सर्वतः सर्वदा पातु आपोज्योतीति षोडशी ॥ इदं तु कवचं दिव्यं बाधाशतविनाशकम् ॥ १८ ॥ चतुःषष्ठिकलाविद्यासकलैद्वर्यसिद्धिदम् ॥ जपारंभे च हृदयं जपांते कवचं पठेत् ॥ १९ ॥ द्वीगोद्वाह्नाणमित्रादिद्रोहायखिलपातकैः ॥ मुच्यते सर्वप्रपेभ्यः परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ २० ॥ पुष्पांजलिं च गायत्र्या मूलेनैव पठेत्सकृत् ॥ शतसाहस्रवर्षणां पूजायाः फलमासुयात् ॥ २१ ॥ भूर्जपत्रे लिखितै तस्त्वकंठे धारयेद्यदि ॥ शिखायां दक्षिणे बाहौ कंठे वा धारयेद्वृद्धुधः ॥ २२ ॥ ब्रैलोक्यं क्षोभयेत्सर्वं ब्रैलोक्यं दहति क्षणात् ॥ पुत्रवान्धनवाञ्छ्रीमान्नाविद्यानिधिर्भवेत् ॥ २३ ॥ ब्रह्मास्त्रादीनि सर्वाणि तदंगस्पर्शनात्ततः ॥ भवन्ति तस्य तुल्यानि किम न्यत्कथयामि ते ॥ २४ ॥ अभिमंत्रितगायत्रीकवचं मानसं पठेत् ॥ तज्जलं पिबतो नित्यं पुरश्चर्याफिलं भवेत् ॥ २५ ॥ लघुसामान्यकं मंत्रं महामंत्रं तथैव च ॥ यो वेति धारणां युञ्जअविन्मुक्तः स उच्यते ॥ २६ ॥ सप्त व्याहृतयो विप्र सप्तावस्थाः प्रकीर्तिताः ॥ सप्तजीवशता नित्यं व्याहृती अभिरूपिणी ॥ २७ ॥ प्रणवे नित्ययुक्तस्य व्याहृतीषु च सप्तसु ॥ सर्वेषामैव पापानां संकरे समुपस्थिते ॥ २८ ॥ शतं सहस्रमध्यर्च्यं गायत्रीपावनं महत् ॥ दशशतमष्टेत्रशतं गायत्रीपावनं महत् ॥ २९ ॥ भक्तिमान्यो भवेद्विप्रः संध्याकर्म समाचरेत् ॥ काले काले तु कर्तव्यं सिद्धिर्भवति नान्यथा ॥ ३० ॥ प्रवणं पूर्वमुद्भूत्य भूर्भुवःस्वस्तथैव च ॥ तुर्यं सहैव गायत्रीजप एव उदाहृतः ॥ ३१ ॥ तुरीयपादसुसृज्य गायत्रीं च जपेद्विजः ॥ स मूढो नरकं प्राप्ति कालसूत्रमधोगतिः ॥ ३२ ॥ मंत्रादौ जननं

म० ख० ३

गा० ३०

तर० ३

४१८॥

प्रोक्तं मंत्रांते मृतसूतकम् ॥ उभयोर्दोषनिर्मुकं गायत्री सफला भवेत् ॥ ३३ ॥ मंत्रादौ पाशबीजं च मंत्रांते कुशबीजकम् ॥ मंत्र
मध्ये तु या माया गायत्री सफला भवेत् ॥ ३४ ॥ वाचिकं त्वेकमेव स्यादुपांशु शतमुच्यते ॥ सहस्रं मानसं प्रोक्तं त्रिविधं जपलक्षणम्
॥ ३५ ॥ अक्षमालां च मुद्रां च गुरोरपि न दर्शयेत् ॥ जपं चाक्षस्वरूपेणानामि कामध्यपर्वणि ॥ ३६ ॥ अनामा मध्यया हीना
कनिष्ठादिकमेण तु । तर्जनीमूलपर्यंतं गायत्रीजपलक्षणम् ॥ ३७ ॥ पर्वभिस्तु जपेदेवमन्यत्र नियमः स्मृतः ॥ गायत्र्या वेदसूलत्वा
द्वेदः पर्वसु गीयते ॥ ३८ ॥ दशभिर्जन्मजनितं शतेनैव पुराकृतम् ॥ त्रियुगं तु सहस्राणि गायत्री हंति किलित्वम् ॥ ३९ ॥ प्रातः
कालेषु कर्तव्यं सिद्धिं विप्रो य इच्छति ॥ नादालये समाधिश्च संध्यायां समुपासते ॥ ४० ॥ अंगुल्यग्रेण यजस्तं यजस्तं मेरुलंघने ॥ असं
ख्यया च यजस्तं तजस्तं निष्फलं भवेत् ॥ ४१ ॥ विना वस्त्रं प्रकुर्वीत गायत्री निष्फला भवेत् ॥ वस्त्रपुच्छं न जानाति वृथा तस्य परि
श्रमः ॥ ४२ ॥ गायत्रीं तु परित्यज्य अन्यं मंत्रमुपासते ॥ सिद्धालं च परित्यज्य भिक्षामटति दुर्मतिः ॥ ४३ ॥ ऋषिद्वंदो देवताख्या
वीजशक्तिश्च कीलकम् ॥ विनिधोगं न जानाति गायत्री निष्फला भवेत् ॥ ४४ ॥ वर्णमुद्रा व्याजपदमावाहनविसर्जनम् ॥ दीपचकं न
जानाति गायत्री निष्फला भवेत् ॥ ४५ ॥ शक्तिन्यासस्तथा स्थानं मंत्रसंबोधनं परम् ॥ त्रिविधं यो न जानाति गायत्री निष्फला भवेत्
॥ ४६ ॥ पंचोपचारकांश्चैव होमद्रव्यं तथेव च ॥ पञ्चांगं च विना नित्यं गायत्री निष्फला भवेत् ॥ ४७ ॥ मंत्रसिद्धिर्भवेजातु विश्वामित्रेण
भापितम् ॥ व्यासो वाचस्पतिं जीवस्तुता देवी तपः स्मृतो ॥ ४८ ॥ देवी जसा सहस्रं सा हुपपातकनाशिनी ॥ लक्षजाप्ये तथा तत्र महापातक
नाशिनी ॥ ४९ ॥ कोटिजाप्येन राजेन्द्र यदिच्छति तदाप्नुयात् ॥ न देयं परशिष्येभ्यो ह्यभक्तेभ्यो विशेषतः ॥ शिष्येभ्यो भक्तियुक्तेभ्यो
ह्यन्यथा मृत्युमाप्नुयात् ॥ ५० ॥ इति श्रीमद्वासिष्ठसंहितायां गायत्रीकवचं सम्पूर्णम् ॥ अथ गायत्रीपंजरस्तोत्रम् ॥ भगवंतं देवदेवं
व्रह्माणं परमेष्ठिनम् ॥ विधातारं विश्वसूजं पद्मयोनिं प्रजापतिम् ॥ १ ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशं महेन्द्रशिखरोपम् ॥ वस्त्रपिंगजटाजूट
तडित्कनककुंडलम् ॥ २ ॥ शरच्चंद्राभवदनं स्फुरदिन्दीवरेक्षणम् ॥ हिरण्मयं विश्वरूपमुपवीताजिनावृतम् ॥ ३ ॥ मौक्किकाभास

वलयस्तंत्रीलयसमन्वितः ॥ कर्पूरोद्भुलिततनुः स्वष्टुर्नयनवर्द्धनम् ॥ ४ ॥ विनयेनोपसंगत्य शिरसा प्रणिरत्य च ॥ नारदः परिप्रच्छ
देवर्षिगणमध्यगः ॥ ५ ॥ नारद उवाच ॥ भगवन्देवदेवेश सर्वज्ञ कहणानिष्ठे ॥ श्रोतुमिच्छामि प्रभेन भोगमोक्षैकसाधनम् ॥ ६ ॥
ऐश्वर्यस्य समग्रस्य फलदं द्वंद्वर्जितम् ॥ ब्रह्महत्यादिपापम्बं पापाद्यरिभयापहम् ॥ ७ ॥ यदेकं निष्कलं सूक्ष्मं निर्जनमतामयम् ॥ यते
प्रियतमं लोके तन्मे ब्रूहि पितर्मम ॥८॥ ब्रह्मोवाचा श्रृणु नारद वक्ष्यामि ब्रह्ममूलं सतातनम् ॥ सुष्टुयादौ मन्मुखे क्षितं देवदेवेन विष्णुना
॥ ९ ॥ प्रपञ्चवीजमित्याहुरुत्पत्तिस्थितिहेतुकम् ॥ पुरा मया तु कथितं कश्यपाय सुधीमते ॥१०॥ सावित्रीपंजरं नाम रहस्यं निगमत्रये ॥
ऋष्यादिकं च दिग्बर्णं सांगावरणकं क्रमात् ॥ ११ ॥ वाहनायुधमंत्रास्त्रमूर्तिध्यानसमन्वितम् ॥ स्तोत्रं श्रृणु प्रवक्ष्यामि तत्र स्नेहाच्च
नारद ॥ १२ ॥ ब्रह्मानिष्ठाय देयं स्याददेयं यस्य कस्यचित् ॥ आचम्य निशतः पश्चादात्मध्यानपुरःसरम् ॥ १३ ॥ ओमित्यादौ
विचित्याथ व्योमहेमाद्विसंस्थिताम् ॥ धर्मकंदगतज्ञानामैश्वर्याष्टदलान्विताम् ॥१४॥ वैराग्यकर्णिकासीनां प्रणवप्रहमध्यगाम् ॥ ब्रह्मवेदी
समायुक्तां चैतन्यपुरमध्यगाम् ॥ १५ ॥ तत्त्वहंससमाकीर्णा शब्दपीठे सुसंस्थिताम् ॥ नादविंदुकलातीतां गोपुरेष्पशोभिताम् ॥
॥ १६ ॥ विद्याविद्यामृतत्वादिप्रकारैरभिसंवृताम् ॥ निगमार्गलसंच्छन्नां निर्गुणद्वारवाटिकाम् ॥ १७ ॥ चतुर्वर्गफलोपेतां महाकल्प
वर्णवृताम् ॥ सांद्रानंदसुधासिधुनिगमद्वारवाटिकाम् ॥ १८ ॥ ध्यानधारणशेगादितृणगुल्मलतावृताम् ॥ सदसच्चित्स्वरूपाख्यमृग
पश्चिसमाकुलाम् ॥ १९ ॥ विद्याविद्याविचारत्वाद्योकालोकाचलावृताम् ॥ अविकारसमाप्तिष्ठिष्ठनिजध्यानगुणावृताम् ॥ २० ॥ पंचीकरण
पंचोत्थभूततत्त्वनिवेदिताम् ॥ वेदोपनिषदर्थाख्यदेवर्षिगणसेविताम् ॥ २१ ॥ इनिहासप्रहगणैः सदौरभिवंदिताम् ॥ गाथाप्सरोभि
र्यक्षेश्वर गणकिन्नरसेविताम् ॥ २२ ॥ नारसिंहपुराणाख्यैः पुरुषैः कल्पचारणैः ॥ कृतगानविनोदादिकथालापनतत्पराम् ॥ २३ ॥
तदित्यवाङ्मनोगम्यतेजोरूपधरां पराम् ॥ जगतः प्रसवित्रीं तां सवितुः सूष्टिकारिणीम् ॥ २४ ॥ वरेण्यमित्यन्नमयीं पुरुषार्थफलप्र
दाम् ॥ अविद्यावर्णवज्यां च तेजोवद्वर्भसंज्ञिकाम् ॥ २५ ॥ देवस्य सच्चिदानन्दपरब्रह्मरसात्मिकाम् ॥ धीमह्यहं स वै तद्वद्वद्वाद्वैतस्वरू

पिणीम् ॥ २६ ॥ धियो यो नस्तु सविता प्रचोदयादुपासिताम् ॥ परोऽसौ सविता साक्षादेनोनिर्हरणाय च ॥ २७ ॥ परोरजस
 इत्यादि परं ब्रह्म सनातनम् ॥ आपो ज्योतिरिति द्वाभ्यां पांचभौतिकसंज्ञकम् ॥ २८ ॥ रसोमृतं ब्रह्मपदैस्तां नित्यां तपिनीं पराम् ॥
 भूर्भुवः सुवारत्येतेनिगमत्वप्रकाशिकाम् ॥ २९ ॥ महर्जनस्तपःसत्यलोकोपरि सुसंस्थिताम् ॥ ताहगस्या विराङ्गुपरहस्यं प्रवदाम्यहम् ॥ ३० ॥
 द्योमकेशालकाकाशयोकिरीटविराजिताम् ॥ मेघध्रुकटिमाक्रांतविधिविष्णुशिवार्चिताम् ॥ ३१ ॥ गुरुभार्गवकर्णांतां सोमसूर्याभिलोचनाम् ॥
 इडापिंगलसूक्ष्माभ्यां वामनासापुटान्विताम् ॥ ३२ ॥ संध्याद्विरोषपुटितां लसद्वाग्भूपजिह्विकाम् ॥ संध्यासौ युमणे: कंठलसद्वाहुसमन्विता
 म् ॥ ३३ ॥ पर्जन्यहृदयासत्त्ववसुस्तनमंडलाम् ॥ आकाशोदरवित्रस्तनाभ्यवांतरदेशिकाम् ॥ ३४ ॥ प्रजापत्याख्यजघनां कटीद्राणीतिसंज्ञि
 काम् ॥ ऊरुमलयमेरुभ्यां शोभमानाऽसुरद्वियाम् ॥ ३५ ॥ जानुनी जहुकानि कवैश्वदेवसदाभुजाम् ॥ अयनद्वयजंघाद्यसुराद्यपितृसंज्ञिका
 म् ॥ ३६ ॥ पदांश्रिनखरोमाणि भूतलद्वुमलांछिताम् ॥ ग्रहराश्यक्षेदेवर्षिमूर्ति च परसंज्ञिकाम् ॥ ३७ ॥ तिथिमासतुर्वर्षाख्यसुकेतु
 निमिषात्मिकाम् ॥ अहोरात्रार्द्धमासाख्यां सूर्यचन्द्रमसात्मिकाम् ॥ ३८ ॥ मायकलिपत्वैचित्र्यसंध्याच्छादनसंत्रुताम् ॥ उवलत्का
 लानलप्रख्यां तदिल्कोटिसमप्रभाम् ॥ ३९ ॥ कोटिसूर्यप्रतीकाशां चंद्रकोटिसुशीतलाम् ॥ सुधामंडलमध्यस्थां सांद्रानंदाऽमृतात्मि
 काम् ॥ ४० ॥ वागतीतां मनोरम्यां वरदां वेदमातरम् ॥ चराचरमयीं नित्यां ब्रह्माक्षरसमन्विताम् ॥ ४१ ॥ ध्यात्वा स्वात्मनि
 भेदेन ब्रह्मपंजरमारभे ॥ पंजरस्य ऋषिश्वाहं छंदो विकृतिरुच्यते ॥ ४२ ॥ देवता च परो हंसः परब्रह्मादिदेवता ॥ प्रणवो वीजशाचिः
 स्यादो कीलकमुदाहृतम् ॥ ४३ ॥ तत्तत्त्वं धीमहि क्षेत्रं धियोऽस्मि यत् परं पदम् ॥ मंत्रमापोज्योतिरिति योनिर्हसः सत्रेधकम् ॥ ४४ ॥ विनि
 योगस्तु सिद्धयर्थं पुरुषार्थचतुष्टये ॥ ततस्तेरंगपटकं स्यात्तैरेव व्यापकत्रयम् ॥ ४५ ॥ पूर्वोक्तदेवतां ध्यायेत्साकारगुणसंयुताम् ॥
 पंचवक्त्रां दशभुजां त्रिपञ्चनयनैर्युताम् ॥ ४६ ॥ मुक्ताविद्वुमसौवर्णां सितशुभ्रसमाननाम् ॥ वाणीं परां रमां मायां चामरे
 दर्पणीर्युताम् ॥ ४७ ॥ षडंगदेवतामंत्रै रूपाद्यवयवात्मिकाम् ॥ मृगेन्द्रवृषपक्षीद्रमृगहंसासनस्थिताम् ॥ ४८ ॥ ऊर्बेन्दुवद्धमुकुटकिरीट

मणिकुंडलाम् ॥ रत्नताटंकमांगल्यपरग्नेवेयनूपुराम् ॥ ४९ ॥ अंगुलीयककेयूरकंकणोघैरलंकृताम् ॥ दिव्यस्त्रवस्त्रसंछन्नरविमंडलमध्यगाम् ॥ ५० ॥ वराभयाद्जयुगलां शंखचक्रगदांकुशाम् ॥ शुभ्रं कपालं दधर्तीं वहन्तीमक्षमालिकाम् ॥ ५१ ॥ गायत्रीं वरदां देवीं सावित्रीं वेदमात्रम् ॥ आदित्यपथगां नित्यां स्मरेद्वस्त्ररूपिणीम् ॥ ५२ ॥ विचित्रमंत्रजननीं स्मरेद्विद्यां सरस्वतीम् ॥ त्रिपदाङ्गमयी पूर्वामुखी ब्रह्मास्त्रसंज्ञिका ॥ ५३ ॥ चतुर्विंशतितत्त्वाख्या पातु प्राचीं दिशं मम ॥ चतुष्पादयजुञ्ज्वर्णदाख्या पातु दक्षिणाम् ॥ ५४ ॥ षट्विंशत्तत्त्वयुक्ता सा पातु मे दक्षिणां दिशाम् ॥ प्रत्यङ्गमुखीं पंचपदीं पंचाशत्तत्त्वरूपिणी ॥ ५५ ॥ पातु प्रतीचीमनिशं सामब्रह्मशिरोऽकिता ॥ सौम्या ब्रह्मस्त्ररूपाख्या साथर्वांगिरसात्मिका ॥ ५६ ॥ उदीर्चीं षट्पदा पातु चतुष्पादिकलात्मिका ॥ पंचाशत्तत्त्वरचिता भेदपादा शताक्षरी ॥ ५७ ॥ व्योमाख्या पातु मे चोर्ध्वां दिशं वेदांगसंस्थिता ॥ विद्युत्तिभा ब्रह्मसंज्ञा मृगाख्या चतुर्भुजा ॥ ५८ ॥ चापेषुचर्मा सिधरा पातु मे पावकीं दिशाम् ॥ ब्राह्मी कुमारी गायत्री रक्तांगी हंसवाहिनी ॥ ५९ ॥ विभ्रत्कमंडल्वक्षस्त्रक्षुवान्मे पातु नैऋतीम् ॥ चतुर्भुजा वेदमाता शङ्कांगी वृषवाहिनी ॥ ६० ॥ वराभयकपालाक्षस्त्रविणी पातु वारुणीम् ॥ श्यामा सरस्वती वृज्जा वैष्णवी गरुडासना ॥ ६१ ॥ शंखार्यज्ञाभयकरा पातु शैर्कीं दिशं मम ॥ चतुर्भुजा वेदमाता गौरांगी सिंहवाहना ॥ ६२ ॥ वराभयाद्जयुगुलैर्भुजैः पात्र वरां दिशाम् ॥ तत्त्वपादर्वस्थिता स्वस्ववाहनायुधभूषणा ॥ ६३ ॥ स्वस्वदिक्षु स्थिताः पांतु ग्रहशक्त्यंगदेवताः ॥ मंत्राधिदेवतारूपा मुद्राधिष्ठानदेवताः ॥ ६४ ॥ व्यापकत्वेन पात्रस्मानापादतलमस्तकम् ॥ तत्पदं मे दिरः पातु भालं मे सवितुः पदम् ॥ ६५ ॥ वरेण्यं मे दृशौ पातु श्रुती भर्गः सदा मम ॥ ब्राणं देवस्य म पातु पातु धीमहि मे मुखम् ॥ ६६ ॥ जिह्वां मम धियः पातु कंठे मे पातु यः पदम् ॥ नः पदं पातु मे स्कंधौ भुजौ पातु प्रचोदयात् ॥ ६७ ॥ करौ मे च परः पातु पादौ मे रजसोऽवतु ॥ ऊँ मे नार्भिं सदा पातु कार्टिं मे पातु मे सदा ॥ ६८ ॥ ओमापः सविथनीं पातु गुह्यं ज्योतिः सदा मम ॥ ऊरु मम रसः पातु जानुनीं अमृतं मम ॥ ६९ ॥

जंघे ब्रह्मपदं पातु गुह्फौ भूः पातु मे सदा ॥ पादा मम भुवः पातु सुवः पात्वखिलं वपुः ॥ ७० ॥ रोमाणि मे महः पातु रोमकं पातु मे जनः ॥ प्राणश्च धातुस्तत्त्वानि तदीशः पातु मे तपः ॥ ७१ ॥ सत्यं पातु ममायूर्षि हंसो वृद्धिं च पातु मे ॥ शुचिपत्पातु मे शुक्रं वसुं पातु श्रियं मम ॥ ७२ ॥ मर्ति पात्वंतरिक्षेसद्गोता दानं च पातु मे ॥ वेदिष्टत्पातु मे विद्यामतिथिः पातु मे गृहम् ॥ ७३ ॥ धर्मं दुरोणसत्पातु नृष्टपत्पातु सुतान्मम ॥ वरसत्पातु मे मायामृतसत्पातु मे सुतान् ॥ ७४ ॥ व्योमसत्पातु मे वंधून् आतृनवजश्च पातु मे ॥ पशून्मे पातु गोजाश्च कृतजाः पातु मे भुवम् ॥ ७५ ॥ सर्वं मे अद्विजा पातु यानं मे पात्वृतं सदा ॥ अनुक्रमथ यत्स्थानं शरीरं इतर्वहिश्च यत् ॥ ७६ ॥ तत्सर्वं पातु मे नित्यं हंसः सोऽहमहर्तिशम् ॥ इदं तु कथितं सम्यङ् मया ते ब्रह्मपंजरम् ॥ ७७ ॥ संध्ययोः प्रत्यहं भक्त्या जपकाले विशेषतः ॥ धारयोद्विजवयोः यः श्रावयेद्वा समाहितः ॥ ७८ ॥ स विष्णुः स शिवः सोऽहं सोऽक्षरः स विराट् स्वराट् ॥ शताक्षरात्मकं देव्या नामाष्टाविंशतिः शतम् ॥ ७९ ॥ शृणु वक्ष्यामि तत्सर्वमतिगुह्यं सनातनम् ॥ भूतिदा भुवना वाणी वसुधा सुमना मही ॥ ८० ॥ हरिणी जननी नन्दा सविसर्गा तपस्विनी ॥ पयस्विनी सती त्यागा वैदवी सत्यवीरसा ॥ ८१ ॥ विश्वा तुर्या परा रेच्या निर्घृणी यमिनी भवा ॥ गोवेया च जरिष्ठा च स्कंदिनी धीर्मतिर्हि मा ॥ ८२ ॥ भीषणा योगिनी यक्षी नदी प्रज्ञा च चोदिनी ॥ धनिनी यामिनी पद्मा रोहिणी रमणी कृषिः ॥ ८३ ॥ सेनामुखी सामयी च वकुला दोषवर्जिता ॥ सर्वकामदुधा सोमोद्वाहकारवर्जिता ॥ ८४ ॥ द्विषदा च चतुष्पदा त्रिपदा चैकषदपदा ॥ अष्टापदी नवपदी सा सहस्राक्षरात्मिका ॥ ८५ ॥ इदं यः परमं गुह्यं साविश्रीमंत्रपंजरम् ॥ नामाष्टाविंशतिशतं शृणु शाच्छ्रावयेत्पठेत् ॥ ८६ ॥ मर्त्यनाममृतत्वाय भीतानामभयाय च ॥ मोक्षाय च मुमुक्षुणां श्रीकामानां श्रिये सदा ॥ ८७ ॥ विजयाय युयुत्सूनां व्याधिताना मरोगकृत् ॥ वश्याय वश्यकामानां विद्याये वेदकामिनाम् ॥ ८८ ॥ द्रविणाय दरिद्राणां पापिनां पापशांतये ॥ वादिनां वादिविजयकवीनां कविताप्रदम् ॥ ८९ ॥ अन्नाय क्षुधितानां च स्वर्गाय नाकमिच्छताम् ॥ पशुभ्यः पशुकामानां पुत्रेभ्यः पुत्रकांक्षिणाम् ॥ ९० ॥

लेशीनां शोकशांत्यर्थं नृणां शत्रुभयाय च ॥ राजवश्याय द्रष्टव्यं पंजरं नृपसेविनाम् ॥ ९१ ॥ भक्त्यर्थं विष्णुभक्तानां विष्णौ सर्वांतं रात्मनि ॥ नायकं विधिसुष्ठानां शांतये भवति ध्रुवम् ॥ ९२ ॥ निःस्पृहाणां नृणां मुक्तिः शाश्वती भवति ध्रुवम् ॥ जप्यं त्रिवर्गं संयुक्तं गृहस्थेन विशेषतः ॥ ९३ ॥ मुनीनां ज्ञानसिद्ध्यर्थं यतीनां मोक्षसिद्ध्ये ॥ उद्यंतं चंद्रकिरणमुपस्थाय कृतांजलिः ॥ ९४ ॥ कानने वा स्वभवने तिष्ठञ्चुद्धो जपेदिदम् ॥ सर्वान्कामानवान्मोति तथैव शिवसन्निधौ ॥ ९५ ॥ मम प्रीतिकरं दिव्यं विष्णुभक्ति विवर्द्धनम् ॥ उत्तरात्मानां कुशाग्रेण मार्जयेऽकुष्ठरोगिणाम् ॥ ९६ ॥ अंगमंगं यथालिंगं कवचेन तु साधकः ॥ मंडलेन विशुद्धयेत् सर्वं रोगेन संशयः ॥ ९७ ॥ मूतप्रजा च या नारी जन्मवन्ध्या तथैव च ॥ कन्यादिवन्ध्या या नारी तासामंगं प्रमार्जयेत् ॥ ९८ ॥ पुत्रा नरोगिणस्तास्तु लभते दीर्घजीविनः ॥ तास्ताः संवत्सरादर्वाग्गर्भन्तु दधिरे पुनः ॥ ९९ ॥ पतिविदेविष्णी या स्त्री अंगं तस्याः प्रमार्जयेत् ॥ तस्मैव भजते सा स्त्री पति कामवशं नयेत् ॥ १०० ॥ अश्वत्ये राजवश्यार्थं विश्वमूले स्वरूपभाक् ॥ पलाशमूले विद्यार्थी तेजसाभिमुखो रवौ ॥ १०१ ॥ कन्यार्थी चंडिकागेहे जपेच्छत्रुभयाय च ॥ श्रीकामो विष्णुगेहे च उद्याने श्रीर्वशीभवेत् ॥ १०२ ॥ आरोग्यार्थे स्वगेहे च मोक्षार्थी शैलमस्तके ॥ सर्वकामो विष्णुगेहे मोक्षार्थी यत्र कुत्राजित् ॥ १०३ ॥ जपारंभे तु वृदयं जपांते कवचं पठेत् ॥ किमत्र बहुनोक्तेन शृणु नारद तत्त्वतः ॥ यं यं चित्तयते नित्यं तं तं प्राप्नोति निश्चितम् ॥ १०४ ॥ इति श्रीमद्विष्णुसंहितायां ब्रह्मनारदसंवादे श्रीमद्वायश्रीपंजरस्तोत्रं समाप्तम् ॥ अथ गायत्रीस्तवराजस्तोत्रमन्तस्य विश्वामित्रं प्राप्तिः । सकलजननी चतुष्पदा गायत्री परमात्मा देवता । सर्वोत्कृष्टं परं धाम प्रथमपादो वज्रिम् । द्वितीयः शक्तिः । तृतीयः कीलकम् । दशप्रणवसंयुक्ता सव्याहृतिका तूर्यपादसहिता व्यापकं मम धर्मार्थकाममोक्षार्थे जपे विनियोगः ॥ न्यासं कृत्वा ध्यायेत् ॥ अथ ध्यानम् ॥ ‘गायत्रीं वेदधात्रीं शतमलखफलदां वेदशाखैकवेदां चिच्छार्क्ति ब्रह्मविद्यां परमशिवपदां श्रीपदं वै करोति ॥ सर्वोत्कृष्टं पदं तत्सवितुर्जुपदांते वरेण्यं शरण्यं भग्नो देवस्य धीमत्यभिदधति भियो यो नः प्रचोदयादित्योर्वतेजः ॥ १ ॥ साम्राज्यवीजं प्रगवत्रिपादं सव्याप्तसव्यं प्रजपेत्सहस्रकम् ॥

संपूर्णकामं प्रणवं विभूतें तथा भवेद्वाक्यविचित्रवाणी॥३॥ शुभं शिवं शोभनमस्तु महं सौभाग्यभोगोत्सवमस्तु नित्यम् ॥ प्रकाशविद्यान्नय
शास्त्रसर्वं भजेन्महामंत्रफलं प्रिये वै ॥ ३ ॥ ब्रह्मास्त्रं ब्रह्मादंडं शिरसि शिखिमहद्वाशीर्यं नमोऽतं सूकं पारायणोक्तं प्रणदमय महावाक्य
सिद्धांतमूलम् ॥ सूर्यं श्रीणि द्वितीयं प्रथममनुमहावेदवेदांतसूकं नित्यं स्मृत्यानुसारं नियमितचरितं मूलमंत्रं नमोऽतम्॥४॥ असं शब्दाहसं
खयोरसहितं दंडेन वाजीहतम् भादित्यादिहतं शिरोऽतसहितं पारायणार्थं परम् ॥ तु व्याख्यादिविलोममंत्रपठनं वीजं शिखांतोर्वकं नित्यं
कालनियम्यविप्रविदुषां किं दुष्कृतं भूसुरान् ॥५॥ नित्यं सुक्तिश्रदं नियम्य पदनं नियोगशक्तिश्रयं सम्यग्ज्ञानगुरुपदेशविवेदीं शिखां
तामपि ॥ वष्टयेकोचरसंख्यानुगतलोषुम्णादिमार्गत्रयीं एवयेक्षित्यस्तमस्तवेदजननीं देवीं त्रिसंध्यामधीम् ॥ ६ ॥ गायत्रीं सकलागमाय
विदुषां सौरस्य वीजेश्वरीं सर्वाम्नायसमस्तमंत्रजननीं सर्वज्ञधामेश्वरीम् ॥ ब्रह्मादित्रयसंपुटार्थकरणीं संसारपारायणीं संध्यां सर्वसमानतंत्र
परया ब्रह्मानुसंधायिनीम् ॥७॥ एकद्वित्रिचतुःसमानगणनावर्णाष्टकं पादयोः पादादौ प्रणवादिमंत्रपठने मंत्रत्रयीसंपुटाम् ॥ संध्यायां द्विषदं
पठेत्परतरं सायं तुरीयं युतं-नित्यानित्यमनंतकोटिकलदं प्राप्तं नमस्कुर्महे ॥ ८ ॥ ओजोसीति सहोस्यवो बलमसि भ्राजोसि तेजस्विनी
वर्चस्वीं सवितामिसोममसृतं रूपं परं धीमहि ॥ देवानां द्विजवर्यतां मुनिगणे मुक्तार्थिनां शांतिनामोमित्येकमृचं पठंति यमिनो यं यं स्मरे
त्यामुयात् ॥ ९ ॥ ओमित्येकमजस्वरूपममलं तस्तसधा भादितं-तारं तंत्रसमन्वितं परतरे पादत्रयं गर्भितम् ॥ आपो ज्योतिरसोऽमृतं
जनमहः सत्यं तपः स्वर्भुवर्भयो भूय नमामि भूर्भुवःस्वरोमेतैर्महामंत्रकम् ॥ १० ॥ आदौ विदुमनुस्मरन्परतरे बालात्रिवणोश्चरन्-
व्याहृत्यादिसविदुयुक्तत्रिपदातारत्रयं तुर्यकम् ॥ आरोहादवरोहेतः कमगता श्रीकुंडलीत्यं स्थिता-देवी मानसपंकजे त्रिनयना पंचानना
पातु माम् ॥ ११ ॥ सर्वे सर्ववशे समस्तसमये सत्यात्मिके सात्त्विके-सावित्रीसाहितात्मिके शशियुते संख्यायनीगोत्रजे ॥ संन्यात्रीण्यु
पकलप्य संग्रहविधिः संध्याभिधानामके-गायत्रीप्रणवादिमंत्रगुरुणा संप्राप्य तस्मै नमः ॥ १२ ॥ क्षेमं दिव्यमनोरथाः परतरे चेतः
समाधीयतां-ज्ञानं नित्यवरेण्यमेतदमलं देवस्य भगो धियन् ॥ मोक्षश्रीर्विजयार्थिनोऽथ सवितुः श्रेष्ठं विधिस्तत्पदं-प्रज्ञामेधप्रचोदयाप्रति

दिनं यो नःपदं पा तु माम् ॥ १३ ॥ सत्यं तत्सवितुर्वरेण्यविरलं विश्वादिभायात्मकं-सर्वायं प्रतिपादपादरमया तारं तथा मन्मथम् ॥ तुर्या
न्यत्रितयं द्वितीयमपरं संयोगसब्याहृतिं-सर्वाप्नियमनोन्मनीं मनसिजां ध्यायामि देवीं पराम् ॥ १४ ॥ आदौ गायत्रिमंत्रं गुरुकृतनियमं
धर्मकर्मानुकूलं-सर्वायं सारभृतं सकलमनुमयं देवतानामगम्यम् ॥ देवानां पूर्वदेवं द्विजकुलमुनिभिः सिद्धविद्याधराद्यैः को वा वक्तुं समर्थ
स्तव मनुमहिमावीजराजादिमूलम् ॥ १५ ॥ गायत्रीं त्रिपदां त्रिवीजसहितां त्रिव्याहृतिं त्रपदां-त्रिब्लात्रिगुणां त्रिकालनिष्पमां वेदत्रयों
तां पराम् ॥ सांख्यदिव्यरूपिणीं त्रिनयनां मातृत्रयों तत्परां त्रैलोक्यत्रिदशत्रिकोटिसहितां संघ्यां त्रयीं तां नुमः ॥ १६ ॥ ओमि
त्येनत्रिमात्रात्रिभुवनकरणं त्रिस्वरं वहिरूपं त्रीणि त्रीणि त्रिपदं त्रिगुणगुणमयं त्रैपुरांतं त्रिकूकम् ॥ तत्त्वानां पूर्वशक्ति द्वितयगुरुपदं
पीठवंत्रात्मकं तं-तस्मादेतत्रिपादं त्रिपदमनुसरं त्राहि मां भो नमस्ते ॥ १७ ॥ स्वस्ति श्रद्धाऽतिमेधा मधुमतिमधुरः संशयः प्रज्ञकर्त्ति
विद्या त्रुद्विर्वलं श्रीरतनुधनपातिः सौम्यवाक्यानुवृत्तिः ॥ मेधा प्रज्ञा प्रतिष्ठा मृदुपतिमधुरापूर्णविद्याप्रपूर्ण—प्राप्तं प्रत्यूषचित्यं प्रणवपरवशा
त्प्राणिनां नित्यकर्म ॥ १८ ॥ पंचाशद्वर्णमन्ये प्रणवपरयुते मंत्रमायं नमोंतं-सर्वं सब्यापसब्यं शतगुणमभितो वर्ममष्टोत्तरं ते ॥ एवं नित्यं
प्रजसं त्रिभुवनसहितं तुर्यमंत्रं त्रिपादं ज्ञानं विज्ञानगम्यं गगनसुसदृशं ध्यायते यः स मुक्तः ॥ १९ ॥ आदिक्षांतसविद्युक्तसहितं मेरु
क्षकारात्मकं व्यस्ताव्यस्तसमस्तवर्गसहितं पूर्णं शताष्टोत्तरम् ॥ गायत्रीं जपतां त्रिकालसहितां नित्यं सनैमित्तिकं-चैवं जाप्यफलं शिवेन
वाधितं सद्गोगमोक्षप्रदम् ॥ २० ॥ सप्तव्याहृतिसप्ततारविकृतिः सत्यं व्रेण्यं धृतिः सर्वं तत्सवितुश्च धीमहि महाभर्गस्य देवं भजे ॥
धाम्नो धामधमाधिधारणमहान् धीमत्पदं ध्यायते अँ तत्सर्वमनुप्रपूर्णदशकं पादत्रयं केवलम् ॥ २१ ॥ विज्ञानं विलसद्विवेकत्रचसः प्रज्ञानुसं
धारिणीं श्रद्धामेव्यवशःशिरःसुमनसः स्वस्तिश्रियःस्वां सदा ॥ आयुष्यं धनवान्यलक्ष्मिमतुलां देवीं कटाक्षं परं तत्काले सकलार्थं
साधनमहान्मुक्तिर्महत्वं पदम् ॥ २२ ॥ पृथ्वी गंधोऽर्चनायां नभासि कुसुमतावायुधूपप्रकर्षो-वह्निर्दीपप्रकाशो जलममृतमयं नित्यसंकल्पं
पूजा ॥ एतत्सर्वं निवेद्यं सुखवसति द्वादि सर्वदा दंपतीनां-त्वं सर्वज्ञं शिवं कुरुत्वं ममतां नाहं त्वया ज्ञेयसि ॥ २३ ॥ सौम्यं सौभाग्यं

हेतुं सकलसुखकरं सर्वसौख्यं समस्तं-सत्यं सज्जोगनित्यं सुखजनसुखदं सुंदरं श्रीसमस्तम्॥ सौमंगल्यं समग्रं सकलशुभकरं स्वस्तिवाचं
समस्तं-सर्वायं सद्विवेकं त्रिपदपदयुगं प्रासुमध्यासमस्तम्॥ २४॥ गायत्रीपदपंचपंचप्रगवद्द्वं त्रिधा संपुटं-सृष्ट्यादिकममंत्रजाप्यदशकं
देवीपदं क्षुब्रयम्॥ मंत्रादिस्थितकेषु संपुटमिदं श्रीमातृकावेष्टिं वणांत्यादिविलोममंत्रजपनं संहारसंमोहनम्॥ २५॥ भूरायं भूर्भुस्त्र
लिपदपदयुतं व्यक्षमाद्यंतयोज्यं-सृष्टिस्थित्यंतकायं व्रस्त्रिविसकलं सर्वमंत्रं प्रशस्तम्॥ सर्वांगं मातृकाणां मनुमयवपुषं मंत्रयोगं प्रयुक्तं
संहारं क्षादिवर्णं वसुशतगणनं मंत्रराजं नमामि॥ २६॥ वैश्वामित्रसुदाहृतं हितकरं सर्वार्थसिद्धिप्रदं-स्तोत्राणां परमं प्रभातसमये पारा
यणं नित्यशः॥ वेदानां विधिवादमंत्रसकलं सिद्धिप्रदं संपदां-संप्राप्नोत्यपरत्र सर्वसुखदं चायुष्यमारेण्यकम्॥ २७॥ इति विश्वामित्र
कृतो गायत्रीस्तत्त्वराजः समाप्तः॥ १॥ अथ गायत्रीसहस्रानामप्रारंभः॥ २॥ कैलासे सुखमासीनं तुषारकरशेखरम्॥ वद्धांजलिन्म
स्त्रुत्याभ्यर्थ्य पृच्छति पार्वती॥ ३॥ पार्वत्युवाच॥ किं विन्यस्तं त्वया देव स्वशरीरे निरंतरम्॥ कथमेतादशी कांतिः कथं तेऽष्टौ
समृद्धयः॥ ४॥ सर्वतत्त्वप्रभुत्वं च कथंकथमथाभ्रयेत्॥ कृपया द्वूहि देवेश प्रसन्नोऽसि यदि प्रभो॥ ५॥ भगवन्विधा विद्याः
श्रोतुमिच्छामि ते प्रभो॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि गायत्र्याश्च महोत्तमम्॥ ६॥ नाम्नां सहस्रं देवेश कृपया वकुमर्हसि॥ यद्यहं प्रेयसी
भाद्यां यद्यहं प्राणवस्थभा॥ ७॥ इति श्रुत्वा वचो देव्याः प्रसन्नः प्रभुरीश्वरः॥ श्रूयतामिति चाभाष्य जगाद जगदंवि
भाद्यां यद्यहं प्राणवस्थभा॥ ८॥ महादेव उवाच॥ शृणु देवि रहस्यं मे कस्याप्यप्रेन चोदितम्॥ गोपितं सर्वतंत्रेषु सिद्धानां स्तोत्रमुत्तमम्॥ ९॥ सर्व
काम्॥ १०॥ महादेव उवाच॥ सौभाग्यजनकं सर्वसंपत्तिदायकम्॥ सर्ववद्यकरं लोके सर्वप्रत्यहनाशनम्॥ ११॥ सर्ववादिसुखस्तंभं निप्रहानुप्रहक्षमम्॥ स्वत्प्रीत्या
सौभाग्यजनकं सर्वसंपत्तिदायकम्॥ सर्ववद्यकरं लोके सर्वप्रत्यहनाशनम्॥ १२॥ सर्वपापक्षयकरं सर्वज्ञानमयं शिवम्॥ परायणानां परमा परब्रह्मस्वरूपिणी॥ १३॥ परमेशानी परब्रह्मात्मिका मता॥ तां देवीं च वरारोहां चेतसा चित्यास्यहम्॥ १४॥ ऐश्वर्यं च दशप्राप्तिर्वदादित्वमेव च॥
गायत्र्या दिव्यसाहस्रं स्वप्ने चासं मयापि यत्॥ १५॥ क्षणिरस्य समाख्यातो महादेवो महेश्वरः॥ देवता देवजननी छंदः सामादि

कीर्तितम् ॥ १३ ॥ धर्मार्थकाभसोक्षार्थे विनियोग उदाहृतः ॥ सर्वभूतांतर्गते ध्यात्वा पद्मासनगतां शुचिः ॥ १४ ॥ ततः सहस्र
 नामेदं पठितव्यं मुमुक्षुभिः ॥ सर्वकार्यकरं पुण्यं महापातकनाशकम् ॥ १५ ॥ अँ तत्काररूपा तद्रूपा तत्पदार्थस्वरूपिणी ॥ तपः
 स्वाध्यायनिरता तपश्चूद्धाग्रिवदां वरा ॥ १ ॥ तत्कीर्तिगुणसंपद्मा तथ्यवादितपोनिधिः ॥ तत्पदेशानुसंबंधा तपोलोकनिवासिनी ॥ २ ॥
 तद्दणादित्यसंकाशा तसकांचनभूषणा ॥ तमोऽपहारिणी तंत्री तन्निपातनिवारिणी ॥ ३ ॥ तलादिभुवनांतःस्था तारिणी ताररूपिणी ॥ तर्क
 रूपितकोशादितर्कशालविदारिणी ॥ ४ ॥ तर्कवादिमुखस्तंभा राज्ञां च परिपालिनी ॥ तंत्रसारा तंत्रमाता तंत्रमार्गप्रदर्शिनी ॥ ५ ॥ तंत्री
 तंत्रविधानज्ञा तंत्रस्था तंत्रसाक्षिणी ॥ तदेकध्याननिरता तत्त्वज्ञानप्रबोधिनी ॥ ६ ॥ तन्नावमंत्रसुप्रीता तपस्विजनसेविता ॥ अँकाररूपा सावित्री
 सर्वरूपा सनातनी ॥ ७ ॥ संसारदुःखशमनी सर्वयागफलप्रदा ॥ सफला सत्यसंकल्पा सत्यासत्यप्रदायिनी ॥ ८ ॥ संतोषजननी सारा सत्यलोक
 निवासिनी ॥ समुद्रतनयाराध्या सामगानप्रिया सती ॥ ९ ॥ समाना सामिधेनी च समस्तसुरसेविता ॥ सर्वसंपत्तिजननी संप्रदासिंधुसेविता ॥ १० ॥
 सर्वोन्तुंगा तुंगहीना सद्गुणा सकलेष्टदा ॥ सनकादिमुनिध्येया समानाधिकवर्जिता ॥ ११ ॥ साध्या सिद्धा सुधावासा सिद्धिः साध्यप्रदायिनी ॥
 सम्यगाराध्यनिलया समुच्चीर्णा सदाशिषा ॥ १२ ॥ सर्ववेदांतनिलया सर्वशास्त्रार्थवादिनी ॥ सहस्रदलपद्मस्था सर्वज्ञा सर्वतोमुखी ॥ १३ ॥
 समयासमयाचारा सत्या पद्मंथिभेदिनी ॥ सप्तकोटिमहामंत्रमाता सर्वप्रदायिनी ॥ १४ ॥ समयासमयाचारा सत्या विश्वरूपरूपिणी ॥ सत्कीर्तिः
 सात्त्विकी साध्वी सच्चिदानन्दरूपिणी ॥ १५ ॥ संकल्परूपिणी संज्ञा शालग्रामनिवासिनी ॥ सर्वोपाधिविनिर्मुक्ता सत्यज्ञानप्रबोधिनी ॥ १६ ॥
 विकाररूपा विप्रश्रीर्विप्राराघनतस्परा ॥ विप्रिणी विप्रकल्पाणी विप्रवाच्यस्वरूपिणी ॥ १७ ॥ विप्रकैवल्यशयना विप्राविप्रप्रसादिनी ॥ विप्र
 मंदिरमध्यस्था विप्रवादविनोदिनी ॥ १८ ॥ विप्रोपाधिविनिर्मुक्ता विप्रहत्याविमोचिनी ॥ विप्रत्रात्री विप्रगोत्रविवर्धिनी ॥ १९ ॥
 विप्रभोजनसंतुष्टा विष्णुरूपा विनोदिनी ॥ विष्णुमाया विष्णुमाया विष्णुगर्भा विचित्रिणी ॥ २० ॥ वैष्णवी विष्णुभगिनी विष्णु
 माया विलासिनी ॥ विकाररहिता वंद्या विज्ञानघनरूपिणी ॥ २१ ॥ विश्वसाक्षीविश्वयोनिर्विश्वामित्रप्रसादिनी ॥ विज्ञाना विष्णुसंकल्पा

विकल्पा विश्वसाक्षिणी ॥२२॥ विष्णुचैतन्यनिलया विष्णुस्था विश्वदिनी ॥ विवेकी विविधानंदविजया विश्वमोहिनी ॥ २३ ॥
विद्याधरीविधानज्ञा विवृधार्थस्वरूपिणी ॥ विरूपाक्षी विराङ्गरूपा विकमा विश्वमंगला ॥२४॥ विश्वभरा समाराघ्या विश्वभ्रमणकारिणी ॥
विनायकी विनोदस्था वीरगोष्ठीविवर्द्धिनी ॥ २५ ॥ विवाहरहिता वंशा विंश्याचलनिवासिनी ॥ विद्या विद्याकरी वैद्या वैद्य
विद्याप्रवोधिनी ॥ २६ ॥ विमला विभवा विद्या किंकसाक्षिणी ॥ वीरमध्या वरारोहा वितंत्रा विश्वनायिका ॥ २७ ॥
वीरहत्याप्रशमनी विनम्रजनपालिनी ॥ वीरधा विविधाकारा विरोधिजनवादिनी ॥ २८ ॥ तुकाररूपा तुर्यश्रीस्तुलसीचनवासिनी ॥
तुलस्था मातुला तुल्या तुल्पगोत्री तुलेश्वरी ॥ २९ ॥ तुरंगी तुरगारुढा तुरंगरदनामोहा तुलादानफलप्रदा ॥३०॥
तुलामाघानतुष्टा तुष्टिपुष्टिप्रदायिनी ॥ तुरंगमप्रसंतुष्टा तुलिता तुल्यमध्यगा ॥ ३१ ॥ तुगोनुंगा तुंगकुचा तुहिनाचल
संस्थिता ॥ तुंबुरादिस्तुतिप्रीता तुपारवपुरीश्वरी ॥ ३२ ॥ तुष्टा च तुष्टजननी तुप्रलोकनिवासिनी ॥ तुलाधारा तुलामध्या तुल
रूपिणी ॥ ३३ ॥ तुरीयगुणगंभीरा तुर्यनामस्वरूपिणी ॥ तुर्यविद्वलास्यसंस्था तुर्यशास्त्रार्थनत्त्वज्ञा
तुर्यवादविनोदिनी ॥ तुर्यनादात्तनिलया तुर्यनंदस्वरूपिणी ॥ ३५ ॥ तुरीयभक्तिजननी तुर्यमार्गप्रदर्शिनी ॥
वकाररूपा वागीशा वरेण्या वरसंस्थिता ॥ ३६ ॥ वरा वरिष्ठा वैदेही वैद्यशास्त्रप्रदर्शिनी ॥ वैकल्यश्रमणी वाणी वांछितार्थफलप्रदा
॥ ३७ ॥ वयस्थावयमध्यस्था वयोऽवस्थाविवर्जिता ॥ वंदिनी वादिनी वार्या वाङ्मयी वीरवंदिनी ॥ ३८ ॥ वानप्रस्थाश्रमस्थायिवन
दुर्गा वगालया ॥ वनजाक्षी वनचरी वनितावनमोदिनी ॥ ३९ ॥ वशिष्ठवामदेवादिवंशा वंशस्वरूपिणी ॥ वाल्मीकिवाक्री वाचा वारुणी
वरुणप्रिया ॥ ४० ॥ वैद्या वैद्यचिकित्सा च वषट्कारी वसुंधरा ॥ वसुमाता वसुप्रात्री वसुजन्मविमोचिनी ॥ ४१ ॥ वसुप्रदा वासुदेवी
वासुदेवमनोहरी ॥ वासवार्चितपादश्रीर्वासवारिविनाशिनी ॥४२॥ वागीशवाङ्मनःस्थायिवनवासवशा वशी ॥ वामदेवी वरारोहा वाच
घोपणनत्परा ॥ ४३ ॥ वाचस्पतिसमाराघ्या वागीशा वाक्च कीरताक् ॥ रेकाररूपा रेत्रा च रेवातीरनिवासिनी ॥ ४४ ॥ रेकिणी रेवती

४० व०
॥२८॥

रक्षा रुद्रजन्मा रजस्वला ॥ रेणुका रमणी रम्या रातिवृद्धा रतारती ॥ ४५ ॥ रावणादिपदानंदा राजश्रीराजशेखरा ॥ रणमध्या रथारुढा
रविकोटिसमप्रभा ॥ ४६ ॥ रविमंडलमध्यस्था रजनी रविलोचना ॥ रथांगपाणी रक्षोम्पी रागिणी रावणार्चिता ॥ ४७ ॥ रंभादिकन्या
काराध्या राज्यदा राज्यवर्धिनी ॥ रजताद्रीश ऊरुस्था रम्या राजीवलोचना ॥ ४८ ॥ रमा वाणी रमाराध्या राज्यदात्री रथोत्सवा ॥ रेतो
वती रथोत्साहा राजहृद्रोगहारिणी ॥ ४९ ॥ रंगप्रवृद्धमधुरा रंगमंडपमध्यगा ॥ रंजिता राजजननी रमा रेवा रतीरिणी ॥ ५० ॥ राविणी
रागिणी राज्याराजराजेश्वरार्चिता ॥ राजन्वती राजनीतिस्तथा रजतवासिनी ॥ ५१ ॥ राघवार्चितपादश्रीराघवी राघवप्रिया ॥ रत्न
सागरमध्यस्था रत्नदीपनिवासिनी ॥ ५२ ॥ रत्नप्राकारमध्यस्था रत्नमंडपमध्यगा ॥ रत्नाभिषेकसंतुष्टा रत्नांगी रत्नदायिनी ॥ ५३ ॥
निकारहृषिणी नित्या नित्यतुषा निरंजना ॥ निद्रात्ययविशेषज्ञा नीलजीमूतसक्षिभा ॥ ५४ ॥ नीवारशुकवत्तन्वी नित्यकल्याणरूपिणी ॥
नित्योत्सवा नित्यनंदस्वरूपिणी ॥ ५५ ॥ निर्विकल्पा निर्गुणस्था निर्धिता निरुपद्रवा ॥ निःसंशया संशयम्पी निलोभा लोभ
नाशिनी ॥ ५६ ॥ निर्भवा भवपाशम्पी नीतिशास्त्रविचारिणी ॥ निखिलागममध्यस्था निखिलागमसंस्थिता ॥ ५७ ॥ नित्योपाधि
विनिर्मुक्ता नित्यकर्मफलप्रदा ॥ नीलघ्रीवा निरीहा च निरंजनवरप्रदा ॥ ५८ ॥ नवनीतप्रिया नारी नरकार्णवतारिणी ॥ नारायणी
निराहारा निर्मला निर्गुणप्रिया ॥ ५९ ॥ निर्मला निर्गमाचारा निखिलागमवेदिनी ॥ निमिषानिमिषोत्पन्ना निमेयांडविधायिनी ॥ ६० ॥
निवातदीपमध्यस्था निर्धिता चितनाशिनी ॥ नीलवेणी नीलखंडा निर्विषा विषनाशिनी ॥ ६१ ॥ नीलांशुकपरीधाना निदिता
निखिलेश्वरी ॥ निःश्वासा श्वाससध्यस्था मिथो याननिवासिनी ॥ ६२ ॥ यंकाररूपा यंत्रशी यंत्रयंत्रा यशस्विनी ॥ यंत्राराधनसंतुष्टा
यजमानस्वरूपिणी ॥ ६३ ॥ यशस्विनी यकारस्था यूपस्तंभनिश्वासिनी ॥ यमम्पी यमकल्पा च यशःकामा यतीश्वरी ॥ ६४ ॥
यमादियोगनिरता यतिनिर्दीपहारिणी ॥ याता यज्ञा यज्ञिया च यज्ञेश्वरपतिवता ॥ ६५ ॥ यज्ञयज्ञा यज्ञयज्ञा यज्ञीनिकरकारिणी ॥
यज्ञसूत्रप्रदा ज्येष्ठा यज्ञकर्मफलप्रदा ॥ ६६ ॥ यज्ञांकुरप्रियायामा यवनी यवनाधिपा ॥ यज्ञकर्त्रीयज्ञभोवत्री यज्ञांगी यज्ञवाहिनी ॥ ६७ ॥ यज्ञ

म०स० ३
गा० तृ०
तर्स० १

॥२८॥

साक्षीयज्ञमुखी यजुर्खी यज्ञरक्षिका ॥ भक्तरूपा भद्रेशी भद्रकल्पाणदायिनी ॥ ६८ ॥ भक्तश्रिया भक्तसखी भक्तभीष्टस्वरूपिणी ॥
भक्तिनी भक्तिसुलभा भक्तिदा भक्तवत्सला ॥ ६९ ॥ भक्तचैतन्यनिलया भक्तवंधविमोचिनी ॥ भक्तस्वरूपिणी भग्या भारतारोग्यप्रदायिनी
॥ ७० ॥ भक्तमाता भक्तगम्या भक्तभीष्टप्रदायिनी ॥ भास्वरीभौवी भोगी भवानी भयनाशिनी ॥ ७१ ॥ भद्रात्मिका भद्रदायी भद्रकाली
भयंकरी ॥ भगा निष्यंदिनी भाग्या भववंधविमोचिनी ॥ ७२ ॥ भीमा भीमनभा भंगी भंगुरा भीमदर्शिनी ॥ भल्ली भल्लीधरा भेहभेहुडा भीम
पापहा ॥ ७३ ॥ भावज्ञा भोग्यदात्री च भवस्त्री भूतिभूयणा ॥ भूतिदा भूमिदात्री च भूपतित्वप्रदायिनी ॥ ७४ ॥ ऋमरी ऋमरी भारी भवसंसार
तारिणी ॥ भंडासुरवधोत्साहाभांडवा भावनोदिनी ॥ ७५ ॥ गोकाररूपा गोमातागुरुपत्नीगुरुर्गिरा ॥ गोरोचनप्रिया गोरी गोविंदगुणवर्धिनी ॥ ७६ ॥
गोपालचेष्टासंतुष्टागोवर्धनविवर्द्धिनी ॥ गोविंदरूपिणीगोप्त्रीगोप्तुगोत्रविवर्द्धिनी ॥ ७७ ॥ गीतागीतप्रियागेयागोकुलवर्द्धिनी ॥ गोरी
गोहयशमनीगुणाचयुणविग्रहा ॥ ७८ ॥ गोविंदजननीगोष्ठागोपदागोकुलोत्सवा ॥ गौतमीगोचरीगोप्त्रीगोमुखीगुरुवासिनी ॥ ७९ ॥
गोपालीगोमधीगुंठागोधीगोपुरवासिनी ॥ गहडीगहडथ्रेष्टागारुडीगहडच्छजा ॥ ८० ॥ गंभीरागंडकीगंगागहडच्छजवह्नभा ॥ गगनस्थागयावासा
गुणवृत्तिर्गुणोद्धवा ॥ ८१ ॥ देवकाररूपादेवेशीदृशिनीदेवतार्चिता ॥ देवराजेश्वराद्वार्गी दीनदैन्यविमोचिनी ॥ ८२ ॥ देशकालपरिज्ञाना
देशोपद्रावनाशिनी ॥ देवमातादेवमोहा देवदानवमोहिनी ॥ ८३ ॥ देवेद्रार्चितपादश्रीदेवप्रसादिनी ॥ देशांतरीदेवरूपादेवालयनिवा
सिनी ॥ ८४ ॥ देशभ्रमणकुदेवी देशस्वास्थ्यप्रदायिनी ॥ देवयानादेवताष् देवसैन्यप्रशालिनी ॥ ८५ ॥ वक्ताररूपावागदेवीवाचमन
सगोचरी ॥ वैकुंठदेशिनीवेद्यावायुरुपावरप्रदा ॥ ८६ ॥ वक्रतुंडार्चितपदाष्वकतुंडप्रदायिनी ॥ वैचित्रीचत्वसुमतिर्वसुस्थनावसुप्रिया ॥ ८७ ॥
वपट्काराचचासुंडावरारोहावरावरी ॥ वैदेहीजननीवेद्यावैदेहीशोकनाशिनी ॥ ८८ ॥ वैदमातावेदकन्यावेदरूपाविनोदिनी ॥ वेदांत
विनीवेदावेदांतनिलयागग ॥ ८९ ॥ वेदश्रवावेदघोषावेदगताविनोदिनी ॥ वेदशास्त्रार्थतस्वज्ञवेदमार्गप्रदर्शिनी ॥ ९० ॥ वैदिककर्म
कर्म द वर्मग्रन्तरिणी वदवादावेदगृह्यावेदाश्वरथवाहिनी ॥ ९१ ॥ वेदचक्रवेदवंद्यावेदांगीवेदवित्कविः ॥ इयकाररूपाइयामांगीश्याम

म० म०

४८८

श्यामतरोहा ॥ १२ ॥ इयमिकाद्यालवुक्षाचशनपत्रनिकेतना ॥ सर्वदृक्तंनिविष्टचसर्वसंप्रैमगीतदा ॥ १३ ॥ सउग्रापसउद्यदासव्यां
सधीचीचसहायिनी ॥ सकलासागरासारासार्वभौपस्त्रभाविनी ॥ १४ ॥ संतोषजननीसेव्यासर्वेशीसर्वरंजनी ॥ सरस्वतीसमाराज्यासमदां
सिधुसेविनी ॥ १५ ॥ सन्मोहिनीसदामोहासर्वमांगल्यदायिनी ॥ समस्तभुवनेशानीसर्वकामफलप्रदा ॥ १६ ॥ सर्वसिद्धिप्रदासाच्ची
सर्वज्ञानप्रदायिनी ॥ सर्वदारिद्रशमनीरवदुःखविमोचिनी ॥ १७ ॥ सर्वरोगप्रशमिनीसर्वपाविमोचिनी ॥ समदृष्टिःसमगुगासर्वसाक्षितहायिनी
॥ १८ ॥ सामर्थ्यवाहिनीसंख्यासांद्रानंदपयोधरी ॥ संकीर्णमंदिरस्थानासाकेतकुलशालिनी ॥ १९ ॥ संहारीशंकरीशौरीसाकेतपुरवा
सिनी ॥ संवोधिनीसमुत्तिष्ठासम्यग्ज्ञानस्वरूपिणी ॥ १०० ॥ संपत्करीसमानांगीसर्वभावसुसंस्थिता ॥ संवोधिनीसमानंदासन्मार्गकुलपालिनी
॥ १०१ ॥ संजीविनीसर्वमेधासभ्यासंपत्प्रदायिनी ॥ समिद्वासमिधसीनासामन्यासामवेदिनी ॥ १०२ ॥ समुत्तीर्णासदाचारासंहारासर्व
पाविनी ॥ सर्पिणी सर्पमाताचसर्पदृष्टविमोचिनी ॥ १०३ ॥ सर्वयागप्रशमिनीसर्वज्ञत्वफलप्रदा ॥ संकमांसंकमासिधुः सर्गासंप्रामपूजिता ॥
॥ १०४ ॥ संकटासंकटाहारीसकुंकुमविलेपना ॥ सुमुखासुमुखस्थायी सांगोपांगार्चनप्रिया ॥ १०५ ॥ सस्तुतासंस्तुतिः प्रीतिः सत्यवादी
सदासुखी ॥ धीकाररूपाधीमाताधीरधीरप्रसादिनी ॥ १०६ ॥ धीरोचमाधीरधीराधारस्थाधीरशेखरा ॥ स्थितिर्घर्यास्थविष्टाचस्थ
पतिस्थलविग्रहा ॥ १०७ ॥ धीराधाराधीरवंद्या धीपतिर्धीरमानसा ॥ धीपदाधीपदस्थायी धीशानाधीप्रदासखी ॥ १०८ ॥ मकार
रूपामैत्रेयीमहामंगलदेवता ॥ मनोवैकल्यशमिनीमलयाचलवासिनी ॥ १०९ ॥ मलयच्छजराजथ्रीमांनाक्षीमधुरालया ॥ महादेवीमहारूपा
महाभैरवपूजिता ॥ ११० ॥ मनुविद्यामंत्रमातामंत्रवद्यामहेश्वरी ॥ मत्तमातंगगमनामधुरामेलमंडपा ॥ १११ ॥ महागुसामहाभूता
महाभयविनाशिनी ॥ महाशौरीमहामंत्रीमहावैरिविनाशिनी ॥ ११२ ॥ महालक्ष्मीमहागौरी महिपासुरमर्दिनी ॥ महेशमंडलस्थाच
मधुरागमवर्जिता ॥ ११३ ॥ मेधामेधाकरीमेध्यामाधवीमधुमर्दिनी ॥ मंत्रामंत्रमयीमान्यामायामहिममंत्रिणी ॥ ११४ ॥ मायारूपामाय
घारीमायस्थामायवाविनी ॥ मायासंकल्पजननीमायामायविनोदिनी ॥ ११५ ॥ मायासर्वंचजननीमायासंहाररूपिणी ॥ मायामंत्रप्रता

म० व० ३
गा० दं०
तर० १

४८८

दा च मायाजनविमोहिनी ॥ ११६ ॥ महापरा महारूपा महाविष्णविनाशिनी ॥ महानुभावा मंत्रेशी महामंगलदेवता ॥ ११७ ॥ हिकारस्था
हृषीकेशी हितकायप्रवर्द्धिनी ॥ हीनोपाधिविनिर्मुकाहीनलोकावसोधिनी ॥ ११८ ॥ हीकारा हीमती हींहींहींदेवी हीस्त्रभाविनी ॥
हींमतीहींवतीहृत्स्वाहीशिवा हींकुलोद्वा ॥ ११९ ॥ हितवादी हितश्रीता हितकारुण्यवर्द्धिनी ॥ हिताशिनी हितकोशा हितकर्मफलप्रदा ॥
॥ १२० ॥ हिमादिमसुताहेमा हेमावलनिवासिनी ॥ हेतीहिमप्रदाहारा होत्राहोतृहुतप्रदा ॥ १२१ ॥ हिमस्थाहिमजाहेमाहितकर्म
स्वभाविनी ॥ धीकाररूपाधिषणा धर्मरूपाधनेश्वरी ॥ १२२ ॥ धनुर्धराधराधारा धर्मकर्मफलप्रदा ॥ धर्मचाराधर्मसाराधर्मसञ्चय
निवासिनी ॥ १२३ ॥ धनुर्वेदीधनुर्वादीधन्याधूर्तविनाशिनी ॥ धनधान्याधेनुरूपाधनाद्याधनदायिनी ॥ १२४ ॥ धनेशीधर्मनिरता
धर्मराजप्रसादिनी ॥ धर्मस्वरूपाधर्मेशीधर्मधर्मविचारिणी ॥ १२५ ॥ धर्मसूक्ष्माधर्मसाक्षीधर्मिष्ठाधर्मगोचरा ॥ योकाररूपायोगेशी
योगस्थायोगरूपिणी ॥ १२६ ॥ योगायोगोपमाराघ्या योगमार्गनिवासिनी ॥ योगसनस्थायोगेशी योगमायाविलासनी ॥ १२७ ॥
योगयोगोपमाराघ्या योगांगीयोगविमहा ॥ योगवासीयोगभोगीयोगमार्गप्रदर्शिनी ॥ १२८ ॥ योधायोधवतीयोघ्याऽयोघ्या
योगयोगोपमाराघ्या योगविमहा ॥ योगेश्वरप्राणनाथायोगीश्वरहृदिस्थिता ॥ योगायोगक्षेमकर्त्रीयोगक्षेम
योधनतत्परा ॥ योधिनीयोधिनीसेव्यायोधज्ञानप्रबोधिनी ॥ १२९ ॥ योगेश्वरप्राणनाथायोगीश्वरहृदिस्थिता ॥ योगायोगक्षेमकर्त्रीयोगक्षेम
विहारिणी ॥ १३० ॥ योगराजेश्वरीराघ्यायोगानंदस्वरूपिणी ॥ नवसिद्धिसमाराघ्यानारायणमनोहरी ॥ १३१ ॥ नारायणीनवाधारानव
विहारिणी ॥ १३१ ॥ योगराजेश्वरीराघ्यायोगानंदस्वरूपिणी ॥ नवसिद्धिचितपदानवबंधविमोधिनी ॥ नवप्रहार्चितपदानवबंधविमोचनी
ब्रह्माचितासदा ॥ नगेद्रतनयाराघ्यानामरूपविवर्जिता ॥ १३२ ॥ नारसिंहाचितपदानवबंधविमोधिनी ॥ नवप्रहार्चितपदानवबंधविमोचनी
॥ १३३ ॥ नेभित्तिकार्थनपदानंदितारिविनाशिनी ॥ नवसूत्रविभानज्ञानेभिषारण्यवासिनी ॥ १३४ ॥ नवपीठस्थितादेवनिवर्षिगणसेचिता ॥
नवचंदनदिग्धांगी नवकुंकुमधारिणी ॥ १३५ ॥ नववस्त्रपरीधाननवरत्नविभूषणा ॥ नवभस्मविदिग्धांगी नवचंद्रकलाधरा ॥ १३६ ॥
प्रकाशरूपाप्राणेशीप्राणसंरक्षिणी सदा ॥ प्राणसंजीविनीप्राणप्राणप्राणप्रबोधिनी ॥ १३७ ॥ प्रज्ञाप्रज्ञाप्रभाप्राघ्याप्रतीचीप्रभुधाधिष्ठा ॥
प्राचीराप्रणवांतस्थाप्रभातज्ञानरूपिणी ॥ १३८ ॥ प्रभातकर्मसंतुष्टप्राणायामपरायणा ॥ प्रायज्ञाप्रणवाप्राक्षाप्रवित्तिः प्रकृतिः परा ॥ १३९ ॥

म० म०
१२९॥

प्रवंधाप्रवुधासाक्षीश्राज्ञाप्रारब्धनाशिनी ॥ प्रबोधनिरतप्रेक्ष्याप्रवंधप्राणसाक्षिणी ॥ १४० ॥ प्रयागतीर्थनिलयप्रत्यक्षापरमेश्वरी ॥
प्रणवाद्यतनिलया प्रणवादिः प्रचोदयात् ॥ १४१ ॥ चोकाररूपाचोरक्षी चोरक्षाधाविनाशिनी ॥ चेतनाचेतनाशीताचौराचौर्याचम
खुतिः ॥ १४२ ॥ चक्रवर्तित्वधारीचक्रकिणी चक्रधारिणी ॥ चिरंजीवीचिदानन्दाचिद्रूपा चिद्रिलासिनी ॥ १४३ ॥ चिंताचिन्ताप्रश
मिनीचिंतितार्थफलप्रदा ॥ चांपेयीचंपकप्रीताचंडी चंडाह्नासिनी ॥ १४४ ॥ चण्डेश्वरी चंडमाला चण्डमुण्डविनाशिनी ॥ चकोराक्षी
चिरप्रीताचिकुराचिकुरप्रिया ॥ १४५ ॥ चेतन्यरूपिणीचैत्रीचेतनाचित्तसाक्षिणी ॥ चित्राचित्रविचित्रांगीचित्रगुप्तप्रसादिनी
॥ १४६ ॥ चलनाचलसंस्थायी चापिनीचलचित्रिणी ॥ चन्द्रमंडलमष्यस्था कोटिचन्द्रसुशीतला ॥ १४७ ॥ चन्द्रानुजसमाराघ्या
चन्द्रचन्द्रमहोदरी ॥ चर्चितारिश्चन्द्रमात्ताचन्द्रकांताचलेश्वरी ॥ १४८ ॥ चराचरनिवासाचक्षकपाणितहोदरी ॥ दकाररूपा
दत्तथ्रीदीर्घच्छेदकारिणी ॥ १४९ ॥ दंतिनीदंडिनीदीना दरिद्रा दीनवत्सला ॥ दक्षाराघ्यादक्षकन्या दक्षयज्ञविनाशिनी
॥ १५० ॥ दक्षादाक्षायणीदक्षा दीक्षादक्षवरप्रदा ॥ दक्षिणादक्षिणाराघ्या दक्षिणामूर्तिरूपिणी ॥ १५१ ॥ दयावती
दमवती दनुजादिर्दयानिधिः ॥ दंतशोभानिभादैवदमना दाढिमस्तनी ॥ १५२ ॥ दंडादमयतांदंडीदंडा दंडप्रसादिनी ॥ दंड
कारण्यनिलया दंडकारिविनाशिनी ॥ १५३ ॥ दंष्ट्राकरालप्रकृषी दंडशोभा दलादली ॥ दरिद्रारिष्टशमनी दमा दमनपूजिता ॥ १५४ ॥
दानवाचितपादथ्रीद्रविणा द्रविणी दया ॥ दामोदरी दानवारिदामोदरसहोदरी ॥ १५५ ॥ दात्रीदानप्रिया दार्वी दानथ्रीदीन
दंडपा ॥ दम्पती दूर्वा दधिदुग्धा दया दमा ॥ १५६ ॥ दाढिमीबीजसंदोहदंतपंक्तिविराजिता ॥ दर्पणा दर्पणस्वच्छा द्रुममंडल
वासिनी ॥ १५७ ॥ दशावतारजननी दशदिग्दीपपूजिता ॥ दया दशदिशादश्या दशदाशी दयानिधिः ॥ १५८ ॥ देशकालपरिज्ञाना
देशकालविशेषधिनी ॥ दशम्यादिकलाराघ्या दशमीवप्रदर्पहा ॥ १५९ ॥ दशापराधशमनी दशवृत्तिरूपलप्रदा ॥ यात्काररूपिणी याज्ञी
यादवी यादवाचिता ॥ १६० ॥ ययातिपूजनश्रीता याज्ञिकी याजकप्रिया ॥ यादवी यातना याता यमपूजाफलप्रदा ॥ १६१ ॥ यश

म० स० ३

तर० १

॥२८९॥

स्विनी यमाराघ्या यमकन्या यतीश्वरी ॥ थमादियोगसंतुष्टा पोर्गीद्रहविसंगमा ॥ १६३ ॥ यमोपाधिविनिर्मुक्ता यशस्यविधिरच्युता ॥ यातना
यातना देहयात्रापापादिवर्जिता ॥ १६३ ॥ इत्येतत्कथितं देवि रहस्यं सर्वकामदम् ॥ सर्वपापप्रशमनं सर्वतीर्थफलप्रदम् ॥ १६४ ॥
सर्वरोगहरं पुण्यं सर्वज्ञानमयं शिवम् ॥ सर्वसिद्धिप्रदं देवि सर्वसौभाग्यवर्द्धनम् ॥ १६५ ॥ आयुष्यं वर्द्धते नित्यं लिङ्गितं यत्र तिष्ठति ॥
न चौराग्निभयं तस्य न च भूतभयं क्वचित् ॥ १६६ ॥ किं पुनर्वह्नोक्तेन तथापि च वदाम्यम् ॥ सकृच्छ्रवणमात्रेण कोटिजन्माघनाशनम्
॥ १६७ ॥ महापातकोटीनां भंजनं स्मृतिमात्रतः ॥ अपवादकदोर्भाग्यशमनं भुक्तिसुक्तिदम् ॥ १६८ ॥ विषरोगादिदारिद्यमुलु
संहारकारणम् ॥ सहकोटिमहामंत्रपारायणफलप्रदम् ॥ १६९ ॥ शतसुद्रियकोटीनां जपयज्ञफलप्रदम् ॥ चतुःसमुद्रपर्यंतभूज्ञानं तत्फलं शिवे
॥ १७० ॥ सहस्रकोटिगोदानफलदं स्मृतिमात्रतः ॥ कोटयद्वमेधफलदं जरामृत्युनिवारणम् ॥ १७१ ॥ कन्याकोटिग्रदानेन यत्फलं
लभते नरः ॥ तत्फलं लभते सम्यङ् नाम्नां दशशतीजपात् ॥ १७२ ॥ यः शृणोति महाविद्यां श्रावयेद्वा समाहितः ॥ सोऽपि मुक्तिमवाग्नोति
यत्र गत्वा न शोचति ॥ १७३ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानां नाशः स्याच्छ्रवणेन च ॥ किं पुनः पठनादस्य मुक्तिः स्थादनपायिनी ॥ १७४ ॥ इदं
रहस्यं परमं पुराणं स्वस्त्ययनं महत् ॥ यः सकृद्वा पठेत्स्तोत्रं शृण्याद्वा समाहितः ॥ १७५ ॥ लभते च ततः कामानंते ब्रह्मगदं ब्रजेत् ॥ स
च शत्रूञ्जयेत्स्यो मातंगानिव केसरी ॥ १७६ ॥ इति श्रीरुद्रयामले शिवपार्वतीसंबादे ब्रह्मप्रोक्तं श्रीगायत्र्या मंत्रवर्णात्मकं दिव्यसहस्रनाम
स्तोत्रं संपूर्णम् ॥ अथ गायत्रीतत्त्वप्रारंभः ॥ श्रीगायत्र्यै नमः ॥ श्रीगायत्रीतत्त्वमालामंत्रस्य विश्वामित्र ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । परमात्मा
देवता । हलो बीजानि । स्वराः शक्यः । अव्यक्तं कीलकम् । मम समस्तपापक्षयार्थे गायत्रीतत्त्वपाठे विनियोगः ॥ अं चतुर्विंशतितत्त्वानां
यदेकं तत्त्वमुक्तम् ॥ अनुपाधि परं ब्रह्म तत्परं ज्योतिरोमिति ॥ १ ॥ यो वेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदांते च प्रतिष्ठितः ॥ तस्य प्रकृतिलीनस्य
तत्परं ज्योतिरोमिति ॥ २ ॥ तत्सदादिपदेवर्च्यं परमं पदमव्ययम् ॥ अभेदत्वं पदार्थस्य तत्परं ज्योतिरोमिति ॥ ३ ॥ यस्य मायांश
भागेन जगदुत्पद्यतेऽस्तिलम् ॥ तस्य सर्वोत्तमं रूपमरूपस्याभिधीमहि ॥ ४ ॥ यं न पश्यन्ति परमं पश्यन्तोऽपि दिवौकसः ॥ तं भूतानिल

देवं तु सुपर्णसुपवावताम् ॥ ५ ॥ यदंशः प्रेरितो जंतुः कर्मपाशनियंत्रितः ॥ आजन्मकृतपापानामपहंतु दिवोक्तः ॥ ६ ॥ इदं
महासुनिष्ठोकं गायत्रीतत्त्वसुत्तमम् ॥ यः पठेत्परया भक्त्या स याति परमां गतिम् ॥ ७ ॥ सर्वैवेदपुराणेषु सांगोपांगेषु यत्कलम् ॥
सकृदस्य जपादेव तत्फलं प्राप्नुयाम्नः ॥ ८ ॥ अभक्ष्यभक्षणात्पूतो भवति, अगम्यागमनात्पूतो भवति, सर्वपापेभ्यः पूतो भवति, प्रातरधी
यानो रात्रिकृतं पापं नाशयति, सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति, मध्यांदिनमुषपुंजानोऽसत्प्रतिमहादिना मुक्तो भवति, अनुष्ठवं
पुरुषाः पुरुषमभिष्यायति तत्तदेवामोति, पुत्रपोत्रान् कीर्तिसौभाग्यानि चोपलभते, सर्वभूतात्ममित्रं देहांते तद्विशिष्टो
गायत्रीपरमं पदमवामोति ॥ इति वेदस्तरे गायत्रीतत्त्वं संपूर्णम् ॥ अथ गायत्र्युपनिषद् ॥ नमसकृत्य भगवान् याज्ञवल्क्यः स्वयं परि
पृच्छति त्वं ब्रूहि भगवन् गायत्र्या उत्पर्ति श्रोतुमिच्छामि । ब्रह्मोवाच ॥ प्रणवेन व्याहृतयः प्रवर्तते तमसस्तु परं ज्योतिः कः पुरुषः स्वप्नं भू
विष्णुरिति हताः स्वांगुल्या मथयेत् मध्यमानात्मेनो भवति केनाद्बुद्बुदुदो भवति बुद्बुदादंडं भवति अंडवानात्मा भवति आत्मन आकाशो
भवति आकाशाद्युर्भवति वायोरमिर्भवति अग्नेरोकारो भवति अङ्गरादपाहृतिर्भवति व्याहृत्या गायत्री भवति गायत्र्याः सावित्री
भवति सावित्र्याः सरस्वती भवति सरस्वत्या वेदा भवन्ति वेदेभ्यो ब्रह्मा भवति ब्रह्मणो लोका भवन्ति तस्माद्वोकाः प्रवर्तते चत्वारे वेदाः
सांगाः सोपनिषदः सेतिहासास्ते सर्वे गायत्र्याः प्रवर्तते यथाऽमिदेवानां ब्रह्मणो मनुष्याणां मेरुः शिखरिणां गंगा नदीनां वसंत ऋतूनां ब्रह्मा
प्रजापतीनामेवासौमुख्यः गायत्र्या गायत्री छंदो भवति किं भूः किं भुवः किं स्वः किं जनः किं तपः । किं सत्यं किं तद् किं सवितुः किं वरेण्यं
किं भर्गः किं देवस्य किं धीमहि किं धियः किं यः किं नः किं प्रचोदयात् । भूरितिभूलोकः भुवरित्यंतरिक्षलोकः स्वरितिस्वलोकः महरिति
महलोकः जनद्विति जनोलोकः तपद्वितिपोलोकः सत्यमितिसत्यलोकः अङ्गभूम्भूवः स्वरोमिति त्रैलोक्यम् तदसौ तेजः यत्तेजसोऽमिदेवता सवि
तुरित्यादित्यस्य वरेण्यमित्यमन्नमेव प्रजापतिः भर्गद्वत्यापो वै भर्गः एतास्तत्सर्वा देवताः देवस्येद्वो वै देवयदिवं तदिद्रस्तस्मात्सर्वकृत्
पुरुषो नाम विष्णुः धीमहि किमध्यात्मं तत्परमं पदमित्यध्यात्मं योन इति पृथिवी वै यो नः प्रचोदयात् काम इमौङ्कोक्तन्प्रच्यवन् यो

नृशंस्योऽस्तोऽप्यस्तत्परमो धर्मः इत्येषा गायत्री किंगोत्रा कत्यक्षरा कतिपदा कतिकुक्षिः कतिशीर्षाणि सांख्यायनसगोत्रा गायत्रा चतुर्वि
शत्यक्षरा त्रिपदा षट्कुक्षिः सावित्री केशाल्बयः पादा भवन्ति काऽस्याः कुक्षिः कानि पंचशीर्षाणि ऋग्वेदोऽस्याः प्रथमः पादो भवति
यजुवेदो द्वितीयः सामवेदस्तृतीयः पूर्वादिकप्रथमा कुक्षिर्भवति दक्षिणा द्वितीया पश्चिमा तृतीया उदीची चतुर्थी ऊर्ध्वा पंचमी अधरा
षष्ठी कुक्षिः द्याकरणमस्याः प्रथमं शीर्षं भवति शिक्षा द्वितीयं कल्पस्तृतीयं निरुक्तं चतुर्थं ज्योतिषामयनं पंचमं किं लक्षणं किसु चेष्टितं
किमुदाहृतं किमक्षरं दैवत्यं लक्षणं मीमांसा अर्थवेदो विचेष्टितं छंदो विधिरित्युदाहृतं को वर्णः कः स्वरः इवेतो वर्णः षट् स्वराणि
इमान्यक्षराणि दैवतानि भवन्ति पूर्वा भवति गायत्री मध्यमा सावित्री पश्चिमा संध्या सरस्वती प्रातःसंध्या रक्ता रक्तपद्मासनस्था—रक्तां
बरधरा—रक्तवर्ण—रक्तगंधानुलेपना—चतुर्मुखा—अष्टभुजा—द्विनेत्रा—दंडाक्षमालाकमंडलुक्तुवधारिणी—सर्वाभरणभूषिता—गायत्री
कौमारी ब्राह्मी हंसवाहिनी ऋग्वेदसहिता ब्रह्मदैवत्या त्रिपदा गायत्री षट्कुक्षिः पंचशीर्षा—अमिसुखा रुद्रशिवविष्णुहृदया ब्रह्मकवचा
सांख्यायनसगोत्रा भूलोकव्यापिनी—अमिस्तत्त्वम् उदात्तानुदात्तस्वरितस्वरमकारः आत्मज्ञाने विनियोगः ॥ इत्येषा गायत्री मध्याह्नसंध्या
श्वेतपद्मासनस्था इवेतगंधानुलेपना पंचमुखी-दशभुजा-त्रिनेत्रा-शूलाक्षमालाकमंडलुकपालधारिणी-सर्वाभरणभूषिता
सावित्री युवती माहेश्वरी वृषभवाहिनी-यजर्वेदसहिता रुद्रदैवत्या त्रिपदा सावित्री—षट्कुक्षिः—पंचशीर्षा—अमिसुखा-रुद्रशिखा-ब्रह्म
कवचा-भारद्वाजसगोत्रा—भुवलोकव्यापिनी वायुस्तत्त्वम् उदात्तानुदात्तस्वरितस्वरमुकारः इवेतवर्णः आत्मज्ञाने विनियोगः ॥ इत्येषा सावित्री
सायंसंध्या कृष्ण कृष्णपद्मासनस्था—कृष्णवर्णा—कृष्णमन्तर्मुखानुलेपना—कृष्णमाल्यांबरधरा—एकमुखी—चतुर्भुजा—द्विनेत्रा
शंखचक्रगदापद्मधारिणी—सर्वाभरणभूषिता सरस्वती वृद्धा वैष्णवी गरुडवाहिनी सामवेदसहिता—विष्णुदैवत्या त्रिपदा षट्कुक्षिः पंच
शीर्षा अमिसुखा विष्णुहृदया रुद्रशिखा ब्रह्मकवचा—काश्यपसगोत्रा स्वलोकव्यापिनी सूर्यस्तत्त्वम् उदात्तानुदात्तस्वरितं मकारः कृष्ण
वर्णा मोक्षज्ञाने विनियोगः ॥ इत्येषा सरस्वती रक्ता गायत्री—श्वेता सावित्री कृष्णवर्णा सरस्वती प्रणवो नित्ययुक्तश्च व्याहृतिषु च सत्तसु ॥

सर्वेषामेव पापानां संकरे समुस्थिते ॥ दशशतं समभ्यर्च्य गायत्री पावनी महत् ॥ प्रह्लादोऽन्तिर्विसिष्ठश्च शुकः कणवः पराशरः ॥ विश्वामित्रो महातेजाः कपिलः शौनको महान् ॥ याज्ञवल्क्यो भरद्वाजो जमदग्निस्तपोनिधिः ॥ गौतमो मुद्गलः श्रेष्ठो वेदव्यासश्च लोमशः ॥ अगस्त्यः कौशिको वत्सः पुलस्त्यो मांडुकस्तथा ॥ दुर्वासास्तपसा श्रेष्ठो नारदः कश्यपस्तथा ॥ उक्ताख्युक्ता तथा मध्या प्रतिष्ठान्यासपूर्विकाः ॥ गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् च वृहती पंक्तिरेव च ॥ त्रिष्टुप् च जगती चेव तथातिजगती मता ॥ शकरी चाति पूर्वा स्यादष्टव्यष्टी तथैव च ॥ धृतिश्वातिधृतिश्वैव प्रकृतिः कृतिराकृतिः ॥ विकृतिः संकृतिश्वैव तथातिकृतिरुत्कृतिः ॥ इत्येताद्छंदसां संज्ञाः क्रमशो वच्चिम सांप्रतम् ॥ भूरिति छंदो भुवरिति छंदः स्वरिति छंदो भूर्भुवः स्वरोमिति देवी गायत्री । इत्येतानि छंदांसि प्रथममाघेयं द्वितीयं ग्राजापत्यं तृतीयं सौम्यं चतर्थमैशानं पंचममादित्यं षष्ठं वार्षस्पत्यं सप्तमं पितृदेवत्यम् अष्टमं भगदेवत्यं नवममार्यम्णं दशमं सावित्रम् एकादशं त्वाष्ट्रं द्वादशं पौष्णं त्रयोदशमैन्द्राम्णं चतुर्दशं वायव्यं पंचदशं वामदेवत्यं षोडशं मैत्रा वरुणं सप्तदशं भ्रातृव्यमष्टदशं वैश्वदेव्यम् एकोनार्विंशं वैष्णवं विंशं वासवम् एकविंशं रौद्रं द्वाविंशमादिवनं त्रयोविंशं चतुर्विंशं ब्राह्मम् । “दीर्घान्स्वरेण संयुक्तान्विन्दुनादसमन्वितान् ॥ व्यापकान्विन्यसेत्पश्चादशपंक्त्याक्षराणि च ॥” हुवुंपुस इति प्रत्यक्षबीजानि । “प्रह्लादिनी प्रभा सत्या विश्वा भद्रा विलासिनी । प्रभावती जया कांता शांता पद्मा सरस्वती ॥ विद्रुमस्फटिकाकारं पद्मरागसमप्रभम् । इन्द्रनीलमणिप्रस्त्रयं मौकिकं कुंकुमप्रभम् ॥ अजनाभं च गंगेयं वैदूर्यं चन्द्रसज्जिभम् । हारिद्रिं कृष्णदुर्गधाभं रविकांतिसमप्रभम् ॥ शुकपिच्छ समाकारं क्रमेण परिकल्पयेद् । पृथिव्यापस्तथा तेजो वायुराकाश एव च ॥ गंधो रसश्च रूपं च शब्दः स्पर्शस्तथैव च । ग्राणं जिह्वा च चक्षुश्च त्वच्छ्रोत्रं च तथापरम् ॥ उपस्थपायुपादादि पाणिर्वाग्पि च क्रमात् । मनो बुद्धिरहंकारमव्यक्तं च यथाक्रमम् ॥ सुमुखं संपुटं चेव विततं विस्तृतं तथा । एकमुखं द्विमुखं च त्रिमुखं च चतुर्मुखम् ॥ पंचमुखं चाषोमुखं चैत्र व्यापकम् । आंजलिकं ततः श्रोक्तं सुद्वितं तु त्रयोदशम् ॥ शकटं यमपाशं च ग्रंथितं संमुखोन्मुखम् । प्रलंबं सुष्टिकं चेव मत्स्यः कूर्मो वराहकम् ॥ सिंहाकांतं

महाक्रान्तं मुद्गरं पद्मवं तथा । एता मुद्राश्चतुर्विंशगायडयाः सुप्रतिष्ठिताः॥” अँ मूर्धि संघाते ब्रह्मा विष्णुर्ललाटे रुद्रो भ्रूमध्ये वक्षुषोऽन्द्रा दित्यो कर्णयोः शुक्रवृहस्पती नासिके वायुदेवत्यं प्रभातं दोषा उभे संध्ये मुखमग्निर्जिह्वा सरस्वती ग्रीवा स्वाध्यायास्तनयोर्वसवः वाह्नोर्मरुतः द्वदयं पर्जन्यम् आकाशमपरं नाभिरन्तरिक्षं कटिरिद्रियाणि जघनं प्राजापत्यं कैलासमलयौ उरु विश्वेदेवा जानुभ्यां

अथ गायत्रीचक्रम्

भद्रर०	अ॒॒॒०	छन्दो०	देषताः	रणाः	तत्त्वां०	शक्तयः	सुद्राः	कक्षाः	फलम्	पापहरफलम्	सकारान्तपा- दांगुष्योः	अथ श्लोकाः
त	जसिष्ठः	गायत्री	भूमिः	पीतं	पृथ्वी	प्राप्ती	सुमुखं	तपनी	आयुष्यम्	अश्वानदोषदरम्	ॐ तत्त्वारपादांगुष्ट०	प्रणवं पूर्वमुद्गुत्यब्याहस्यासप्तभिस्तथा ॥
स	भरद्वाजः	उष्णिक्	वायुः	श्यामं	भृग्	गीर्वे	संगुटम्	तक्षा	आरोग्यम्	उपपातक्षदरम्	ॐ तत्सकारंगुष्ट०	चतुर्विंशतिगायत्र्याद्विराहृत्योपवीतस्तम् ॥ १ ॥
षि	गंतमः	धृगुद्धर	सूर्यः	धृतं	तेजः	प्रभा	विततं	विश्वा	ऐश्वर्यदम्	महापातक्षदरम्	ॐ विकारंजंघयोः	प्रद्युमोत्पादितं सूर्वं विष्णुना- प्रिगुणीकृतम् ॥ २ ॥
दृ	विश्वामित्रः	वृद्धती	विशुव्	नोते	वायुः	नित्या	विस्तीर्णं	तुद्य	भनदम्	पुष्टपद्मोपदरम्	ॐ तुकारंजन्मोः	स्तुविष्याचाभिमंश्रितम् ॥ ३ ॥
वं	भृगुः	पंक्षिः	वमः	वहिः	भाकाशं	विश्वा	एकमुखं	वरदा	कामदम्	भृगदस्यादेष्वदरम्	ॐ वैद्यारंक्ष्वोः	दंनप्रवक्ष्यामिव दुर्लभं प्रभकोटिषु ॥ परा- पद्माः पुष्ट्यायपापायपरपीडनम् ॥ ४ ॥
दे	शारित्यः	त्रियुर्	वरणः	अतिशुष्ठ्र	गंधः	भद्रा	दिगुक्षे	रेतती	विश्वादम्	अगम्याममनदरम्	ॐ रक्षारंगुदे-	तवादचोप्रनः वोयोर्धिर्द्विमधीस्त्यवदेग्नः ॥
षि	लोहितः	व्यक्तिः	धृतस्त्रिः	हरितम्	रसः	विलासिना	त्रिमुखम्	सूक्ष्मा	कामदम्	अभस्त्राभधदरम्	ॐ णिकारंलिगे-	भवणीमंतुवित्सत ॥ शिवः विष्वः शिवा- जीवः नजीवः कवलः शिवः ॥ ५ ॥
चं	गर्गः	कान्तिः	पर्जन्यः	अनिर्वातं	हृषे	वित्ता	चतुर्मुखं	हाना	भनदम्	पुष्टपद्मस्त्रादरम्	ॐ यकारंकट्टो-	हिष्टोर्जीवः पाशमुखः सदार्णशेषः ॥ ६ ॥
म	शानातपः	वृहती	इन्द्रः	ताम्रे	स्वर्णः	काली	पञ्चमुखम्	भग्ना	सन्ततिदम्	गोहस्त्यादरम्	ॐ भक्तारंनामी-	कासेषु प्राप्तमो च नं हुक्षदस्वाहादपसदार-
ग्नो	सनकुमारः	सरया	गन्धर्वः	रक्षम्	शब्दः	जया	षष्ठ्यमुखम्	गोमती	भर्मीदम्	लीहसादरम्	ॐ गर्भारमुदरे-	मुद्राप्रशस्त्रेनम् ॥ प्रणवोभूर्मुकः स्वष्ट्यपुनः ॥

जान्वोः कुशिकौ जंघयोरेयनद्यम् सुराः पितरः पादो पृथिवी बनस्पतिः गुल्फौ रोमाणि मुहूर्तास्ते विग्रहाः केतुमासा ऋतवः संध्याकाल
त्रयमाच्छादनं संवत्सरो निमिषः । अहोरात्रावादित्यचंद्रमस्तौ ॥ सहस्रपरमां देवीं शतमध्यां दशापराम् । सहस्रनेत्रीं देवीं गत्यत्रीं शरण
महै ग्रापये । तत्प्रातरादित्याय नमः । सायमधीयानो विवतकृतं पापं नाशयति । ग्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं

१	कुमारोपः	पंचिः	त्वष्टा	स्वामः	पाहु	कन्ता	अधेमुखं	दविका	इष्टकन्यादं	एनसदोषहरम्	ॐ देकारंस्तनयोः	प्रगवसंयुताम् ॥ अन
२	भार्यवः	विराद	गैत्रावस्थिः	पीतम्	पाणिः	कान्ता	षष्ठम्	वरा	कान्तिदम्	फयरादोषहरम्	ॐ वकारंहृदये	कामन्यतेमनयोःपराम्
३	पाराशरः	विभ्राद्	पौष्यः	विशुन्	चरणः	दुर्गां	यमवादः	सिद्धान्ता	चितितसि	पितृब्रातृदोषहरम्	ॐ त्यक्तारंकणे	वंचतदायां च कुर्यात्प्रव भवातरिक्षताकुर्म्यादि दिवि॥योनवाञ्छतिसैता
४	उष्टुप्सीकः	विस्ताराणं	सुरेशः	सुश्रम्	उपस्थं	एरस्तती	प्रथितम्	घ्योना	संर्तिदाय	पूर्वनीतपापहरम्	ॐ धीकारंमुखे	केवलम् ॥ ६ ॥ प्र
५	कुरुमः	कात्यायनी	मस्तु	रक्तः	वायुः	विद्युद्गण्ण	उन्मुखान्म्	मर्यादा	दीभाग्यदं	सर्वपापहरम्	ॐ मकारंतालुदेशे	पक्षरमोक्षमानुयात् ॥
६	दधुः	पंचिः	सौम्यः	नीलम्	थोत्रम्	विशाला	प्रलैर्वं	सुक्ता	अभीष्टग्नि	प्रतिष्ठदोषहरम्	ॐ दिकारंनासाप्रे	समविद्याद्वेषातगुणो
७	कृष्णः	त्रिषुप्	धंगिराः	रक्षः	स्वचा	विभूतिः	मुष्टिकं	मुद्दिः	त्रैलौक्यग्नो	प्रायस्वक्षेपहरम्	ॐ धिकारंनेत्रयोः	सद्वस्त्वादनेत्रशिवसा वप्रेषुतथावमेतमीरे
८	जगद्गिः	जगती	विष्णेदेवाः	स्कमसहस्रां	चधुः	वमला	मत्स्यः	योगमात्ररः	प्राथयप्रदं	मनःसर्वपापहरम्	ॐ योकारंभुवांमध्यं	प्रदक्षिणंहोमनकुर्यात्मा
९	आत्रेयः	महाजगती	अधिनं	दद्युत्सूर्य०	जिह्वा	कला	कूर्मः	योगातरं	देवप्रतिग्र.	इन्द्रपदप्राप्तिः	ॐ योकारंललाटे	शिवमध्येजपंकुर्यादय
१०	पिष्णुः	महिषाती	प्रजापतिः	स्वेतः	नामिका	पापा	वराहश्च	पृथ्वी	त्रिलोकयदं	विष्णुपदप्राप्तिः	ॐ नःकारंपूर्वमुखं	यजमानोजापक्षषष्ठ्य ति ॥ १० ॥ तकार
११	अंगिरा:	कृमती	कुर्वरः	रोचनाभः	मनः	अचल	सिद्धाकांतं	प्रभवा	परानुग्रह	सद्वपदप्राप्तिः	ॐ प्रकारंदशिणम्	—
१२	कुमारः	मूर्छंदः	चंकरः	चंद्रसहस्रां	अहंस्तरः	परा	महाकांत	उष्मा	तेजसोति	महापदप्राप्तिः	ॐ चोकारंप्, मुखे	—
१३	सुग्रीवः	भुवः	वृद्धः	पीतः	भुदिः	शृणीलम्	मुद्रूरं	दिव्यामानं	स्वर्गप्रदम्	सायुज्यपदप्राप्तिः	ॐ दकारंउत्तरमुखे	—
१४	यात्	भगः	विष्णुः	शुश्रवणः	गुदा	वरमूल्या	पात्रं	निरेजने	सर्वलोकप्र.	सर्वव्यापित्वम्	ॐ यकारंमध्यं	—